

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩΙ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗΙ ΑΡΧΕΙΩΝ ΕΞΑΧΘΕΝΤΑ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ

ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΛΕΓΡΑΝΔ

ΜΕΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΒΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΔΑΠΑΝΑΙΣ

ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΙ

1891

Β' ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ
ΑΘΗΝΑ 2000

«... Ὁ Ρήγας καὶ ὁ Πούλιος
εἶχον συμφωνήσει ὁμοῦ
νά παρασκευασθῆ τό ἑλληνικόν ἔθνος
πρός ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας,
νά διαφωτίσωσι τόν λαόν
διά καλῶν βιβλίων τῶν ἀρχαίων
Ἑλλήνων συγγραφέων...» (σελ. 95)

«Ὁ καίμακάμης (Βελεγραδίου)
ἔλαβε τήν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φιρμανιον,
καθ' ὃ ἐν μεγίστη μυστικότητι
τήν τρίτη μετά τήν ἄφιξιν
τοῦ φιρμανίου ἡμέραν διέταξε
νίκτωρ τόν στραγγαλισμόν πάντων
τῶν ὀκτώ καθειργμένων Ἑλλήνων...»
(Ἰούνιος 1798) (σελ. 165)

Ὁ Αὐστριακός πρεσβευτής, 14
Μαΐου 1798: «...εἶχον ἀναγγεῖλει
τήν ἀπάντησιν τῆς αὐτοκρατορικῆς
αὐλῆς περί τῆς ἐκδόσεως
τῶν κρατουμένων Ἑλλήνων
ραγιαδῶν καί εἶχον ἀπαιτήσει
καί ἐγώ ὡς ἀντάλλαγμα τό
νά ἐξασφαλισθῆ εἰς ἡμᾶς
ἡ ἀμοιβαιότης, στηριζόμενος
εἰς τήν ἀνάγκην τῆς βοήθειας
ἀλλήλων πρός καταστροφῆν
τῶν κινδυνωδεστάτων σπερμάτων
τῆς δημοκρατίας» (σελ. 153)

«... Κατά Σεπτέμβριον
τοῦ ἔτους 1797
ὁ Ρήγας Βελεστινλῆς ἔψαλεν
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀργέντη,
παρισταμένου τούτου
καί τοῦ Ἑλληνοῦ Θεοχάρη,
ὕμνον ἐλευθερίας καί δὴ χορεύων
περί τήν τράπεζαν ...» (σελ. 19)

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩΙ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

Ἐπιμέλεια: Δημήτριος Ἄπ. Καραπερόπουλος



Θεοφιλιος ελβεθιασ συλλογιστης,
συλλογιστας παλαι.

Ρηνα Βελεγιουχης

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩΙ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗΙ ΑΡΧΕΙΩΝ ΕΞΑΧΘΕΝΤΑ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ

ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΛΕΓΡΑΝΔ

ΜΕΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ



ΔΑΠΑΝΑΙΣ

ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΙ

1891

Β' ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ

ΑΘΗΝΑ 2000

1η έκδοση 1996
2η έκδοση 2000

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΦΕΡΩΝ – ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ – ΡΗΓΑ
Μιλτιάδου 3, Κηφισιά 145 62 – Άθήνα, τηλ. 8011066

Κεντρική Διάθεση ΣΤΑΜΟΥΛΗ

ΑΘΗΝΑ: ΑΒΕΡΩΦ 2 Τ.Κ. 104 33 ΤΗΛ.: 5238305 (4 γραμμές) FAX: 5238959

ISBN: 960-85396-4-1

Λίγα λόγια για τήν ἔκδοση

Πάνω ἀπό ἑκατό χρόνια πέρασαν ἀπό τότε πού ὁ Ε. Legrand ἔφερε στήν δημοσιότητα καί ὁ Σπ. Λάμπρου¹ μετέφρασε στά ἑλληνικά τά πρῶτα ἀνακριτικά ἔγγραφα ἀπό τά Ἀρχεῖα τῆς Βιέννης γιά τόν Ρήγα Βελεστινλή καί τούς Συντρόφους του. Μέ τά ἔγγραφα αὐτά, πού ἐπί πλέον, περιέχουν καί ἱστορικά τεκμήρια γιά τή ζωή καί τό ἔργο τοῦ ἔθνομάρτυρος, διασκορπίσθηκαν οἱ συσσωρευμένες, μέχρι τότε, εὐφάνταστες διηγήσεις γιά τή ζωή καί τό μαρτύριό του.

Ἡ Ἐπιστημονική Ἐταιρεία Μελέτης Φερών-Βελεστίνου-Ρήγα προσφέρει, σήμερα, τή φωτοαναστατική ἀνατύπωση τῆς ἔκδοσης τῶν Λεγράνδ καί Λάμπρου, πού χρόνια τώρα ἦταν ἐξαντλημένη, μέ τήν προσθήκη στοῦ τέλους ἑνός εὐρετηρίου ὀνομάτων καί πραγμάτων τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῶν ἔγγράφων. Ἀκόμη, εἶναι ὑπό ἐκτύπωση καί τά ἔγγραφα περὶ Ρήγα Βελεστινλή, τά ὁποῖα ἐξέδωσε ὁ Κ. Ἀμαντος².

Ὁ Ἕλληνας ἀναγνώστης θά ἔχει τή δυνατότητα, τώρα, νά μελετήσει τά ἔγγραφα τά σχετικά μέ τή σύλληψη, ἀνάκριση, παράδοση τοῦ Ρήγα καί τῶν Συντρόφων του ἀπό τούς Αὐστριακοὺς στοὺς Τούρκους. Νά διαπιστώσει ὅτι, σύμφωνα καί μέ τίς διαβεβαιώσεις τοῦ ὑπουργοῦ Ρεγγεν καί τῶν αὐστριακῶν ἀνακριτῶν, τά ἔργα τοῦ Ρήγα – ἡ Ἐπαναστατική Προκήρυξη, τό Σύνταγμα, ὁ Θούριος, ἡ Χάρτα, ἡ εἰκόνα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὁ τέταρτος τόμος τοῦ Νέου Ἀνάχαρση – θά συνέβαλαν στήν ἀφύπνιση τῶν συνειδήσεων, στήν αὐτογνωσία τῶν Ἑλλήνων καί στήν ἀναζήτηση τῆς ἐλευθερίας τους.

Ἐπί πλέον, θά διαπιστώσει ὅτι ὁ Ρήγας Βελεστινλής, ἐκτός ἀπὸ Διδάσκαλος τοῦ Γένους, γιά τά διαφωτιστικά βιβλία του, ἀπὸ πολιτικός νοῦς, γιά τό Σύνταγμα του, ἦταν ἀκόμη καί στρατιωτικός νοῦς. Κι' αὐτό γιατί ἐξέδωσε τό *Στρατιωτικὸν Ἐγκόλπιον*, ἐγχειρίδιο γιά τή στρατιωτικὴ ἐκπαίδευση τῶν Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν καί γιατί ἤθελε νά ἀρχίσει τήν ἐπανάστασή του ἀπὸ τά ὄργανωμένα, τότε,

1. **Αἰμ. Λεγράνδ καί Σπ. Λάμπρου**, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ Ρήγα Βελεστινλή καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων, ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ Ἀρχείων ἐξαχθέντα καί δημοσιευθέντα*, Ἀθήνησιν 1891.

2. **Κων. Ἀμαντος**, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ Ρήγα Βελεστινλή, ἐν Ἀθήναις 1930.*

στρατιωτικά μέρη τῆς Μάνης καί τοῦ Σουλίου καί στή συνέχεια νά προχωροῦσε στήν ἀπελευθέρωση τῶν ὑπολοίπων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Βαλκανικῆς.

* * *

Ἀπό τήν Ἐπιστημονική Ἐταιρεία Μελέτης Φερῶν - Βελεστίνου Ρήγα: ἐτοιμάζονται καί θά ἐκδοθοῦν στή συνέχεια τά ὑπόλοιπα ἔργα³ τοῦ Ρήγα Βελεστινλή, ὁ *Ἠθικός Τρίπους*, ὁ τέταρτος τόμος *Νέος Ἀνάχαρις* καί ἡ δωδεκάφυλλη *ΧΑΡΤΑ*, ἔτσι ὥστε νά ἔχουν ἐπανεκδοθεῖ, αὐτοτελῶς, ὅλα τά ἔργα τοῦ ἐθνεγέρτη, ἕως τῆ μεγάλης ἐπέτειο τῶν διακοσίων χρόνων (1798 – 1998) ἀπό τό μαρτυρικό θάνατό του.

Δημήτριος Καραμπερόπουλος, παιδίατρος

Πρόεδρος

Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας Μελέτης

Φερῶν-Βελεστίνου-Ρήγα

Ἀθήνα, Μάιος 1996

3. Ἀπό τήν Ἐπιστημονική Ἐταιρεία Μελέτης Φερῶν - Βελεστίνου - Ρήγα ἔχουν, ἤδη, ἐκδοθεῖ τά ἔργα τοῦ **Ρήγα Βελεστινλή**: 1. *Φυσικῆς ἀπάνθισμα*, Βιέννη 1790, ἐπανέκδοση *φωτοαναστατική μέ εὔρετήριο ὀνομάτων καί πραγμάτων*, Ἀθήνα 1991, 2. *Τα Ἐπαναστατικά*, (*Ἐπαναστατική Προκήρυξη, Δίκαια τοῦ ἀνθρώπου, τό Σύνταγμα, ὁ Θούριος, ὁ Ὕμνος πατριωτικός*), Βιέννη 1797, ἐπανέκδοση μέ εὔρετήριο ὀνομάτων καί πραγμάτων, Ἀθήνα 1994.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩΙ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΑΡΧΕΙΩΝ ΕΞΑΧΘΕΝΤΑ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ

ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΛΕΓΡΑΝΔ

ΜΕΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ



ΔΑΠΑΝΑΙΣ

ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1891

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑ
ΥΠΟ
ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΛΕΓΡΑΝΔ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν, ἀναγνοῦς περιελθὼν εἰς τὰς ὄψεις μου ἀντίτυπον τῆς βραχείας εἰδήσεως ἣν ὁ Κωνσταντῖνος Νικολόπουλος ἔγραψε περὶ τοῦ Ῥήγα (1), κατελήφθην ὑπὸ συγκινήσεως βαθείας, βλέπων τὴν ἔκθεσιν τῶν πατριωτικῶν σχεδίων τοῦ θαρραλέου Θεσσαλοῦ καὶ τὴν διήγησιν τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ Δουνάβεως θανάτου.

Ἀναζητήσας δὲ παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς τοῖς ἀφηγηθεῖσι τὰ πρωτόλεια τοῦ πολέμου τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας λεπτομερείας εὐρυτέρας περὶ τοῦ ἐπιφανοῦς τούτου πατριώτου, εἶδον τελείως σφαλλομένας τὰς ἐμὰς προσδοκίας. Διότι πάντες μὲν παρέχουσιν ἀδιστάκτως εἰς

(1) Τὸ φυλλάδιον τοῦτο, γαλλιστὶ γεγραμμένον, ἐπιγράφεται Notice sur la vie et les écrits de Rhigas, l'un des principaux auteurs de la révolution qui a pour but l'indépendance de la Grèce, καὶ ἐξεδόθη μὲν ἐν Παρισίοις τῷ 1824, σύγκειται δ' ἐξ ὀκτώ σελίδων εἰς 8ον. Εἶνε δ' ἡ βραχεῖα αὕτη ἔκθεσις χωριστὰ ἐκτετυπωμένον ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Revue encyclopédique τοῦ Φεβρουαρίου 1824. Κατεχωρίσθη, ἐν βραχυτέρα μὲν συνόψει, εἰς τὴν Biographie universelle, μετὰ προσθηκῶν δέ τινων εἰς τὴν Biographie des contemporains. Πλὴν δὲ τούτου ἀνετυπώθη ἐν πολλοῖς βιβλίοις δημοσιευθεῖσιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀναφερομένοις εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας πόλεμον.

τὸν Ῥήγαν τὰ προσήκοντα ἐγκώμια, ἀλλ' οὐδεις αὐτῶν προσθέτει τι, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, εἰς τὴν ὑπὲρ μέτρον βραχεῖαν ἔκθεσιν τοῦ Νικο-λοπούλου.

Ὁ βίος τοῦ Ῥήγα ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου Περραιβοῦ (1) ἐξήγειρε τὴν περιέργειάν μου χωρὶς νὰ κορέσῃ αὐτὴν τελείως. Καὶ ἔχει μὲν ἀληθῶς τὴν ἀναμφισβήτητον ἀρετὴν ὅτι συνεγράφη ὑπ' ἀνδρὸς ὅστις ἐγνώρισε τὸν Ῥήγαν, ὅστις ὑπῆρξε μάρτυς αὐτόπτης τῆς ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς ἀστυνομίας συλλήψεως αὐτοῦ, ὅστις μάλιστα μικροῦ δεῖν συνεμερίζετο τὴν τύχην αὐτοῦ. Ἄλλ' ὁ Περραιβὸς ἠμάρτησε, κατ' ἐμὲ κριτὴν, μὴ περιορισθεὶς εἰς τὴν διήγησιν τῶν γεγονότων ὧν παρέστη αὐτόπτης καὶ ἰδίως σκεφθεὶς νὰ καταγράψῃ αὐτὰ μόλις ἐξήκοντα ὅλα ἔτη μετὰ τὴν τέλεισιν αὐτῶν. Ἡ δὲ πολὺ μεταγενεστέρα αὕτη σύνταξις ἐξηγεῖ καὶ τὸν λόγον δι' ὃν ὁ Περραιβὸς ὑπέπεσεν εἰς πολλὰ οὐσιώδη λάθη, ἰδίως δὲ εἰς τὴν ἐσφαλμένην ἀναγραφὴν τοῦ ἔτους 1797 ὡς ἔτους τοῦ θανάτου τοῦ Ῥήγα.

Δὲν προτίθεμαι ἐνταῦθα νὰ κατακρίνω τὸν Περραιβόν· ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰποκούψω, ὅτι μέρη τινὰ τοῦ φυλλαδίου του μοὶ ἐμπνέουσι μεγάλην δυσπιστίαν. Οὕτως, ἵνα περιορισθῶ εἰς ἓν μόνον παράδειγμα, ἡ διήγησις αὐτοῦ περὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ Ῥήγα εἶνε ἀναμιλέκτως ὁ κατὰ παράδοσιν θρύλος ὁ σχηματισθεὶς ἤδη ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος περὶ τὸ ἐνδοξον τοῦ μάρτυρος ὄνομα. Φυσικὸν ἦτο ἐκ τοῦ πενήτηρος καὶ μυστηριώδους σκότους τοῦ περιβάλλοντος τὴν θυσίαν τῶν ὀκτώ μαρτύρων νὰπορρέουσιν θρυλήματα ποικίλα, ἅτε τῆς δημῶδους φαντασίας ἐχούσης ἐν Ἑλλάδι τὴν αὐτὴν καὶ ἀλλαχοῦ γονιμότητα. Ἐκ δὲ τοῦ ὑπὸ τοῦ Περραιβοῦ συγγραφέντος βίου ὁ ιστορικὸς ἐκεῖνα μόνον ὀρεῖται, κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, νὰ παραλάβῃ ὅσα ἐνέχουσι χαρακτῆρα βεβαίας αὐτοψίας καὶ αὐτηκοίας. Τὰ δὲ λοιπὰ δὲν μοὶ φαίνονται δυνάμενα νὰἀνθῆξωσιν εἰς τὴν ἐξέλεγκτιν κριτικῆς πεφωτισμένης.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς διηγήσεως ἣν ἤκουσε τῷ 1861 ὁ γλύπτῃς Ἰωάννης Κόσσοσ, ὁ κατασκευάσας τὸν πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνδριάντα τοῦ Ῥήγα, παρὰ Τούρκου τινός, ὅστις διετείνετο ὅτι ἦτο τῷ 1798 δεσμοφύλαξ καὶ δῆμιος, ἐβεβαίου δὲ ὅτι εἶχεν ὑπάρξει ὁ

(1) « Σύντομος βιογραφία τοῦ αἰοδύμου Ῥήγα Φεραίου τοῦ Θετταλοῦ. Ἐν Ἀθῆναις. 1860 ». Σελ. 59 εἰς 80ν.

ἕτερος τῶν δύο δημίων τῶν φονευσάντων τότε τοὺς Ἕλληνας κατα-
 δίκους; «Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ σειρὰ τοῦ Ῥήγα», ἔλεγεν ὁ δεσμοφύλαξ καὶ
 δήμιος εἰς τὸν Κόσσον, «ὁ σύντροφός μου εἶχε τὴν ἀνοησίαν νὰ λύσῃ
 «τῶν δεσμῶν τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ δεσμώτου, νὰ φήσῃ μάλιστα
 «ἐπ' αὐτῆς τὸν χαλκᾶ καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρεμάμενον ἓνα κρίκον τῆς ἀλύ-
 «σου. Ἐνῶ δὲ ἐγονάτισε νὰ λύσῃ καὶ τὸν πόδα, ὁ Ῥήγας δι' ἐνός
 «γρόνθου τῆς δεξιᾶς του ἔρριψεν ἐκτάδην νεκρὸν τὸν σύντροφόν μου.
 «Ἐντρομος γενόμενος, ἔσπευσα εἰς τὸν φρούραρχον· οὗτος δὲ ἐπεμψεν
 «ὄπλοφόρους νὰ πυροβολήσωσι μακρόθεν τὸν Ῥήγαν. Πρὶν δὲ ἐκ-
 «πνεύσῃ οὗτος, εἶπε τουρκιστὶ τὰς ἐξῆς λέξεις: *Ἔτσι ἀποθνήσκουν*
 «*οἱ γίγαντες· ἐγὼ ἔσπειρα, ἔρχονται ἄλλοι νὰ θείσουν.* Πεσὼν
 «δὲ ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ συντρόφου μου, ἐσχημάτισε μετ' αὐτοῦ
 «σταυρόν. Τοῦτο ἐθεωρήθη δυσοίωνα, καὶ διετάχθη ὁ διαμελισμὸς
 «τοῦ γκικούρη καὶ ἡ καταπόντισις αὐτοῦ ἐν τῷ ποταμῷ, ὅπου ἐρρί-
 «φθησαν καὶ τῶν ἐτέρων τὰ πτώματα» (1).

Ἡδύνατό τις νὰ ποιήσῃ δράμα ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἀφ' ἧς
 οὐδὲν τῶν δραματικῶν στοιχείων λείπει. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ δεσμο-
 φύλαξ ἐκεῖνος καὶ δήμιος ἐξῆ ἀκόμη τῷ 1875. Τὸν εἶδον δ' ἐγὼ
 αὐτὸς καὶ μάλιστα ἦλθον εἰς συνέντευξιν μετ' αὐτοῦ· ἄς μοι συγχα-
 ρηθῇ ἡ δημοσιογραφικὴ αὐτῆ ἐκφρασις. Οἱ ὁδηγοὶ τῶν ξενοδοχείων
 τοῦ Βελιγραδίου ἐγνώριζον αὐτὸν καλῶς καὶ ἐδεικνυον εἰς τοὺς ξένους
 ὡς ἓν τῶν ἀξιοθεάτων τῆς πόλεως.

Φαντάσθητε πρεσβύτην ὑψηλὸν, ἔχοντα τὸ σῶμα εὐπαγές, τὸ πρόσ-
 ωπον ὀστεῶδες, τοὺς ὀφθαλμοὺς γλαυκοῦς, τὴν ρίνα ἀέτειον, τὸ ἄνω
 χεῖλος κεκαλυμμένον ὑπὸ πυκνοῦ μύστακος πολιοῦ, βραχίονας δὲ μα-
 κροὺς ἀπολήγοντας εἰς χεῖρας ὑπερμεγέθεις. Τοιαύτη ἦτο ἡ σωματικὴ
 κατασκευὴ τοῦ ἀνδρός, ὃν μοι παρουσίασαν ὡς ὑπάρχοντα δήμιον ἐν
 Βελιγραδίῳ ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Κατῶκει δὲ οἶκον ικανῶς καθαρύλ-
 λον, καὶ ἐπὶ τῆς φλιᾶς αὐτοῦ εὖρομεν νωθρῶς ἐνοκλᾶζοντα τὸν πρε-
 σβύτην. Ἐβαρβαροστόμει ὀλίγα ἑλληνικὰ, ἔλεγεν ὅτι εἶχεν ἡλικίαν
 ἐβδομήκοντα καὶ ἑννέα ἐτῶν (2), ἐβεβαίον ὅτι ὁ Ῥήγας ἦτο Βούλγα-
 ρος ραγιαῆς καὶ εἶχε φονευθῆ τῷ 1820. Οἱ τρεῖς οὗτοι τελευταῖοι

(1) Γούδα Παράλληλοι βίοι Τόμ. Β' σ. 146-147.

(2) Κατὰ τὴν βεβαίωσίν του ταύτην ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἡλικίαν δύο μόνον ἐτῶν κατὰ
 τὸ 1798, ὅτ' ἐμαρτύρησεν ὁ Ῥήγας!

ισχυρισμοί του ἤρουν πληρέστατα, ὅπως μὲ διαφωτίσωσι περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀξιοπιστίας ἧς ἦτο ἀξία ἢ διήγησις τοῦ Ὁθωμανοῦ· ἀλλ' ἐν τούτοις τὸν παρεκίνησα νὰ την διηγηθῆ. Ἐγνώριζε δ' αὐτὴν προφανῶς ἐκ στήθους. Ἀφ' οὗ δ' ἐπέρκεν αὐτὴν καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν χεῖρά του ὀλίγα νομίσματα, ἠρώτησα αὐτὸν ποίαν ἡλικίαν νὰ εἶχε πιθανῶς ὁ Ῥήγας. «Ἦτο πολὺ γέρον, ἀπήνητησεν, εἶχε τὸ γένειον καὶ τὴν κόμην λευκὰ δίκην χιόνος». Ἔστην πάντῃ ἐνεὸς. Ὁ πρῶτον δῆμιος διηγείτο ἀπλούστατα τὸν θρύλον τὸν φερόμενον ἀνά τὰς ἀγυῖας τοῦ Βελιγραδίου, μεταβάλλων αὐτὸν αὐτοσχεδίως κατὰ τὸ δοκοῦν. Μάλιστα ἀγαθὸς τις Σέρβος ἔμπορος, μεθ' οὗ συνεδείπνησα τὴν ἐσπέραν ἐν τῷ ἐστιατορίῳ, μοὶ διηγήθη φρικώδη παραλλαγήν τοῦ θρύλου τούτου. Μοὶ εἶπε δὴλα δὴ, ὅτι εἶχεν ἀκούσει ἀξιοπίστου ἱερέως διηγουμένου, ὅτι οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες οἱ μετὰ τοῦ Ῥήγα εἶχον προνοσθῆ ζῶντες μεταξὺ δύο σανίδων, τὰ δὲ πτώματα αὐτῶν εἶχον γείνει βορὰ κυνῶν πλανωμένων. Ἄλλ' ἔκθεσις ἐπίσημος δημοσιευομένη μετὰ τῶν συνημμένων ἐνταῦθα ἐγγράφων ἀποδεικνύει ψευδῆ τὰ τοιαῦτα ἐπινοήματα.

Ἐκ τῆς παντελοῦς ταύτης ἀπορίας ἀξιοπίστων περὶ τοῦ Ῥήγα μαρτυριῶν ἀφρημώμενος ὁ Νικόλαος Γ. Πολίτης, ἀνέλαθε πρό τινων ἐτῶν ἐμβριθῆ ἔρευναν· σκοποῦσταν εἰς τὴν περισυλλογὴν εἰδήσεων ἀναφερομένων εἰς τὴν νεότητα τοῦ ἥρωος. Ἐδημοσίευσεν δὲ τὸ πόρισμα τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἔστει (1). Εἶνε δ' αἱ ἐνδιαφέρουσαι αὐταὶ σελίδες σπουδαία συμβολὴ εἰς τὸν βίον τοῦ Ῥήγα. Τινὲς δὲ τῶν ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ ἀναγραφόμενων διηγήσεων συνελέχθησαν ἐξ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῶν γερόντων τοῦ Βελεστίνου ὑπὸ τοῦ δημοδιδασκάλου τῆς κωμοπόλεως Γ. Βαῖουτοπούλου.

Τὸ φυλλάδιον τοῦ Νικολοπούλου, ἡ βιογραφία τοῦ Περριβοῦ καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ Πολίτου συναποτελοῦσι πᾶν ὃ τι βέβαιον περὶ τοῦ Ῥήγα ἦτο γνωστὸν μέχρι τοῦδε (2).

(1) «Ἡ νεότης τοῦ Ῥήγα» ἐν τῇ Ἔστει τῆς 1 Ἰανουαρίου 1885, σ. 13 κ. ἑ.

(2) Ἡ βιογραφία τοῦ Γούδα ἐν τοῖς Παράλληλοις βίοις (Τόμ. Β' σ. 123 κ. ἑ.) καὶ τὸ βιβλίον τῆς Ἀγγλίδος *Edmonds*, Rhigas Pheraios the Protomartyr of Greek Independence. A biographical Sketch. London. 1890, βάσιν κυριωτάτην ἔχουσι τὰς ἐν τῷ κειμένῳ ἀναφερομένας πηγάς.

Ἄλλ' ὅμως δὲν ἀπητείτο μακρὰ σκέψις ὅπως ἀνακαλυφθῆ ἐν τίνι τόπῳ ἠδύναντο νὰ εὐρεθῶσιν ἀσφαλῶς εὐρύτεραι εἰδήσεις. Ὁ Ῥήγας, συλληφθεὶς ἐν Τεργέστη, ἤχθη εἰς Βιέννην, ὅπου καὶ ἀνεκρίθη. Ἐν Βιέννῃ λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ὁ φάκελος τῶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ταξιδίου μου τινὸς εἰς Αὐστρίαν κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1881, ἐπέισθην μετὰ βεβησιότητος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκέκτηντο ἐπίσημα ἔγγραφα ἀφορῶντα εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἔκδοσιν τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ διὰ λόγους, περὶ ὧν εἶνε ἀνωρελές νὰ πρῶσθω τὸν ἀναγνώστην, δὲν ἠδυνήθην τότε νὰ λάβω γνῶσιν τῶν ἐγγράφων ἐκείνων.

Ἀλλὰ δευτέρα ἀπόπειρα, γενομένη μετὰ ἑννέα ἔτη, ἐστέφθη τέλος ὑπὸ ἐπιτυχίης. Χάρις εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν εὐγένειαν φίλων ἀφωσιωμένων, κατῶρθωσα τὸ παρελθὸν ἔτος νὰ λάβω ἀντίγραφον λίαν ἐξηκριθωμένων πάντων τῶν περὶ Ῥήγα καὶ τῶν ἐταίρων αὐτοῦ ἐγγράφων τῶν ἀποκειμένων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν δύο εἰρημένων ὑπουργείων. Καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲ τῶν Στρατιωτικῶν μοὶ παρέσχε μίαν σημείωσιν περὶ ἐγγράφων (1).

Ὡς θὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς μελέτης τῶν δημοσιευομένων ἐγγράφων, ὑπῆρχον συνημμένα εἰς τὴν περίληψιν τοῦ πρακτικοῦ τῆς ἀνακρίσεως τῶν Ἑλλήνων ἐπιστολαὶ τοῦ Ῥήγα αὐτόγραφοι, ἀντίτυπα τῆς προκηρύξεως αὐτοῦ καὶ ἄλλα ἔγγραφα. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα λείπουσιν ἐκ τοῦ οἰκείου φακέλου, πᾶσαι δ' αἱ ἔρευναι αἰ πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτῶν γενόμεναι ἀπέβησαν ἄπρακτοι. Τοῦτ' αὐτὸ ρητέον καὶ περὶ τῶν κατ' ἕκτασιν πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως.

Ἐξεφράσθη ὁ δισχυρισμὸς, ὅτι κιβώτιον περιέχον ἔγγραφα τοῦ Ῥήγα εἶχε μείνει κεκρυμμένον ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐκκλησίᾳ

(1) Ἐν τῇ κατωτέρῳ γινομένη δημοσίευσί τῶν ἐγγράφων τούτων τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διαστέλλονται διὰ τῆς ἄνω παρὰ τὸν ἀριθμὸν προσθήκης τῶν σημείων *Min. Int.* ἐν τῷ πρωτοτύπῳ καὶ Ἰτ. Ἐσ. ἐν τῇ μεταφράσει, τὰ δ' ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν φέρουσι τὰ διακριτικὰ σημεῖα *Min. Ext.* ἢ Ἰπ. Ἐξ. Ἡ δὲ σημείωσις τῆς διευθύνσεως τῶν ἀρχείων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (Ἰπ. Στρ.) δημοσιεύεται ἐν τέλει τῆς ὅλης συλλογῆς. Κατετάχθησαν δὲ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀναμῖξ κατὰ τάξιν χρονολογικὴν ἐπομένων μετὰ τὸ πρῶτον, τὸ παλαιότατον πάντων, τινῶν ἀχρονολογήτων πρὸ τῶν λοιπῶν τῶν φερόντων χρονολογίαν

τῆς Βιέννης. Ἄλλ' ἂν τοιαύτη παρακαταθήκη ὑπῆρξέ ποτε ἀληθῶς, τοῦθ' ὅπερ φαίνεται ἀμφίβολον, τί ἀπέγεινεν;

Ἠλπίζαμεν, ὅτι θὰ εὐρωμεν λεπτομερείας περὶ τῆς ἐν Τεργέστη συλλήψεως τοῦ Ῥήγα ἐν τῇ ἐφημερίδι Ὁ τεργεσταῖος παρατηρητῆς (Osservatore triestino). Ἄλλὰ τῆς ἐλπίδος ταύτης ἐσφάλημεν. Ἡ ἐφημερίς αὕτη, κατὰ διαταγὴν ἀνωτέραν ἀναμφιβόλως, οὐδὲν ἀνέγραψεν. Ὁ καθηγητῆς τοῦ ἐν Τεργέστη γυμνασίου Πέτρος Gelcich ἐφρόντισεν εὐγενῶς, παρακληθεὶς παρ' ἐμοῦ, νὰ φυλλολογήτη ἐν τῇ δημοτικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς πόλεως ταύτης τὰ ἔτη 1797 καὶ 1798 τῆς παλαιᾶς τεργεσταίας ἐφημερίδος, ἀλλ' οὐδὲ σκιάν ὑπαινιγμοῦ περὶ τοῦ Ῥήγα ἠδυνήθη νάνευσεν. Ὁ δὲ διδάκτωρ Α. Hortis ἐφρόντισεν ἐπ' ἴσης νὰ γείνη παρομοία ἔρευνα, ἀλλὰ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀποτυχίας.

Ὅπωςδὴποτε διὰ τῶν ἐγγράφων, ἅτινα σήμερον παραδιδόμεν εἰς τὸ κοινόν, εἰ καὶ δὲν γίνονται γνωστὰ ἅπαντα τὰ καθ' ἕκαστα περὶ τοῦ θλιβεροῦ μαρτυρίου τοῦ Ῥήγα καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, ἀλλὰ παρέχεται ὅμως ὕλη πλουσιωτάτη μεγάλως διαφωτίζουσα τὰ γεγονότα καὶ μέλλουσα βεβαίως νὰ κινήσῃ ἐξόχως τὸ διάφορον τοῦ ἀναγνώστου.

Ὅτ' ἐλάβομεν ἀνὰ χεῖρας τὰ ἔγγραφα, ἅτινα μέλλει νὰ διεξέλθῃ ὁ ἀναγνώστης, πρώτη ἡμῶν σκέψις ὑπῆρξε νὰ προσφέρωμεν αὐτὰ εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἑταιρίαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς παρακλήσεως περὶ δημοσιεύσεως αὐτῶν ἐν τῷ Δελτίῳ αὐτῆς. Τὴν δὲ πρόθεσίν μου ταύτην ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν φίλον γραμματέα τῆς Ἑταιρίας Ἀντώνιον Μηλιαρᾶκην, ὅστις ἔσχε τὴν φιλοφροσύνην νὰ διερμηνεύσῃ τὸ σχέδιόν μου εἰς τοὺς ἐν τῷ συμβουλίῳ συναδέλφους αὐτοῦ. Εἶχον δ' ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἕνεκα τῆς ἐξαιρέτου αὐτῶν σημασίας συνοδευθῶσιν ὑπὸ μεταφράσεως ἑλληνικῆς, καθισταμένης οὕτω τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν δυνατῆς εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας. Ὁ δὲ καθηγητῆς Σπυρίδων Π. Λάμπρος ἔσχε τὴν ἄκραν εὐγένειαν νὰ αναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο, δι' ὃ ἦτο ἀρμοδιώτατος εἰπερ τις καὶ ἄλλος. Ἐξετέλεσε δ' αὐτὸ μετὰ τῆς ἀξιοματικῆς ἐκείνης εἰδικότητος, ἣν πᾶς τις ἐδικαιοῦτο νὰ νᾶμμένη παρ' ἱστορικοῦ εὐσυνειδήτου ἄμα καὶ συγγραφῆως γλαφυροῦ. Διὸ κατὰ καθῆκον ἐκφράζομεν αὐτῷ ἀπείρους εὐχαριστίας διὰ τὴν πολύτιμον αὐτοῦ συνεργασίαν.

Ἐπ' ἴσης δ' ἐκφράζομεν τὰς εἰλικρινεστάτας ἡμῶν εὐχαριστίας εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἑταιρίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν εὐ-

μενῆ ἅμα δὲ καὶ πρόθυμον ἀποδοχὴν, ἧς ἤξιωσε τὴν ἡμετέραν πρότασιν.

Τὰ ἡμέτερα κείμενα δημοσιεύονται κατωτέρω κατὰ διπλωματικὸν τρόπον, τηρουμένης δὴλα δὴ αὐστηρῶς τῆς γραφῆς τῶν πρωτοτύπων, γερμανικῶν τε καὶ γαλλικῶν, εἰ καὶ αὕτη εἶνε ἐνιαχοῦ ἐσφαλμένη ἢ ἀπρηχαιωμένη.

Θὰ εὐρεθῶσιν ἴσως τινὲς μέλλοντες νὰ ἐκπλαγῶσιν, ὅτι παραδίδω τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τὴν δημοσιότητα χωρὶς νὰ συνοδεύσω αὐτὰ διὰ παρατηρήσεων καὶ σκέψεων. Εἰς τοὺς τοιούτους ἀρκείτω νὰ μάθωσιν, ὅτι, τοῦτο πράττων, ἐκτελῶ ῥητὴν ὑπόσχεσιν ἣν ἠναγκάσθην νὰ δώσω. Ἄλλως δὲ τὰ ἔγγραφα ταῦτα λαλοῦσιν ἰκανῶς ἀφ' ἑαυτῶν ὥστε καὶ νὰ μὴ ἔχωσιν ἀνάγκην σχολίων (1).

Εὐχῆς δ' ἔργον θὰ ἦτο ἂν ἐδημοσιεύετο νέα ἔκδοσις τῶν ἔργων τοῦ Ῥήγα. Εἶθε δὲ νὰ εὐρεθῆ πλοῦσίος τις καὶ μεγάλθυμος Ἕλληνας, ὅστις νὰ ἰδρῦσῃ δαπάναις αὐτοῦ τοιοῦτο μνημεῖον εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐπιφανοῦς πατριώτου.

Πρὶν ἢ περάνω τοῦτον τὸν πρόλογον, θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς ἐμὲ τὸν φιλέλληνα οἱ Ἕλληνές μου φίλοι νὰ ἐκφράσω εὐχὴν τινα; Ἡ εὐχὴ μου αὕτη εἶνε νὰ ἴδω καταργουμένην τὴν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ῥήγα προσκέρτησιν τοῦ ἔθνικοῦ Φεραῖος. Αὐτὸς ἐκεῖνος οὐδέποτε προσέλαβεν ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. Ἡ δὲ συναίσθησις τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας, ἢ δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐλάβεια ἀπαιτοῦσι νὰ διατηρήσωμεν τοῦ μάρτυρος τούτου τὸ ὄνομα ἐκεῖνο ὅπερ φέρων ὑπέστη τὸν θάνατον ὑπὲρ πίστεως, πατρίδος, νόμων καὶ ἐλευθερίας, ὡς εἶχεν ἐπιγεγραμμένον ἐπὶ τῆς σφραγίδος του. Τιμὴ λοιπὸν αἰωνία εἰς τὸν Ῥήγαν Βελεστινλήν!

Ἐν Παρισίοις, κατὰ Ἰούνιον 1891.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΓΓΡΑΝΑ

καθηγητῆς τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης
ἐν τῇ ἐθνικῇ σχολῇ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν.

(1) Ὅλγαι μόνον σημειώσεις ἐπεξηγηματικαί, κριθεῖσαι ἀπολύτως ἀναγκαταί, προστέθησαν ἐν τέλει παρ' ἐμοῦ ἢ τοῦ μεταφραστοῦ. Παραπέμψουσι δ' εἰς αὐτάς ἀριθμοὶ παρεντεθειμένοι ἐν τῷ κειμένῳ τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΠΕΡΙ

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

R A P P O R T

Unterzeichneter hat zu den Bemerkungen über die Angelegenheiten die Griechen betreffend noch folgendes nachzutragen.

Nach den Reden des schon bekannten Griechen N. Polisoï in Beziehung auf die Befreiung Griechenlandes ist und bleibt es eine wahrhafte Thatsache, dasz die Griechen zu Constantinopel schon seit geraumer Zeit mit den Franzosen in Unterhandlungen stehen, um sich mittelst französischer Hülfe vom türkischen Joche loszumachen; die Sache verhält sich ferner also:

Ein sicherer Tyka aus Constantinopel, als auch verschiedene andere aus der Insel Morea und dem Archipel haben sich seit geraumer Zeit in Paris, London und Amsterdam aufgehalten; jene zu Paris haben die Franzosen um ihre Hülfe ersucht, um sich von den Türken loszumachen; dagegen haben die Griechen den Franzosen versprochen einige griechische Inseln einzuräumen und das Commerz im Orient blos mit den Franzosen zu treiben.

Dazumal, als die Türken nicht ganz französisch gesinnt waren, fand dieser Antrag bei vielen Franzosen Beifall und die Franzosen trösteten die Griechen mit glücklicheren Begebenheiten ihrer Waffen in Italien, damit sie alsdann mit um so mehrerem Nachdrucke die Griechen von Italien aus, wenn sie die Seehafen im Besiz hätten, unterstützen könnten; denn die Franzosen waren schon damals von den Conspirazionen der Italiener sicher und konnten wegen der italienischen

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔχει νὰ προσθήσῃ εἰς τὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀναφερομένης εἰς τοὺς Ἑλληνας καὶ τὰ ἐξῆς.

Κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ἤδη γνωστοῦ Ἑλληνοῦ Ν. Πολυζῶη(1) ὡς πρὸς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος εἶνε καὶ μένει μεμαρτυρημένον γεγονός, ὅτι οἱ Ἑλληνες ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤδη ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου εὐρίσκονται εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς τοὺς Γάλλους, ὅπως διὰ γαλλικῆς βοήθειας ἀπαλλαγῶσι τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἔχει λεπτομερέστερον ὡς ἐξῆς.

Τύκας(2) τις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὡς καὶ ἄλλοι διάφοροι ἐκ τῆς νήσου Μωρέως καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους διέτριψαν ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου ἐν Παρισίοις, Λονδίῳ καὶ Ἀμστελοδάμῳ. Τούτων δὲ οἱ ἐν Παρισίοις ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Γάλλων πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τῶν Τούρκων· εἰς ἀντάλλαγμα δ' ὑπεσχέθησαν οἱ Ἑλληνες εἰς τοὺς Γάλλους νὰ παραχωρήσωσιν εἰς αὐτοὺς ἑλληνικὰς τινὰς νήσους καὶ νὰ διεξάγωσιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ ἐμπόριον μόνον μετὰ τῶν Γάλλων.

Ἡ πρότασις αὕτη ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας πολλῶν Γάλλων τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον οἱ Τούρκοι δὲν ἦσαν λίαν εὐμενεῖς πρὸς τοὺς Γάλλους. Οἱ δὲ Γάλλοι διεβουκόλουν τοὺς Ἑλληνας συνιστῶντες νὰναμένωσι προαγγελλομένην μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν τῶν ὅπλων τῶν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπως κατόπιν δυνηθῶσι μετὰ περισσοτέρας ἰσχύος νὰ ὑποστηρίξωσι τοὺς Ἑλληνας ἐξ Ἰταλίας, ὅταν θὰ εἶχον γεῖνει κύριοι τῶν λιμένων· ἐπειδὴ οἱ Γάλλοι ἦσαν ἤδη τότε ἐξησφαλισμένοι περὶ τῶν συνωμοσιῶν τῶν Ἰταλῶν, καὶ ἠδύναντο νὰ ἔχωσι βεβαίως ἐλπίδας

Landesverräther auf Italien sichere Rechnung machen, so wie nun das Spiel offenbar vor Augen liegt.

Mit diesen Zusicherungen trösteten sich die Griechen, wurden aber durch einige harte Bedingnisse, die ihnen die Franzosen machten, etwas abgeschreckt, unter welchen Bedingnissen auch dieses war: dasz, wenn die Griechen mittelst französischer Hülfe sich frei machten, in den griechischen Seehäfen und festen Plätzen stets französische Besatzung bleiben solle.

Ob nun gleich die Franzosen in der Folge mit den Türken in nähere Freundschaft getreten, so haben die Griechen bei den Franzosen noch immer Freunde gefunden und deswegen ihr Befreiungs-Project nicht aufgegeben und fangen daher wieder von neuem an, weil das Kriegsglücke die Waffen der Franzosen in Italien begünstigt und die Franzosen nach dem ehemals gemachten Versprechen den Griechen näher kommen.

Aus eben dieser Ursache, wie Unterzeichneter aus den Reden der Griechen abnehmen kann, machen nun so viele griechische Kaufleuthe sowohl hier, als in andern Gegenden, besonders auch in Constantinopel, muthwilliger Weise Banquerout und flüchten sich mit dem eingewechselten Golde in die Freihäfen Italiens, um dort die Befreiung Griechenlandes abzuwarten. Eben diese hier gemachte Bemerkung ist den Umständen nach nicht als eine bloße Vermuthung, sondern in der That als eine Realitaet anzusehen, welche in der Folge nicht allein auf die Politik, als auch auf das Commerz einen wichtigen Einflusz haben dürfte.

Weil nun, wie aus den Reden hiesiger gelehrter Griechen und aus den Bemerkungen des N. Polisoï zu sehleszen, viele griechische und illyrische Christliche mit den Italienern in einem Verhältnisse stehen und mit in diesem Projecte der Freiheit begriffen sind, so ist daher kein Wunder, wenn die illyrischen und kroatichen Truppen ihre Schuldigkeit nicht thun, sondern wie die griechischen Kaufleuthe den Mantel nach dem Winde kehren.

Das Project der Griechen, sich in Freiheit zu sezen, gehet

περί τῆς Ἰταλίας ἕνεκα τῶν Ἰταλῶν προδοτῶν, τοῦθ' ὅπερ καὶ πράγματι σήμερον γίνεται καταφανές.

Οἱ δ' Ἕλληνες παρῆγον πίστιν εἰς ταύτας τὰς διαβεβαιώσεις, ἀλλὰ κατέλαβεν ὁμως αὐτοὺς φόβος τις ἕνεκα καταθλιπτικῶν τινῶν ὄρων, οὓς ἐπέβαλλον αὐτοῖς οἱ Γάλλοι. Μεταξὺ δὲ τούτων τῶν ὄρων ἦτο καὶ ὁ ἐξῆς· ἂν οἱ Ἕλληνες ἠλευθεροῦντο διὰ γαλλικῆς βοήθειας, ὥφειλε νὰ μὲνῃ πάντοτε γαλλικὴ φρουρὰ ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς λιμέσι καὶ φρουρίοις.

Καίτοι δὲ μετὰ ταῦτα οἱ Γάλλοι συνῆψαν στενὴν φιλίαν πρὸς τοὺς Τούρκους, οὐχ ἦτον εὖρον οἱ Ἕλληνες πάντοτε παρὰ τοῖς Γάλλοις φίλους, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐγκατελείφθη τὸ περὶ ἀπελευθέρωσης αὐτῶν σχέδιον, ἄρχονται δ' ἐκ νέου καὶ πάλιν αἱ ἐνέργειαι, ἐπειδὴ ἡ τύχη τοῦ πολέμου ἠνόνησε τὰ ὄπλα τῶν Γάλλων ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ οἱ Γάλλοι κατὰ τὴν δοθεῖσάν ποτε ὑπόσχεσιν ἄρχονται συνδεόμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ἐνεκα τούτου ἀκριβῶς τοῦ λόγου, ὡς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ ὁ ἐνταῦθα ὑπογεγραμμένος ἐκ τῶν λόγων τῶν Ἑλλήνων, χρεωκοποῦσιν ἀπὸ σκοποῦ τόσον πολλοὶ Ἕλληνες ἔμποροι ἐνταῦθά τε καὶ ἀλλαχοῦ, ἰδίως δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ φεύγουσι παραλαμβάνοντες τὸν ἀντικατηλλαγμένον χρυσὸν εἰς τοὺς ἐλευθέρους λιμένας τῆς Ἰταλίας, ὅπως ἀναμείνωσιν ἐκεῖ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δ' ἐνταῦθα γενομένη παρατήρησις πρέπει νὰ θεωρηθῇ συμφώνως πρὸς τὰς περιστάσεις οὐχὶ ὡς ἀπλῆ τις εἰκασία, ἀλλὰ πράγματι ὡς γεγονὸς, ὅπερ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ σπουδαίως οὐ μόνον ἐπὶ τὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ ἐμπόριον.

Ἐπειδὴ λοιπὸν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν λόγων Ἑλλήνων λογίων ἐνταῦθα διατριβόντων καὶ ἐκ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Ν. Πολυζῶη, πολλοὶ Ἕλληνες καὶ Ἰλλυριοὶ Χριστιανοὶ εὕρισκονται εἰς σχέσιν πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ συμμετέχουσι τοῦ σχεδίου τούτου τῆς ἀπελευθέρωσης, οὐδὲν ἄπορον, ὅτι τὰ ἰλλυρικὰ καὶ κροατικὰ στρατεύματα δὲν ἐκτελοῦσι τὸ καθήκον των, ἀλλ' ὡς καὶ οἱ Ἕλληνες ἔμποροι συμμεταβάλλονται πρὸς τὰς περιστάσεις.

Τὸ σχέδιον τῶν Ἑλλήνων περὶ ἐλευθέρωσης βαίνει καὶ περαιτέρω·

ferner dahin, wenn nämlich Italien durch die Franzosen in die vermeinte Freiheit versetzt seyn wird, sich mit den Italienern ganz zu vereinigen, und wenn der Venezianische Adel, der nach dem dermaligen Systeme auch soll abgesetzt werden, einmal hinweg und Venedig ganz in eine Republik wird verwandelt seyn, wollen sie mit Bewilligung der Venezianer die Venezianische Flotte, die ohnedies mit vielen Griechen und Arnauten bemannet ist, an sich bringen und alsdann in diesen Gewässern von Seiten der griechischen Inseln und Morea den Türken beunruhigen und auch von der Landseite durch die hierzu bestimmten Rebellen angreifen.

Wien, den 9^{ten} Decemb. 1796.

(: Unterschrift *Durchstrichen* :).

2 (Min. Int.)

Kurze Darstellung der gefänglichen Einziehung einiger wegen aufrührerischen Anschlägen beschuldigten Griechen, ihres hierüber aufgenommenen Verhörs und ihrer gemachten Auslieferung an die ottomanische Pforten.

Durch vertraute Anzeugen wurde eben zu Ende des verflossenen Jahres entdeket, dasz ein aus Wien nach Triest gekommener Griech Riga Welestinli in Begriff stehe, mit verschiedenen zu Anzettlung eines Aufruhrs in der Levante abzielenden Drukschriften zur See abzureisen.

Dieser Riga wurde mit all den bey sich gehabtten Griechischen Schrifften, Büchern und Original-Briefschafften angehalten und mit einem ebenfals allda als bedenklich befundenen Griechen Antonio Coronio gefänglich eingezogen, weil

σκέπτονται δὴλα δὴ ἔταν ἡ Ἰταλία τύχη διὰ τῶν Γάλλων τῆς λεγομένης ἐλευθερίας, νὰ ἐνωθῶσι καθ' ὀλοκληρίαν μετὰ τῶν Ἰταλῶν, ὅταν δ' ἐκλίπη ἡ βενετική ἀριστοκρατία, ἣτις κατὰ τὸ σήμερον κρατοῦν πολίτευμα μέλλει νὰ καταλυθῇ, ἡ δὲ Βενετία μεταβληθῇ εἰς τελείαν δημοκρατίαν, θέλουσι νὰ προσεταιρισθῶσι τῇ ἐπινεύσει τῶν Βενετῶν τὸν βενετικὸν στόλον, ὅστις ἄλλως ἔχει πολλοὺς Ἑλληνας καὶ Ἀλβανοὺς ἐν τοῖς πληρώμασι, καὶ τότε νάνησυχῶσιν ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις ἐκ τῶν ἐλληνικῶν νήσων καὶ τοῦ Μωρέως τοὺς Τούρκους, νὰ προσβάλλωσι δὲ αὐτοὺς καὶ ἀπὸ ξηρᾶς διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένων ἀνταρτῶν.

Ἐν Βιέννῃ, 27 Νοεμβρίου 1796.

(Ὑπογρ. διαγεγραμμένη).

2 (Ὑπ. Ἐσ.)

Βραχεῖα ἔκθεσις περὶ τῆς συλλήψεως Ἑλλήνων τινῶν κατηγορουμένων ἐπὶ στασιαστικαῖς σκευωρίαῖς, τῆς περὶ τούτου γενομένης ἀνακρίσεως αὐτῶν καὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Πύλν.

Δι' ἐμπιστευτικῶν καταγγελιῶν ἀπεκαλύφθη κατ' αὐτὸ τὸ τέλος τοῦ λήξαντος ἔτους, ὅτι Ἑλληνας τινὲς Ῥήγας Βελεστινλῆς ἐκ Βιέννης ἐλθὼν εἰς Τεργέστην ἦτο ἔτοιμος νάναχωρήσῃ διὰ θαλάσσης, φέρων διάφορα ἐντυπα ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν ὑποκίνησιν ἐπαναστάσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ὁ Ῥήγας οὗτος συνελήφθη μετὰ πάντων τῶν ἐλληνικῶν δημοσιευμάτων, βιβλίων καὶ πρωτοτύπων ἐπιστολῶν, ἃς ἔφερε, καὶ ἐφυλακίσθη μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς Ἑλληνοῦ Ἀντωνίου Κορωνιοῦ, εὐρεθέντος αὐτόθι ὑπόπτου. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῆς γενομένης συνοπτικῆς ἀνακρί-

aber sogleich aus dem Sumarisch aufgenommenen Verhör sich entwickelt hat, dasz noch mehrere Griechen auf dem Platz zu Wien von der Verfassung und Verbreitung dieser äusserst revolutionären Schrifften Wissenschaft hatten, so ist auch durch die geheime Polizey allhier sogleich die Veranstaltung dahin getroffen worden, 5 von diesen einzuziehen, worunter der Kaufmann Eustachio Argenti und der graduirte Medicus Demeter Nicolides nebst noch einen Studiosus Medicinae und einigen Kaufmannsdienern befindlich waren.

Die Aufnahme des förmlichen Verhörr musste aus dem Grunde eine lange Weile verschoben bleiben, weil Riga Westinli sich selbst sehr tödtlich verwundet hatte und nur nach einer langsamen mit Ihm vorgenommenen Chur hieher zur weiteren Untersuchung und Confrontirung konnte gebracht werden.

Indessen hatte die Pforte von der Einziehung der Türkischen Unterthanen die Kenntniz erhalten und deren Auslieferung durch ihren hier befindlichen Botschafter angesuchet.

Dieser Minister hatte sich aber mit der Versicherung beruhiget, dasz, da auch mehrere hierländige Griechen und k. k. Unterthanen von der Sache Kenntniz hätten, vor allen durch die geheime Polizeydirektion eine genaue Untersuchung zu veranlassen seye, sodann würden nicht nur allein die in der Sache sträflich befundene Griechen und Türk. Unterthanen ohne weitem ausgeliefert, sondern auch das hier aufgenommene Constitutum durch den k. k. Internuntius der Pforte übergeben werden.

Dieses ist sodann auch erfolgt und die Überzeugung von den würllich schon vorbereiteten aufrührerischen Anschlägen zu Revolutionirung Griechenlands sind, theils aus des Riga und seiner Consorten eigenen Geständniszen, theils aus ihren Original-Schrifften, theils aber aus der Confrontirung einiger andern, welche hievon die Kenntniz hatten, erhoben worden.

Das wesentliche bestehet in folgenden. Riga, welcher als der

σεως ἀπεδείχθη, ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ἕλληνες ἐν Βιέννῃ εἶχον γνῶσιν τῆς συντάξεως καὶ διαδόσεως τῶν ἐπαναστατικωτάτων τούτων ἐγγράφων, διὰ ταῦτα προέβη καὶ ἡ ἐνταῦθα μυστικὴ ἀστυνομία εἰς τὴν σύλληψιν πέντε ἐξ αὐτῶν, ἐν οἷς ὁ ἔμπορος Εὐστάθιος Ἀργέντης (3) καὶ ὁ διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς Δημήτριος Νικολίδης (4) μετὰ καὶ φοιτητοῦ τινος τῆς ἰατρικῆς καὶ τινων ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις ἐδέησε νάναβληθῆ ἐπὶ τινὰ χρόνον διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ Ῥήγας Βελεστινλῆς εἶχε πληγῶσει ἑαυτὸν λίαν ἐπικινδύνως καὶ μόνον μετὰ μακρὰν αὐτοῦ θεραπείαν κατέστη δυνατὴ ἡ μεταφορὰ αὐτοῦ ἐνταῦθα πρὸς περαιτέρω ἐξέτασιν καὶ ἀντιπαράστασιν.

Ἐν τούτοις δὲ ἡ Πύλη ἔλαβε γνῶσιν τῆς συλλήψεως τῶν Τούρκων τούτων ὑπηκόων, καὶ ἐξητήσατο τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἐνταῦθα εὐρισκομένου πρεσβευτοῦ τῆς.

Ἄλλ' ὁ πρέσβυς οὗτος ἠρκέσθη εἰς τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων ὑπηκόων τῆς Α. Μ. εἶχον γνῶσιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἔπρεπε παντὸς ἄλλου νὰ προηγηθῆ ἀκριβῆς ἐξέτασις παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, μεθ' ὃ ἔμελλον ὄχι μόνον νὰ ἐκδοθῶσιν ἀμέσως οἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐρισκόμενοι ἔνοχοι Ἕλληνες ὑπήκοοι τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνταῦθα συνταχθὲν πρακτικὸν τῶν καταθέσεων νὰ παραδοθῆ εἰς τὴν Πύλην διὰ τοῦ βασιλικοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐξάρχου.

Ταῦτα δὲ καὶ ἐγέναν ἀμέσως κατόπιν, ἐσχηματίσθη δ' ἡ πεποιθήσις περὶ τῆς πράγματι ἤδη παρασκευασθείσης στασιαστικῆς σκευωρίας πρὸς ἐπανάστασιν τῆς Ἑλλάδος, τοῦτο μὲν ἐκ τῆς ἰδίας ὁμολογίας τοῦ Ῥήγα καὶ τῶν συντρόφων αὐτοῦ, τοῦτο δ' ἐκ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν ἐπιστολῶν, τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀντιπαρραστάσεως ἄλλων τινῶν, οἵτινες εἶχον γνῶσιν τῶν πραγμάτων.

Τὰ δὲ οὐσιωδέστερα συγκεφαλαιοῦνται εἰς τὰ ἐξῆς. Ὁ Ῥήγας, ὅστις

Urheber anzusehen ist, hatte mit mehreren Griechen den Plan gefasset, nach der Halb-Insel Morea zu den alldort wohnenden rebelischen Mainoten sich zu begeben, das zutrauen derselben sich zu erwerben, die Freiheit überall zu predigen und sodann mit Hülfe derselben die ganze Halb-Insel Morea mit Gewalt vom Türkischen Joch zu befreien, weiters mit diesen Revolutionairen in Epyrus einzufallen, das Land von dem Türkischen Joch zu entledigen, zugleich mit den an der Seeküste befindlichen, Cacosulioten genannten Griechen sich zu vereinigen, und endlich vereinbahrt mit diesen letztern Völkerschafften alle übrigen Türkischen Provinzen, nämlich Mazedonien, Albanien, samt den eigentlichen Griechenland zu einen allgemeinen Aufstand zu bringen und alles auf französischen Fuß einzurichten.

Um das Griechische Volk zu einer solchen Stimmung vorzubereiten, wurde durch Riga eine Uebersetzung des neuen Anacharsis veranlasset, eine eigene Landkarten von den Türkischen Provinzen in Griechischer Sprache auf zwölf Tafeln gestochen, ein anderes Werk von eben dem Riga unter dem Titel *politischer Dreyfuss* verfasst, und endlich mehrere Tausend Exemplar von beyliegender Schrift gedruket, worin ein Aufruff an die Griechische Nation zu Beförderung ihrer Befreyung von dem Türkischen Joch, ein Entwurf zu einer eigenen selbstständigen Constitution und ein Volkslied nach Art des Marseille Liedes anzutreffen ist.

Die Pforte hat die Mittheilung des Aktenmäszigen Constitutum, aus welchen das so eben angezeigte Resultat von Ausführung des Plans erhoben wurde, mit vielen Vergnügen und Bestätigung der vollkommensten Danknehmigkeit empfangen. Acht von den meist beschuldigten Griechen und Türkischen Unterthanen wurden unter Begleitung eines Türken von Seite des hiesigen Türkischen Botschaffter und einer Militar-Bedeckung nach Belgrad gebracht, wo selbe auch dem Vernehmen nach im Stillen sind exequiret worden; die gedrukten gefährlichen Schriften hat man, so viel man hier noch hab-

θεωρητέος ὡς αὐτουργός, εἶχε συλλάβει μετ' ἄλλων Ἑλλήνων τὸ σχέδιον νὰ μεταβῆ εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Μωρέως πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ οἰκοῦντας ἀντάρτας Μανιάζας, νὰ ἐλκύσῃ τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν, νὰ κηρύξῃ ἀπανταχοῦ τὴν ἐλευθερίαν, ἔπειτα δὲ, βοηθούμενος ὑπ' αὐτῶν, νὰ ἐλευθερώσῃ διὰ τῆς βίας ὅλην τὴν χερσόνησον τοῦ Μωρέως ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, μετὰ δὲ ταῦτα νὰ εἰσελάσῃ μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν τούτων εἰς τὴν Ἡπειρον, νὰ πολυτρώσῃ τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, συγχρόνως δὲ νὰ ἐνωθῆ μετὰ τῶν κατὰ τὴν παραλίαν εὐρισκομένων Ἑλλήνων τῶν καλουμένων Κακοσουλιωτῶν καὶ τέλος ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν τελευταίων τούτων λαῶν νὰ κινήσῃ εἰς γενικὴν ἐπανάστασιν πάσας τὰς λοιπὰς τουρκικὰς ἐπαρχίας, ἤτοι τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν κυρίως Ἑλλάδα καὶ νὰ ρυθμίσῃ πάσας κατὰ τὸ γαλλικὸν πολίτευμα.

Ὅπως δὲ παρασκευασθῆ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πρὸς τοιαύτας διαθέσεις, ὑπεκινήθη ὑπὸ τοῦ Ῥήγα μετάφρασις τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος, ἐχαράχθη ἰδίᾳ Χάρτα τῶν τουρκικῶν ἐπαρχιῶν ἑλληνιστί εἰς δώδεκα φύλλα, συνετάχθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ῥήγα ἄλλο ἔργον φέρον τὸν τίτλον *Πολιτικὸς Τρίπους* (5) καὶ τέλος ἐτυπώθησαν πολλαὶ χιλιάδες ἀντιτύπων τοῦ συνημμένου ἐντύπου, ἐν ᾧ εὔρηται ἔκκλησις πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς ἐπιδιώξιν τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, σχέδιον ἰδίου αὐτονόμου πολιτεύματος καὶ δημοτικὸν ἔσμα κατὰ τὸν τρόπον τῆς Μασσαλιώτιδος.

Ἡ Πύλη ἐδέχθη τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ πρακτικοῦ τῶν καταθέσεων, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξήχθη τὸ εἰρημένον πόρισμα περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου, μετὰ πολλῆς εὐχαριστίας καὶ βεβαιώσεως τῆς πληρεστάτης αὐτῆς εὐγνώμοσύνης. Ὅκτῳ δὲ τῶν κριθέντων ὡς τῶν μάλιστα ἐνόχων Ἑλλήνων ὑπηκόων τῆς Πύλης ἤχθησαν εἰς Βελιγράδιον, συνοδευθέντες ὑπὸ Τούρκου τινὸς ἐκ μέρους τῆς ἐνταῦθα τουρκικῆς πρεσβείας καὶ στρατιωτικῆς ἀκολουθίας, ἐκεῖ δὲ καὶ ἐξετελέσθη κρυφίως θανατικὴ ἀπόφασις αὐτῶν, καθ' ἃ ἠκούσαμεν. Τὰ δὲ κινδυνώδη ἐντυπα, ὧσων ὑπῆρξε κατορθωτὴ ἀκόμη ἢ κατάσχεσις ἐνταῦθα, ἐξηφανίσθησαν, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ τυπογράφου ἐκλείσθη τὸ ἐργοστάσιον. Ἄλλ' ὅμως δυνατὸν

hafft werden konnte, verdilget und selbst dem Buchdrucker sein Gewerbe gespörret; doch dörrfte der Geist des Aufstandes unter den Griechen in der Levante im Stillen noch immer weiter greifen, nachdem von jenen Griechen, welche von diesem Complot die Kénntnisz hatten, unbemerk nach der Levante sich sollen begeben und auch von diesen Drukschriften mitgenommen haben, ein gewisser Mavrojeni aber, ein Vöter des vormaligen Fürsten in der Wallachey gleiches Namens, in der Absicht nach Paris abgegangen seyn soll, um die *für Griechenland zu etablirende Volksregierung* bey dem Directorium zu betreiben.

3 (Min. Int.)

Graf Brigido, Gouverneur in Triest, erhielt in geheim die Anzeige, dasz der von Wien dort eingetroffene Grieche Riga Welestinli bedenkliche, zur Anzettlung eines Aufruhrs in der Levante abzielende Drukschriften mit sich führe.

Die triester Polizey ward zur Handlung ihres Amtes angewiesen und fand solchemnach bey Welestinli nebst verschiedenen griechischen Schriften, Büchern und Original-Briefen auch drey Küsten, welche er von dem griechischen Handelsmann in Wien Eustratio Argenti durch die griechische Dita Antonio Nioti in Triest erhalten hatte. Darinn waren einige Hundert Exemplar des in's Griechische übersezten 4^{ten} Theils vom Werke: *Der neue Anacharsis* und etliche Tausend Abdrüke eines aufrührerischen Aufrufes in griechischer Sprache mit der Devise *Freyheit, Gleichheit, Bruderschaft*, worinn ganz nach französischem Style wider die Monarchen debutirt, die Menschenrechte und die demokratische Verfassung hervorgestrichen und Freyheits-Lieder und mehr andere zur Erbitterung der Gemüther und Erhitzung der Köpfe abzwekende Tiraden befindlich sind.

νά ἐξαπλοῦται ἀκόμη μεταξύ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἡρέμα τὸ πνεῦμα τῆς ἀποστασίας, ἀφ' οὗ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων, οἵτινες εἶχον γνῶσιν τῆς συνωμοσίας ταύτης, τινές, καθ' ἃ λέγεται, ἀπῆλθον ἀπαρτήρητοι εἰς τὴν Ἀνατολὴν, συμπαραλαβόντες καὶ ἀντίτυπα τῶν εἰρημένων ἐντύπων, Μαυρογένης δέ τις, ἐξ ἀδελφος τοῦ ποτὲ ὁμωνύμου ἡγεμόνος ἐν Βλαχίᾳ, λέγεται ὅτι μετέβη εἰς Παρισίους ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ παρασκευάσῃ παρὰ τῷ Διευθυντηρίῳ τὰ κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐγκαθιδρυτέαν δημοκρατικὴν κυβέρνησιν.

3 (Ἵπ. Ἔσ.)

Ὁ κόμισ Βρίγιδο, διοικητὴς ἐν Τεργέστη, ἔλαβε μυστικὴν καταγγελίαν, ὅτι ὁ ἐκ Βιέννης αὐτόσε ἀφιχθεὶς Ἑλληὴν Ῥήγας Βελεστινλῆς ἄγει μεθ' ἑαυτοῦ ὑποπτα, εἰς ὑποκίνησιν ἀποστασίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀποσκοποῦντα ἐντυπα.

Ἡ Τεργεσταία ἀστυνομία ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον τῆς, τοῦτο δὲ πράττουσα εὔρε παρὰ τῷ Βελεστινλῆ ἐκτὸς διαφόρων ἑλληνικῶν ἐντύπων, βιβλίων καὶ χειρογράφων ἐπιστολῶν καὶ τρία κιβώτια, ἅτινα εἶχε λάβει παρὰ τοῦ Ἑλλήνος ἐν Βιέννῃ ἐμποροῦ Εὐστρατίου Ἀργέντη διὰ τοῦ ἐν Τεργέστη ἑλληνικοῦ οἴκου Ἀντωνίου Νιώτη. Ἐν τοῖς κιβωτίοις τούτοις εὐρίσκοντο ἑκατοντάδες τινὲς ἀντιτύπων τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως τοῦ τετάρτου τόμου τοῦ συγγράμματος «Νέος Ἀνάχαρσις» καὶ χιλιάδες τινὲς ἀντιτύπων ἐπαναστατικῆς προκηρύξεως ἑλληνιστὶ συντεταγμένης καὶ φερούσης τὸ σύμβολον ἐλευθερία, ἰσότης, ἀδελφότης, ἐν ἣ καθ' ὅλως γαλλικὸν τρόπον προσβάλλονται οἱ μονάρχαι, ἐξαίρονται τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ περιέχονται ὕμνοι ἐλευθερίας καὶ ἄλλαι τοιαῦται εἰς ἐξερθεισμόν τῶν φρονημάτων καὶ θέρμανσιν τῶν κεφαλῶν ἀποβλέπουσαι ῥησικοπία.

Der Staats- und Polizeyminister Graf Pergen hat auf die hievon durch Estaffete erhaltene Nachricht dem Grafen Brigido aufgetragen, den Westelenti sowohl, als den eines Einverständnisses mit selbem verdächtigen Griechen Antonio Coronio summarisch vernehmen und nach zustandbringung der erforderlichen Behelfe mittels militärischer Bedekung in das hiesige Polizeyhaus sammt allen Akten sobald möglich transportiren zu lassen.

Der hiesigen Polizey hingegen ward unter einem die Instrukzion ertheilt, welche zweckmäszige Verfügungen sowohl wegen der vom hiesigen Handelsmanne Argenti nach Triest spedirten Küsten, als wegen der aller Wahrscheinlichkeit nach hier in Wien gedrukten revolutionären Aufrufes zu treffen seyn.

Dieser Einleitung zufolge hat sich veroffenbaret, daz mehrere Griechen auf dem hiesigen Platze von der Verfassung und Verbreitung dieser äusserst revolutionären Schriften Wissenschaft haben und sind daher auch bereits 5 davon am 24 X^{br.} Nachts zu Verhaft gebracht worden, nähmlich

Eustratio Argenti, Handelsmann,
Demeter Nicolides, graduirter Arzt,
Michael Banajoth, Comptoriste bey Argenti,
Philip Petrowitsch, Expeditör daselbst,
Andreas Macoti, gewescner Buchhalter,

Georg Bullio, griechischer Buchdrucker; dieser Leztere ist am 26 X^{br.} eingezogen worden.

Die Resultate der auf allerhöchsten Befehl von der hiesigen Polizey angefangenen Voruntersuchung bestehen bisher in Folgendem:

Riga Westelenti sey der Verfasser des obenerwähnten Aufrufs an die griechische Nazion in der Turkey zur Gleichheit, Freyheit und zum Aufstande.

Eustratio Argenti habe diese Schrift seinen Comptoristes öfter vorgelesen, selber seinen Beyfall gegeben, als ein eifriger Vertheidiger ihres Inhalts sich bewiesen; mit Westelenti ei-

Ὁ ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας κόμισ Πέργεν, λαβὼν διὰ ταχυδρόμου γνῶσιν τῶν εἰρημένων, ἀνέθηκεν εἰς τὸν κόμιτα Βρίγιδο τὴν ἐντολὴν νὰ ὑποβάλῃ τὸν τε Βελεστινλῆν ὡς καὶ τὸν ἐπὶ συνεννοήσει μετ' αὐτοῦ ὑποπτον Ἑλληνα Ἀντώνιον Κορωνιὸν εἰς προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν καὶ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἀναγκαίων στοιχείων νὰ ἐνεργήσῃ ὅσον ἐνεστί ταχέως τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀστυνομίαν μετὰ καὶ πάντων τῶν ἐγγράφων ὑπὸ στρατιωτικὴν συνοδείαν.

Εἰς δὲ τὴν ἐνταῦθα ἀστυνομίαν ἐδόθησαν συγχρόνως ὁδηγίαι ὁποῖα σκόπιμα μέτρα ἔπρεπε νὰ λάβῃ περὶ τε τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἐμποροῦ Ἀργέντη εἰς Τεργέστην ἀποσταλέντων κιβωτίων καὶ περὶ τῆς κατὰ πάσαν πιθανότητα ἐνταῦθα ἐν Βιέννῃ τυπωθείσης ἐπαναστατικῆς προκηρῦξεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς εἰσηγήσεως ταύτης ἀπεδείχθη, ὅτι πολλοὶ Ἕλληνες τῆς πόλεως ταύτης ἔχουσι γνῶσιν τῆς συντάξεως καὶ διαδόσεως τῶν ἐξόχως ἐπαναστατικῶν τούτων ἐντύπων, διὰ τοῦτο δὲ καὶ συνελήφθησαν ἤδη πέντε αὐτῶν τὴν νύκτα τῆς 12 Δεκεμβρίου, ἤτοι

Εὐστράτιος Ἀργέντης, ἔμπορος
 Δημήτριος Νικολίδης, διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς
 Μιχαὴλ Παναγιώτης, γραμματικὸς παρὰ τῷ Ἀργέντῃ
 Φίλιππος Πέτροβιτς, ἀποστολεὺς παρὰ τῷ αὐτῷ
 Ἀνδρέας Μακότης, πρῶην καταστιχάριος

Γεώργιος Πούλιος, Ἑλληνα τυπογράφος. Ὁ τελευταῖος οὗτος συνελήφθη τὴν 14 Δεκεμβρίου.

Τὰ πορίσματα τῆς καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀστυνομίας ἀρξαμένης προανακρίσεως συνίστανται μέχρι τοῦδε εἰς τὰ ἐξῆς.

Ὅτι ὁ Ῥήγας Βελεστινλῆς εἶνε ὁ συντάκτης τῆς προμνημονευθείσης προκηρῦξεως πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ἐν Τουρκίᾳ ἔθνος τῆς παρορμώσεως εἰς ἰσότητα, ἐλευθερίαν καὶ ἀποστασίαν.

Ὅτι ὁ Εὐστράτιος Ἀργέντης ἀνέγνω πολλάκις τὸ ἐντυπον τοῦτο εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπεδοκίμασεν αὐτὸ, ὅτι ἀπεδείχθη ἐνζήλος ὑπέρμαχος τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ, ὅτι εὕρισκετο

nen vertrauten Umgang gepflogen; eine ansehnliche Anzahl Exemplare von diesem Aufrufe an diesen Leztern nach Triest geschickt und die Bemühungen der revolutionären Griechen mit Geld unterstützt.

Demeter Nicolides, welcher wegen seiner politischen Grundsätze und wegen seines vertrauten Umgangs mit dem berüchtigten, gegenwärtig von hier sich entfernten griechischen Arzte Poliso schon seit längerer Zeit verdächtig ist, sey beschuldiget, dasz er mehrmahlen bey der von Argenti geschehenen Vorlesung des griechischen Aufrufs gegenwärtig mit dem Verfasser desselben Riga Westelenti vertrauter Freund war und dem Aufsätze allen Beyfall gegeben, endlich bey der griechischen Uebersetzung des Anacharsis die Korrektur besorget habe.

Philippo Petrowitsch habe die erwähnten Drukschriften und Bücher nach Triest befördert, sich auch dadurch verhänglich gemacht, dasz er bey der Vorlesung des revolutionären Aufrufes jederzeit anwesend war.

Michael Banajoth sey ebenfalls bey der Ablesung des Aufrufes mehrmahlen gegenwärtig gewesen und habe in die lebhafteste Vertheidigung dieser Schrift immer eingestimmt.

Andreas Macoti habe zwar alles schon auf das erste Befragen bekannt und wäre noch dermahl nur insoweit als Theilnehmer zu betrachten, als er ein ihm bekannt gewordenes Vergehen unangezeigt liesz.

Georg Bullio ist beschuldiget, dasz vor etwa 5 Wochen in seiner Drukerey der vorerwähnte Aufruf zum Druk befördert, zwey volle Nächte dazu verwendet, diese Arbeit von dem fast immer gegenwärtig gewesenenen Westelenti äusserst betrieben und sodann die auf 3000 Stük gefertigten Abdrücke diesem Leztern in die Wohnung zugeschicket worden seyn. Der den Abdruck bey Bullio besorgt hat, heisse Franz Huggele und dieser habe der Untersuchungs-Kommission ein Exemplar davon, das er für sich zurückbehielt, übergeben, welches mit den von Triest anher gelangten Exemplaren ganz gleichförmig befunden worden ist.

εἰς ἐμπιστευτικὰς σχέσεις πρὸς τὸν Βελεστινλῆν, ὅτι ἔστειλε πρὸς αὐτὸν εἰς Τεργέστην μέγαν ἀριθμὸν ἀντιτύπων τῆς προκηρύξεως ταύτης καὶ ὑπεστήριξε διὰ χρημάτων τὰς ἐνεργείας τῶν Ἑλλήνων στασιαστῶν.

Ὅτι ὁ Δημήτριος Νικολίδης, ὅστις ἤδη ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἶνε ὑποπτος ἕνεκα τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν καὶ τῶν ἐμπιστευτικῶν αὐτοῦ σχέσεων μετὰ τοῦ περιβοήτου, ἤδη ἐντεῦθεν ἀναχωρήσαντος Ἑλληνοῦ ἱατροῦ Πολύζου, ἐνοχοποιεῖται, ὅτι, ἅτε πολλάκις παρευρεθῆις εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀργέντη γενομένην ἀνάγνωσιν τῆς ἑλληνικῆς προκηρύξεως, ἦτο ἐμπιστος φίλος τοῦ συντάκτου αὐτῆς Ῥήγα Βελεστινλῆ, καὶ ὀλοψύχως ἐπεδοκίμασε τὸ σύνθεμα τοῦτο, τέλος δὲ ὅτι ἐπεμελήθη τῶν τυπογραφικῶν διορθώσεων τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως τοῦ Ἀναχάρσιδος.

Ὅτι ὁ Φίλιππος Πέτροβιτς ἐξαπέστειλε τὰ εἰρημένα ἔντυπα καὶ βιβλία εἰς Τεργέστην, κατέστη δὲ ὑποπτος καὶ ὡς παραστὰς πάντοτε κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπαναστατικῆς προκηρύξεως.

Ὅτι ὁ Μιχαὴλ Παναγιώτης ὁμοίως παρευρέθη πολλάκις κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς προκηρύξεως καὶ συμμετέσχε πάντοτε τῆς ζωηρᾶς ὑπερασπίσεως τοῦ ἐντύπου τούτου.

Ὅτι ὁ Ἀνδρέας Μακότης ὠμολόγησε μὲν τὰ πάντα ἤδη κατὰ τὴν πρώτην ἐρώτησιν, θεωρητέος δὲ κατὰ ταῦτα ὡς συμμετέχων μόνον ἐπὶ τοσοῦτον καθ' ὅσον δὲν κατήγγειλεν ἔγκλημα γνωστὸν γενόμενον εἰς αὐτόν.

Ὅτι ὁ Γεώργιος Πούλιος ἐνοχοποιεῖται, ὅτι πρὸ πέντε ἐβδομάδων ἐξετυπώθη ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ του ἡ προμνημονευθεῖσα προκήρυξις, ὅτι καταναλώθησαν πρὸς τοῦτο δύο ὄλαι νύκτες, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεσπεύσθη ἐκτάκτως ὑπὸ τοῦ σχεδὸν πάντοτε παρόντος Βελεστινλῆ καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα ἐστάλησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ τελευταίου τούτου τὰ ἐκτυπωθέντα τρισχίλια ἀντίτυπα. Ὅτι ὁ ἐπιμεληθεὶς παρὰ τῷ Πούλιῳ τῆς ἐκτυπώσεως τῆς προκηρύξεως καλεῖται Φραγκίσκος Χούγελε, καὶ ὅτι οὗτος παρέδωκεν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν ἕν ἀντίτυπον αὐτῆς, ὅπερ εἶχε κρατήσῃ δι' ἑαυτὸν, τοῦτο δ' εὗρέθη ὁμοίωτατον πρὸς τὰ ἐκ Τεργέστης ἐνταῦθα κομισθέντα ἀντίτυπα.

Aus der fortgesetzten Voruntersuchung erhellet ferner, dasz Westelenti bey diesem Revoluzionsplane den schon oben erwähnten Arzt Poliso, den verhafteten Arzt Nicolides und den Kandidät der Arzneykunde Konstantin Sekelari als litterarische Mitarbeiter gehabt habe.

Unter den Handelsleuthen, die mit Geld und durch ihre auswärtigen Verhältnisse den Plan unterstützt haben, weisz man bis nun nebst dem Eustratio Argenti den verhafteten Georg Bullio und die noch freyen, aber bald zum Arreste qualifizirten Handelsleuthe Georg Theochar und Konstantin Duca.

Es ist ferner hervorgekommen, dasz der auf hiesigem Platze bekannte Grieche Maurogeni sich dermahl in Paris gerade in der Absicht befinden soll, um *die in Griechenland zu etablirende Volksregierung* zu betreiben.

Endlich ergibt sich aus der bis zum 28. X^{br.} reichenden Voruntersuchung noch der Umstand, dasz im September d. J. der Riga Welestinlis in Argenti's Wohnung im Beyseyn des Leztern und des Griechen Theochar ein Freyheitslied, das im ofterwähnten revoluzionären Aufrufe enthalten seyn soll, gesungen und dabey rund um den Tisch getanzt habe.

Der freymüthige Deponent Macoti ist nach abgeschlossenem Verhöre, das sehr vielen Aufschlusz giebt, am 26. X^{bc.} von der niedergesetzten Untersuchungs-Kommission aus dem Arreste entlassen worden.

Ἐκ τῆς συνεχείας τῆς προανακρίσεως ἀποδεικνύεται προσέτι, ὅτι ὁ Βελεστινλῆς ἔτυχε κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἐπαναστατικοῦ τούτου σχεδίου τῆς συγγραφικῆς συνεργασίας τοῦ ἤδη προμνημονευθέντος ἱατροῦ Πολύζου, τοῦ συλληφθέντος ἱατροῦ Νικολίδου καὶ τοῦ τελειοφοίτου τῆς ἱατρικῆς Κωνσταντίνου Σακελλαρίου.

Ἐκ δὲ τῶν ἐμπόρων, οἵτινες ὑπεστήριξαν τὸ ἐπαναστατικὸν σχέδιον διὰ χρημάτων καὶ διὰ τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχέσεων αὐτῶν, ἐγνώσθησαν μέχρι τοῦδε πλὴν τοῦ Εὐστρατίου Ἀργέντη ὁ συλληφθεὶς Γεώργιος Πούλιος καὶ οἱ ἐλεύθεροι μὲν μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ πρὸς σύλληψιν ὑποδειχθέντες ἔμποροι Γεώργιος Θεοχάρης καὶ Κωνσταντῖνος Δούκας.

Ἐξήχθη δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ γνωστὸς Ἕλληνα Μαυρογένης λέγεται διατρίβων τὰ νῦν ἐν Παρισίοις ὠρισμένως ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ παρασκευάσῃ τὰ κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐγκαθιδρυτέαν δημοκρατικὴν κυβέρνησιν.

Τέλος ἐξάγεται ἐκ τῆς μέχρι τῆς 18 Δεκεμβρίου διεξαχθείσης προανακρίσεως καὶ τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους τούτου ὁ Ῥήγας Βελεστινλῆς ἔψαλεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀργέντη, παρισταμένου τούτου καὶ τοῦ Ἑλλήνου Θεοχάρη, ὕμνον ἐλευθερίας, ὅστις λέγεται περιεχόμενος ἐν τῇ ἐπαναστατικῇ προκηρύξει, ἧς ἔγεινε συχνὴ μνεῖα, καὶ δὴ χορεύων περὶ τὴν τράπεζαν.

Ὁ εὐπαρρησίαστος μάρτυς Μακότης μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως αὐτοῦ, ἐξ ἧς πολλὰ ἐξήχθησαν, ἀπεφυλακίσθη ὑπὸ τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς τὴν 16 Δεκεμβρίου.

4 (Min. Ext.)

*An den K. K. Internuntius Freyh. v. Herbert*dd^{to} 2^{ten} Jänner 1798

Da die halbmonatliche ordinari Post aus Konstantinopel dieszmal noch nicht eingetroffen, die von Eurer den 3^{ten} d. M. abgefertigte Staffette aber zum Theil bereits bey Gelegenheit der vor drøy Tagen aus Paris hierdurch über Siebenbürgen und die Wallachey wieder zurückgegangenen Tartarn der Pforte beantwortet worden ist, so erübriget mir nur allein noch folgendes hier nachzutragen.

Vermög der letzteren zu Dero Kenntniz hier anschließigen Gränznachrichten soll zwar dem Belgrader Kaïmakam ein Sekurs aus Bosnien von ungefähr 3000 Mann zugekommen und solcher hiedurch in Stand gesetzt worden seyn, den Unternehmungen der Rebellen auf besagte Festung Trotz zu bieten, nichtsdestoweniger aber diese bishero in dem übrigen Lande sich immer weiter auszubreiten fortfahren und nicht nur sich des grösten Theils von Servien, sondern auch verschiedener Örter in Bulgarien und sogar schon der Festung Giurgewo in der Wallachey zu bemeistern Mittel gefunden, auch Rusjuck zu bedrohen und ihre Patrouillen über Bazar-gik bis Varna vorzuschicken sich erdreistet haben.

Obschon nun alle diese Nachrichten noch erst einer näheren Bestättigung vonnöthen haben, so scheineth doch immer soviel gewisz zu seyn, dasz die Anschläge und Thätigkeit des Paspan ogli für die Pforte täglich gefährlicher zu werden anfangen und wofern es diesem verwegenen Rebellen und seinen Anhängern gelingen sollte, sich während jetziger Jahreszeit und solange die ihren Rücken deckenden steilen Balkane vor Menge Schnee und wegen auszerordentlicher Beschwerlichkeit

4 (Υπ. Ήξ.)

Πρὸς τὸν ἑξαρχὸν τῆς Α. βασιλικῆς καὶ αὐτοκρατορικῆς Μ.
βαρῶνων Φὸν Χέρβεργτ.

23 Δεκεμβρίου 1797

Ἐπειδὴ τὸ κατὰ δεκάπενθήμερον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τακτικὸν ταχυδρομεῖον δὲν ἔφθασεν ἀκόμη ταύτην τὴν φορὰν, ἡ δὲ ἀπὸ 23 παρελθόντος μηνὸς ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλεῖσα ἀλληλογραφία ἔτυχεν ἤδη κατὰ μέρος ἀπαντήσεως διὰ τῶν ἐντεῦθεν πρὸ τριῶν ἡμερῶν διαβάντων Τατάρων τῆς Πύλης τῶν ἐκ Παρισίων ἐρχομένων καὶ διὰ Τρανσυλθανίας καὶ Βλαχίας ἐπιστρεφόντων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὑπολείπεται μοι νὰ προσθέσω μόνον τὰ ἐπόμενα.

Συμφώνως ταῖς τελευταίαις ἐκ τῶν συνόρων εἰδήσεσιν, αἵτινες ἐπισυνάπτονται ἐνταῦθα πρὸς ὑμετέραν γνώσιν, λέγεται μὲν, ὅτι ἐστάλη εἰς τὸν καιμακάμην τοῦ Βελιγραδίου ἐκ Βοσνίας ἐπικουρία περίπου τριεχιλίων ἀνδρῶν, δι' ὧν οὗτος κατώρθωσε νάντεπεξέλθῃ εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀνταρτῶν κατὰ τοῦ εἰρημένου φρουρίου, ἀλλ' οὐχ ἤττον ὁμως ἐξακολουθοῦσιν οὗτοι μέχρι τοῦδε νὰ ἐπεκτείνωνται ὡσημέραι πλειότερον ἐν τῇ λοιπῇ χώρᾳ, ἀλλὰ καὶ κατώρθωσαν νὰ κατέχωσιν οὐ μόνον τὸ μέγιστον μέρος τῆς Σερβίας, ἀλλὰ καὶ διαφόρους τόπους ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ αὐτὸ δὲ ἤδη τὸ φρούριον Γιούργεβον ἐν Βλαχίᾳ, ἀπεθρασύνθησαν δ' ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ νὰπειλῶσι μὲν τὸ Ῥουτσούκιον, νὰποστέλλωσι δὲ προσκόπους μέχρι Παζαρτζικίου.

Καίτοι δὲ πᾶσαι αὗται αἱ ἀγγελίαι δέονται ἀκόμη ἐξακριβώσεως, φαίνεται ὁμως τοῦτο κἂν βέβαιον, ὅτι αἱ σκευαίαι καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ Πασθάνογλου ἀρχίζουσι νὰ γίνωνται ὡσημέραι κινδυνωδέστεραι διὰ τὴν Πύλιν. Ἄν δ' ὁ παράτολμος οὗτος ἀντάρτης καὶ οἱ ὄπαδοὶ αὐτοῦ, κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους καὶ ἐφ' ὅσον ὁ σκέπων τὰ νῶτα αὐτῶν ἀπότομος Αἷμος εἶνε ὡς συνήθως σχεδὸν ὄλως ἀδιάβατος ἕνεκα τοῦ πλήθους τῆς χιόνος καὶ ἕνεκὲν ἐκτάκτων δυσκολιῶν τῆς ὁδοῦ, ἐπιτύχωσι νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς ἑαυτοὺς τὰ ἐντεῦθεν κεί-

der Strassen noch fast unzugänglich zu seyn pflegen, der herwärts gelegenen vortheilhaftesten Pässe und Posto zu versichern oder gar von Belgrad Meister zu machen, selbe der Pforte mit künftigem Frühjahr leicht um so mehr zu schaffen geben dürften, als diese sich bey dem bekannten fast allgemeinen stillen Miszvergnügen ihrer alten Janitscharen selbst auf die Treue ihrer besten Truppen nicht ganz verlaszen kann und allenthalben besorgen musz, vielleicht einen groszen Theil derselben, sobald sie einmal ausmarschirt seyn und Gelegenheit hiezu finden werden, zu den Fahnen der Rebellen übergehen zu sehen.

Andrerseits scheineth der Einflusz demokratischer Anhänger in vormaligen venetianischen Inseln und benachbarten Besitzungen auf dem festen Lande, nebst den heimlichen Bearbeitungen und Aufhetzungen französischer Emiszarien, die ohnehin von Natur aus zur Schwärmerey geneigten Köpfe der leichtsinnigen und unterdrückten Bewohner Moreens und Griechenlands dermassen erhitzt zu haben, dasz sie den günstigen Augenblick zur Abschüttlung des türkischen Joches und zur Wiedererlangung ihrer ursprünglichen Freyheit wirklich vorhanden zu seyn sich einbilden und vielleicht nur allein den Zeitpunkt abwarten dürften, wo die Pforte auf der Seite von Rumelien und der Donau mit Paspan Ogli über und über beschäftigt seyn wird, um alsdann auf einmal die Larve abzuziehen und sich etwa unter französischem Schutz und Beystande für eine freye und unabhängige Republik zu erklären.

Was einiges Licht auf diesen nicht ganz unwahrscheinlich angelegten Plan der Griechen werfen kann, ist unter andern ein gewisser aufrührischer Aufruf in griechischer Sprache, wovon sich kürzlich etliche tausend Abdrücke bey einem auf seiner Rückreise nach dem archipelagus in Triest von der Polizey angehaltenen griechischen Handelsmann, Riga Welestinli mit Nammen, vorgefunden haben, und worinn nach französischen Style wider die Monarchen losgezogen, die Menschenrechte und die demokratische Verfassung hervorgestri-

μενα ἐπικαιρότῳ στενὰ καὶ τὰς ὀχυρὰς θέσεις ἢ καὶ νὰ γείνωσι κύριοι τοῦ Βελιγραδίου, μέλλουσιν ὡς εἰκὸς νὰ παρᾶσχωσι κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔαρ μεγάλα πράγματα εἰς τὴν Πύλην. Ἔσται δὲ τοῦτο τοσοῦτῳ μᾶλλον εὐκολώτερον, καθ' ὅσον ἡ Πύλη, ἔνεκα τῆς ὡς γνωστοῦν ὑποβοσκούσης σχεδὸν καθολικῆς δυσαρεσκείας τῶν παλαιῶν αὐτῆς γενιτσάρων, δὲν δύναται νὰ βασιζῆται καθ' ὀλοκληρίαν οὐδ' εἰς αὐτῶν τῶν ἀρίστων αὐτῆς στρατευμάτων τὴν πίστιν, καὶ ὀφείλει νὰ ἔχῃ διαρκῆ φόβον μήπως ἴδῃ μέγα μέρος αὐτῶν, εὐθύς ὡς ποτε ἐκκινήσωσι καὶ εὖρωσι κατάλληλον εὐκαιρίαν, αὐτομολοῦν πρὸς τοὺς ἀντάρτας.

Ἐξ ἐτέρου δὲ φαίνεται, ὅτι ἡ ἐπίδρασις ὀπαδῶν τῆς δημοκρατίας ἐν νήσοις ἄλλοτε ἀνηκούσαις εἰς τὴν Βενετίαν καὶ ἐν γειτονικαῖς κτήσεις κατὰ τὴν ἤπειρον, ὡς καὶ αἱ μυστικαὶ ῥαδιουργίαι καὶ ὑποκινήσεις Γάλλων ἀποστόλων ἐθέρμαναν μεγάλως τὰς καὶ ἄλλως ἐκ φύσεως πρὸς ἐθνουσιασμὸν εὐεπιφόρους κεφαλὰς τῶν κούφων καὶ πιεζομένων κατοίκων τοῦ Μωρέως καὶ τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω δὲ φαντάζονται ὅτι ἐπέστη πράγματι κατάλληλος στιγμή πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ ἀνάκτησιν τῆς παλαιᾶς αὐτῶν ἐλευθερίας, καὶ ὅτι ἔχουσιν ἴσως νάναμένωσι μόνον τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ Πύλη θὰ ἔχῃ διαρκῆ ἐνασχόλησιν μὲ τὸν Πασθάνογλουν πρὸς τὰ μέρη τῆς Ρούμελης καὶ τοῦ Δουνάβεως, ὅπως τότε ἀποθέσωσι διὰ μιᾶς τὸ προσωπεῖον καὶ κηρυχθῶσιν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτήτου δημοκρατίας ὑπὸ γαλλικὴν πιθανῶς προστασίαν.

Τὰ δὲ κατὰ τὴν πιθανὴν ὑπαρξίν τοιούτου τινὸς σχεδίου τῶν Ἑλλήνων διαφωτίζει πως σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπαναστατικῇ τις προκλήρυξις ἑλληνιστὶ συντεταγμένη, ἧς εὐρέθησαν ἐπ' ἐσχάτων χιλιάδες τινὲς ἀντιτύπων παρὰ τινι Ἑλληνι ἐμπόρῳ, καλουμένῳ μὲν Ῥήγγα Βελεστινῆ, συλληφθέντι δ' ἐν Τεργέστη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καθ' ὃν χρόνον ἐπέστρεφεν εἰς τὸ Αἰγαῖον ἐξ εὐρωπαϊκοῦ τινος ταξιδίου. Ἐν τῇ προκηρύξει ταύτῃ καθυβρίζονται μὲν κατὰ γαλλικὸν τρόπον οἱ μονάρχαι, ἐξαιρόνται δὲ τὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ περιλαμβάνονται ὕμνοι ἐλευθερίας καὶ ἄλλαι

chen und Freyheitslieder samt mehr andern, zur Erbitterung der Gemüther und Erhitzung der Köpfe abzweckenden Tiraden befindlich sind.

Bey vorläufiger näherer Untersuchung der Sache hat sich veroffenbaret, dasz mehrere Griechen, türkische Unterthanen, auf hiesigem Platze, und vorzüglich ein sicherer Eustratio Argenti, nicht nur von der Verfassung, dem heimlichen Drucke und der Verbreitung dieser äusserst revolutionären Schrift Wissenschaft gehabt, sondern auch die Bemühungen solcher Schwindelköpfe und öffentlicher Ruhestörer mit Geld unterstützt und sonst durch ihre auswärtigen Verhältnise und Korrespondenten zu befördern getrachtet haben.

Zufolge dessen dann sind, auf Veranlassung der hiesigen geheimen Polizey, 6 bis 7 davon bereits gefänglich eingezogen worden und befinden sich wirklich in der Untersuchung. Mittlerweile aber und um in ihren Handlungsgeschäften keine Stockung deszhalb zu veranlaszen, wurden alsogleich von den Verhafteten selbst, jedoch mit Gerichts-Vorwissen, vertraute Männer aus ihrem Mittel gewählt und solchen die provisorische Leitung ihrer Wechsel- und Kommerzsachen aufgetragen.

Gleichwie nun der Kaiserliche Hof überhaupt alles dasjenige, was auf Aufruhrs-Anzettlungen und Regierungs-Umwälzungen eines benachbarten und freundschaftlichen Staats Bezug hat, jederzeit höchst miszbilliget und verabscheuet, also hat man auch kein Bedenken getragen, dem hier anwesenden türkischen Botschafter von dem Komplete besagter Griechen sowohl, als ihrer Innhaftierung vorläufige Kenntniz mittheilen zu lassen, und zweifle ich nicht, dasz er diesen redenden Beweis unsers wohlgemeinten und freundnachbarlichen Benehmens gegen die Pforte in seinem gehörigen Lichte vorzustellen allerdings bedacht gewesen seyn werde.

Indessen habe ich nicht entstehen wollen, auch Eure hie mit von der eigentlichen Beschaffenheit dieses ganzen Herganges ausführlich zu verständigen, damit Dieselben nach

πολλάι ῥησικοπίαι σκοπὸν ἔχουσαι τὸν ἐξερεθισμόν τῶν πνευμάτων καὶ τὴν θέρμανσιν τῶν κεφαλῶν.

Γενομένης δὲ προεισαγωγικῆς ἀκριβεστέρας ἐξετάσεως τῶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, κατεφάνη, ὅτι πολλοὶ Ἕλληνες ὑπήκοοι τῆς Πύλης ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, καὶ ἰδίως τῆς Εὐστράτιος Ἀργέντης, οὐ μόνον εἶχον γνῶσιν τῆς συντάξεως, μυστικῆς ἐκτυπώσεως καὶ διαδόσεως τοῦ ὑπεράγαν ἐπαναστατικοῦ τούτου ἐντύπου, ἀλλὰ καὶ ὑπεστήριξαν τὰς ἀποπειράς τῶν τοιούτων θερμοκεφάλων καὶ διαταρακτῶν τῆς δημοσίας τάξεως διὰ χρημάτων, καὶ ἄλλως δὲ προσεπάθησαν νὰ προαγάγωσιν αὐτάς διὰ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φίλων καὶ ἀνταποκριτῶν αὐτῶν.

Ἐνεκα τούτου λοιπὸν ἐφυλακίσθησαν ἤδη εἰσηγήσει τῆς ἐνταῦθα μυστικῆς ἀστυνομίας ἕξ ἕως ἑπτὰ αὐτῶν καὶ οὕτως εὐρίσκονται ὑπὸ ἀνάκρισιν. Ἄλλ' ἐν τούτοις καὶ ὅπως μὴ ἐπέλθῃ ἀναστολὴ τῶν ἐμπορικῶν αὐτῶν ἐργασιῶν ἐξελέχθησαν πάραυτα ὑπ' αὐτῶν τῶν φυλακισθέντων, ἀλλ' ἐν γνώσει τοῦ δικαστηρίου, ἔμπιστοι ἄνδρες ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν κύκλου, εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ προσωρινὴ διεύθυνσις τῶν τραπεζιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν αὐτῶν ἐργασιῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ πάντοτε ἰδιαζόντως ἀποδοκιμάζει καὶ ἀπεχθάνεται πᾶν ὅ τι ἀναφέρεται εἰς στασιαστικὰς μηχανορραφίας καὶ σχέδια κυβερνητικῶν ἀνατροπῶν ἐν κράτει γειτονικῶν καὶ φίλων, διὰ ταῦτα ἄνευ ὄκνου ἀνεκοινώθησαν προεισαγωγικῶς εἰς τὸν ἐνταῦθα διαμένοντα πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας τὰ τε κατὰ τὴν συνωμοσίαν τῶν εἰρημένων Ἑλλήνων καὶ τὰ περὶ τῆς φυλακίσεως αὐτῶν, δὲν ἀμφιβάλλω δὲ ὅτι οὗτος πάντως ἐφρόντισε νὰ παραστήσῃ προσηκόντως τὰ κατὰ τὴν εὐδηλον ταύτην ἀπόδειξιν τῆς ἡμετέρας εὐνου καὶ ὡς ἐκ τῆς γειτονίας φιλικῆς διαγωγῆς πρὸς τὴν Πύλην.

Ἐν τούτοις δὲ δὲν ἔκρινα ἀπὸ σκοποῦ νὰ διαφωτίσω καὶ ὑμᾶς λεπτομερῶς διὰ τοῦ παρόντος περὶ τοῦ ἰδιαζόντος χαρακτῆρος τῆς ὅλης ὑποθέσεως ταύτης, ὅπως ὑμεῖς κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ μετὰ

Umständen und mit derjenigen Vorsicht, so die Natur und Häcklichkeit der Sache erfordert, dem Reis Efendi ihres Orts hievon die vertrauliche Eröffnung machen und dasjenige allenfalls berichtigen können, was etwa IbrahimEfendi hiebey nicht recht eingenommen oder seinem Hofe irrig vorgebracht haben dürfte.

Dieser sich bey den hiesigen Griechen, türkischen Unterthanen, veroffenbarende Hang zur Meuterey gegen ihren eigenen rechtmäsigen Suverän nicht minder, als ihre, besonders seit einigen Jahren, hier häufig vorgefallenen betrügerischen Bankerute, wodurch sovieler dieserseitigen Unterthanen ohne ihr Verschulden an Bettelstab gebracht werden und wirklich erst kürzlich noch, wie aus einer andern weiter unten folgenden Beylage ersichtlich ist, nicht weniger als beyläufig zwo Millionen baares Geldes heimlich aus dem Lande geschaffet worden sind, müssen das billige Verlangen in uns erwecken, die K. K. Erbländer, soviel möglich, von dergleichen gefährlichen und schädlichen Subjekten befreyet zu sehen. Ich gebe Eurer daher in dieser Hinsicht, jedoch als einen bloszen einstweiligen Gedanken, zu näherer Überlegung und Aeuszerung mit, ob nicht allenfalls ohne einigem erheblichen Bedenken der Pforte selbst die Nothwendigkeit vorgestellet und begreiflich gemacht werden könnte, zur beszeren Hindanhaltung alles schlechten oder mittelosen Gesindels, welches sich unter dem Vorwande der Kaufmannschaft in die K. K. Erbstaaten einzuschleichen sucht, die schärfste Verordnung zu erlaszen, dasz künftighin keinem türkischen Unterthane gestattet seyn solle, ohne einem ieselmal ordentlich anzusuchenden und nur verlässlichen und bekannten wirklichen Kaufleuten zu ertheilenden türkischen Pasze die Erbländer zu betretten; widrigenfalls jedweder sich selbst die Schuld werde beyzumessen haben, wenn er in Ermanglung eines solchen Patentes der Pforte ergriffen und ohne Weiterem über die Gränze geführt werden sollte.

Was Eure zu Gunsten der gegenwärtig in Konstantinopel und andere Häven der Turkey sich verzehrenden dalmatinisch-

τῆς προφυλάξεως ἐκείνης, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ φύσις καὶ ἡ λεπτότης τῆς ὑποθέσεως, ἀνακοινώσητε τὰ περὶ τούτου ἐμπιστευτικῶς εἰς τὸν Ῥεῖς Ἐφέντην τῆς πόλεως ἔνθα διαμένετε καὶ δυνηθῆτε νὰ ἐπάνορθώσητε ἐν πάσῃ περιπτώσει πᾶν ὃ τι τυχὸν ὁ Ἰβραήμ. ἐφέντης εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἀντελήφθῃ ὀρθῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ νὰνεκοινώσεν ἐσφαλμένως εἰς τὴν Αὐλὴν του.

Ἡ τε παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Ἑλλησιν ὑπηκόοις τῆς Πύλης ἐκδηλουμένη τάσις πρὸς ἀποστασίαν ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτῶν νομίμου κυριάρχου καὶ αἱ ἰδίως ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐνταῦθα συγχὰ γινόμεναι δόλιαι χρεωκοπίαι, δι' ὧν πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων ἄνευ ἰδίου αὐτῶν πταίσματος μετατρέπονται εἰς ἐπαίτας, ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀκόμη, καθ' ἃ καταφαίνεται ἐξ ἄλλου συνημμένου κατωτέρω ἐπακολουθοῦντος, ἐξήχθησαν ἐκ τῆς χώρας κρυφίως ὄχι ὀλιγώτερα τῶν δύο περὶπου ἑκατομμυρίων μετρητῶν, ταῦτα πάντα γενῶσιν ἐν ἡμῖν ἀναγκαίως τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν νὰ ἴδωμεν τὰς κληρονομικὰς χώρας τῆς Α. Μ. ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπαλλασσομένας τοιοῦτων ἐπικινδύνων καὶ ἐπιβλαβῶν ὑποκειμένων. Ὑποβάλλω λοιπὸν εἰς ὑμᾶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς ἀπλὴν ἰδέαν πρὸς ἀκριβεστέραν σκέψιν ὑμῶν καὶ ἀπόκρισιν, τὴν ἐξῆς γνώμην. Θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ὅπως-δήποτε εἰς αὐτὴν τὴν Πύλην ἄνευ τινὸς σπουδαίου δισταγμοῦ δῆλωσις καὶ παράστασις περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως, χάριν εὐκολωτέρας ἀπομακρύνσεως παντὸς κακοποιοῦ καὶ ἀπόρου συρφετοῦ, ἐπιζητοῦντος νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ κληρονομικὰ κράτη τῆς Α. Μ. ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐμπορίου, ἐκδώσῃ ἡ Πύλη αὐστηροτάτην διαταγὴν, καθ' ἣν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς οὐδένα Τοῦρκον ὑπήκοον νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἄνευ τουρκικοῦ διαβατηρίου, παρεχομένου πάντοτε ἐπὶ τῇ βέσει τακτικῆς αἰτήσεως μόνον εἰς ἀξιόους πίστεως καὶ γνωστοὺς ἀληθεῖς ἐμπόρους, εἰσοδος εἰς τὰς κληρονομικὰς χώρας; Ἐν ἐναντίῳ δὲ περιπτώσει πᾶς ὁ μὴ κεκτημένος τοιοῦτο διαβατήριον τῆς Πύλης νὰ ὑπόκειται εἰς τὸν κίνδυνον τῆς συλλήψεως καὶ τῆς ἄνευ ἄλλων διατυπώσεων ἀποβολῆς ἐκ τῶν συνόρων.

Πληρέστατα ἐγκρίνω τὰς ὑμετέρας παρὰ τῇ Πύλῃ ἐνεργείας ὑπὲρ τῶν νῦν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ἄλλοις λιμέσι τῆς Τουρκίας

kaiserlichen Fahrzeuge bey der Pforte eingeleitet haben, um ihnen eine baldige, sichere und mittels eines intermediären Frachtpreises, so viel möglich, auch vortheilhafte Rückkehr nach ihrem Vaterlande zu verschaffen, kann ich nicht anders als vollkommen gutheissen und ist mit jenem ganz übereinstimmend, was Eurer in der Zwischenzeit durch meine Weisung vom 19^{ten} December, worauf ich mich hier wiederholt berufe, über den nämlichen Gegenstand an Hand gegeben worden ist.

Es wird übrigens Dero Einsicht von selbst nicht entgehen, daz der dermalige Augenblick, wo die Pforte sich von mehr als einer Seite, theils durch die gefährlichen Unruhen des Paspan Ogli, theils durch die Gährung und Anspinnungen ihrer griechischen Rajas in Morea und Griechenland, so sehr im Gedränge befindet, der natürlichste und günstigste zu seyn scheine, um unsere verschiedenen, in meinen letzteren Weisungen vom 19^{ten} und 29^{ten} des v. M. erwähnte desideria bey der Pforte nach Wunsche durchzusetzen; vorzüglich aber dieselbe zur förmlichen Miteinschließung unserer dalmatinischen und venetianischen Seefahrer in dem barbaresken Seund und den übrigen zu Gunsten der K. K. Unterthanen überhaupt und ihrer Handlung in der Turkey bestehenden Verträgen zu vermögen. Es kann zwar, wie bereits in meiner mehrzitierten Weisung von 19^{ten} Dec. ausführlich dargethan worden ist, die Pforte unser dieszfälliges Recht keineswegs mit Grunde in Abrede stellen wollen; da sich jedoch von hieraus alle türkischen Chicanen, Schwierigkeiten und Anstände, so sich etwa gleichwohl bey dieser Verhandlung hervorthun dürften, nicht wohl vorhinein bestimmen lassen und zu ihrer geschwinderen und vollkommenen Beseitigung eine oder andere wohlangebrachte Freygebigkeit von guter Wirkung seyn dürfte, so werden Eure in Ansehung der Wichtigkeit des betreffenden Gegenstandes dem Staate immerhin einen ersprieszlichen Dienst leisten, wenn sie auch im äussersten Falle eine Summe von ungefähr 5 bis 6 tausend Dukaten in Geld oder Geldswerth

κατατηκομένων δαλματικῶν αὐτοκρατορικῶν πλοίων, ὅπως κατορθωθῆ ταχύς, ἀσφαλής, διὰ δὲ μεσάζοντός τινος ναύλου καὶ ἐπικερδῆς κατάπλους εἰς τὴν πατρίδα των. Αἱ ὑμέτεραι ἐνέργειαι εἶνε κατὰ πάντα σύμφωνοι πρὸς τὰς δοθείσας ὑμῖν ἐν τῷ μεταξὺ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ὁδηγίας διὰ τῶν ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου γραμμάτων μου, εἰς ἃ καὶ πάλιν ἀναφέρομαι.

Ἄλλως δὲ δὲν θὰ διαλάθῃ καὶ οἰκοθεν τὴν ὑμετέραν σύνεσιν, ὅτι ὁ παρῶν καιρὸς, καθ' ὃν ἡ Πύλη εὐρίσκεται πολὺ στενοχωρημένη ἐκ πολλῶν μερῶν, τοῦτο μὲν ἔνεκ τῶν ἐπικινδύνων ταραχῶν τοῦ Πασβάνογλου, τοῦτο δ' ἔνεκα τοῦ ἀναβρασμοῦ καὶ τῶν σκευωριῶν τῶν Ἑλλήνων αὐτῆς ῥαγιάδων ἐν τῷ Μωρέᾳ καὶ τῇ Ἑλλάδι, φαίνεται ὡς ὁ καταλληλότατος καὶ εὐνούστατος, ὅπως τώρα πλέον τύχωμεν παρὰ τῆς Πύλης κατ' εὐχὴν τῶν διαφορῶν ἡμῶν ἐν ταῖς τελευταίαις μου ὁδηγίαις ἀπὸ 9 καὶ 19 παρελθόντος μηνὸς ἀναφερομένων εὐχῶν, ἰδίως δὲ πείσωμεν αὐτὴν ὅπως ἐπιτρέπῃ αὐτόχρομα εἰς τοὺς Δαλμάτας καὶ Βενετοὺς ἡμῶν θαλασσοπόρους τὸν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Βαλβαρίας πλοῦν καὶ συμπεριλάβῃ αὐτοὺς εἰς τὰς λοιπὰς χάριν τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. ἐν γένει καὶ τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν ἐν Τουρκίᾳ ὑφισταμένης συνθήκας. Καὶ οὐδένα μὲν δύναται νὰ ἔχῃ λόγον ἡ Πύλη ὅπως διαμφισβητήσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικαίωμα ἡμῶν, ὡς ἤδη λεπτομερῶς ἐξέθηκα ἐν ταῖς πολλάκις μνημονευθείσαις ὁδηγίαις μου ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματι δὲν δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὑπολογισθῶσι πᾶσαι αἱ ἐπὶ τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης δυνάμεναι νὰ προκύψωσι τουρκικαὶ στρεψοδικίαι, δυσκολίαι καὶ ἀναβολαί, πρὸς δὲ ταχύτεραν καὶ πλήρη αὐτῶν διάλυσιν ἠδύνακτο νὰ ἐπιδράσῃ σκοπίμως μία ἢ ἄλλη ἐπίκαιρος ἐλευθεριότης, ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης θὰ παράσχωι πάντως ἐξοχον ὑπηρεσίαν εἰς τὸ κράτος ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἂν ἐθεώρει ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφαλῆ ἐπιτυχίαν νὰ ὑποσχεθῆ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ποσὸν περίπου 5 - 6 χιλιάδων δουκάτων εἰς χρήματα ἢ χρηματικὴν ἀξίαν.

für den sichern Erfolg zu versprechen für nöthig finden sollten.

.....
Omissis.

Mittels einer hier ferners anslüszigen Note der Böhmisch-österr. Hofkanzley d^{to} 20^{ten} December erhalten Eure einen Bericht der N. O. Landesregierung wegen der Foderung des Bojaren Jorgaki Serdor Safirogli in der Wallachey an das hiesige griechische Handlungshaus Georg Manussi Figlio e Comp., wovon Dieselben das Benöthigte der K. K. Agentie zu Bukarest zur Verbescheidung des Klägers mitzugeben Sorge tragen wollen.

In dieser nämlichen Note kömmt auch eine von 18 hiesigen Handelshäusern und K. K. Unterthanen unterfertigte Klagschrift wegen verschiedener von dem vorigen Fürsten in der Wallachey angehaltener und von ihnen all dort erkaufter Waarenartikel vor. Da ein dergleichen unerwarteter und dem wechselseitigen freyen Handel schnurstraks zuwiderlaufender Verbot den K. K. Kaufleuten, so mit jener Provinz in Verkehr zu stehen pflegen, nothwendig zu groszen Schaden reichen musz, so werden sich Eure bey dem neuen Fürsten mit Nachdruck dahin verwenden, dasz selber nicht nur allein alsogleich aufgehoben, sondern auch künftig die K. K. Unterthanen in der Wallachey ihren Handel frey und ungehindert auszuüben nicht gehemmet werden mögen.

Ferners liegt der nämlichen Note auch ein Bericht des N. O. Merkantil-und Wechselgerichts über die häufigen und für die dieszseitigen Unterthanen so höchst nachtheiligen betrügerischen Bankerute bey, wovon bereits weiter oben Erwähnung geschehen ist, und Eure nach Umständen und Gutbefinden bey der Pforte Gebrauch zu machen bedacht seyn werden.

In dem Augenblicke trifft auch Dero halbmonatliche ordinaris Expedition vom 9^{ten} December hier ein, wobey ich in Kürze einstweilen nur soviel zu erinnern habe, dasz, was die

.....

Παραλείπονται ὡς ἄλλως ἀσχετα πρὸς τὸν 'Ρήγαν.

Δι' ἄλλου ἐνταῦθα ὁμοίως συνημμένου ἐγγράφου τοῦ βοημικοῦ αὐστριακοῦ αὐλικοῦ γραφείου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Δεκεμβρίου λαμβάνετε ἔκθεσιν τῆς βορειοαυστριακῆς τοπικῆς κυβερνήσεως περὶ τῆς ἀπαίτησεως τοῦ Βογιάρου Γεωργάκη Σερδὸρ Σαφείρογλη ἐν Βλαχίξ κατὰ τοῦ ἐνταῦθα ἐλληνικοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Γεωργίου Μανούση υἱοῦ καὶ Σας, περὶ ἧς παρακαλεῖσθε νὰ φροντίσητε ὅπως ἀναθέσητε τὰ εἰκότα εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ προξενεῖον τῆς Α. Μ. πρὸς κλήτευσιν τοῦ ἐνάγοντος.

Ἐν τῷ παρόντι ἐγγράφῳ ἐνυπάρχει καὶ ἀγωγή ὑπογεγραμμένη ὑπὸ 18 ἐνταῦθα ἐμπορικῶν οἴκων καὶ ὑπηκόων τῆς Α. Μ. περὶ διαφορῶν ἐμπορευμάτων κρατηθέντων ὑπὸ τοῦ πρότερον ἐν Βλαχίξ ἡγεμονεύοντος, ἅτινα ἠναγκάσθησαν νὰ ἐξαγοράσωσιν αὐτόθι. Ἐπειδὴ δὲ τοιαύτη ἀπρόοπτος καὶ εἰς τὸ ἀμοιβαῖον ἐλεύθερον ἐμπόριον ἀντικρυσ ἀντικειμένη ἀπαγόρευσις ἀναγκαίως ἐπιφέρει μεγάλην ζημίαν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. ἐμπόρους τοὺς συνήθως συναλλασσομένους μετὰ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, παρακαλεῖσθε νὰ ἐνεργήσητε ἐπιμόνας παρὰ τῷ νέῳ ἡγεμόνι, ὅπως οὐ μόνον ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀρθῆ κατ' ἑαυτὴν πάραυτα, ἀλλὰ καὶ μὴ παρακωλύωνται ἐν τῷ μέλλοντι οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. ἐν τῇ ἐλευθέρῃ καὶ ἀνεμπόδιστῳ ἐξασκήσει τοῦ ἐμπορίου των.

Ἐπ' ἴσης ἐπισυνάπτεται τῷ παρόντι ἐγγράφῳ καὶ ἔκθεσις τοῦ βορειοαυστριακοῦ ἐμποροδικείου περὶ τῶν συχῶν καὶ διὰ τοὺς ἡμετέρους ὑπηκόους ἐπιζημιωτάτων δολίων χρεωκοπιῶν, ὧν ἤδη ἔγεινεν ἀνωτέρω μνεῖα, παρακαλεῖσθε δὲ νὰ φροντίσητε ὅπως κάμητε χρῆσιν ταύτης παρὰ τῇ Πύλῃ συμφώνως πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ κατὰ τὴν ὑμετέραν κρίσιν.

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ἐνταῦθα καὶ ἡ ὑμετέρα δεκαπενθήμερος τακτικὴ ἀλληλογραφία τῆς 29 Νοεμβρίου. Εἰς ἀπάντησιν δὲ ταύτης ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ βραχείων ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς, ὅτι ὅσον

Schiffahrt unserer dalmatinischen und venetianischen neuen Besitzungen nicht minder, als das Botschaftshaus, Archiven und sonstige proprietaeten der Republick in der Turkey belanget, Eure bereits theils aus meinem heutigen, theils aus meinen vorigen Weisungen alles dasjenige ausführlich entnommen haben werden, worauf es hiebey vorzüglich anzukommen habe, um den vorgesetzten Endzweck am sichersten und leichtesten zu erreichen. In Ansehung des Pfortendollmetschers aber ist die Uebersicht seines ganzen bisherigen Betragens gegen unsern Hof, laut der in Dero eigenen Berichten davon enthaltenen mancherley Schilderungen, in der That keinerdings geeignet, um uns überhaupt dermalen einiges Vertrauen in deszelben angebliche sincerationen einflößen zu können, am allerwenigsten aber scheint es rathsam, sich eines so verdächtigen Kanales zur Mittheilung der obangeführten Umstände wegen des entdeckten griechischen Komplottes zu bedienen, sondern vielmehr nöthig zu seyn, solche durch den Dollmetscher von Wallenburg unmittelbar an den Reis Efendi selbst bringen zu lassen.

Womit ich, nebst Beyschlieszung eines Schreibens an H. Gr. v. Ludolf. ec.

5 (Min. Int.)

In dem mit Eustratio Argenti, einem nebst mehreren seiner Landsleute im hiesigen Polizeyhause gefänglich angehaltenen griechischen Handelsmanne, fortgesetzten Verhör kömmt unter andern vor, dasz ein sicherer Doktor der Arzneykunde Polizo: welcher von dem Plane, in Griechenland einen Aufruhr zu stiften, volle Wissenschaft hat und welcher der wienerischen Polizey schon seit langer Zeit als ein Mann von sehr verderbten Grundsätzen bekannt war: von hier weg und nach *Jassy* sich begeben habe.

Wien, den 2 Jänner 1798.

ἀφορᾶ εἰς τε τὴν θαλασσοπλοικὴν τῶν νέων ἡμῶν δαλματικῶν καὶ βενετικῶν κτήσεων καὶ τὸ μέγαρον τῆς πρεσβείας, τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰς ἄλλας κτήσεις τῆς βενετικῆς πολιτείας ἐν τῇ Τουρκίᾳ, θέλετε ἤδη εὖρει περὶ τούτων λεπτομέρως τοῦτο μὲν ἐν ταῖς σημεριναῖς μου, τοῦτο δ' ἐν ταῖς προτέραις μου ὁδηγίαις πάνθ' ὅσα εἶνε τὰ καιριώτατα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅπως ὡς ἀσφαλέςτατα καὶ εὐχερέστατα ἐπιτευχθῆ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός. Ὡς πρὸς δὲ τὸν διερμηνέα τῆς Πύλης (6), πράγματι ἡ ἀναθεώρησις τῆς ὅλης αὐτοῦ μέχρι τοῦδε πρὸς τὴν ὑμετέραν αὐλὴν διαγωγῆς συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ταῖς ἰδίαις ὑμῶν ἐκθέσει περιλαμβανομένας ἐξεικονίσεις αὐτῆς, οὐδαμῶς εἶνε τοιαύτη, ὥστε τό γε νῦν ἔχον νὰ δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ἡμᾶς καθ' ὅλου ἐμπιστοσύνην τινὰ εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις τῆς δῆθεν εἰλικρινείας αὐτοῦ. Ἡκιστα δὲ φαίνεται πρόσφορον νὰ γείνη χρῆσις τοιοῦτου ὑπόπτου ἀγωγοῦ πρὸς ἀνακοίνωσιν τῶν ἄνω μνημονευθειῶν λεπτομερειῶν τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν ἑλληνικὴν συνωμοσίαν, ἀλλ' εἶνε μᾶλλον ἀναγκαῖον ἀνακοινωθῶσιν αὐταὶ κατ' εὐθείαν εἰς αὐτὸν τὸν Ῥεῖς Ἐφέντην διὰ τοῦ διερμηνέως Φὸν Βάλλεμπουργ.

Ταῦτα καὶ μένω, ἐγκλείων ἔγγραφον πρὸς τὸν κύριον κόμιτα Φὸν Λουῶδορφ.

5 ('Υπ. Ἐσ.)

Ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἀνακρίσεως τοῦ Εὐστρατίου Ἀργέντη, Ἑλληνοσ ἐμπόρου κρατουμένου μετὰ πολλῶν συμπατριωτῶν του ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀστυνομίᾳ, ἐξήχθη πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι διδάκτωρ τις τῆς ἰατρικῆς Πολύζος (ὅστις ἔχει πλήρη γνῶσιν τοῦ σχεδίου ὑποκινήσεως ἀποστασίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅστις ἤδη ἀπὸ μακροῦ ἦτο γνωστός εἰς τὴν βιενναίαν ἀστυνομίαν ὡς ἀνὴρ λίαν διαστρόφων ἀρχῶν) ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν καὶ μετέβη εἰς Ἰάσιον.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1797.

6 (Min. Int.)

Nach Aussage einiger fremden, kürzlich aus der Moldau hier angekommenen Griechen soll der verhaftete Argenti mit dem in Pototschan, Jassy und Bucharest etablirten griechischen Handlungshause Mustaua in Verbindung seyn, welches Haus denen Franzosen verschiedene Erfordernisse, vorzüglich ausgearbeitetes Leder geliefert hat.

Diese nämliche Griechen behaupten für zuverlässig, dasz der zu Bucharest befindliche K. K. Consul Margelius an diesen Lieferungen seinen Theil gehabt habe.

Wien, den 3 Jänner 1798.

7 (Min. Ext.)

P. Stum Lum.

Je n'ai reçu que seulement hier la dépêche dont Votre Excellence m'honora le 2 de l'an, et voyant manquer encore la précédente du 29 Décembre je me suis empressé à demander à la Porte quelque notice concernant leurs tartares revenus de Paris. Mais il se trouva que j'en savois plus qu'elle, tant sur leur passage par Vienne et Bukarest que sur les mauvais traitemens qu'ils avoient essayés à Provadi, de sorte qu'il a fallu me resigner à la patience et rester dans mon incertitude pénible sur le sort de la dite dépêche du 29 qui laisse une grande lacune dans les directions de la Cour Imp^{le}.

J'ai préalablement communiqué quelque chose au Reis Effendi dans un moment où il étoit seul, et en lui recomman-

6 ('Υπ. 'Εσ.)

Κατὰ τὴν ὁμολογίαν ξένων τινῶν πρὸ μικροῦ ἐκ Μολδαβίας ἐν-
ταῦθα ἀφιχθέντων Ἑλλήνων ὁ συλληφθεὶς Ἀργέντης εὐρίσκεται εἰς
ἐμπορικὰς σχέσεις πρὸς τὸν ἐν Ποτοσανίῳ, Ἰασιῳ καὶ Βουκουρεστίῳ
ἐγκαταστημένον ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν οἶκον Μουστάκα (;), ὅστις ἔχει
προμηθεύσει εἰς τοὺς Ἰάλλους διάφορα χρειώδη, ἰδίως δὲ κατειργα-
σμένα δέρματα.

Οἱ αὐτοὶ Ἕλληνες δυσχυρίζονται ὡς βέβαιον, ὅτι ὁ ἐν Βουκουρε-
στίῳ διαμένων πρόξενος τῆς Α. Μ. Μαργέλιος μετέσχε καὶ αὐτὸς τῶν
προμηθειῶν τούτων.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 24 Δεκεμβρίου 1797.

7 ('Υπ. 'Εξ.)

Ἵστερόγραφον πρῶτον.

Χθὲς μόλις ἔλαβον τὸ ἔγγραφο, δι' οὗ μ' ἐτίμησεν ἡ ὑμετέρα ἐξο-
χότης τὴν 23 Δεκεμβρίου· ἐπειδὴ δὲ βλέπω, ὅτι λείπει ἀκόμη τὸ προ-
ηγούμενον τῆς 19 Δεκεμβρίου, ἔσπευσα νάπευθυνθῶ εἰς τὴν Πύλην
ζητῶν εἰδήσεις περὶ τῶν Τατάρων αὐτῆς τῶν ἐπανελθόντων ἐκ Πα-
ρισίων. Ἄλλ' ἀπεδείχθη, ὅτι ἐγὼ ἐγνώριζον πλείοτερα τῆς Πύλης περὶ
τε τῆς διαβάσεως αὐτῶν ἐκ Βιέννης καὶ Βουκουρεστίου καὶ περὶ τῆς
κακῆς δεξιώσεως, ἧς ἔτυχον εἰς Προβάδι οὕτως, ὥστε ἠναγκάσθην νά
κάμω θέλων καὶ μὴ θέλων ὑπομονὴν καὶ νά μείνω ἐν ὀδυνηρᾷ ἀβε-
βαιότητι περὶ τῆς τύχης τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου τῆς 19, ὅπερ ἀφίνει
μέγα κενὸν ἐν ταῖς ὀδηγίαις τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς.

Ἄνεχοίνασα προεισαγωγικῶς τινα εἰς τὸν Ῥεῖς Ἐφέντην ἐν στιγμῇ
καθ' ἣν ἦτο μόνος, συνέστησα δὲ αὐτῷ ἀπόλυτον σιωπὴν περὶ τῆς

dant le plus profond secret sur les complots découverts des Grecs. Il y a prêté toute l'attention que mérite l'objet et je me propose d'y revenir encore en tems et lieu, mais surtout quand il aura reçu les dépêches d'Ibrahim Effendi. C'est ce qui sera exposé plus en détail par l'ordinaire prochain, où je répondrai aussi à tous les paragraphes de la dépêche dont je viens d'accuser la réception.

J'ai, au reste, fait valoir quelques notices consolantes transmises de Semlin sur les dispositions opportunes faites à la Kriegsinsel, et auxquelles la Porte doit attribuer en partie la bonne contenance de la garnison de Belgrade, ragailardie par tant de témoignages d'amitié de nos Commandans. Et, à cette occasion, Raschid Effendi m'a communiqué à son tour l'avis donné aux Ministres Turcs, mais contredit et détruit d'avance par lui-même, de l'existence d'un corps de cinq cens canoniers autrichiens auprès de Paswandoglou.

J'ai l'honneur d'être respectueusement *ut in litteris*

Le B^u d'Herbert Rathkeal.

Péra de Constantinople, le 25 Janvier 1798.

à S. E. M^r le Baron de Thugut.

ἀποκαλυφθείσης συνωμοσίας τῶν Ἑλλήνων. Παρέσχε μοι δὲ πᾶσαν τὴν προσοχὴν, ἧς ἀξία εἶνε ἡ ὑπόθεσις. Προτίθεται δὲ νὰ ἐπανέλθω καὶ πάλιν εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ καὶ τόπῳ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὅταν θὰ ἔχη λάβει τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἰβραήμ. Ἐφέντη· θὰ ἐκθέσω δὲ τὰ περὶ τούτου λεπτομερέστερον διὰ τοῦ προσεχοῦς τακτικοῦ ταχυδρομείου, ὅτε καὶ θάπαντήσω εἰς πάσας τὰς παραγράφους τοῦ ἐγγράφου, οὐ ἀνωτέρω ἀνήγγειλα τὴν παραλαβὴν.

Πλὴν δὲ τούτου ἀνεκοίνωσα ἐπιτηδείως εὐχαρίστους τινὰς εἰδήσεις διαβιβασθείσας ἐκ Σεμλίνου περὶ τῶν ἐπικαίρων μέτρων τῶν ληφθέντων ἐν τῇ Kriegssinsel καὶ εἰς τὰ ὅποια χρεωστῆ ἐν μέρει ἡ Πύλη τὴν καρτερίαν τῆς φρουρᾶς τοῦ Βελιγραδίου, ἐνθαρρυνθείσης ἐκ τοσούτων φιλικῶν δειγμάτων παρὰ τῶν ἡμετέρων διοικητῶν. Ἐπὶ τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ ὁ Ῥασσιδ' Ἐφέντης μοι ἀνεκοίνωσε καὶ αὐτὸς τὴν εἰδησιν τὴν γνωρισθείσαν μὲν εἰς τοὺς Τούρκους ὑπουργοὺς, ἀλλ' ἐκ τῶν προτέρων παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἀντιλεχθείσαν καὶ ἀποκρουσθείσαν, περὶ τῆς παρὰ τῷ Πασβάνογλω ὑπάρξεως σώματος πεντακοσίων αὐστριακῶν πυροβολητῶν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ εὐσεβῶς ὡς ἐν τοῖς διαπιστευτηρίοις μου γράμμασιν

Ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ῥάτκηλ.

Ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, 15 Ἰανουαρίου. 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαρῶνον Τοῦγκουτ.

8 (Min. Ext.)

P. Sum gum

J'ai fait tomber encore chez le Reïs Effendi l'entretien sur le complot des Grecs, mais il ne paroissoit guère y prendre garde, soit qu'il n'en craignît par les effets sur la tranquillité de l'Empire, soit qu'il en eût reçu déjà plus d'informations et de détails que je ne pouvois lui en fournir. En effet, la correspondance du public, surtout dans la même nation, est remplie de particularités à cet égard, que j'ignorois; entre autres que ce mauvais folliculaire de Puliu, si souvent dénoncé par moi, est enfin démasqué et reconnu coupable. Mes communications sur ce sujet se bornent en stricte conformité aux ordres de Votre Excellence, au seul Reïs Effendi, à l'exclusion du Drogman de la Porte, quoique par sa charge il soit instruit du contenu des dépêches d'Ibrahim Effendi et soit d'ailleurs le canal par lequel passent celles des deux Princes.

Il n'est pas étonnant après cela que dans ses entretiens avec M^r de Wallenbourg il eut touché cette matière du ton de quelqu'un qui s'intéresse à la nation et blâme la conduite des coupables; mais s'il est informé des insinuations passées en droiture au Reïs Effendi, il doit être frappé de notre réserve et en inférer que ses sentimens sont suspects: aperçu qui pourroit nuire à nos propres affaires, tandisque Votre Excellence voit, de mes autres très humbles rapports d'aujourd'hui, qu'il se prête de bonne grâce et efficacement à les seconder.

Du reste sa conduite passée, ses propos et ses inconséquences ont sans doute mérité la censure que Votre Excellence en fait dans ses deux dernières dépêches; mais je ne puis pas m'empêcher de croire bon et honnête le fonds de son caractère,

8 (Υπ. ΄Εξ.)

΄Υστερόγραφον ὄγδοον.

΄Εφερα καὶ πάλιν τὸν λόγον πρὸς τὸν ΄Ρεῖς ΄Εφέντην περὶ τῆς συνωμοσίας τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ δὲν ἐφαίνετο ἀξίῳ αὐτὴν πολλοῦ λόγου, εἴτε ὡς μὴ φοβούμενος τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ κράτους, εἴτε ὡς ἤδη λαθῶν πλειοτέρας εἰδήσεις καὶ λεπτομερείας ἐκείνων, ἃς ἐγὼ ἠδυνάμην ἀνακοινώσω εἰς αὐτόν. Πράγματι δ' αἱ ἀλληλογραφίαι τῶν ἰδιωτῶν, ἰδίως παρὰ τοῖς ὁμογενέσι τῶν κρατουμένων, περιέχουσι περὶ τοῦ προκειμένου πολλὰ καθ' ἕκαστα ἄτινα ἐγὼ ἠγνόουν, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ὅτι τὸ κακὸν ἐκεῖνο ἀγγεῖον, ὃ ἐφημεριδογράφος (Μαρκίδης) Πούλιου, ἐν πολλάκις ἐγὼ κατήγγειλα, ἀπεκαλύφθη περὶ ἑνὸς τοῦ προσωπείου του καὶ ἀνεγνωρίσθη ἔνοχος. Αἱ δ' ἐμαὶ ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου περιορίζονται ἐν αὐστηρᾷ ἐμμονῇ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Υ. Ε. εἰς μόνον τὸν ΄Ρεῖς ΄Εφέντην, ἀποφευχθείσης τῆς ἀνακοινώσεως εἰς τὸν διερμηνέα τῆς Πύλης, εἰ καὶ οὗτος ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἔχει γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἐγγράφων τοῦ Ἰβραῆμ. ΄Εφέντη καὶ εἶνε ἄλλως ὁ ἀγωγός, δι' οὗ διέρχονται τὰ ἐγγράφα τῶν δύο ἡγεμόνων.

Δὲν εἶνε λοιπὸν κατὰ ταῦτα ἄπορον, ὅτι ἐν ταῖς συνδιαλέξεσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ κυρίου Φὸν Βάλλεμπουργ ἐθίξε τὸ θέμα τοῦτο μετὰ τρόπου ἀνδρὸς δεικνύοντος ἐνδιαφέρον περὶ τοῦ ἔθνους καὶ κατηγοροῦντος τὴν διαγωγὴν τῶν ἐνόχων. Ἄλλ' ἂν ἔλαβε γνῶσιν τῶν κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν ΄Ρεῖς ΄Εφέντην γενομένων ὑπαινιγμῶν, βεβαίως θὰ ἐξεπλάγη διὰ τὴν ἡμετέραν ἐπιρύλαξιν καὶ θὰ ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ εἶνε ὑποπτα, τοῦθ' ὅπερ ἠδύνατο νὰ βλάβῃ τὰς ἰδίας ἡμῶν ὑποθέσεις, ἐν ᾧ ἡ Υ. Ε. βλέπει ἐκ τῶν ἄλλων μου ταπεινοτάτων ἐκθέσεων τῆς σήμερον, ὅτι ἐπιδεικνύει προθυμίαν καὶ ζῆλον πρὸς εὐόδωσιν αὐτῶν.

Ἄλλως δὲ ἡ μὲν προτέρα αὐτοῦ διαγωγὴ, οἱ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ ἀσυνέπειαι αὐτοῦ κατέστησαν αὐτόν ἀναμφιβόλως ἄξιον τῆς ἐπικρίσεως, ἣν ἐκφέρει περὶ αὐτοῦ ἡ Υ. Ε. ἐν τοῖς δύο της τελευταίους ἐγγράφοις. Ἄλλὰ δὲν δύναμαι ὁμως νὰ μὴ πιστεύω εἰς τὴν κατὰ βῆθος

ainsique je m'en suis expliqué en plusieurs occasions, lors même que j'avois lieu d'en être mécontent; opinion, je l'avoue, qui m'a disposé à rechercher sa confiance pour en diriger l'usage au profit du service Imp^l.

J'ai l'honneur d'être respectueusement *ut in litteris*.

Le Bⁿ d'Herbert Rathkeal.

Péra de Constantinople, le 10 février 1798.

à S. E. M^r le Baron de Thugut.

9 (Min. Int.)

Nach sicheren erhaltenen Nachrichten laszen anjetzo die Griechen einige Schriften in viel 100 Exemplarien in Leibzig drücken, in welchen Sie ihre in türkischen Gebiete wohnende Nazion zu bereden suchen, das Joch der türkischen Regierung abzuschiteln und sich auf die französische Republik ganz zu verlaszen, welche ihnen durch die von den Venezianern abgenommene Inseln, so bald sie es verlangen werden, eine Unterstützung geben wird. Sie versichern weiter, dasz man die gröste Zusicherung von Paris hat, dasz das Directorium nicht ehe ruhen wird, bis es die Grikische Nazion von dem Schlawischen Joche befreuet hat. Diese Schriften werden theils über Bukowina und Moldau, theils über Dalmazien geschickt.

Wien, den 18^{ten} Februar 1798.

(Unterschrift unleserlich).

ἀγαθότητα καὶ τιμιότητα τοῦ χαρακτῆρός του, ὡς ἐξεφράσθην περὶ αὐτοῦ ἐν πολλαῖς περιστάσεσι καὶ ὅταν ἀκόμη εἶχον λόγους νὰ εἶμαι δυσηρεστημένος ἐξ αὐτοῦ. Ἦ δὲ περὶ αὐτοῦ γνώμη μου αὕτη μὲ ἐπεισε, τὸ ὁμολογῶ, νὰ ἐπιζητήσω τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ, ὅπως διευθύνω καὶ χρησιμοποιήσω αὐτὴν πρὸς ὕφελος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοκράτορος.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ εὐσεβῶς ὡς ἐν τοῖς διαπιστευτηρίοις μου γράμμασιν

Ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ῥάτκηλ.

Ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, 31 Ἰανουαρίου 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαρῶνον Τοῦγκουτ.

9 (Ἵπ. Ἐσ.)

Κατὰ ληφθείσας ἀσφαλεῖς εἰδήσεις ἐκτυποῦσι κατ' αὐτάς οἱ Ἕλλη-
νες ἐν Λειψίᾳ εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἀντιτύπων ἔντυπά τινα, δι' ὧν
πειρῶνται νὰ πείσωσι τοὺς ἐν τῇ τουρκικῇ χώρᾳ οἰκοῦντας ὁμοιογενεῖς
των νάποτινᾶξωσι τὸν ζυγὸν τῆς τουρκικῆς διοικήσεως καὶ νὰ ρι-
φθῶσι καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας,
ἣτις μέλλει νὰ παράσχη εἰς αὐτοὺς ὑποστήριξιν διὰ τῶν ἀπὸ τῶν
Βενετῶν ληφθεισῶν (Ἰονίων) νήσων, εὐθὺς ὡς ζητήσωσι τοῦτο. Βε-
βαιουῦσι δὲ πλὴν τούτου, ὅτι ἔχουσιν ἀσφαλεῖς διαβεβαιώσεις ἐκ Παρι-
σίων, καθ' ἃς τὸ Διευθυντήριον δὲν θά ἡσυχάσῃ ἕως ἐλευθερώσῃ τὸ
ἐλληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας. Ἀποστέλλονται δὲ τὰ
εἰρημένα ἔγγραφα τοῦτο μὲν διὰ Βουκοβίνας καὶ Μολδαβίας, τοῦτο
δὲ διὰ Δαλματίας.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1798.

(Ἵπογραφή δυσανάγνωστος).

10 (Min. Ext.)

*Abschrift eines Schreibens des K. K. Internunzius
an H. Merkelius.*

Pera, den 24^{ten} Hornung 1798.

Da Ew. letztere Amtsberichte vom 12^{ten} dieses, welche mir samt der Wienerpost den 20^{ten} richtig zugekommen sind, gegenwärtig meinerseits keine Bemerkung erheischen, so beschräncke ich mich anheute denenselben hieneben in Abschrift dasjenige mitzutheilen, was ich mich in Folge dero Anzeige letzthin an das General-Consulat von Cherson wegen den türkischen Unterthanen unregelmäszig ertheilten Pässen zu schreiben veranlaszt gefunden habe und woraus Ew. ersehen werden, wie zu Vermeidung aller ähnlichen Unannehmlichkeiten mit jenen zu verfahren ist, die etwa gegen bessere Vermuthung in Zukunft noch mit derley ordnungswidrigen Urkunden von dem taurischen Consulate in der Wallachey zum Vorschein kommen sollten, dasz ist nähmlich, ihnen auf der Stelle solche Pässe mit der Erklärung, dasz sie ihnen selbst nicht anders dann schädlich seyn könnten, abzunehmen und zugleich allen Schutz geradeweg zu versagen.

Unter einem soll ich zugleich dieselben verständigen, dasz der H. Fürst bey seiner Abreise von hier mich ersucht hat, ihm bey dem allerh. Hofe die Uebeslaszung einer Parthie von 2000 Militär-Flinten und dreyer Feldstücke zu erwirken, worüber ich mit letztem Kourier von der hohen Hofstelle die Antwort erhalten habe, dasz man unsererseits nicht abgeneigt sey, dem Fürsten in Betref der obgedachten 2000 Flinten, wofern sich selber dieszfalls unmittelbar nach Wien verwenden würde, nach Thunlichkeit und Umständen gegen baare Bezahlung zu willfahren. Ew. wollen sich daher angelegen

10 ('Υπ. 'Εξ.)

Ἐντίγραφον ἐγγράφου τοῦ ἐξάρχου τῆς Α. Μ.
πρὸς τὸν κ. Μερκέλιον.

Ἐν Πέραν. τῇ 14 Φεβρουαρίου 1798.

Ἐπειδὴ ἡ τελευταία ὑμῶν ἐπίσημος ἐκθεσις τῆς 2 ἰσταμένου, ἣτις περιῆλθεν ἀσφαλῶς εἰς ἐμέ μετὰ τοῦ βιενναίου ταχυδρομείου τῆς 10, ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμιᾶς παρ' ἐμοῦ δεῖται παρατηρήσεως, περιορίζομαι σήμερον νάνακοινώσω εἰς ὑμᾶς ἐν συνημμένῳ ἀντιγράφῳ ὅσα συνεπιέχῃ τῆς ὑμετέρας ἀναγγελίας παρεκινήθηεν νά γράψω ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸ γενικὸν προξενεῖον Χερσῶνος περὶ τῶν εἰς Τούρκους ὑπηκόους παρατύπως παρεχομένων διαβατηρίων, ἐξ ὧν θέλετε ἶδει τί τὸ πρακτέον πρὸς ἀποφυγὴν πάντων τῶν ὁμοίων ἀτόπων ὡς πρὸς ἐκείνους, οἵτινες τυχὸν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐν τῷ μέλλοντι ἠδύναντο ἀκόμη νά ἐμφανίζονται ἐν Βλαχίᾳ φέροντες τοιαῦτα παράνομα ἔγγραφα παρὰ τοῦ ταυρικοῦ προξενείου. Ἀνήγγειλα δῆλα δὴ, ὅτι πρέπει τοιαῦτα διαβατήρια νάφαιρῶνται πάραυτα ἀπ' αὐτῶν σὺν τῇ δηλώσει, ὅτι εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους μόνον βλάβην ἠδύναντο νά προξενήσωσι, καὶ ὅτι συγχρόνως πρέπει νά στερῶνται οἱ τοιοῦτοι αὐτόχρημα πάσης προστασίας.

Ἐν τούτοις δὲ ὀφείλω νάνακοινώσω ὑμῖν συγχρόνως, ὅτι ὁ ὑψηλὸς ἡγεμὼν κατὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησιν αὐτοῦ μὲ παρεκάλεσε νά ἐνεργήσω παρὰ τῇ ὑψηλῇ αὐλῇ τὴν εἰς αὐτὸν ἀποστολὴν διςχιλίων ὀπλων καὶ τριῶν πυροβόλων, περὶ ἧς ὑποθέσεως ἔλαβον παρὰ τῆς αὐλῆς διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου τὴν ἀπάντησιν, ὅτι τὸ καθ' ἡμᾶς οὐδεμίᾳ ὑπῆρχε δυσκολία ὅπως διευκολυνθῇ εἰς τὸν ἡγεμόνα ἡ ἀποστολὴ τῶν εἰρημένων τριςχιλίων ὀπλων κατὰ τὸ δυνατόν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἀπέναντι πληρωμῆς ἐπὶ τοῖς μετρητοῖς, ἂν ἀπηυθύνετο περὶ τούτου κατ' εὐθείαν εἰς Βιέννην. Παρακαλῶ λοιπὸν ὑμᾶς νά φροντίσητε, ὅπως καταστήσητε αὐτῷ γνωστὴν ὡς τάχιστα ἐξ ὀνό-

seyen lassen, ihm diesen angenehmen Bescheid in meinem Nahmen ehestens bekannt zu machen und wegen seiner diesfalls weiters nöthigen Schritte die dienliche Anleitung zu geben.

Zum Schlusze endlich entstehe ich nicht, die heutige in 7 Hof- nebst 11 anderen Packeten und 1 Schachtel Koffee für I. M. die Kayserinn bestehende gewöhnliche Postexpedition einzubegleiten, deren ungesäumte schleunigste Beförderung ich denenselben hiemit sorgfältigst anzuempfehlen nicht umhin kann.

N. V.: Die sehr wahrscheinliche Vermuthung, dasz das letzthin zu Wien entdeckte Komplot der Griechen auch seine Zweige in die Wallachey hin verbreitet haben und folglich die Untersuchung der Papiere des berüchtigten Dimitraki Turnaviti etwa wichtige Aufschlüsse zu geben im Stande seyn würde, hat mich bestimmt, den hiesigen Ban Hanzery auf diesen Gegenstand aufmerksam zu machen, welches auch von ihm mit der grössten Dankbarkeit aufgenommen worden ist. Es wird daher diensam seyn, dass Ew. gleichfalls dem H. Fürsten selbst diese Bemerkung mittheilen und sich mit selben einverstehen, um dann von ihm jene Aufklärungen zu erhalten, die vielleicht das Beste unserer Staaten angehen möchten. Alles, was Ew. auf diese Art mittelst des Briefwechsels des Turnaviti mit seinem Bruder zu Triest und andern, oder sonst durch eine verdoppelte Aufmerksamkeit in Erfahrung bringen sollten, dieses wollen dieselben ohne aller Rücksicht auf die etwa dabey verflochtenen Personen, was Standes sie auch seyn mögen, unverzüglich der hohen Hofstelle einberichten und auch mir davon Kenntniz zu geben Sorge tragen, da es mehr als jemals nothwendig ist die Schleichwege zu enthüllen, welche der gegenwärtige allgemeine Wirbelgeist zum Nachtheile der öffentlichen Ruhe und Wohlfahrt zu folgen pflegt.

ματός μου τὴν εὐχάριστον ταύτην ἀπάντησιν καὶ νὰ παράσχητε εἰς αὐτὸν τὰς προσηκούσας ὁδηγίας περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναγκαιῶν περαιτέρων διαβημάτων.

Ἐν τέλει δὲν παραλείπω νὰ συνοδεύσω τὴν παροῦσαν διὰ τῆς συνήθους ταχυδρομικῆς ἀποστολῆς, συγκειμένης σήμερον ἐξ ἑπτὰ δεμάτων προωρισμένων διὰ τὴν αὐλὴν καὶ ἑπτὰ ἄλλων ὡς καὶ ἐνὸς κιβωτίου καφεῖ διὰ τὴν αὐτοκράτειραν, λαμβάνω δὲ μέριμναν νὰ συστήσω ὑμῖν διὰ τῆς παρούσης τὴν ταχυτάτην καὶ ἀνυπέροχτον ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον.

Ἡ πιθανωτάτη εἰκασία, ὅτι ἡ ἐπ' ἐσχάτων ἐν Βιέννῃ ἀνακαλυφθεῖσα συνωμοσία τῶν Ἑλλήνων δυνατὸν νὰ ἔχη διακλαδώσεις μέχρι Βλαχίας καὶ ὅτι κατὰ ταῦτα ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγράφων τοῦ διαβόητου Δημητράκη Ταρναβίτη (γρ. Τουρναβίτη) πιθανῶς θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχη σπουδαίας ἐξηγήσεις, μὲ παρεκίνησε νὰ ἐπιστήσω εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὴν προσοχὴν τοῦ ἐνταῦθα βάνου Χαντζερῆ, τοῦθ' ὅπερ ἐγείνειν ἀποδεκτὸν καὶ ὑπὸ τούτου μετὰ τῆς μεγίστης εὐγνωμοσύνης. Ἐντεῦθεν ἔσται λυσιτελεῖς νάνακοινώσητε καὶ ὑμεῖς ὁμοίως τὴν παρατήρησιν ταύτην εἰς αὐτὸν τὸν ἡγεμόνα, ὅπως οὕτω λάβητε παρ' αὐτοῦ τὰς διασαφήσεις ἐκεῖνας, αἵτινες ἴσως δύνανται νὰ σκοπῶσιν εἰς ἀγαθὸν τῶν ἡμετέρων κρατῶν. Πᾶν δὲ ὅ τι διὰ τούτου τοῦ τρόπου διδαχθῆτε ἐκ τε τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Τουρναβίτη μετὰ τοῦ ἐν Τεργέστη ἀδελφοῦ του καὶ ἄλλων ἢ ἄλλως πως δι' ἐπιτεταμένης προσοχῆς φροντίσατε, παρακαλῶ, νὰ διαβιβάσητε ἀμελλητί, ἄνευ ἀνασκοπῆς πρὸς τὰ τυχὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀναμιγμένα πρόσωπα, ὁποιασδήποτε κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἂν ὦσιν, εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐλὴν. Φροντίσατε δὲ νὰ καταστήσητε καὶ ἐμὲ ἐνήμερον περὶ τούτων, ἐπειδὴ εἶπερ ποτὲ εἶνε ἀναγκαῖον νάποκαλυφθῶσιν αἱ σχολιαὶ ὁδοί, ἅς τρέπεται συνήθως ἡ γενικὴ τῆς σήμερον σκοτοδίνη τῶν πνευμάτων πρὸς ζημίαν τῆς δημοσίας ἡσυχίας καὶ εὐμερίας.

11 (Min. Ext.)

P. S. Hum

J'apprends avec intérêt que le principal moteur du complot des Grecs, le nommé Riga Vélestinly, guéri de ses blessures, vient d'être transporté de Trieste à Vienne, pour en tirer, ainsi que de ses complices, les aveux nécessaires sur les particularités de la conspiration. Si les personnes chargées des enquêtes contre la plus rusée et la plus perfide des nations sont aussi éclairées qu'incorruptibles, je suis persuadé que les découvertes deviendront importantes, parceque les premiers plans remontent à plusieurs années en arrière, c'est à dire à l'époque où mes soupçons et mes apperçus, soumis à Votre Excellence, m'avoient déterminé à répandre l'alarme le long de nos confins et à employer tous les moyens possibles pour y pénétrer. Je m'affligeois entre autres sensiblement de voir qu'un homme comme Pulliu, malgré sa mauvaise conduite et sa profession ouverte de démocratisme, eût pu encore trouver assez de protecteurs dans nos départemens pour résister aux attaques diverses que je lui portois sous les auspices de Votre Excellence.

Les ramifications de cette intrigue circuloient par des souterrains dans la Capitale et se répandoient d'un côté jusqu'à Trieste et Venise, de l'autre sur tous les points de communication avec l'Empire Ottoman, conduites et dirigées par les emissaires secrets de la France, et aboutissant en grande partie à Bukarest. où le nommé Gaudin exerçoit ses dangereux talens et son hypocrisie dans cette cause. Pourquoi le Directoire envoie-t-il à Vienne Secrétaire d'Ambassade un homme que les événemens passés rendent odieux, ou du moins suspect, à la Cour Imp^{le}? Un autre qui doit avoir été en relation

11 (Υπ. ΄Εξ.)

Υστερόγραφον τέταρτον.

Μανθάνω μετ' ενδιαφέροντος, ὅτι ὁ κυριώτατος εἰσηγητῆς τῆς συνωμοσίας τῶν Ἑλλήνων, ὁ καλούμενος Ῥήγας Βελεστινλῆς, θεραπευθεισῶν τῶν πληγῶν του, μετηνέχθη πρὸ μικροῦ ἐκ Τεργέστης εἰς Βιέννην, ὅπως ἐξαχθῶσιν ἐξ αὐτοῦ ὡς καὶ ἐκ τῶν συνενόχων του αἱ ἀναγκαῖαι ὁμολογίαι περὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῆς συνωμοσίας. Ἄν τὰ πρόσωπα, εἰς ἃ ἀνετέθη ἡ ἀνάκρισις περὶ τοῦ πανουργοτάτου καὶ ἀπιστοτάτου τῶν ἔθνων, εἶνε νοήμονά τε καὶ ἀδέκαστα, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι αἱ γενησόμεναι ἀποκαλύψεις ἔσονται σπουδαῖαι, ἐπειδὴ τὰ πρῶτα σχέδια ἀνέρχονται εἰς πολλὰ ἤδη ἔτη, ἤτοι εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν αἱ ὑπόνοιαι μου καὶ αἱ βλέψεις μου αἱ υποβληθεῖσαι εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα μὲ εἶχον παρακινήσει νὰ ἐπιστήσω μετ' ἀνησυχίας τὴν προσοχὴν κατὰ μῆκος τῶν ἡμετέρων συνόρων καὶ νὰ μεταχειρισθῶ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα ὅπως διεισδύσω εἰς τὸ μυστήριον. Σὺν τοῖς ἄλλοις δὲ κατεθλιβόμενῃ αἰσθητῶς, βλέπων, ὅτι ἀνῆρ οἶος ὁ Πούλιου παρὰ τὴν κακὴν αὐτοῦ διαγωγὴν καὶ τὴν ἀπροκάλυπτον ἐπιτήδευσιν δημοκρατικῶν φρονημάτων ἠδύνατο ἀκόμη νὰ εὐρίσκη ἐν ταῖς ἡμετέραις χώραις ἱκανοὺς προστάτας ὅπως ἀνθίσταται εἰς τὰς διαφόρους ἐπιθέσεις, ἃς κατέφερον κατ' αὐτοῦ εἰσηγήσει τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος.

Αἱ διακλαδώσεις τῆς συνωμοσίας ταύτης ὑπεισήρχοντο ἱεροκρυφίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καὶ διεδίδοντο ἀφ' ἐνὸς μὲν μέχρι Τεργέστης καὶ Βενετίας, ἀφ' ἐτέρου δὲ καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, διοχετευόμεναι καὶ διευθυνόμεναι διὰ τῶν μυστικῶν ἀποστόλων τῆς Γαλλίας, συγκεντρούμεναι δὲ κατὰ μέγα μέρος εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου ὁ εἰρημένος Γ'ὼδὲν ἐξήσκει τὴν ἐπικίνδυνον αὐτοῦ εὐφυίαν καὶ τὴν ὑποκρισίαν του ἐν ταύτῃ τῇ ὑποθέσει. Διὰ τί τὸ Διευθυντήριον στέλλει εἰς Βιέννην ὡς γραμματέα πρεσβείας ἄνδρα, ὃν τὰ παρελθόντα γεγονότα καθιστάνουσι μισητὸν ἢ τοῦλάχιστον ὑποπτον εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν αὐλήν; Ἄλλος δὲ τις,

avec les conjurés est le nommé Demetrius Tournaviti, le confident de Paswandoglou, dont le Capitan-Pascha vient de tirer une si prompte vengeance; je suggère, tant ici qu'à Bukarest, de faire examiner soigneusement les papiers de cet homme, qui pourroient fournir des traits de lumière; son frère par exemple, établi à Trieste, ne feroit il pas des révélations intéressantes, s'il étoit examiné adroitement, et si l'on prenoit inspection de ses écrits avec les ménagemens nécessaires pour la réputation et le crédit d'un homme qui, peut-être, n'est point coupable. J'ai de même jetté les yeux sur Rossetti, ci-devant Secrétaire de légation à Vienne, et j'ai recommandé in général aux deux Agences de transmettre à Votre Excellence tout ce qu'elles pourroient recueillir sur les lieux: la paix conclue avec la France rendant, selon moi, plus dangereuse la guerre qui continue avec la démocratie, et commandant une police aussi sévère à la Cour Imp^{le} que le Directoire de Paris déploie d'acharnement contre le Royalisme.

Quoiqu'il en soit, le Reïs Eff. vient de m'informer que tous ces Grecs détenus, étant des sujets de la Porte, Ibrahim Eff. avoit été chargé de les réclamer et de les envoyer garotés au Pascha de Belgrade; demande que ce Ministre qualifie de conforme aux traités, en me requérant officiellement d'en appuyer l'objet auprès de Votre Excellence, ce que j'ai reçu purement et simplement *ad referendum*, sans y faire la moindre objection dans un tems où je dois cultiver sa bonne volonté pour nos autres affaires, quoique rien n'eût été plus aisé, que de m'enquérir sur quel article des traités on se fondeoit? Raschid Eff., au reste, et le Drogman de la Porte furent fort sensibles à l'annonce de la suppression de la Gazette grecque et aux égards que la Cour Imp^{le} avoit eus à la réquisition de la Porte; tout comme le négociant Messinesi m'a remercié beaucoup de l'assistance que je lui ai offerte pour un cas de nécessité ou d'injuste persécution, en lui recommandant toute fois de s'entendre avec moi aux premiers apparences d'un

ὅστις πιθανώτατα εὐρίσκετο εἰς σχέσεις πρὸς τοὺς συνωμότες, εἶνε ὁ καλούμενος Δημήτριος Τουρναβίτης, ὁ ἔμπιστος τοῦ Πασβάνογλου, ὃν ἐξεδικήθη τόσον ταχέως ὁ Καπετὰν Πασσᾶς. Ὑπεκίνησα ἐνταῦθα τε καὶ ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν ἐπιμελῆ ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ἅτινα ἠδύναντο νὰ παράσχωσι διαφωτίσεις. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ παραδείγματι, ἐγκαταστημένος ἐν Τεργέστη, δὲν θὰ ἔκαμνεν ἐνδιαφερούσας ἀποκαλύψεις, ἂν ἐξητάζετο ἐπιτηδείως καὶ ἂν ἐξηρευνῶντο τὰ ἐγγράφα του μετὰ τῶν προφυλάξεων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν πίστιν ἀνδρὸς, ὅστις ἴσως οὐδαμῶς εἶνε ἔνοχος; Ἐρριψα ἐπ' ἴσης τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τὸν Ῥωσέτην, τὸν πρῶην γραμματέα πρεσβείας ἐν Βιέννῃ, καὶ συνέστησα ἐν γένει εἰς τὰ δύο προξενεῖα νὰ διαβιβάσωσιν εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα πάσας τὰς εἰδήσεις ὅσας θὰ ἠδύναντο νὰ περισυλλέξωσιν ἐπὶ τόπου. Ταῦτα δ' ἐπειδὴ ἢ μετὰ τῆς Γαλλίας συνωμολογημένη εἰρήνη καθίστησι κατ' ἐμὲ κριτὴν ἐπικινδυνωδέστερον τὸν ἐξακολουθοῦντα πρὸς τὴν δημοκρατίαν πόλεμον καὶ ἐπιβάλλει εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν αὐλὴν πολιτείαν ἐπ' ἴσης αὐστηρὰν ὅσον ἀκράτητος εἶνε ἡ ὄρμη, μεθ' ἧς τὸ Διευθυντήριον τῶν Παρισίων καταφέρεται κατὰ τῶν φιλοβασιλέων.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, ὁ Ῥεῖς Ἐφέντης μοὶ ἀνεκοίνωσε πρὸ μικροῦ, ὅτι, πάντων τῶν κρατουμένων ἐκεῖνων Ἑλλήνων ὄντων ὑπηκόων τῆς Πύλης, ὁ Ἰβραήμ Ἐφέντης εἶχε λάβει τὴν ἐντολὴν νὰπαιτήσῃ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν καὶ ἀποστείλῃ αὐτοὺς δεσμίους εἰς τὸν πασσᾶν τοῦ Βελιγραδίου. Χαρακτηρίζει δὲ ὁ ὑπουργὸς οὗτος τὴν ἀπαιτήσιν ταύτην ὡς σύμφωνον πρὸς τὰς συνθήκας, καὶ ἐξαίτεται παρ' ἐμοῦ ἐπισήμως νὰ ὑποστηρίξω τὰ κατ' αὐτὴν παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, τοῦθ' ὅπερ ἐδέχθην ἄνευ τινὸς παρατηρήσεως πρὸς ἀναφορὰν χωρὶς νὰ ἐπιφέρω τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν ἐν χρόνῳ κατ' ὃν ὀφείλω νὰ θεραπεύω τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ χάριν τῶν ἄλλων ἡμετέρων ὑποθέσεων, ἐν ᾧ οὐδὲν θὰ ἦτο εὐκολώτερον ἢ νὰ ζητήσω νὰ μάθω εἰς ποῖον ἄρθρον τῶν συνθηκῶν ἐστηρίζοντο. Ἄλλως δὲ ὁ Ῥασσιδ Ἐφέντης καὶ ὁ διερμηνεὺς τῆς Πύλης λίαν εὐαρέστως ἤκουσαν τὴν εἰδήσιν περὶ τῆς παύσεως τῆς ἐλληνικῆς ἐφημερίδος καὶ περὶ τῆς σπουδῆς, μεθ' ἧς προσέσχεν ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς Πύλης. Καὶ ὁ ἔμπορος Μεσσηνέζης δέ μ' ἠύχαρίστησε πολὺ διὰ τὴν βοήθειαν, ἣν ὑπεσχέθην αὐτῷ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ἢ ἀδίκου καταδιώξεως,

danger, et avant que les choses fussent poussées à quelque extrémité.

J'ai l'honneur d'être respectueusement *ut in litteris*

Le Bⁿ d'Herbert Rathkeal.

Péra de Constantinople, le 24 février 1798.

A S. E. M^r le Baron de Thugut.

12 (Min. Ext.)

*Abschrift eines Schreibens des K. K. Internunzius
an H. Schilling.*

Péra, den 26 Hornung 1798.

Ew. letztere Amtsberichte vom 14^{ten}, deren verschiedene Punkte blos zu meiner Kenntniz dienen, sind mir vorgestern richtig zugehlangt.

Ich kann dagegen nicht umhin, denselben in Anlage einen Auszug meines mit voriger Post an das taurische Gl. Consulat erlassenen Schreibens mitzutheilen, welches die, von gedachter Stelle türkischen Unterthanen ordnungswiedrig gegebenen und ihnen den Kais. Schutze in der Turkey, ihrem Vaterlande, zusichernden Pässe zum Gegenstand hat. Da jedoch dieser Auszug schon selbst das umständlichere enthält, so beschränke ich mich hier blos, Ew. die Art, wie, zu Vermeidung aller Unahnnehmlichkeiten, jede mit derley unregelmässigen Urkunden des gedachten Consulats gegen Verhoffen etwa künftig noch nach der Moldau kommende rayas zu behandeln seyn werden, anzuzeigen und empfehle daher, ihnen auf der Stelle solche Pässe mit der Erklärung, dasz sie ihnen selbst

εἰ καὶ συνέστησα αὐτῷ· νὰ συνεννοηθῆ μετ' ἐμοῦ εὐθὺς ἅμα τῇ πρώτῃ ἐνδείξει κινδύνου καὶ πρὶν ἢ τὰ πράγματα φθάσωσιν εἰς τὸ ἔσχατον.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ εὐσεβᾶστως ὡς ἐν τοῖς διαπιστευτηρίοις μου γράμμασιν

Ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ράτκηλ.

Ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 14 Φεβρουαρίου 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαρῶνον Τοῦγκουτ.

12 (Ἵπ. Ἐξ.)

Ἀντίγραφον ἐγγράφου τοῦ ἐξάρχου τῆς Α. Μ.
πρὸς τὸν Κ. Σχίλλιγκ (7)

Ἐν Πέραν, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1798.

Ἡ τελευταία ὑμῶν ἐπίσημος ἐκθεσις τῆς 14, ἧς τὰ διάφορα ἀντικείμενα μόνον πρὸς ἐμὴν γνῶσιν χρησιμεύουσι, περιῆλθεν εἰς ἐμὲ ἀσφαλῶς προχθές.

Εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς σπεύδω νάνακοινώσω ὑμῖν συνημμένην περίληψιν τοῦ διὰ τοῦ προηγουμένου ταχυδρομείου πρὸς τὸ γενικὸν ἐν τῇ Ταυρικῇ χερσονήσῳ προξενεῖον ἀποσταλέντος ἐγγράφου μου, ὅπερ ἀντικείμενον ἔχει τὰ ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης εἰς Τούρκους ὑπηκόους παρανόμως διδόμενα διαβατήρια τὰ ἐξασφαλίζοντα εἰς αὐτοὺς τὴν αὐτοκρατορικὴν προστασίαν ἐν τῇ Τουρίκῃ, τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν πατρίδι. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ περίληψις αὕτη περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῇ τὰ καθ' ἕκαστα, περιορίζομαι ἐνταῦθα μόνον εἰς τὸ νὰ ὑποδείξω ὑμῖν τὸν τρόπον πῶς πρέπει νὰ φέρησθε πρὸς πάντα τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εἰς Μολδαβίαν μετὰ τοιούτων ἀτάκτων ἐγγράφων ἐρχόμενον ῥαγιᾶν, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἀτόπου. Συνιστῶ λοιπὸν εἰς ὑμᾶς νάφαιρῆτε ἀπ' αὐτῶν πάραυτα τοιαῦτα διαβατήρια σὺν τῇ δηλώσει, ὅτι ταῦτα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους μόνον βλάβην ἠδύναντο νὰ

nicht anders dann schädlich seyn könnten, abzunehmen und zugleich allen Schutz geradehin zu versagen.

Uebrigens veranlaszt mich die von Ew. jüngsthin angezeigte gefängliche Einziehung des sicheren Polizo zu Jassy die Agenzie einzuladen, sich mit dem H. Fürsten auf eine unverfängliche Art einverstehen zu wollen, damit er selber jene bey dieser Gelegenheit ohne Zweifel erhaltene Aufschlüsse und Bekenntnisse, die etwa das beste unserer Staaten angehen möchten, in Freundschaft vertraulich mittheilen wolle, um solche unverweilt ohne aller Rücksicht der allfalls darein verflochtenen Persohnen der hohen Hofstelle einberichten und auch mir davon Wissenschaft geben zu können.

Endlich übersende ich hieneben noch zween Schreiben, eines an Dimitri Vitari Camandro, und das andere an Abatte Condilli, welche dieselben eigenhändig bestellen und auf letzteres insbesondere eine Antwort abverlangen wollen.

13 (Min. Ext.)

P. S. 5um

La dépêche ci-jointe adressée à l'Agence de Boucarest relève une irrégularité des passeports de Kersone pour donner des directions sur la conduite à tenir de ce chef à l'avenir et prévenir les inconvéniens qui pourroient en naître; elle contient de plus l'annonce de la résolution formelle de la Cour Imp^{le} sur l'achat de deux mille fusils demandés par le P^{ce} de Valachie, et fixe l'attention de M^r Merkelius sur les papiers de feu Turnaviti qui pourroient avoir quelque rapport avec le complot des Grecs découvert à Vienne.

Le premier et le dernier de ces articles, savoir les passe-

προξενήσωσι, καὶ συγχρόνως νὰ στερῆτε αὐτοὺς αὐτόχρημα πάσης προστασίας.

Ἄλλως δὲ ἡ παρ' ὑμῶν ἐπ' ἐσχάτων ἀναγγελθεῖσα σύλληψις τοῦ Πολύζου ἐν Ἰασίῳ μὲ παρακινεῖ νὰ παρακαλέσω τὸ προξενεῖον, ὅπως συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ ὑψηλοῦ ἡγεμόνος κατ' ἀνεπίβουλον τρόπον, ἵνα αὐτὸς ἐκεῖνος εὐαρεστηθῆ νὰ ανακοινώσῃ φιλικῶς καὶ ἐμπιστευτικῶς τὰς κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀναμφιβόλως ληφθείσας διαφωτίσεις καὶ καταθέσεις, ὅσαι τυχὸν ἠδύναντο ἀποβῶσιν εἰς ἀγαθὸν τῶν ἡμετέρων κρατῶν, ὅπως ταύτας ἀμελλητὶ ἀνακοινώσητε εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐλὴν ἄνευ ἀνασκοπῆς πρὸς τὰ τυχὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀναμειγμένα πρόσωπα, δυνηθῆτε δὲ νὰ καταστήσητε καὶ εἰς ἐμὲ γνωστὰ τὰ περὶ τούτου.

Τέλος ἀποστέλλω ὑμῖν συνημμένας ἐνταῦθα καὶ δύο ἐπιστολάς, τὴν μὲν πρὸς τὸν Δημήτριον Βιτάρην Καυκάνδρον (;), τὴν δὲ πρὸς τὸν ἀναγνώστην (;) Κονδύλην, ἃς παρακαλῶ νὰ ἐγχειρίσητε αὐτοπροσώπως καὶ νὰ ζητήσητε ἰδίως παρὰ τοῦ δευτέρου ἀπάντησιν.

13 (Υπ. 'Εξ.)

Ὑστερόγραφον πέμπτον.

Τὸ συνημμένον ἔγγραφο, ἀπευθυνόμενον εἰς τὸ προξενεῖον Βουκουρεστίου (8), καταδεικνύει ἀταξίαν τινὰ τῶν διαβατηρίων τῆς Χερσῶνος, ὅπως δοθῶσιν ὁδηγίαι περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ τοῦ αὐτόθι προξένου τηρητέας τάξεως πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀτόπων, ἅτινα ἠδύναντο νὰ προέλθωσιν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε συμβαινόντων. Περιέχει δὲ καὶ τὴν ἀγγελίαν περὶ τῆς τυπικῆς ἀποφάσεως τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς ὡς πρὸς τὴν ἀγορὰν διςχιλίων ὄπλων, ἅτινα ἐζήτησεν ὁ ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας, καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κυρίου Μερκελίου ἐπὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ μακαρίτου Τουρναβίτη, ἅτινα δυνατὸν νὰ ἔχωσι σχέσιν τινὰ μετὰ τῆς συνωμοσίας τῶν Ἑλλήνων τῆς ἐν Βιέννῃ ἀνακαλυφθείσης.

Περὶ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀντι-

ports irréguliers et le complot des Grecs entrent aussi dans l'autre expédition également ci-jointe pour l'Agence de Jassy, où je recommande au Chanceliste Schilling de prendre autant que possible connoissance des aveux du conspirateur Poliso pour l'information de Votre Excellence.

Je dois au reste ajouter, d'après mes conjectures personnelles, que le Secrétaire d'Ambassade de France Gaudin ne sauroit être réputé ignorer le fonds de ce complot, ni les liaisons des principaux coupables. Disciple chéri de Descorches, c'est un homme capable de tout pour réussir dans ses vues, sans être jamais retenu par des considérations morales, qui a beaucoup plus d'ambition que de talents, qui perdu de dettes trouvera bon tout ce qui peut lui procurer de l'argent et qui d'ailleurs a épousé ici une intrigante Naxiote d'une réputation équivoque.

J'ai l'honneur d'être respectueusement *ut in litteris*

Le Bⁿ d'Herbert Rathkeal.

Péra de Constantinople, le 10 Mars 1798.

A S. E. Mr le Baron de Thugut.

14 (Min. Ext.)

P. S. Zum

Les nouvelles tentatives des révolutionnaires grecs pour répandre, voie de Moldavie et de Bosnie, parmi leurs nationaux dans l'Empire ottoman des écrits séditieux imprimés à Leip-

κειμένων, ἤτοι τοῦ περὶ τῶν ἀτάκτων διαβατηρίων καὶ τοῦ περὶ τῆς συνωμοσίας τῶν Ἑλλήνων, γίνεται λόγος καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ ἐπ' ἴσης συνημμένῳ ἐγγράφῳ τῷ εἰς τὸ προξενεῖον Ἰασίου ἀπευθυνόμενῳ (9), ἐν ᾧ συνιστῶ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ προξενικοῦ γραφείου Σχίλλιγκ νὰ λάβῃ κατὰ τὸ δυνατόν γνῶσιν τῶν καταθέσεων τοῦ συνωμότη Πουλζου, ὅπως πληροφορήσῃ περὶ αὐτοῦ τὴν Ἰμετέραν ἐξοχότητα.

Ἄλλως δ' ὀφείλω νὰ προσθέσω κατὰ τὰς ἰδίας ἐμοῦ εἰκασίας, ὅτι ὁ γραμματεὺς τῆς γαλλικῆς πρεσβείας Γωδὲν δὲν δύναται νὰ νομισθῇ ἀγνοῶν κατ' οὐσίαν τὰ τῆς συνωμοσίας ταύτης, οὐδὲ τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν κυριωτέρων ἐνόχων. Ὡν μαθητὴς προσφιλῆς τοῦ Δεκῶρς, εἶνε ἀνὴρ δυνάμενος τὰ πάντα νὰ ἐπιχειρήσῃ, ὅπως ἐπιτύχῃ τοῦ σκοπομένου, οὐδὲ συγκρατεῖται ποτε ὑπὸ ἠθικῶν θεωριῶν, ἔχει δὲ περισσοτέραν φιλοδοξίαν ἢ ἀρετὰς, βεβουθισμένος δ' ὢν εἰς χρέη θὰ εὕρῃ καλὸν πᾶν ὅτι δύναται νὰ προμηθεύσῃ εἰς αὐτὸν χρῆμα, ἔχει δ' ἄλλως νυμφευθῆ ἑνταῦθα πολυμήχανόν τινα Ναξίαν, ἧς ἀμφίβολος εἶνε ἡ ὑπόληψις.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ εὐσεβάστως ὡς ἐν τοῖς διαπιστευτηρίοις μου γράμμασιν

Ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ῥάτκηλ.

Ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαρῶνον Τοῦγκουτ.

14 (Ἰπ. Ἐξ.)

Ἰστερόγραφον τρίτον.

Αἱ νέαι ἀπόπειραι τῶν Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν ὅπως διαδώσωσι διὰ Μολδαβίας καὶ Βοσνίας εἰς τοὺς ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ὁμοεθνεῖς τῶν στασιαστικῶν ἔντυπα ἐκτετυπωμένα ἐν Λειψίᾳ, περὶ ὧν

zig, dont la dépêche de Votre Excellence contient les détails, m'ont servi d'étoffe aux communications que je viens de faire au Reis Effendi. M^r de Wallenbourg l'a trouvé informé déjà de tout par l'Amb. Ottoman, et infiniment sensible à des procédés si loyaux, en s'expliquant à cet égard dans les termes les plus forts et les plus affectueux et en appuyant aussi sur la reconnaissance acquise à la Cour Imp^{le} par sa conduite dans les troubles de la Roumélie, à laquelle il n'a pas fait difficulté d'attribuer en partie les désastres actuels des Rebelles.

A cette occasion Atif Ahmed Eff. a rappelé la permission accordée de si bonne grâce au P^{ce} de Valachie d'acheter deux mille fusils pour ses troupes, et surtout les facilités qu'on met sur les confins à l'extraction des bleds si nécessaires aux garnisons et armées ottomanes. Mais, pressé de faire quelques approvisionnement, plus considérables, il m'a prié instamment de recommander cet objet tant à Votre Excellence qu'au Commandant de Semlin, en me prévenant que le P^{ce} de Valachie et le Kaïmakam de Belgrade sont chargés des achats payables au comptant. Notre Interprète lui ayant promis mon concours le plus zélé à l'accomplissement des vues de la Porte, il a reçu avec plaisir ces assurances et remarqué que, dans les circonstances calamiteuses du tems, les Souverains, leurs fidèles serviteurs, tous les gens attachés au bon ordre et à la morale devroient s'entendre ensemble pour déjouer les manœuvres des novateurs et des malintentionnés, en désignant sans détour les Démocrates français sous cette dénomination, et en répétant le vœu de Raschid Eff. de resserrer plus fortement que jamais les liens qui unissent les deux Empires.

Je dois au reste informer Votre Excellence que le nouveau Reis Effendi a renouvelé la réquisition faite par l'ancien que les Rayas coupables du complot soient extradés à l'Ambassadeur ottoman, après qu'on aura tout éclairci, et qu'il ne s'a-

τὸ ἔγγραφο τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος περιέχει τὰ καθ' ἕκαστα, μοι ἐχρησίμευσαν ὡς ὕλη διὰ τὰς ἀνακοινώσεις, ἃς κατ' αὐτὰς ἔκαμα εἰς τὸν Ῥεῖς Ἐφέντην. Ὁ κ. Φὸν Βάλλεμβουργ εὗρεν αὐτὸν γνωρίζοντα τὰ πάντα παρὰ τοῦ Ὀθωμανοῦ πρέσβεως καὶ ἐξόχως εὐγνώμονα πρὸς τὴν εἰλικρινεστάτην ἡμῶν πολιτείαν. Ἐξεφράσθη δὲ περὶ τούτου διὰ λέξεων ἐνδεικτικωτάτων καὶ φιλιωτάτων, ἐμμένων καὶ εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην, ἧς ἀνεδείχθη ἀξία ἢ αὐτοκρατορικὴ αὐλή διὰ τῆς κατὰ τὰς ταραχὰς τῆς Ῥούμελης διαγωγῆς της, εἰς ἣν δὲν ἐδυσκολεύθη νάποδῶση κατὰ μέρος τὰς τωρινὰς ἥττας τῶν ἀνταρτῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Ἀτίφ Ἀχμέτ Ἐφέντης ὑπέμνησε τὴν προθύμως παρ' ἡμῶν χορηγηθεῖσαν εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας ἀδειαν, ὅπως ἀγοράσῃ δύο χιλιάδας ὄπλων διὰ τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, καὶ ἰδίως τὰς εὐκολίας τὰς παρεχομένας ἐν τοῖς συνόροις πρὸς ἐξαγωγὴν σίτου, οὐ μεγάλην ἀνάγκην ἔχουσιν αἱ ὀθωμανικαὶ φρουραὶ καὶ στρατιαί. Ἄλλ' ἐπειγόμενος νὰ προβῆ εἰς τινὰς προμηθείας μεγαλειτέρας, μὲ παρεκάλεσε θερμῶς νὰ συστήσω τὰ περὶ τούτου εἰς τε τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Σεμλίνου, προειδοποιῶν με, ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας καὶ ὁ καϊμακάμης Βελιγραδίου ἔλαβον τὴν ἐντολὴν νὰ προβῶσιν εἰς τὰς ἀγορὰς ταύτας πληρωτέας τοῖς μετρητοῖς. Τοῦ δ' ἡμετέρου διερμηνέως ὑποσχεθέντος εἰς αὐτὸν τὴν προθυμοτάτην μου συνδρομὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς Πύλης, ἀπεδέχθη τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας μετ' εὐχαριστήσεως, καὶ παρετήρησεν, ὅτι ἐν ταῖς παρούσαις δειναῖς περιστάσεσιν οἱ ἡγεμόνες, οἱ πιστοὶ αὐτῶν θεράποντες, πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὴν ἠθικὴν ὤφειλον νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς ἀλλήλους, ὅπως ματαιώσωσι τὰς μηχανορραφίας τῶν νεωτεριστῶν καὶ κακοβούλων, ῥητῶς διὰ ταύτης τῆς ἐπωνυμίας δηλῶν τοὺς Γάλλους δημοκρατικούς, καὶ ἐπαναλαμβάνων τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ῥασσίδ' Ἐφέντη περὶ τῆς εἴπερ ποτὲ στενοτάτης συσφίξεως τῶν δεσμῶν τῶν συνουόντων τὰς δύο αὐτοκρατορίας.

Ὅφειλω δ' ἄλλως νὰνακοινώσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ὅτι ὁ νέος Ῥεῖς Ἐφέντης ἐπανάλαβε τὴν ἀξίωσιν τοῦ προκατόχου αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς τὸν Ὀθωμανὸν πρεσβευτὴν παραδόσεως τῶν ἐνόχων τῆς συνωμοσίας ῥαγιαδῶν μετὰ τὴν πλήρη τῶν πραγμάτων διαφώτισιν, ὅτε

gira plus que de leur punition; réquisition à laquelle il conviendrait d'acquiescer, ne fût-ce que par complaisance et sous les réserves que la sagesse de Votre Excellence trouvera nécessaires.

J'ai l'honneur d'être respectueusement *ut in litteris*

Le Bⁿ d'Herbert Rathkeal.

Péra de Constantinople, le 24 Mars 1798.

A S. E. M^r le Baron de Thugut.

15 (Min. Int.)

AUSZUG

aus den Verhørs-Protokollen, welche mit den theils im Polizeyhause verhafteten, theils auf freyem Fusse untersuchten Griechen und Unterthanen der ottomanschen Pforte, Namens: Riga Velestinli, Eustratio Argenti, Demeter Nicolides, Panajot Emanuel und dessen Bruder Johann Emanuel, Anton Coronio, Theochar Georg Torunzia, Johann Karaza, Andrea Machutti und Konstantin Amiro, aufgenommen worden sind.

Riga Velestinli, 40 Jahre alt, von Ferres in Thessalien gebürtig und ledig, ist zeuge seines Verhørs-Protokolles N^{ro} 1 im Wesentlichen geständig, dasz er während seines Aufenthaltes allhier

a) das hier in A beiliegende griechische Gedicht, betitelt:

οὐδὲν ἄλλο πλὴν τῆς τιμωρίας αὐτῶν θὰ ὑπολείπεται. Εἰς δὲ τὴν ἀξίωσιν ταύτην προσῆκον θὰ ἦτο νὰ συναινέσωμεν, ἔστω καὶ μόνον χάριν ἀρεσκείας καὶ μετὰ τῶν ἐπιφυλάξεων ἐκείνων, ἃς θὰ εὖρη ἀναγκαιῆς ἢ σύνεσις τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ εὐσεβᾶστως ὡς ἐν τοῖς διαπιστευτηρίοις μου γράμμασιν

Ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ῥάτκηλ.

Ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 14 Μαρτίου 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαρῶνον Τοῦγκουτ.

15 (Ὑπ. Ἐσ.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς διεξαχθείσης ἀνακρίσεως τῶν τοῦτο μὲν ἐν τῷ ἀστυνομικῷ καταστήματι κρατουμένων, τοῦτο δὲ ἄνευ προφυλακίσεως ἀνακριθέντων Ἑλλήνων ὑπνκῶν τῆς ὀθωμανικῆς Πύλης, οἵτινες ὀνομάζονται Ῥήγας Βελεστινλῆς, Εὐστράτιος Ἀργέντης, Δημήτριος Νικολίδης, Παναγιώτης Ἐμμανουήλ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰωάννης Ἐμμανουήλ, Ἀντώνιος Κορωνιὸς, Θεοχάρης Γεωργίου Τορουντζίας, Ἰωάννης Καρτζᾶς, Ἀνδρέας Μασούτης καὶ Κωνσταντῖνος Ἀμοῖρος.

Ὁ Ῥήγας Βελεστινλῆς, ἡλικίας ἐτῶν 40, γεννηθεὶς ἐν Φεραῖς τῆς Θεσσαλίας καὶ ἄγαμος, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ὠμολόγησε κατ' οὐσίαν, ὅτι κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του

α) Ἐψαλε πολλάκις καὶ ἔπαιξε διὰ τοῦ αὐλοῦ τὸ ἐνταῦθα ὑπὸ

Thurius Hymnus, welches mit den Worten: *Os pothe palicaria* anfängt und worin das griechische Volk überhaupt zum Aufstande gegen die Türken aufgemuntert wird, öfters gesungen und auf der Flöte geblasen habe; er ist ferner geständig, solches dem Anton Coronio nach Triest in Abschrift mitgetheilet und mehrere Verse daraus dem Philipp Petrovitsch in die Feder diktiret zu haben: läugnet aber, dasz er der Verfasser desselben seye, ungeachtet er dessen durch seinen eingestandener Massen eigenhändig geschriebenen, an Coronio lautenden Original = Brief hier sub B, worin er einbekannte, der Verfasser dieses revolutionären Gedichtes zu seyn, rechtlich überwiesen ist.

b) Ist Riga geständig, dasz er griechische Landkarten, deren eine Ganze in 12 Abtheilungen bestehet, verfertigt, an derley ganzen Karten 1220 St. durch den hiesigen Kupferstecher Franz Müller habe stechen und durch den Drucker Jacob Nitsch in der Josephstadt abdrücken lassen. Er gestehet weiter, dasz er auch den 4^{ten} Band des Anacharsis (: denn an dem 1, 2 und 3 Theile hätte bereits der hier befindliche Grieche und Medic. Studiosus, Namens Sacellarius gearbeitet:) aus dem Französischen in das Griechische übersetzt; endlich ein Werk, betitelt: *der moralische Dreyfusz*, welches er theils aus dem Italiänischen des Abbate Metastasio, theils aus der Schäferin auf den Alpen von dem französischen Schriftsteller Marмонтel in das Griechische übersetzt, herausgegeben, alles dieses aber aus unversöhnlichen Hasse gegen die türkische Nation und in der Absicht gethan habe, um seine Nation über ihre dermalige traurige Lage aufzuklären.

Er setzt weiter hinzu, dasz er vom 4 Theile des Anacharsis bei dem Buchdrucker Pichler nächst dem Stubenthor 1000, und 900 Exemplare vom moralischen Dreyfusz bei Pulio auflegen liesz.

Von den ganzen Landkarten habe er 624 St. in mehreren Kisten durch Argenti nach Smirna geschicket, 300 St. Karten nebst 120 Exemplare vom Dreyfusz aber dem griechischen

στοιχείον Α συνημμένον ἑλληνικὸν ἄσμα τὸ ἐπιγραφόμενον *Θούριος Ὕμνος*, ὃπερ ἄρχεται διὰ τῶν λέξεων Ὡς πότε παλληκάρια, ἐν ᾧ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καθ' ὅλου παρακινεῖται εἰς ἀποστασίαν ἀπὸ τῶν Τούρκων. Ὁμολογεῖ ἐκτὸς τούτου, ὅτι ἀνεκοίνωσε τοῦτο ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἐν Τεργέστη Ἀντώνιον Κορωνιὸν καὶ ὅτι ὑπηγόρευσε πολλοὺς ἐξ αὐτοῦ στίχους εἰς τὸν Φίλιππον Πέτροβιτς· ἀλλ' ἀρνεῖται, ὅτι εἶνε ὁ συντάκτης αὐτοῦ, εἰ καὶ καταφωρᾶται ψευδόμενος διὰ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν αὐτογράφου πρὸς τὸν Κορωνιὸν διευθυνομένης ἐπιστολῆς, συνημμένης ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείον Β, ἐν ἧ ὠμολόγει, ὅτι εἶνε ὁ συντάκτης τοῦ ἐπαναστατικοῦ τούτου ποιήματος.

6) Ὁμολογεῖ ὁ Ῥήγας, ὅτι συνέταξεν ἑλληνικοὺς χάρτας, ὧν ἕκαστος πλήρης σύγκειται ἐκ δώδεκα τεμαχίων, ὅτι τοιούτων ὀλοκλήρων χαρτῶν ἐχάραξε 1220 ἀντίτυπα διὰ τοῦ ἐνταῦθα χαλκογράφου Φραγκίσκου Μύλλερ καὶ ἐξετύπωσεν αὐτὰ διὰ τοῦ τυπογράφου Ἰακώβου Νίτς ἐν τῷ Ἰωσηφείῳ τμήματι τῆς πόλεως. Ὁμολογεῖ πρὸς τούτοις, ὅτι μετέφρασεν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸν τέταρτον τόμον τοῦ Ἀναχάρσιδος, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον, δεύτερον καὶ τρίτον μέρος εἶχεν ἤδη ἐπεξεργασθῆ ὁ ἐνταῦθα διατριβὼν Ἑλληὴ φοιτητῆς τῆς ἰατρικῆς ὁ καλούμενος Σακελλάριος· τέλος, ὅτι ἐξέδωκεν ἔργον ἐπιγραφόμενον Ὁ Ἡθικὸς τρίπους, τοῦθ' ὃπερ μετέφρασεν ἑλληνιστὶ μέρος μὲν ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τοῦ Ἀββᾶ Μεταστασίου, μέρος δ' ἐκ τῆς Βοσκοπούλας τῶν Ἀλπεων τοῦ Γάλλου συγγραφέως Μαρμουντέλ, ὅτι δὲ ταῦτα πάντα ἔπραξεν ἐξ ἀσπόνδου μίσους πρὸς τὸ τουρκικὸν ἔθνος καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ διαφωτίσῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἔθνος περὶ τῆς παρούσης θλιβερᾶς αὐτοῦ καταστάσεως.

Προσθέτει πρὸς τούτοις, ὅτι ἐξετύπωσε τοῦ μὲν τετάρτου μέρους τοῦ Ἀναχάρσιδος 1000 ἀντίτυπα παρὰ τῷ τυπογράφῳ Πίχλερ πλησίον τῆς Πύλης τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Δωματίου (9), τοῦ δὲ Ἡθικοῦ Τρίποδος 900 παρὰ τῷ Μαρκίδῃ Πούλιου.

Τῶν ὀλοκλήρων χαρτῶν λέγει ὅτι ἔστειλε 624 ἀντίτυπα ἐν πολλοῖς κιβωτίοις εἰς Σμύρνην διὰ τοῦ Ἀργέντη, 300 δὲ ἀντίτυπα χαρτῶν καὶ 120 ἀντίτυπα τοῦ Τρίποδος παρέδωκεν εἰς τὸν Ἑλληνα ἐν

Kaufmanne von Bukarest, Namens Pilizaki, und eben 300 St. Karten einem anderen griechischen Kaufmanne von Bukarest, Namens Avrami (: welche beide dazumal in Wien gewesen wären :) übergeben; übrigens aber auch selbst die Karten mehreren hiesigen Griechen verkauft.

Vom 4 Theile des Anacharsis, wovon ein Exemplar hier sub C beiliegt, habe er 25 dem Argenti, der ihm zu Bestreitung der Druckkosten einen Vorschusz von 1000 fl. machte, verkauft, ungefähr 200 eben durch Argenti nach Triest expediret, um solche auf seiner Reise mitzunehmen und 500 derley Exemplare dem griechischen Handelsmanne in Jassi, Namens Georg Michaeli, der eben damals in Wien war, zum Verkaufe übergeben; endlich an diesem Letzteren nach der Hand 700 Exemplare vom Dreyfusz durch seinen hier befindlichen Kommissionär Michael Sterio zu dem obigen Ende nachgeschicket, die übrigen aber an die Praenumeranten erfolgen lassen.

c) Ist Riga geständig, dasz er in der nämlichen Absicht der Aufklärung von den Gemälden *Alexander den Grossen* darstellend, wovon ein Abdruck hier sub D beiliegt, und welches die Kopie von einem Kunststücke aus dem hiesigen Kunstkabinete ist, 1200 St. an der Zahl bei Müller habe stechen und durch Nitsch habe abdrücken lassen, welchen er aber die dort erscheinenden Anmerkungen über die Thaten dieses Helden in französisch und griechischer Sprache selbst hinzugesetzt hätte. Einige derley Kupferstiche habe er an hiesige Griechen vertheilet, die übrigen aber dem schon erwähnten Avrami zum Verkaufe, das Stück zu 20 Xr übergeben.

Zwar bringet Riga noch weiter an, dasz er auch Karten über die Moldau und Wallachey, wozu ihn die dortigen Fürsten Ypsilandi und Kalimachi mit Gelde unterstützt hätten, gefertigt und dieselben durch Müller habe stechen und durch Nitsch abdrücken lassen; da er aber dabei beharret, dasz er hier bloz seine Geldspeculation zum Grunde geleyet habe,

Βουκουρεστίῳ ἔμπορον τὸν καλούμενον Πιλιζάκην (;) καὶ ἄλλα 300 ἀντίτυπα χαρτῶν εἰς ἄλλον τινὰ ἔμπορον ἐν Βουκουρεστίῳ ὀνομαζόμενον Ἀβράμην, οἵτινες ἀμφότεροι κατὰ τὰ λεγόμενά του εὕρισκοντο τότε ἐν Βιέννῃ· ἄλλως δ' ἐπώλησε καὶ ὁ ἴδιος τοὺς χάρτας εἰς διαφόρους Ἑλληνας ἐνταῦθα.

Τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ Ἀναχάρσιδος, οὗ συνάπτεται ἐνταῦθα ἐν ἀντίτυπον ὑπὸ στοιχείῳ C, ἐπώλησεν 25 ἀντίτυπα εἰς τὸν Ἀργέντην, ὅστις προκατέβαλεν εἰς αὐτὸν 1000 φλορίνια χάριν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκτυπώσεως, περὶ δὲ τὰ 200 ἐξαπέστειλε διὰ τοῦ Ἀργέντη εἰς Τεργέστην, ἵνα παραλάβῃ ταῦτα ἐκεῖθεν μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ ταξειδίον του (πρὸς τὴν Ἀνατολὴν) καὶ 500 ἀντίτυπα τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος παρέδωκεν εἰς τὸν Ἑλληνα ἐν Ἰασιῳ ἔμπορον τὸν καλούμενον Γεώργιον Μιχαήλ, ὅστις τότε δὴ εὕρισκετο ἐν Βιέννῃ· τέλος δ' ἔστειλε κατόπιν πρὸς αὐτὸν τοῦτον εἰς τὴν εἰρημένην πόλιν καὶ 700 ἀντίτυπα τοῦ Τρίποδος διὰ τοῦ ἐνταῦθα διατρίβοντος παραγωγελιοδόχου αὐτοῦ Μιχαήλ Στέριου, τὰ δὲ λοιπὰ ἐφρόντισε νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους συνδρομητάς.

γ') Ὁμολογεῖ ὁ Ῥήγας, ὅτι ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τῆς ἀναμνηρώσεως (τοῦ ἔθνους του) ἐχάραξε παρὰ τῷ Μύλλερ καὶ ἐξετύπωσε παρὰ τῷ Νίτς 1200 ἀντίτυπα τῆς εἰκόνης τῆς παριστανούσης *Ἀλέξανδρον τὸν Μέγαν*, ἧς ἐκτυπον συνάπτεται ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ στοιχείῳ D καὶ ἦτις εἶνε ἀντίγραφον καλλιτεχνήματος ἐκ τοῦ ἐνταῦθα Μουσείου, ὅτι δὲ εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην προσέθηκεν αὐτὸς τὰς ἐπ' αὐτῆς ἐμφαινομένας παρατηρήσεις περὶ τῶν πράξεων τοῦ ἥρωος τούτου γαλλιστί καὶ ἑλληνιστί. Καὶ τινὰς μὲν τῶν τοιούτων χαλκογραφιῶν διένειμεν εἰς Ἑλληνας ἐνταῦθα, τὰς δὲ λοιπὰς παρέδωκεν εἰς τὸν ἤδη μνημονευθέντα Ἀβράμην πρὸς πώλησιν ἀντὶ 20 κρεῦτσαρίων κατ' ἀντίτυπον.

Ὁ Ῥήγας καταθέτει μὲν πρὸς τούτοις, ὅτι ἐσχεδίασε καὶ χάρτας τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας, ὑποστηρικτοὺς πρὸς τοῦτο διὰ χρημάτων ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων τῶν χωρῶν ἐκείνων Ὑψηλάντη καὶ Καλλιμάχη, οὓς καὶ ἐχάραξε μὲν παρὰ τῷ Μύλλερ, ἐξετύπωσε δὲ παρὰ τῷ Νίτς· ἔλλ' ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιμένει, ὅτι τοῦτο πράττων μόνον λόγον εἶχε τὴν κερδοσκοπίαν, δὲν ἀποδεικνύεται δὲ τὸ ἐναντίον,

und des Gegentheiles nicht zu überführen war, so wird dieser Umstand hier bloß zur Nachricht angemerkt.

Die oben ad a, b, et c vom Riga abgelegten Geständnisse werden durch die Aussagen des Argenti, Nicolides, Panajot und Coronio theilweise iustificiret.

d) Ist Riga geständig, dasz er stets die Befreyung Griechenlands vom türkischen Joche wünsche; ja nach seiner Seligkeit seye diez der erste Wunsch, den Türken aus Griechenland entfernet zu wissen, indem er lieber den Teufel, als einen solchen Tyrannen wie den Türken zum Regenten haben wolle; und setzet noch hinzu, dasz wenn es heut zu einer Revolution in Griechenland ankommen sollte, er bereit seye, mitzuwirken.

In dieser Hinsicht und besonders bei Gelegenheit des von den Franzosen öffentlich bekannt gemachten Aufrufes, dasz sie jene Nation, die unter dem tyrannischen Joche schmachtet, frey machen wollen, habe Riga, ohne von jemanden einen Auftrag zu erhalten, im Namen aller Griechen im July v. J. den hier sub E beiliegenden, von ihm eingestandener Massen durchaus eigenhändig geschriebenen Original-Brief an den französischen Consul in Triest geschrieben und denselben zur Bestellung an Coronio eingeschicket. Der wesentliche Inhalt dieses Briefes an den Consul enthalte die Bitte aller Griechen, dasz dieser sich an den kommandirenden Generalen der französischen Armee in Italien verwenden möchte, ihnen zu ihrer Befreyung eine Hilfe zu verwilligen, und im Falle ihnen eine Hilfe gewähret würde, so werde einer von den Griechen aufgestellt werden, bei diesem Helden zu verbleiben, um die Korrespondenz unter ihnen zu unterhalten.

Riga setzet in Ansehung dieses Gegenstandes noch hinzu, dasz dieser Schritt von ihm anfänglich nur eine blosse Idee gewesen wäre, weil erst bei einer günstigen Antwort auf Mittel wäre gedacht worden, wie eine Revolution in Griechenland zu Stande gebracht und wer zur Unterhaltung der Kor-

διὰ ταῦτα τὸ γεγονός τοῦτο σημειοῦται ἐνταῦθα μόνον πρὸς γνῶσιν.

Αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α', β' καὶ γ' κατατεθεῖσαι ὑπὸ τοῦ 'Ρήγα ὁμολογίαι διαπιστοῦνται ἐν μέρει ὑπὸ τῶν καταθέσεων τοῦ 'Αργέντη, Νικολίδου, Παναγιώτου καὶ Κορωνιοῦ.

δ') Ὁμολογεῖ ὁ 'Ρήγας, ὅτι πάντοτε ἐπεθύμει τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς 'Ελλάδος ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ δὴ ὅτι μετὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του τοῦτο ἔχει ὡς πρῶτον πόθον νὰ ἴδῃ ἐκδιωκομένους τοὺς Τούρκους ἀπὸ τῆς 'Ελλάδος, ἐπειδὴ προετίμα νὰ ἔχῃ κυρίαρχον τὸν διάβολον μᾶλλον παρὰ τοιοῦτον τύραννον οἷος ὁ Τοῦρκος· καὶ προσθέτει ἀκόμη, ὅτι, ἂν σήμερον ἐπρόκειτο νὰ φθάσῃ τὰ πράγματα μέχρις ἀποστασίας ἐν 'Ελλάδι, θὰ ἦτο ἔτοιμος νὰ συνεργασθῇ.

Ταῦτα σκοπῶν καὶ ἰδίᾳ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπὸ τῶν Γάλλων δημοσίᾳ κοινοποιηθείσης προκηρύξεως, ὅτι ἤθελον νὰπελευθερώσωσι τὸ ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν κατατηκόμενον ἔθνος ἐκεῖνο, ὁ 'Ρήγας λέγει, ὅτι χωρὶς νὰ λάβῃ παρ' οἰουδήποτε ἐντολὴν τινα ἔγραψεν ὡς ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν 'Ελλήνων κατὰ τὸν 'Ιούλιον παρελθόντος ἔτους τὴν ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχεῖον Ε' συνημμένην καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν ὄλην αὐτῇ χειρὶ γραφεῖσαν πρωτότυπον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Τεργέστη πρόξενον τῆς Γαλλίας, ἣν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Κορωνιὸν, ὅπως ἐγχειρισθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον. Λέγει δὲ, ὅτι τὸ οὐσιῶδες περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης πρὸς τὸν πρόξενον ἐπέχει τὴν παράκλησιν πάντων τῶν 'Ελλήνων πρὸς αὐτὸν, ὅπως ἐνεργήσῃ παρὰ τῷ στρατηγῷ τῷ ἔχοντι τὴν διοίκησιν τῆς ἐν 'Ιταλίᾳ γαλλικῆς στρατιᾶς καὶ παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ παράσχῃ βοήθειαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει ἔμελλε νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτοὺς βοήθεια, θὰ λάβῃ εἰς τῶν 'Ελλήνων τὴν ἐντολὴν νὰ διαμῆνῃ παρὰ τούτῳ τῷ ἥρωι, ὅπως διατηρῇ τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἀλληλογραφίαν.

Ὁ 'Ρήγας προσθέτει ἐπ' ἴσης ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον, ὅτι τὸ διάβημα αὐτοῦ τοῦτο τὸ κατ' ἀρχὰς ἦτο ἀπλῆ μόνον ἰδέα του, ἐπειδὴ μόνον μετ' εὐνοϊκῆν ἀπάντησιν ἔμελλε νὰ γείνη σκέψις περὶ τῶν μέσων πρὸς διενέργησιν ἐπαναστάσεως ἐν 'Ελλάδι καὶ περὶ τοῦ τίς ἡδύνατο νὰ ὀρισθῇ ὅπως διατηρῇ τὴν ἀλληλογραφίαν. 'Αλλ' ἐπειδὴ ὁ

respondenz aufgestellt werden könne. Weil aber Coronio den Brief nicht zustellen wollte, ungeachtet Riga die Bestellung desselben betrieb; weil er weiters auch erfuhr, dasz die Pforte mit den Franzosen in gutem Einvernehmen stehe, so habe er seinen revolutionären Gedanken ganz aufgegeben.

Dieses Geständnisz hat Coronio in der Hauptsache bestätigt.

e) Ist Riga geständig, dasz er den hier in F beiliegenden, ganz demokratischen Katechismus sammt den dabei befindlichen, im griechischen Geiste verfaszten zwey Liedern, deren eines dem französischen *la Carmagnole*, das andere aber jenem: *Freut euch des Lebens* nachgeahmet ist und worin laut der deutschen Übersetzung G gegen die Tyrannen überhaupt losgezogen und das Volk zum Aufstande aufgemuntert wird, von dem Griechen in Preveza, Namens Laurentio Aliandro zum abschreiben erhalten, diese ganze Beilage oben F durchaus eigenhändig geschrieben und diese seine Abschrift seinem, des Riga, Reisekompagnion Christophoro Haggi Basili, der schon in Triest laut H vernommen worden ist, zur weiteren Kopierung mit dem Auftrage übergeben habe, dasz dieser das von Riga verfaszte, von Kriegsregeln handelnde Werk, betitelt: *der Marschall Khevenhüller*, bei Pulio drücken und demselben den Katechismus sammt den Liedern als einen Anhang einschalten und davon zur Vertheilung an die Griechen 1000 Exemplare auflegen lassen solle. Riga setzt aber hinzu, nicht zu wissen, ob Basili diesen seinen Auftrag befolget habe, weil er mit ihm diesfalls zu sprechen vergessen hätte.

Da die Beilage oben F keine Abschrift, sondern vermög der dort erscheinenden Korrekturen ein Original = Aufsatz des Riga ist; da weiter wegen der Auflage dieser revolutionären Schriften bei Pulio nichts verlässliches erhoben werden konnte, so bleibt Riga der Verfasser dieser Schriften, um somehr, als er vorkommen liesz, aus den erwähnten Liedern schon ehemdem

Κορωνιός δὲν ἤθελε νὰ ἐγχειρίσῃ τὴν ἐπιστολὴν, εἰ καὶ ὁ Ῥήγας ἐπέμενεν εἰς τὴν παράδοσιν αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου ἔμαθεν, ὅτι ἡ Πύλη εὐρίσκεται εἰς ἀγαθὰς συνεννοήσεις πρὸς τοὺς Γάλλους, ἐγκατέλιπε καθ' ὀλοκληρίαν τὴν ἐπαναστατικὴν του σκέψιν.

Τὴν ὁμολογίαν ταύτην ἐπεκύρωσεν ἐν τοῖς κυρίοις καὶ ὁ Κορωνιός.

ε') Ὁμολογεῖ ὁ Ῥήγας, ὅτι τὴν ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ στοιχεῖον F συνημμένην ὄλως δημοκρατικὴν Προπαιδεῖαν μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ εὐρισκομένων καὶ ὑπὸ ἐλληνικῶν ἰδεῶν διαπνεομένων δύο ἔσμάτων, ὧν τὸ μὲν εἶνε μίμησις τοῦ γαλλικοῦ La Carmagnole (ἢ Καρμανιόλα), τὸ δὲ τοῦ γνωστοῦ (γερμανικοῦ) Freut euch des Lebens ('Απολαύετε τοῦ βίου), καὶ ἐν οἷς κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον G συνημμένην γερμανικὴν μετάφρασιν περιέχονται καθ' ὅλου ρησικοπία κατὰ τῶν τυράννων καὶ παρακινεῖται ὁ λαὸς εἰς ἀποστασίαν, ὅτι ταῦτα ἔλαβε πρὸς ἀντιγραφὴν παρὰ τοῦ ἐν Πρεβέζῃ Ἑλληνοσ τοῦ καλουμένου Λαυρεντίου Ἀλιάνδρου, ὅτι πάντα τάνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον F συνημμένα ἔγραψε καθ' ὀλοκληρίαν ἰδίᾳ χειρὶ, καὶ ὅτι τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ τοῦτο παρέδωκε πρὸς νέαν ἀντιγραφὴν εἰς τὸν συνοδοιπόρον ἑαυτοῦ Χριστόφορον Χατζηθασίλην (10), ὅστις ἐξητάσθη ἤδη ἐν Τεργέστη κατὰ τὰ ὑπὸ στοιχεῖον H συνημμένα, ἔδωκε δὲ εἰς αὐτὸν τὴν ἐντολὴν, ὅπως οὗτος ἐκτυπώσῃ παρὰ τῷ Πούλιφ τὸ ὑπὸ τοῦ Ῥήγα συντεταγμένον καὶ περὶ στρατιωτικῶν κανόνων πραγματευόμενον ἔργον τὸ ἐπιγραφόμενον Ὁ στρατιάρχης Κεβερχύλλερ, παρενείρη δὲ εἰς αὐτὸ ἐν ἀρχῇ τὴν Προπαιδεῖαν μετὰ τῶν ἔσμάτων καὶ ἐκτυπώσῃ ἐξ αὐτῶν 1000 ἀντίτυπα ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνας. Ἀλλὰ προσθέτει ὁ Ῥήγας, ὅτι ἀγνοεῖ ἂν ὁ Βασίλης ἐξεπλήρωσε ταύτην του τὴν ἐντολὴν, ἐπειδὴ, καθ' ἃ λέγει, ἐλησμόνησε νὰ ὀμιλήσῃ μετ' αὐτοῦ περὶ τούτου.

Ἐπειδὴ τὰ κατὰ τάνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον F συνημμένα δὲν εἶνε ἀντίγραφον, ἀλλ' ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς φαινομένων διορθώσεων πρωτότυπον ἔργον τοῦ Ῥήγα, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν γενομένων καταθέσεων οὐδὲν ἀσφαλὲς ἠδυνήθη νὰ ἀποδειχθῇ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐπαναστατικῶν τούτων συγγραφῶν παρὰ τῷ Πούλιφ, διὰ ταῦτα θεωρητέος ὡς συντάκτης τῶν συγγραφῶν τούτων ὁ Ῥή-

mehrere Verse auswendig gewusst zu haben, ungeachtet er den Verfasser nicht zu wissen vorgibt.

Dieses obige Geständnisz konnte nicht justificirt werden, da keiner von den Verhafteten diesfalls etwas wissen will.

f) Ist Riga ungeachtet seines Läugnens durch die einstimmige Aussage des Faktors Stadler und der Buchdruckergesellen Joseph Adam, Joseph Klötzel und Franz Hugale (: denn Pulio selbst hat mehr für, als gegen Riga ausgesagt:) rechtlich überwiesen, dasz er die griechische Proclamation I kurz vor seiner Abreise bei Pulio habe drucken und davon 3000 Exemplare auflegen lassen.

Riga ist sogar überwiesen, dasz er ungeachtet seines Läugnens auch der Verfasser dieser Proclamation ist; denn

1. hat er zeuge seines eingestandener Massen durchaus eigenhändig geschriebenen Original=Briefes sub K schon im Juny v. J. den Coronio ersuchet, er möchte ihm die französische Konstitution entweder übersetzen oder zur Übersetzung einschicken, weil Riga selbe *für die griechische Nation* nothwendig habe, welches Begehren Riga mittelst der Original=Briefe L et M wiederholet hat. Als nun Coronio hierauf dem Riga 9 Kapitel, welche ersterer aus der französischen Konstitution vom Jahre 1793 übersetzt hat, zur Probe einschickte, so hat

2. Riga in dem weiteren, von ihm eingestandener Massen eigenhändig geschriebenen, an Coronio lautenden Original=Briefe N von 5 Aug. v. J., wovon eine Übersetzung in O beiliegt, sich erkläret, dasz, obschon die Konstitution nicht jene ist, welche er vom Consul in der Wallachey erhielt, Coronio doch mit dieser Übersetzung fortfahren möchte, weil er, Riga, nur die Form davon entlehnen, eine nach dem griechischen Geiste verfassen und 70,000 St. drucken lassen wolle, was aber Coronio nicht befolgte.

γας, τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον κατεφάνη ἐκ τῶν λόγων του, ὅτι ἤδη πρότερον ἐγνώριζεν ἐκ στήθους πολλοὺς στίχους τῶν εἰρημένων ἁσμάτων, εἰ καὶ ὑποκρίνεται ὅτι ἀγνοεῖ τὸν συντάξαντα.

Ἡ ἀνωτέρω ὁμολογία δὲν ἠδύνατο νὰ διαπιστωθῇ, ἐπειδὴ οὐδεὶς τῶν κρατουμένων ὠμολόγησεν, ὅτι γνωρίζει τι περὶ τοῦ προκειμένου.

ς') Ὁ Ῥήγας παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἄρνησιν κατεφωράθη διὰ τῆς ὁμοφώνου καταθέσεως τοῦ διευθυντοῦ τῶν τυπογραφικῶν ἔργων Σταδλερ καὶ τῶν ἐργατῶν Ἰωσήφ Ἀδάμ, Ἰωσήφ Κλέτσελ καὶ Φραγκίσκου Χούγαλε, (τοῦ Πούλιου αὐτοῦ καταθέσαντος μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ Ῥήγα ἢ κατ' αὐτοῦ), ὅτι τὴν ὑπὸ στοιχεῖον I ἐλληνικὴν προκήρυξιν ἐξετύπωσε παρὰ τῷ Πούλιφ βραχὺν χρόνον πρὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀναχωρήσεως, ἐκτυπωθέντων 3000 αὐτῆς ἀντιτύπων.

Ὁ Ῥήγας μάλιστα κατεφωράθη παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἄρνησιν, ὅτι εἶνε ὁ συντάκτης καὶ ταύτης τῆς προκηρύξεως, ἐπειδὴ

1. ἤδη κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ παρελθόντος ἔτους παρεκάλεσε τὸν Κορωνιὸν, ὡς μαρτυρεῖται ἐκ τῆς ὑπὸ στοιχεῖον K κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ Ῥήγα ὁμολογίαν ὀλοκλήρου τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ χειρὶ γεγραμμένης πρωτοτύπου ἐπιστολῆς, ἢ νὰ μεταφράσῃ χάριν αὐτοῦ τὸν γαλλικὸν θεμελιώδη νόμον ἢ νὰ στείλῃ αὐτὸν αὐτῷ πρὸς μετάφρασιν, ἅτε τοῦ Ῥήγα ἔχοντος χρεῖαν αὐτοῦ *χάριν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθρου*, τὴν δ' ἐπιθυμίαν ταύτην ἐπανάλαβεν ὁ Ῥήγας ἐν ταῖς ὑπὸ στοιχεῖον L καὶ M συνημμέναις ἐπιστολαῖς. Ὅτε δὲ ὁ Κορωνιὸς συνεπέειχ τῶν εἰρημένων ἐπιστολῶν ἔστειλεν εἰς τὸν Ῥήγαν ὡς δείγμα 9 κεφάλαια, ἅτινα ὁ πρῶτος εἶχε μεταφράσει ἐκ τοῦ γαλλικοῦ πολιτεύματος τοῦ ἔτους 1793, τότε

2. ὁ Ῥήγας ἐδήλωσε διὰ τῆς μεταγενεστέρας αὐτοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου ὑπὸ στοιχεῖον N συνημμένης καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν αὐτογράφου, πρὸς τὸν Κορωνιὸν δ' ἀπευθυνομένης πρωτοτύπου ἐπιστολῆς, ἧς συνάπτεται μετάφρασις ὑπὸ στοιχεῖον O, ὅτι εἰ καὶ τὸ (γαλλικὸν) πολίτευμα δὲν εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ αὐτὸς ἔλαβε παρὰ τοῦ (Γάλλου) προξένου ἐν τῇ Βλαχίᾳ, παρακαλεῖται ἐν τούτοις ὁ Κορωνιὸς νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν μετάφρασίν του, ἐπειδὴ αὐτὸς, ὁ Ῥήγας, μόνον τὸν τύπον θέλει νὰ παραλάβῃ ἐξ αὐτοῦ, θὰ συντάξῃ δὲ ἄλλο κατὰ τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα καὶ θὰ τυπώσῃ 70000 ἀντίτυπα αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ Κορωνιὸς δὲν ἐξετέλεσε τὴν παράκλησιν αὐτοῦ.

3. Pulio sagt, dasz er dem Riga unwissend zwar, zu welchem Ende eine französische Konstitution mitgetheilet habe, und Philipp Petrovitsch bestätigt, dasz er einst den Riga bei Übersetzung der Konstitution überraschet hätte.

Da nun diese Proclamation oben J gröszten Theiles aus der französischen Konstitution und dem Liede; *Os pothe palicaria* bestehet, deren Verfasser laut seines Briefes oben B Riga ist, so stellen ihn alle diese Bekenntnisse als Verfasser dieser Proclamation offenbar dar.

g) Nach den theilweisen Aussagen des Argenti, Nicolides, Petrovitsch und Johann Emanuel ist Riga, ungeachtet seiner Angabe, dasz er nach der Hand seinen revolutionären Gedanken ganz aufgegeben habe, vorzüglich in der Erwägung, da er selbst zulässt, von den Mitteln, wie eine Revolution angefangen werden könnte, gesprochen zu haben, allenthalben überwiesen, dasz sein Revolutionsplan folgender gewesen ist. Riga seye nämlich entschlossen, nach der Halbinsel Morea gegen das mittelländische Meer zu den dort wohnenden rebellischen Griechen, Mainotten, Abkömmlingen der alten Spartaner, sich zu begeben, das Zutrauen derselben sich zu erwerben, die Freyheit überall zu predigen und sodann mit Hilfe derselben die ganze Halbinsel Morea mit Gewalt vom türkischen Joche zu befreyn. Wenn nun Morea befreyet ist, so wolle er dann in Epiro einfallen, diese Landschaft auch befreyn, die Mainotten mit den andern rebellischen Griechen, Cacosulioten genannt, die an den Seekusten des adriatischen Meeres sind, vereinigen und mit dieser Vereinigung weiter gegen Osten vorrücken und sodann die türkischen Provinzen Mazedonien, Albanien, das eigentliche Griechenland, dann die übrigen mittelst eines allgemeinen Aufstandes befreyn und wie Petrovitsch insbesondere anbringt, alles nach dem französischen Fusse einrichten. Diese Befreyung hoffe Riga um so mehr zu Stande zu bringen, da ohnehin alle Griechen bewaffnet, auch

3. Ὁ Πούλιος λέγει, ὅτι ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Ῥήγαν, ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ μελετωμένου σκοποῦ, ἐν ἀντίτυπον τοῦ γαλλικοῦ πολιτεύματος, καὶ ὁ Φίλιππος Πέτροβιτς βεβαιώνει, ὅτι κατέλαβέ ποτε αἰφνιδίως τὸν Ῥήγαν μεταφράζοντα τὸ πολίτευμα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ προμνημονευθεῖσα ὑπὸ στοιχείον I προκήρυξις συνίσταται κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἐκ τοῦ γαλλικοῦ πολιτεύματος καὶ τοῦ ἄσματος Ὡς πότε παλληκάρια, οὐ συντάκτης κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχείον Β ἐπιστολὴν εἶνε ὁ Ῥήγας, πάντα ταῦτα τὰ πειστήρια ἀποδεικνύουσιν αὐτὸν ἀριδῆλως ὡς τὸν συντάκτην τῆς προκηρύξεως ταύτης.

ζ') Παρὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ῥήγα, καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶχε παντελῶς ἐγκαταλίπει τὴν ἐπαναστατικὴν αὐτοῦ σκέψιν, ἰδίως λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὁμολογίας, ὅτι ἔκαμε λόγον περὶ τῶν μέσων πῶς ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρηθῇ ἐπανάστασις τις, καταφωρᾶται πάντως ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους καταθέσεων τῶν Ἀργέντη, Νικολίδου, Πέτροβιτς καὶ Ἰωάννου Ἐμμανουήλ, ὅτι τὸ ἐπαναστατικὸν αὐτοῦ σχέδιον ἦτο τὸ ἐπόμενον. Εἶχε δῆλα δὴ ὁ Ῥήγας τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Μωρέως, κειμένην κατὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, πρὸς τοὺς αὐτόθι οἰκοῦντας Ἑλληνας στασιαστὰς, τοὺς Μανιάτας, ἀπογόνους ὄντας τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν, νὰ προσελκύσῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν, νὰ κηρύξῃ ἀπανταχοῦ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἔπειτα, βοηθούμενος ὑπ' αὐτῶν, νὰ ἐλευθερώσῃ ὅλην τὴν χερσόνησον τοῦ Μωρέως διὰ τῆς βίας ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Μωρέως ἤθελεν ἔπειτα νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Ἡπειρον, νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ ταύτην τὴν χώραν, νὰ συνενώσῃ τοὺς Μανιάτας μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων στασιαστῶν τῶν καλουμένων Κακοσουλιωτῶν, οἵτινες οἰκοῦσι παρὰ τὰ παράλια τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, καὶ μετὰ τῶν συνηνωμένων τούτων δυνάμεων νὰ προχωρήσῃ πρὸς Ἀνατολὰς καὶ ἔπειτα νὰπελευθερώσῃ τὰς τουρκικὰς ἐπαρχίας Μακεδονίαν, Ἀλβανίαν, τὴν κυρίως Ἑλλάδα, κατόπιν δὲ τὰς λοιπὰς διὰ γενικῆς ἀποστασίας, καὶ, ὡς καταθέτει ἰδίως ὁ Πέτροβιτς, νὰ εἰσαγάγῃ ἀπανταχοῦ τὸ γαλλικὸν πολίτευμα. Ἦλπιζε δ' ὁ Ῥήγας νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν ταύτην τόσῳ μάλλον, ὅσῳ ἄπαντες οἱ Ἕλληνες εἶνε ὅπωςδῆποτε ὀπλισμένοι καὶ

mit Lebensmitteln versehen und Gelder von reichen Klöstern zu haben sind.

h) Riga ist endlich ungeachtet seines Lügnerthums theils aus der Aussage des Argenti, dem er seine Absicht entdeckte, hauptsächlich aber aus seinem eigenhändigen, an Coronio erlassenen Briefe oben N respve der Übersetzung O überwiesen, dasz er im Dezbr. v. J. bloz in der Absicht, um eine Revolution in Griechenland zu bewerkstelligen, von hier abgereiset seye: denn da in diesem Briefe unter andern die Ausdrücke: *Aus Bukarest schreiben mir unsere Anhänger Thessalier, Epiroten und Athener; sie brüllen wie die Löwen; sie sagen mir, dasz für Bücher keine Zeit seye, ich solle mich nach dem Vaterland einschiffen und ihnen die Stunde meiner Abreise schreiben, denn auch sie reisen bald nach ihrer Heimath* vorkommen; da weiters dieser Brief seinem ganzen Inhalte nach nichts, als den Wunsch nach der Demokratie enthält: da ferner Riga in seinem Verhöre und in den Beilagen P et Q selbst gestehet, dasz er eine grosse Anzahl Exemplare von der griechischen Proclamation oben J, die er von einem Unbekannten alhier erkauft zu haben fälschlich vorgibt, zu dem Ende auf seiner Reise mitgenommen habe, um dieselben in Griechenland zu verbreiten, so wie er auch hier sie eingestandener Massen mehreren Griechen mitgetheilet hat: so liegt aus diesen und den obigen Umständen diese seine Absicht offenbar am Tage.

Da endlich Riga eine revolutionäre Gesellschaft zu verrathen sorgfältig vermieden hat und geständiger Massen mit seinen vorzüglichen Bekannten, und zwar in Janina in Griechenland mit den Handelsleuten Coloro, Constantin Papa Demeter, Nikitta und Johann Haggi Basili; in Jassi mit Joanni und Georgio Michaeli; in Bukarest mit den Griechen Manolagi, Georgio Polesko, Poligaki, Theodosi, Lambros, Latiniano, Joanni Zauzi, Nicolati, Stafraki und Manassi; in Patra in Morea mit dem Geistlichen Kirilus; in Konstantinopel mit Basili Econom und Johann Capsuli; dann in Pest mit

ἔχουσι προμηθείας τροφῶν, εἶνε δὲ πρόχειρα χρήματα ἐκ πλουσιῶν μονῶν.

ή') Τέλος ὁ Ῥήγας παρὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἄρνησιν καταφωρᾶται ἐκ τε τῆς καταθέσεως τοῦ Ἀργέντη, εἰς ὃν ἀπεκάλυψε τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ, κυρίως δ' ἐκ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ πρὸς τὸν Κορωνιὸν σταλείσης ἐπιστολῆς, τῆς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχείῳ Ν ἀναφερομένης, μετὰ τῆς ὑπὸ στοιχείῳ Ο μεταφράσεως, ὅτι κατὰ τὸν Δεκέμβριον παρελθόντος ἔτους ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἐπὶ μόνῃ τῇ προθέσει ὅπως διενεργήσῃ ἐπανάστασιν ἐν Ἑλλάδι, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ μεταξὺ ἄλλων εὐρίσκονται καὶ αἱ φράσεις *Ἐκ Βουκουρεστίου γράφουσί μοι οἱ φίλοι μας Θεσσαλοὶ, Ἡπειρώται καὶ Ἀθηναῖοι βρυχῶνται ὡς οἱ λέοντες μοὶ λέγουσιν, ὅτι δὲν εἶνε καιρὸς διὰ βιβλία, ἀλλὰ πρέπει γάποπλεύσω εἰς τὴν πατρίδα καὶ νὰ γράψω εἰς αὐτοὺς τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς μου, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ἀναχωροῦσι προσεγγῶς εἰς τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν.* Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐν ὄλῳ αὐτῆς τῷ περιεχομένῳ οὐδὲν ἄλλο ἐνέχει ἢ τὸν πόθον πρὸς τὴν δημοκρατίαν· ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου ὁ Ῥήγας ἐν τῇ ἀνακρίσει του καὶ ἐν τοῖς συνημμένοις Ρ καὶ Q ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, ὅτι συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὰ ταξείδια πλῆθος ἀντιτύπων τῆς ὡς ἀνωτέρω συνημμένης ὑπὸ στοιχείῳ Ι ἑλληνικῆς προκηρύξεως, ἅτινα ψευδῶς ἀναφέρει, ὅτι ἠγόρασεν ἐνταῦθα παρὰ τινος ἀγνώστου, καὶ δὴ ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως διαδώσῃ ταῦτα ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ ἐνταῦθα ἀνεκοίνωσε τοιαῦτα εἰς πολλοὺς Ἑλληνας κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν· διὰ ταῦτα ἐκ τούτων καὶ τῶν ἀνωτέρω περιστατικῶν καταφαίνεται ἀριδῆλως ἡ πρόθεσις αὐτοῦ αὕτη.

Ἐπειδὴ τέλος ὁ Ῥήγας ἐπιμελῶς ἀπέφυγε νὰ προδώσῃ ἐπαναστατικὴν τινὰ ἐταιρίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν εἶχεν ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν κυριωτάτων του φίλων, καὶ δὴ ἐν μὲν Ἰωαννίνοις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἐμπόρων Κολόρου, Κωνσταντίνου Παπαδημήτηρ, Νικήτα καὶ Ἰωάννου Χατζηθασίλη, ἐν δὲ Ἰασίῳ μετὰ τῶν Ἰωάννου καὶ Γεωργίου Μιχαήλ, ἐν δὲ Βουκουρεστίῳ μετὰ τῶν Ἑλλήνων Μανωλάκη, Γεωργίου Πολέσκου, Πολυζάκη, (11) Θεοδόση, Λάμπρου, Λατινίανου, Ἰωάννου Τσαούση (;), Νικολάτη (;), Σταυράκη καὶ Μανούση (;), ἐν δὲ Πάτραις τοῦ Μωρέως μετὰ τοῦ ἱερωμένου Κυρίλλου, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ Βασιλείου Οἰκονόμου καὶ

Risso Dormussi und Johann Zuka in Briefwechsel stand, welches alles aus seinem hier sub R geständiger Massen eigenhändig geschriebenen Katalog über die adnotirte Korrespondenz erhellet; so ist mehr als wahrscheinlich, dasz nebst mehreren anderen auch diese Personen in der revolutionären Gesellschaft befangen sind.

Eustratio Argenti, 31 Jahre alt, von Chio in Archipelagus gebürtig, ledig und griechischer Handelsmann allhier, ist zeuge seines Verhörs = Protokolles N^o 2 im Wesentlichen geständig, dasz ihm

a) Riga die revolutionäre Absicht, die er bei Verfertigung der Landkarten und Übersetzung des Anacharsis hatte, entdeckt, er, Argenti, auch demselben zur Bestreitung der Druckkosten bei 1100 fl. vorgestreckt und auf seine, des Riga, Ordre im Sommer v. J. 7200 St. einzelne Abtheilungen oder 600 ganze Landkarten nach und nach in 12 Kisten an den Anton Nioti in Triest zur weiteren Beförderung nach Smirna an seine Handlung = Compagnions Mauro Gordato, Argenti et Gallati, um dieselben hie und da in der Levante zu verkaufen, geschicket habe.

b) Er ist weiter geständig, dasz er auch dem Riga einige Wochen vor seiner Abreise 3 Kisten mit Anacharsis an den Anton Nioti nach Triest, um solche nach Preveza an den Laurentio Aliandro einzuschicken, expediren liesz, nach der Hand aber auf Ordre des Riga dem Nioti geschrieben habe, diese Kisten bis zu der bald erfolgenden Ankunft des Riga zu Triest zurückzubehalten und jenes zu befolgen, was dieser damit anordnen werde.

c) Argenti gesteht ferner ein, dasz er selbst 50 Exemplare von 1^{ten} und 4^{ten} Theile des Anacharsis an seine erwähnte Compagnions nach Smirna in der Absicht geschicket habe, um dieselben zu verkaufen und die Einwohner in der Gegend ihres alten Vaterlandes zu unterrichten.

Die Versendung der Karten und des Anacharsis, dann die

Ἰωάννου Καψούλη, τέλος δ' ἐν Πέστη μετὰ τοῦ Ῥίζου Ντορμούση καὶ Ἰωάννου Ζούκα (;), ταῦτα δὲ πάντα ἐξάγονται ἐκ τοῦ ὑπὸ στοιχείων R κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν αὐτογράφου καταλόγου τῆς προσημειωθείσης ἀλληλογραφίας, διὰ ταῦτα εἶνε πιθανώτατον, ὅτι πλὴν ἄλλων καὶ τὰ εἰρημένα πρόσωπα εἶνε ἀναμεμιγμένα εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν ἑταιρίαν.

Εὐστράτιος Ἀργέντης, ἐτῶν 31, γεννηθεὶς ἐν Χίῳ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἄγαμος καὶ Ἑλλήν ἔμπορος ἐνταῦθα, ὁμολογεῖ, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 πρακτικοῦ τῆς ἀνακρίσεώς του, κατ' οὐσίαν, ὅτι

α') Ὁ Ῥήγας ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐπαναστατικὴν πρόθεσιν, ἣν εἶχε, συντάσων τοὺς χάρτας καὶ μεταφράζων τὸν Ἀνάχαρσιν, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀργέντης προκατέβαλεν εἰς αὐτὸν πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκτυπώσεως περὶ τὰ 1100 φιορίνια καὶ κατὰ τὴν παραγγελίαν αὐτοῦ, τοῦ Ῥήγα, ἀπέστειλε κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὸν ἐν Τεργέστη Ἀντώνιον Νιώτην 7200 ἀντίτυπα χωριστῶν τεμαχίων, ἧτοι 600 ἐν ὄλῳ χάρτας ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐν 12 κιβωτίοις χάριν περαιτέρω ἀποστολῆς εἰς Σμύρνην πρὸς τοὺς συνεταίρους του Μαυρογορδάτον, Ἀργέντην καὶ Γαλάτην, ὅπως οὗτοι πωληθῶσι σποράδην ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

β') Ὁμολογεῖ πρὸς τούτοις, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐξάπέστειλεν ἐκ μέρους τοῦ Ῥήγα ἐβδομάδας τινὰς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του 3 κιβώτια περιέχοντα ἀντίτυπα Ἀναχάρσιδος εἰς Τεργέστην πρὸς τὸν Ἀντώνιον Νιώτην, ὅπως διευθύνῃ ταῦτα εἰς Πρέβεζαν πρὸς τὸν Λαυρέντιον Ἀλιάνδρον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶχε γράψει κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ῥήγα εἰς τὸν Νιώτην νὰ κρατήσῃ τὰ κιβώτια ταῦτα μέχρι τῆς προσεχοῦς ἀφίξεως τοῦ Ῥήγα εἰς Τεργέστην καὶ νὰ πράξῃ ὅτι οὗτος ἤθελε διατάξῃ αὐτὸν περὶ τούτων.

γ') Ὁ Ἀργέντης ὁμολογεῖ περαιτέρω, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀπέστειλε 50 ἀντίτυπα τοῦ πρώτου καὶ τετάρτου μέρους τοῦ Ἀναχάρσιδος εἰς τοὺς προμνημονευθέντας συνεταίρους του εἰς Σμύρνην ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ταῦτα πωληθῶσι καὶ ὅπως διδαχθῶσιν οἱ κάτοικοι τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας αὐτῶν πατρίδος.

Ἢ ἀποστολὴ τῶν χαρτῶν καὶ τοῦ Ἀναχάρσιδος ὡς καὶ ἡ προ-

Vorstreckung des Geldes wird theils durch Amiro, Panajot, Nicolides und Petrovitsch, theils durch Riga selbst bestätigt, hiedurch also das Geständnisz ad a, b et c verificirt.

d) Er ist geständig, dasz Riga im Septbr 796 bei ihm einst nach dem Mittagessen in Gegenwart des Polizo, des Adam Mizani, der nunmehr in Konstantinopel bei dem Handlerrnanne Namens Haggi Nicoglu in Kondizion ist, des Marcus Schevasto, der nunmehr in Smirna ist, dann des Machutti und Amiro das revolutionäre Lied: os pothe palicaria gesungen und auf der Flöte geblasen habe, welches sowohl vom Argenti, als allen Anwesenden mit Beifalle aufgenommen worden wäre, und setzet noch hinzu, dasz Theochar und wie er glaube, auch Duca dieses Lied einige Male bei ihm gesungen haben, welches Machutti, Amiro und Theochar bestätigen.

e) Argenti ist geständig, von dem Revoluzions=Plane des Riga volle Wissenschaft gehabt und solchen gebilliget zu haben, ja er setzet hinzu, dasz er sich in Gesellschaft geäußert hätte, dasz, wenn es in Griechenland zu einer Revolution kommen sollte, er von seiner Seite alles Mögliche beizutragen bereit seye, weil er die Befreyung Griechenlandes vom türkischen Joche gewünschet und darüber in Gesellschaft mit Enthusiasmus gesprochen habe. Er bemerket endlich, dasz auch Schevasto und Mizani ähnliche Gesinnungen geäußert, Letzterer aber behauptet hätte, dasz eine Revolution ohne Hilfe einer fremden Macht schwer zu Stande werde kommen können.

Das Geständnisz des Argenti wird durch die theilweisen Aussagen des Machutti, Panajot und Nicolides gerechtfertiget.

f) Er gestehet weiter ein, dasz er ungefähr im Oktober v. J. von dem hiesigen Griechen Michael Sterio ein und von Riga kurz vor seiner Abreise zwey gedruckte Exemplare von der griechischen Proclamation erhalten habe, deren Inhalt Panajot einst Nachts in Gegenwart des Argenti, Machutti und Amiro vorlas und der von ihnen insgesamt mit Wohlgefal-

καταβολή τῶν χρημάτων ἐπιβεβαιῶνται τοῦτο μὲν παρὰ τοῦ Ἀμοίρου, Παναγιώτη, Νικολίδου καὶ Πέτροβιτς, τοῦτο δὲ παρ' αὐτοῦ τοῦ Ῥήγα, ἐντεῦθεν δὲ ἀποδεικνύονται ἀληθεῖς αἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α', β' καὶ γ' καταθέσεις.

δ') Ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Ῥήγας κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1796 ἐν τῷ οἴκῳ ἑαυτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πολύζου, τοῦ Ἄδὰμ Μιζάνη, ὅστις τῶρα ὑπηρετεῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ ἐμπόρῳ τῷ καλουμένῳ Χατζηνικόγλου, τοῦ Μάρκου Σεβαστοῦ, ὅστις τῶρα εὑρίσκεται ἐν Σμύρῃ, πρὸς δὲ καὶ τοῦ Μασούτη καὶ Ἀμοίρου, ἔψαλέ ποτε μετὰ τὸ μεσημβρινὸν ἄριστον τὸ ἐπαναστατικὸν ἄσμα Ὡς πότε παλληκάρια, καὶ ἔπαιξεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ αὐλοῦ, ὅτι δὲ τοῦτο ἔγεινεν ἀποδεκτὸν καὶ ἐπεκροτήθη ὑπὸ τε τοῦ Ἀργέντη καὶ πάντων τῶν παρόντων. Προσθέτει δὲ ἀκόμη, ὅτι ὁ Θεοχάρης, ὡς δ' ἐπίστευε καὶ ὁ Δούκας ἔψαλαν τὸ ἄσμα τοῦτο μερικὰς φορὰς ἐν τῷ οἴκῳ του, τοῦθ' ὅπερ ἐπιβεβαιούσιν ὁ Μασούτης, ὁ Ἀμοίρος καὶ ὁ Θεοχάρης.

ε') Ὁ Ἀργέντης ὁμολογεῖ, ὅτι εἶχε πλήρη γνῶσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου τοῦ Ῥήγα καὶ ὅτι εἶχεν ἐπιδοκιμάσει αὐτὸ, μάλιστα δὲ καὶ προσθέτει, ὅτι ἐν κύκλῳ φίλων εἶχεν ἐκφρασθῆ, ὅτι, ἂν ἤθελεν ἐκραγῆ ἐπανάστασις ἐν Ἑλλάδι, αὐτὸς ἦτο πρόθυμος τὸ καθ' ἑαυτὸν νὰ συντελέσῃ εἰς αὐτὴν πάσῃ δυνάμει, ἐπειδὴ ἐπόθει τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ εἶχεν ἐκφράσει τὸν περὶ ταύτης ἐνθουσιασμόν του ἐν κύκλῳ φίλων. Τέλος δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ὁμοίας διαθέσεις εἶχον ἐκφράσει ὁ τε Σεβαστὸς καὶ ὁ Μιζάνης, ἀλλ' ὅτι ὁ δεῦτερος εἶχεν ἰσχυρισθῆ, ὅτι ἄνευ τῆς βοήθειας ξένης δυνάμεως δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ ἐπανάστασις.

Ἡ ὁμολογία τοῦ Ἀργέντη διαπιστοῦται ὑπὸ τῶν ἐπὶ μέρους καταθέσεων τοῦ Μασούτη, Παναγιώτη καὶ Νικολίδου.

ς') Ὁμολογεῖ περαιτέρω, ὅτι περίπου κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔλαβε παρὰ μὲν τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνοῦ Μιχαὴλ Στέρειου ἐν, παρὰ δὲ τοῦ Ῥήγα μικρὸν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του δύο ἐντυπα ἀντίτυπα τῆς ἐλληνικῆς προκηρύξεως, ἧς τὸ περιεχόμενον ἀνέγνωσέ ποτε ὁ Παναγιώτης νύκτωρ εἰς ἐπήκοον τῶν ἄλλων ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἀργέντη, Μασούτη καὶ Ἀμοίρου, ὅτι δὲ παρὰ τοῦ-

len aufgenommen wurde, welches Machutti und Amiro und Panajot in Ansehung des Argenti bestätigen.

g) Argenti ist ferner geständig, dasz er ein Exemplar von der Proklamazion, deren Verfasser ihm unbekannt wäre, an den Andrea Pignatelli nach Smirna, und das andere entweder dem Adamo Mizani oder dem Stamati Capari, dessen er sich genau nicht mehr erinnern kann, nach Konstantinopel als etwas Neues geschickt habe, und setzet hinzu, die Ursache, warum er diese Proclamation an den Pignatelli und nicht an seinen Bruder in Smirna geschicket habe, liege darin, weil sie mitsammen in Compagnie sind und Argenti daher vermuthen konnte, dasz Pignatelli demselben davon Wissenschaft geben werde; das dritte Exemplar aber habe ihm Duca genommen.

Die Versendung wird von Panajot und die Hinwegnahme dieses Exemplars von Duca bestätigt.

h) Er ist weiter geständig, dasz ihm Riga bei seiner Abreise von hier ausdrücklich sagte, dasz er, um den vorhabenden Aufstand zn bewirken, nach der Levante reise, und bemerket noch, dasz er dem Riga Empfehlungsscheiben an Nioti, Dissaia und Vitali nach Triest mitgegeben habe, welch letzten Umstand Panajot und Riga selbst bestätigen.

i) Argenti gestehet ein, dasz im Septbr v. J. ihm eines Tages Johann Mavrogeni, welcher für die Freyheit Griechenlandes sehr eingenommen ist, vertraut hätte, dasz er mit einem seiner Freunde die Frankfurter Messe besuchen werde, von dort aus aber nach Paris in der Absicht zu gehen gedenke, um sich bei dem Directorium zu erkundigen, ob eine gegründete Hoffnung vorhanden seye, auf den Beistand Frankreichs wegen Befreyung Griechenlandes zu rechnen, und, wenn ihm eine Hilfe gewähret werde, so werde er sich zur Befreyung Griechenlandes sogleich nach der Levante begeben, widrigen Falles aber nach Wien zurückkehren. Argenti setzet hinzu, dasz er dem Mavrogeni bei seiner bald darauf erfolgten

των πάντων εὐαρέστως ἠκούσθη τὸ ἀναγνωσθῆν, τοῦθ' ὅπερ ἐπιβεβαιουῖσιν ὁ Μασούτης καὶ ὁ Ἄμοιρος καὶ ὁ Παναγιώτης ἐν ἀντιπαραστάσει πρὸς τὸν Ἀργέντην.

ζ') Ὁ Ἀργέντης ὁμολογεῖ πρὸς τούτοις, ὅτι ἀπέστειλεν ὡς τι ὄλως νέον ἐν ἀντίτυπον τῆς προκηρύξεως, ἧς ὁ συντάκτης εἶνε ἄγνωστος εἰς αὐτόν, ὡς διατείνεται, πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Πινιατέλλην εἰς Σμύρνην, ἄλλο δὲ δεύτερον ἢ πρὸς τὸν Ἀδάμ. Μιζάνην ἢ πρὸς τὸν Σταμάτιον Κάπαρην, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐνθυμεῖται πλέον ἀκριβῶς, εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ προσθέτει ὅτι ὁ λόγος, δι' ὃν ἀπέστειλε τὴν προκήρυξιν ταύτην εἰς Σμύρνην πρὸς τὸν Πινιατέλλην καὶ ὄχι πρὸς τὸν αὐτόθι ἴδιον ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἦτο, ὅτι οἱ δύο οὗτοι εἶνε συνεταιριοὶ καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀργέντης ἠδύνατο νὰ εἰκάσῃ, ὅτι ὁ Πινιατέλλης ἤθελεν ἀνακοινῶσαι αὐτὴν καὶ εἰς αὐτόν· τὸ δὲ τρίτον ἀντίτυπον ἀφήρυσεν αὐτόν ὁ Δούκας.

Ἡ ἀποστολὴ (τῶν δύο ἀντιτύπων) ἐπιβεβαιουῖται ὑπὸ τοῦ Παναγιώτη, ἡ δὲ ἀφαίρεσις τοῦ τρίτου ἀντιτύπου ὑπὸ τοῦ Δούκα.

η') Ὁμολογεῖ περαιτέρω, ὅτι ὁ Ῥήγας εἶπεν εἰς αὐτόν διαρρήδην κατὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ, ὅτι ἀναχωρεῖ εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ὅπως διενεργήσῃ τὴν μελετωμένην ἀποστασίαν, παρατηρεῖ δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι ἔδωκεν εἰς τὸν Ῥήγαν συστατικὰς ἐπιστολάς πρὸς τὸν Νιώτην, Δ. Ἡσαίαν (:j) καὶ Βιτάλην ἐν Τεργέστη, τὸ δὲ τελευταῖον τοῦτο ἐπιβεβαιουῖσιν ὁ Παναγιώτης καὶ αὐτὸς ὁ Ῥήγας.

θ') Ὁ Ἀργέντης ὁμολογεῖ, ὅτι κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτόν ἡμέραν τινὰ ὁ Ἰωάννης Μαυρογένης, ὅστις ἐνδιαφέρεται μεγάλως ὑπὲρ τῆς ἀπελευθέρωσεως τῆς Ἑλλάδος, ὅτι μέλλει νὰ ἐπισκεφθῇ μετὰ τινος τῶν φίλων του τὴν ἐν Φραγκφούρτη ἐμπορικὴν πανήγυριν, ἐκεῖθεν δὲ σκέπτεται νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ διευθυντηρίου ἂν ὑπάρχῃ βέσιμος ἐλπίς ὅπως ἀναμείνηται ἡ βοήθεια τῆς Γαλλίας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἂν μὲν χορηγηθῇ εἰς αὐτόν ἐπικουρία τις, μέλλει νὰ μεταβῇ πάραυτα εἰς τὴν Ἀνατολὴν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐν δ' ἐναντίῳ περιπτώσει θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Βιέννην. Ὁ Ἀργέντης προσθέτει, ὅτι ἔδωκεν εἰς τὸν Μαυρογένην κατὰ τὴν μετ' οὐ πολὺ ἐπακολουθήσασαν ἀναχώρησίν του συστατικὰ

Abreise ein Empfehlungsschreiben an die Pettmann nach Frankfurth mitgegeben und demselben nach der Hand selbst, jedoch unbedeutende Sachen geschrieben habe.

Erst im Dezbr v. J. habe er den hier in A beiliegenden Original=Brief, welchem eine deutsche Übersetzung sub B mitfolget, von Mavrogeni aus Brüssel erhalten, worin er demselben Nachricht ertheilet, dasz er durch seine Freunde sein Unternehmen bewerkstelliget und nächster Tagen nach Paris gehen und von da aus demselben schreiben werde; allein Argenti habe den Brief weder beantwortet, noch einen weiteren von Mavrogeni erhalten. Übrigens aber habe er von dessen Vorhaben ausser den erwähnten Sterio, Theochar und Panajot, welche so wie Argenti selbst darüber Freude bezeugten, Niemanden etwas entdeckt.

Dieser letzte Umstand wird von Theochar, Panajot und Machutti bestätigt.

Endlich ist Argenti geständig, dasz in seiner Wohnung Nicolides, Panajot und der hiesige Grieche Georg Bazani im v. J. öfters Vieles zu Gunsten der Franzosen gesprochen und für ihr System sehr eingenommen waren. Selbst Argenti läßt zu, dasz auch er so fern ihre Einrichtungen gelobet haben möge, als er bisher wünsche, dasz auch ihr System in Griechenland eingeführet würde.

Dieses Geständnisz wird durch Panajot, Amiro und Machutti theilweise bestätigt.

Demeter Nicolides, 32 Jahre alt, von Janina in Épirus gebürtig, ledig und der Arzneykunde Doktor, ist zeuge seines Verhörs=Protokolles N° 3 im Wesentlichen geständig,

a) dasz ihm Riga selbst seine revolutionäre Absicht, in welcher er seine Landkarten, die Übersetzung des 4^{ten} Theiles vom Anacharsis und die Gemälde Alexanders des Grossen herausgab, eröffnet habe, und gestehet weiter ein, dasz er dem Riga aus dem 7 Bande des Anacharsis ein Kapitel,

κὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Φραγκφούρτῃ οἶκον Πέττμαν, ὅτι δὲ καὶ κατόπιν ἔγραψεν εἰς αὐτὸν, ἀλλ' ἄσημά τινα.

Μόλις δὲ τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους λέγει ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Μαυρογένῃ ἐκ Βρυξελλῶν τὴν ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείον Α συνημμένην πρωτότυπον ἐπιστολὴν, ἣν συνοδεύει γερμανικὴ μετάφρασις ὑπὸ στοιχείον Β, δι' ἧς ἀγγέλλει αὐτῷ, ὅτι διενήργησε τὴν ἐπιχειρήσιν του διὰ τῶν φίλων του καὶ ὅτι κατὰ τὰς προσεχεῖς ἡμέρας μέλλει νάναχωρῆσῃ εἰς Παρισίους καὶ νὰ γράψῃ εἰς αὐτὸν ἐκεῖθεν· ἀλλ' οὔτε ὁ Ἀργέντης ἀπήντησεν εἰς ταύτην τὴν ἐπιστολὴν, οὔτε αὐτὸς ἔλαβέ τινα ἄλλην παρὰ τοῦ Μαυρογένῃ. Ἄλλως δὲ περὶ τῶν προθέσεων αὐτοῦ εἰς οὐδένα ἄλλον ἀπεκάλυψέ τι πλὴν τῶν προμνημονευθέντων Στέριου, Θεοχάρη καὶ Παναγιώτη, οἵτινες ἐπέδειξαν χαρὰν ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Ἀργέντης.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο γεγονός ἐπιβεβαιοῦται παρὰ τοῦ Θεοχάρη, Παναγιώτη καὶ Μασούτη.

Τέλος ὁμολογεῖ ὁ Ἀργέντης, ὅτι ἐν τῇ κατοικίᾳ του ὁ Νικολίδης, ὁ Παναγιώτης καὶ ὁ ἐνταῦθα Ἑλλῆν Γεώργιος Μπαζάνης (;) κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πολλάκις πολλὰ εἶπον ὑπὲρ τῶν Γάλλων καὶ ἦσαν ἐνθουσιασμένοι ὑπὲρ τοῦ πολιτεύματος αὐτῶν. Καὶ ὁ Ἀργέντης δὲ ὁμολογεῖ, ὅτι καὶ αὐτὸς πιθανῶς νὰ ἐνεκωμιάσῃ ποτε τοὺς θεσμοὺς αὐτῶν, ἅτε καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη εὐχόμενος τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγωγὴν τοῦ πολιτεύματος αὐτῶν.

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐπιβεβαιοῦται ἐπὶ μέρους καὶ παρὰ τοῦ Παναγιώτη, Ἀμοίρου καὶ Μασούτη.

Δημήτριος Νικολίδης, 32 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Ἰωαννίνοις τῆς Ἠπείρου, ἄγαμος καὶ διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς, ὁμολογεῖ κατ' οὐσίαν, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 3,

α') Ὅτι αὐτὸς ὁ Ῥήγας εἶχεν ἀνακοινώσει εἰς αὐτὸν τὴν ἐπαναστατικὴν πρόθεσιν ἣν εἶχε δημοσιεύων τοὺς χάρτας αὐτοῦ, τὴν μετάφρασιν τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ Ἀναχάρσιδος καὶ τὰς εἰκόνας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου· ὁμολογεῖ δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι μετέφρασεν ἑλληνιστὶ χάριν τοῦ Ῥήγα ἐκ τοῦ ἐβδόμου τόμου τοῦ Ἀναχάρσιδος ἐν

wobei dieser die nämliche Absicht hatte, ins Griechische übersetzt, im Grunde also mitgewirkt habe.

Dieses Geständnisz wird zum Theile durch Riga bestätigt.

b) Er ist geständig, dasz er das revolutionäre Lied: *os pothe palicaria* in Gesellschaft des Riga, Polizo und Mavrogeni bei Theochar mit Wohlgefallen gesungen und lässt auch zu, einige Verse daraus, die er auswendig wuszte, bei Argenti und bei eben demselben nach der Hand einige Strophen aus dem Marseiller Liede: *Allons, enfans* mit dem Griechen Parasko von Triest gesungen zu haben, welches Theochar, Machutti und Amiro theilweise bestätigen.

c) Nicolides gestehet ein, von dem Revolutionsplane des Riga, den ihm dieser selbst eröffnete, volle Wissenschaft zu besitzen und den Zweck gebilliget zu haben, weil ganz Griechenland unter dem türkischen Joche seufzet; ja er ist geständig, eine Revolution in Griechenland gewünschet und sich in Gesellschaft bei Argenti erkläret zu haben, dasz, wenn es zu einer dauerhaften Revolution kommen sollte, er von seiner Seite nach Maszgabe der Kräfte beizutragen bereit seye, und setzet noch hinzu, sich geäußert zu haben, dasz er auf diesem Falle irgendwo als Lehrer einer Wissenschaft gebrauchet werden könnte.

Dieses Geständnisz wird durch die Aussagen des Argenti, Machutti und Amiro theilweise gerechtfertiget.

d) Er ist geständig, dasz er vor ungefähr 1 1/2 Jahre die Übersetzung von Mably: *über den Ursprung, die Fortschritte und Unglücksfälle der Griechen* aus dem Französischen angefangen, um die darin vorgetragenen Vorzüge, Tugenden und Laster der alten Griechen auch den neuen zur Belehrung mitzutheilen; wegen der vielen Berufsgeschäfte aber diese Arbeit, die bis zur Hälfte gediehen war und wovon noch Bruchstücke unter seinen Papieren sich befinden dürften, unterlassen habe. Nicolides setzet weiter hinzu, dasz auch noch ein Bogen, auf dem ein von ihm entworfener Plan zu einem Buche geschrieben stehet, unter seinen Papieren vor-

κεφάλαιον, οὐ ἢ μετάφρασις εἶχε τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἄρα ὅτι κατ' οὐσίαν εἶνε καὶ αὐτὸς συνεργός.

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐπιβεβαιοῦται ἐπὶ μέρος ὑπὸ τοῦ Ῥήγα.

β') Ὁμολογεῖ, ὅτι ἔψαλε τὸ ἐπαναστατικὸν ᾄσμα Ὡς πότε παλληκάρια εὐαρέστως ἐν συντροφίᾳ μετὰ τοῦ Ῥήγα, Πολύζου καὶ Μαυρογένη ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Θεοχάρη καὶ παραδέχεται, ὅτι ἔψαλέ τινας ἐξ αὐτοῦ στίχους, οὓς ἐγνώριζεν ἀπὸ στήθους, ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Ἀργέντη, παρ' αὐτῷ δὲ τούτῳ κατόπιν καὶ τινας στροφὰς ἐκ τοῦ μασσαλιωτικοῦ ὕμνου *Allons enfants* μετὰ τοῦ ἐκ Τεργέστης Ἑλληνοῦ Παράσχου, τοῦτο δ' ἐπιβεβαιοῦσιν ἐπὶ μέρος ὁ Θεοχάρης, ὁ Μασούτης καὶ ὁ Ἀμοῖρος.

γ') Ὁ Νικολίδης ὁμολογεῖ, ὅτι ἔχει πλήρη γνῶσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου τοῦ Ῥήγα, ὅπερ ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτὸν αὐτὸς ἐκεῖνος, καὶ ὅτι ἐπεκρότησεν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ἐπειδὴ σύμπασα ἡ Ἑλλὰς στενάζει ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν· ὁμολογεῖ δὲ καὶ ὅτι ἐπεθύμησεν ἐπανάστασιν ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅτι ἐν κύκλῳ φίλων παρὰ τῷ Ἀργέντῃ εἶχε κηρύξει, ὅτι ἂν ἐμελλε νὰ ἐκραγῇ ἐπανάστασις διαρκῆς θὰ ἦτο πρόθυμος τὸ κατ' αὐτὸν νὰ συντελέσῃ εἰς αὐτὴν πάσῃ δυνάμει, καὶ προσθέτει, ὅτι εἶχεν ἐκφρασθῆ, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὅπωςδῆποτε ὡς διδάσκαλος ἐπιστήμης τινός.

Ἡ ὁμολογία αὕτη δικαιολογεῖται ἐπὶ μέρος διὰ τῶν καταθέσεων τοῦ Ἀργέντη, Μασούτη καὶ Ἀμοῖρου.

δ') Ὁμολογεῖ, ὅτι πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους περίπου ἤρχισε τὴν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασιν τοῦ Μαβλύ *Περὶ τῆς τύχης, τῶν προόδων καὶ τῶν ἀτυχιῶν τῶν Ἑλλήνων*, ὅπως τὰς ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ ἐκτεθειμένας ἀρετὰς, τὰ χαρίσματα καὶ τὰς κακίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καταστήσῃ γνωστὰς καὶ εἰς τοὺς νεωτέρους πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν· ἀλλὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἥτις εἶχε προχωρήσει μέχρι τοῦ ἡμίσεος καὶ τῆς ὁποίας τεμάχια θὰ εὕρισκονταὶ ἀκόμη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων του, ἐγκατέλιπεν ἕνεκα τῶν πολλῶν ἀσχολιῶν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Προσθέτει δ' ὁ Νικολίδης πρὸς τούτους, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐγγράφων του θὰ εὕρισκῆται καὶ φύλλον, ἐν ᾧ περιέχεται ὑπ' αὐτοῦ συντεταγμένον σχέδιον βιβλίου, δι' οὗ ἤθελε νὰποδείξῃ, ὅτι

findig seyn dürfte, wodurch er beweisen wollte, dasz Griechenland bei seinem geistigen und moralischen Lethargus bloß allein durch die mächtige Hand einer benachbarten Macht aus seinem sklavischen Zustande herausgerissen werden könne.

Dieses Geständnisz, da weder diese Übersetzung, noch der Plan unter seinen Papieren zu finden war, kann hier nicht justificirt werden.

e) Nicolides gesteht ferner ein, dasz ihm Riga ein Exemplar der griechischen Proclamation, deren Verfasser ihm jedoch unbekannt wäre, behändiget und er solches dem Medicinae Doktor alhier Georg Emanuel zu lesen mitgetheilet, nach der Hand aber dasselbe dem Griechen Namens Alexis, welcher Vorsteher des hiesigen Handelsmannes Stauro Johann ist, aus der Ursache geschenkt habe, weil Alexis sich äusserte, diese Proclamation, ohne jedoch jemanden zu benennen, weiter mittheilen zu wollen. Übrigens läugnet Nicolides, dasz er dieser Proclamation seinen Beifall gegeben habe, ungeachtet er theils durch die Aussagen des Machutti und Amiro, theils durch obige eigene Geständnisse dessen überwiesen ist.

f) Er ist weiter geständig und dieses Geständnisz ist durch die Aussagen des Argenti, Machutti, Petrovitsch und Panajot gerechtfertiget, dasz er oft im Sommer v. J. in Gesellschaft bei Argenti von den französischen Einrichtungen gesprochen und ihr dermaliges System vertheidiget habe, weil dasselbe mit der alten Verfassung Griechenlandes eine grosse Ähnlichkeit hat.

Auf die vom Argenti, Machutti und Petrovitsch gegen ihn noch insbesondere theilweise angebrachte Beschwerden, dasz er bei Gelegenheit, als von Frankreich gesprochen wurde, die Monarchen Tyrannen genannt und behauptet habe, sie drücken das Volk; in Frankreich aber herrsche Gerechtigkeit, was in einer Monarchie nicht ist, bringet Nicolides an, er stelle nicht in Abrede, dasz er den Türken bei mehreren Gelegenheiten einen Tyrann nannte, weil er dafür von den Griechen

ἡ Ἑλλάς, κατεχομένη ὑπὸ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ληθάργου, μόνον διὰ τῆς ἰσχυρᾶς χειρὸς γείτονος τινος δυνάμεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῆς δουλικῆς αὐτῆς καταστάσεως.

Ἡ ὁμολογία αὕτη δὲν δύναται νὰ διαπιστωθῇ ἐνταῦθα, ἐπειδὴ οὔτε ἡ μετάφρασις αὕτη, οὔτε τὸ σχέδιον εὑρέθησαν μεταξύ τῶν ἐγγράφων του.

ε') Ὁ Νικολίδης ὁμολογεῖ πρὸς τούτοις, ὅτι ὁ Ῥήγας ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν ἕν ἀντίτυπον τῆς ἐλληνικῆς προκηρύξεως, ἧς ὅμως ὁ συντάκτης εἶνε ἄγνωστος εἰς αὐτὸν, ὡς διατείνεται, καὶ ὅτι αὐτὸς ἀνεκώνωσεν αὐτὸ πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τὸν ἐνταῦθα διδάκτορα τῆς ἰατρικῆς Γεώργιον Ἐμμανουήλ, ἀλλ' ὅτι ἔπειτα ἐδώρησεν αὐτὸ εἰς τὸν Ἑλληνα τὸν ὀνομαζόμενον Ἀλέξιν, ὅστις εἶνε προϊστάμενος τοῦ ἐνταῦθα ἐμπόρου Σταύρου Ἰωάννου, ἐπραξε δὲ τοῦτο διότι ὁ Ἀλέξις ἐξεφράσθη, ὅτι ἤθελε νάνακοινώσῃ τὴν προκήρυξιν ταύτην καὶ εἰς ἄλλους, ἀλλὰ χωρὶς νάναφέρῃ ρητῶς ὄνομά τι. Ἀλλ' ὅμως ἀρνείται ὁ Νικολίδης, ὅτι ἐπεδοκίμασε τὴν προκήρυξιν ταύτην, εἰ καὶ ἐξελέγχεται ψευδόμενος τοῦτο μὲν διὰ τῶν καταθέσεων τοῦ Μασούτη καὶ Ἀμοίρου, τοῦτο δὲ διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφεισῶν ἰδίων αὐτοῦ ὁμολογιῶν.

ς') Ὁμολογεῖ περαιτέρω, ἡ δὲ ὁμολογία του αὕτη δικαιολογεῖται διὰ τῶν καταθέσεων τοῦ Ἀργέντη, Μασούτη, Πέτροβιτς καὶ Παναγιώτη, ὅτι συχνὰ κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν κύκλῳ φίλων παρὰ τῷ Ἀργέντῃ ἔκαμε λόγον περὶ τῶν γαλλικῶν θεσμῶν καὶ ὑπεραπολογήθη τοῦ σημερινοῦ αὐτῶν πολιτεύματος, ἐπειδὴ τοῦτο ἔχει μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὸ παλαιὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος.

Περὶ δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀργέντη, Μασούτη καὶ Πέτροβιτς κατ' αὐτοῦ ἰδίᾳ ἐπὶ μέρους ἐξενεχθεισῶν ἐπιβαρυντικῶν καταθέσεων, καθ' ἃς τοῦ λόγου ὄντος περὶ Γαλλίας συνέπεσε νὰ καλέσῃ τοὺς μονάρχας τυράννους καὶ δισχυρίσθη, ὅτι πιέζουσι τὸν λαόν, ἀλλ' ἐν Γαλλίᾳ κρατεῖ δικαιοσύνη μὴ ὑφισταμένη ἐν ταῖς μοναρχίαις, καταθέτει ὁ Νικολίδης, ὅτι δὲν ἀρνείται, ὅτι ἀπεκάλεσε κατὰ διαφόρους περιστάσεις τὸν Τοῦρκον τύραννον, ἐπειδὴ οὗτος ὡς τοιοῦτος ἀναγνωρίζεται ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ δισχυρίσθη καὶ περὶ τῶν

überhaupt anerkannt wird, und dieses habe er auch von dem Fürsten der Wallachey und Moldau, welche so wie die Türken das Volk unverantwortlich drücken, behauptet und in diesem Sinne seye die ihm vorgehaltene Aussage ganz richtig und auch so fern habe er die dermaligen Einrichtungen Frankreichs im Vergleiche mit diesem Drucke vorthellhaft dargestellt, wozu ihn die bekannten Ungerechtigkeiten der Türken bestimmten.

g) Endlich bleibt Nicolides nach der Aussage des Argenti und Machutti und selbst aus dem Mavrogenischen an den Argenti erlassenen Briefe von Brüssel, worin des Demeters, nämlich des Nicolides, wie Argenti behauptet, Erwähnung gemacht wird, sehr verdächtig, dasz er ungeachtet seines Läugnens von dem Vorhaben des Mavrogeni und der in dieser Absicht nach Paris unternommenen Reise nähere Wissenschaft haben müsse, um so mehr, als aktenmässig erhoben ist, dasz Nicolides und Mavrogeni in einer vertrauten Freundschaft mitsammen gestanden sind.

Panajot Emanuel, 22 Jahre alt, von Castoria in Mazedonien gebürtig, ledig und gewesener Buchhalter bei Argenti, ist zeuge seines Verhörs = Protokolles N° 4 im Wesentlichen geständig,

a) dasz er von der Absicht des Riga, welche dieser bei Verfertigung und Versendung der griechischen Landkarten und der Gemälde Alexanders des Grossen hatte, so wie auch von dem von Mavrogeni an Argenti von Brüssel aus geschriebenen Briefe und von dessen Vorhaben, nach Paris zu reisen, um die Freyheit Griechenlandes zu bewirken, Wissenschaft habe, weil ihm Argenti selbst hievon Nachricht ertheilet hätte, und setzet noch hinzu, dasz er und Argenti darüber Freude bezeugten, um von türkischem Joche befreyet zu werden, was auch Argenti bestätigt hat.

b) Er ist geständig, dasz er die griechische Proclamation, die ihm Argenti gab und die in der Folge Duca hinwegnahm,

ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαυίας, οἵτινες ὡς οἱ Τοῦρκοι πιέζουσιν ἀνευθύνως τὸν λαὸν, ὑπὸ τοιαύτην δ' ἔννοιαν ἦτο ἀκριβεστάτη ἢ κατ' αὐτοῦ γενομένη κατάθεσις, καὶ ὅτι ἐπ' ἴσης παρέστησε τοὺς τωρινούς θεσμούς τῆς Γαλλίας ὡς ἐπωφελεῖς ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν πῆσιν ταύτην, παρακινούμενος εἰς τοῦτο ὑπὸ τῶν γνωστῶν ἀδικιῶν τῶν Τοῦρκων.

ζ') Τέλος συμφώνως πρὸς τὴν κατάθεσιν τοῦ Ἀργέντη καὶ Μαρούτη καὶ δὴ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ Βρυξελλῶν ὑπὸ τοῦ Μαυρογένη πρὸς τὸν Ἀργέντην σταλείσης ἐπιστολῆς, ἐν ἣ γίνεται μνεῖα τοῦ Δημητρίου, ἦτοι τοῦ Νικολίδου, ὡς δισχυρίζεται ὁ Ἀργέντης, μένει μεγίστη ὑποψία, ὅτι ὁ Νικολίδης παρὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἄρνησιν πρέπει νὰ εἶχε πλήρη γνῶσιν τῆς προθέσεως τοῦ Μαυρογένη καὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἐπιχειρηθέντος ταξειδίου αὐτοῦ εἰς Παρισίους, τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ Νικολίδης καὶ ὁ Μαυρογένης ἦσαν συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους διὰ στενῆς φιλίας.

Παραγιώτης Ἐμμαρουήλ, 22 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Καστορίᾳ τῆς Μακεδονίας, ἄγαμος, καὶ πρῶην καταστιχάριος παρὰ τῷ Ἀργέντῃ, ὁμολογεῖ, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 4, κατ' οὐσίαν

α') Ὅτι ἔχει γνῶσιν τῆς προθέσεως τοῦ Ῥήγα, ἣν οὗτος εἶχε κατὰ τὴν παρασκευὴν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἑλληνικῶν χαρτῶν καὶ τῶν εἰκόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ὡς καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Μαυρογένη πρὸς τὸν Ἀργέντην ἐκ Βρυξελλῶν γραφείσης ἐπιστολῆς καὶ τῆς προθέσεως αὐτοῦ νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους, ὅπως διενεργήσῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος· ἐγνώριζε δὲ ταῦτα ἐπειδὴ, ὡς λέγει, εἶχεν ἀναγγεῖλει αὐτῷ τὰ περὶ τούτων αὐτὸς ὁ Ἀργέντης, προσθέτει δὲ καὶ ὅτι αὐτὸς τε καὶ ὁ Ἀργέντης ἐξεδήλωσαν χαρὰν περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπελευθερώσεως, τοῦθ' ὅπερ ἐπιβεβαίωσι καὶ ὁ Ἀργέντης.

β') Ὅμολογεῖ, ὅτι ἀνέγνωσέ ποτε τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς ἑλληνικῆς προκηρύξεως, ἣν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἀργέντης καὶ ἦν κατόπιν ἀφή-

einst nachts in dem Schlafzimmer bei Argenti in desselben, des Machutti und Amiro Gegenwart bis zur Hälfte vorgelesen, deren Inhalt gelobet und sich geäußert habe, dasz nun die Gesetze schon da wären, dasz aber noch die Anwendung derselben auf Griechenland, sogleich die Republik mangle, die er gewünscht hätte.

Dieses Bekenntnisz wird durch die Aussagen des Argenti, Machutti und Amiro bestätigt.

c) Er gestehet weiter ein, dasz er in der Folge ein Exemplar von der griechischen Proclamation, in dessen Besitze er noch wäre, deren Verfasser ihm aber unbekannt seye, von seinem Bruder Johann Emanuel erhalten und daraus dem Machutti und Amiro die andere Hälfte (: denn die erste wäre ihnen ohnehin bereits bekannt gewesen :) aus der Ursache vorgelesen habe, damit sie auch von dem weiteren Inhalte Wissenschaft erhielten, und setzet noch hinzu, dasz ihm das darin erscheinende revolutionäre Lied: *os pothe, palicaria* schon ehemals bekannt war, weil er dasselbe bei dem Griechen Torunzia einst schriftlich gesehen hätte, welcher es auch abgebrochen gesungen hat; doch habe Panajot selbst nur zwey Verse auswendig behalten und das Lied nie gesungen.

Dieses Bekenntnisz wird theils durch die Aussagen des Johann Emanuel, theils jene des Machutti und Amiro bestätigt.

d) Weiters bringet Panajot an, dasz ihm am 18 Novbr. v. J. der schon erwähnte Michael Sterio in geheim vertrauet habe, dasz Riga wegen Befreyung Griechenlandes im Namen aller Griechen an Buonaparte geschrieben und den Brief an Coronio nach Triest geschicket, dieser aber denselben nicht bestellet habe. Sterio habe ihm weiters eröffnet, dasz Riga nächstens zu Bewirkung der Freyheit nach Griechenland abreisen werde und setzte noch hinzu, er hoffe, dasz man in 3 Monaten etwas von der Revolution hören werde. Hierüber gesteht Panajot, dasz sowohl Sterio, als auch er selbst über das Vorhaben des Riga aus der schon oben angebrachten Ur-

ρυσεν ὁ Δούκας, νύκτωρ ἐν τῷ κοιτῶνι τοῦ Ἀργέντη ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, τοῦ Μασούτη καὶ τοῦ Ἀμοίρου καὶ εἰς ἐπήκοον αὐτῶν, ἐπεδοκίμασε δὲ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς καὶ ἐξεφράσθη, ὅτι εἶχον μὲν ἐξευρεθῆ οἱ προσήκοντες νόμοι, ἀλλ' ὅτι λείπει ἀκόμῃ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτοι ἡ δημοκρατία, ἣν εἶχεν ἐπιποθήσει.

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐπιβεβαιοῦται διὰ τῶν καταθέσεων τοῦ Ἀργέντη, Μασούτη καὶ Ἀμοίρου.

γ') Ὁμολογεῖ προσέτι, ὅτι κατόπιν ἔλαβεν ἐν ἀντίτυπον τῆς ἐλληνικῆς προκηρύξεως, ὅπερ καὶ κατέχει ἀκόμῃ, ἀλλ' ἤς ὁ συντάκτης εἶνε ἄγνωστος εἰς αὐτὸν, παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰωάννου Ἐμμανουήλ, ἐκ δὲ τοῦ ἀντιτύπου τούτου ἀνέγνωσε τὸ δεύτερον ἡμισυ εἰς τὸν Μασούτην καὶ τὸν Ἀμοίρον, ὅπως, ἔχοντες ἤδη ἄλλως γινῶσιν τοῦ πρώτου μέρος, μάθωσι καὶ τὸ υπόλοιπον τοῦ περιεχομένου αὐτῆς, καὶ προσθέτει, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ περιλαμβανόμενον ἐπαναστατικὸν ἄσμα Ὡς πότε παλληκάρια ἦτο ἡδη γνωστὸν πρότερον, καθ' ὅτι εἶχεν ἡδη ποτὲ ἰδεῖ αὐτὸ χειρόγραφον παρὰ τῷ Ἑλληνι Τορουντζία, ὅστις καὶ ἔψαλε μέρη αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ὁ Παναγιώτης μόνον δύο στίχους αὐτοῦ ἐγνώριζεν ἀπὸ στήθους καὶ ὅτι οὐδέποτε ἔψαλε τὸ ἄσμα.

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐπιβεβαιοῦται τοῦτο μὲν διὰ τῶν καταθέσεων τοῦ Ἰωάννου Ἐμμανουήλ, τοῦτο δὲ διὰ τῶν τοῦ Μασούτη καὶ Ἀμοίρου.

δ') Πρὸς τούτοις καταθέτει ὁ Παναγιώτης, ὅτι κατὰ τὴν 8 Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ ἡδη μνημονευθεὶς Μιχαὴλ Στέριος ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν κρυφίως, ὅτι ὁ Ῥήγας ἔγραψεν εἰς τὸν Βοναπάρτην ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν Ἑλλήνων περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος, τὴν δ' ἐπιστολὴν ἔστειλε πρὸς τὸν Κορωνιὸν εἰς Τεργέστην, ἀλλ' οὗτος δὲ διηθύθυνεν αὐτὴν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον. Λέγει δὲ, ὅτι ὁ Στέριος ἀνεκοίνωσε πρὸς τούτους εἰς αὐτὸν, ὅτι ὁ Ῥήγας μέλλει προσεχῶς νάναχωρῆσιν εἰς Ἑλλάδα πρὸς διενέργησιν τῆς ἐλευθερίας, καὶ προσέθηκεν, ὅτι ἐντὸς τριῶν μηνῶν μέλλει νάκουσθῆ τι περὶ ἐπαναστάσεως. Πρὸς τούτοις δ' ὁμολογεῖ ὁ Παναγιώτης, ὅτι ὁ τε Στέριος καὶ αὐτὸς ἐξέφρασαν τὴν χαρὰν των περὶ τῆς προθέσεως τοῦ Ῥήγα

sache Freude bezeigt, er aber alles dieses von seiner Seite Niemanden eröffnet habe.

Diese Aussage kann, da Sterio noch nicht vernommen wurde, und da auch von den Verhafteten niemand etwas davon zu wissen vorgibt, bis itzt nicht justificirt werden.

e) Der Verhaftete ist weiters geständig, dasz er von der Revolution Griechenlandes bei Argenti öfters in Gesellschaft gesprochen, solche wegen des grossen Druckes und der Tyranney der Türken gewünschet, ja sich geäussert habe, nach hergestellter Freyheit sogleich in sein Vaterland zu gehen, läugnet aber, dasz er nach der Behauptung des Amiro sich erklärt hätte, zur Revolution alles Mögliche beizutragen und mitzuwirken.

Dieses obige Geständnisz wird übrigens durch die theilweisen Aussagen des Argenti und Amiro bestätigt.

f) Panajot Emanuel gesteht endlich ein, dasz er öfters theils bei Argenti, theils bei mehreren anderen Gelegenheiten in Koffeehäusern von dem dermaligen französischen Neuerungsgeiste sowohl in politischer, als militärischer Rücksicht gesprochen und ihre, der Franzosen, Freyheit aus der Ursache begünstiget habe, weil jeder Grieche, der von der Verfassung des alten Griechenlandes unterrichtet ist, schon eine Vorliebe zu dem dermaligen französischen System besitzt, indem solches grössten Theiles aus den Gesetzen des bekannten weisen Solons entlehnet ist, besonders wenn die Griechen den so grossen Abstand der dermaligen türkischen Verfassung gegen die alte griechische in Betracht ziehen.

Dieses Geständnisz wird theils durch Argenti, vorzüglich aber durch die Aussage des Philipp Petrovitsch bestätigt.

Johann Emanuel, 24 Jahre alt, von Castoria in Mazedonien gebürtig, ledig, Medicinae Studiosus, ist zeuge seines Verhörs = Protokolles N° 5 im Wesentlichen geständig,

a) dasz er das höchst revolutionäre Lied: os pothe palicaria, welches ihm einst Riga zur Verbreitung schriftlich gab,

ένεκα τοῦ ἤδη ἀνωτέρω μνημονευθέντος λόγου, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς πάντα ταῦτα τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰς οὐδένα ἀνεκοίνωσεν.

Ἡ κατάθεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ διαπιστωθῇ, ἐπειδὴ ὁ Στέριος δὲν ἀνεκρίθη ἀκόμη καὶ ἐπειδὴ πάντες οἱ κρατούμενοι διισχυρίζονται, ὅτι δὲν γνωρίζουσι τι περὶ τούτου.

ε') Ὁ κρατούμενος ὁμολογεῖ περαιτέρω, ὅτι πολλάκις ἔκαμε λόγον περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ φίλων ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Ἀργέντη, ὅτι νῦν ἤθελον νὰ ἐπέλθῃ τοιαύτη ἔνεκα τῆς μεγάλης πίεσεως καὶ τῆς τυραννίας τῶν Τούρκων, μάλιστα δὲ καὶ ὅτι ἐξεφράσθη, ὅτι μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας θὰ μεταβῇ πάραυτα εἰς τὴν πατρίδα του, ἀλλ' ἀρνεῖται, ὅτι ἐκήρυξε, καθ' ἃ διισχυρίζεται ὁ Ἄμοιρος, ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ συντελέσῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἐπανάστασιν καὶ νὰ συμμετάσχῃ αὐτῆς.

Ἡ ἀνωτέρω ὁμολογία ἐπιβεβαιοῦται ἄλλως διὰ τῶν ἐπὶ μέρους καταθέσεων τοῦ Ἀργέντη καὶ Ἄμοιρου.

ς') Ὁ Παναγιώτης Ἐμμανουὴλ ὁμολογεῖ τέλος, ὅτι πολλάκις ἄλλοτε μὲν ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Ἀργέντη, ἄλλοτε δὲ κατὰ διαφόρους ἄλλας περιστάσεις ἐν καφενείοις ἔκαμε λόγον περὶ τοῦ σημερινοῦ γαλλικοῦ νεωτεριστικοῦ πνεύματος ὑπὸ τε πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἔποψιν, καὶ ὅτι ἐξεφράσθη εὐμενῶς περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Γάλλων διὰ τὸν λόγον ὅτι πᾶς Ἕλληνας εἰδὼς τὰ κατὰ τὸ πολίτευμα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος διατίθεται ἐντεῦθεν εὐμενῶς ὑπὲρ τοῦ νῦν καθεστῶτος ἐν Γαλλίᾳ πολιτεύματος, καθ' ὅσον τοῦτο κατὰ τὸ πλεῖστον εἶνε εἰλημμένον ἐκ τῶν νόμων τοῦ γνωστοῦ σοφοῦ Σόλωνος, πρὸ πάντων ὅταν οἱ Ἕλληνες ἀναλογισθῶσι τὴν μεγίστην διαφορὰν τοῦ σημερινοῦ τουρκικοῦ πολιτεύματος ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ.

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Ἀργέντη, ἀλλ' ἐξαιρέτως διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ Φιλίππου Πέτροβιτς.

Ἰωάννης Ἐμμανουὴλ, 24 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Καστορίᾳ τῆς Μακεδονίας, ἄγαμος, φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς, ὁμολογεῖ, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 5, κατ' οὐσίαν

α') Ὅτι τὸ ἐπαναστατικώτατον ἔσμα Ὡς πότε παλληκάρια, ὅπερ ἔδωκέ ποτε αὐτῷ χειρόγραφον πρὸς διάδοσιν ὁ Ῥήγας, ἄτε γνωρίζων

indem dieser gewusst hätte, dasz der Verhaftete mit ihm gleiche Gesinnungen liege, auf seiner den 15 May v. J. mütterlichen Verlassenschaft wegen nach Siatista angetretenen Reise aus der Ursache mitgenommen, um dasselbe jenen Griechen, die noch keine Wissenschaft davon haben, mitzutheilen, ungeachtet dieser seiner Absicht sich aber doch nicht getrauet habe, dieses gefährliche Lied weder in Ungarn, noch selbst in der Turkey jemanden zu geben, sondern er hätte dasselbe auf seiner Rückreise nach Wien, die im Novbr. v. J. erfolgte, wieder mitgebracht, selbst hier niemanden mitgetheilet, wohl aber dasselbe, wenn er allein war, mit Enthusiasmus gesungen, endlich aber nach der Verhaftung der Griechen (: denn Emanuel wurde erst in der Folge arretirt :) aus Furcht darüber verantwortlich zu werden, vertilget.

Die Bestätigung dieses Geständnisses konnte nicht erhoben werden, weil Riga die Mittheilung dieses Liedes an den Verhafteten in Abrede stellte.

b) Emanuel gesteht weiter ein, dasz Riga ihm bald nach seiner Zurückkunft nach Wien einst im Seidlischen Koffeehause 3 Exemplare von der griechischen Proclamation, ohne ihm darüber etwas zu sagen, unvermerkt in die Hand gedrückt habe.

Der Inhalt derselben zwecke auf eine Revolution in Griechenland ab und aus dieser Ursache hätte ihm solche gefallen, weil er aufrichtig gestehen müsse, dasz er die Befreyung Griechenlandes von Grunde seines Herzens wünsche, indem sein Vaterland durch so viele Jahrhunderte unter einem höchst barbarisch = und tyrannischen Joche der Türken, als ihres allgemeinen Erbfeindes, seufzet.

Zwey Exemplare dieser Proclamation, deren Verfasser ihm eigentlich unbekannt seye, habe er seinem Bruder Panajot mitgetheilet, das dritte aber nach der Verhaftung der Griechen aus Furcht verbrennt.

Die Mittheilung der Proclamation hat Panajot Emanuel bestätigt.

ὅτι ὁ κρατούμενος ἦτο ὁμόφρων αὐτοῦ, συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ κατὰ τὸ τὴν 5 Μαΐου παρελθόντος ἔτους εἰς Σιάτισταν χάριν παραλαβῆς τῆς μητρικῆς κληρονομίας ἐπιχειρηθὲν ταξειδίον, ὅπως ἀνακοινώσῃ αὐτὸ εἰς ἐκείνους τοὺς Ἕλληνας ὅσοι δὲν εἶχον ἀκόμη γνῶσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅμως παρὰ τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ ταύτην δὲν ἐθάρρησε νὰ δώσῃ εἰς τινα τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο ἄσμα οὔτ' ἐν Οὐγγαρία, οὔτ' ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ, ἀλλ' ἐπανάφερεν αὐτὸ καὶ πάλιν κατὰ τὴν εἰς Βιέννην ἐπιστροφὴν του ἐπελθοῦσαν τὸν Νοέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτι δὲ καὶ ἐνταῦθα εἰς οὐδέν' ἀνεκοίνωσεν αὐτὸ, ἀλλ' ὅτι ὅμως ὁσάκις ἦτο μόνος ἔψαλεν αὐτὸ μετ' ἐνθουσιασμοῦ, τέλος ὅμως μετὰ τὴν φυλάκισιν τῶν Ἑλλήνων (ἐπειδὴ ὁ Ἐμμανουὴλ συνελήφθη κατόπιν) ἠφάνισεν αὐτὸ ἐκ φόβου μὴ ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ ἀπολογία διὰ τοῦτο.

Βεβαίωσις τῆς ὁμολογίας ταύτης δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ, ἐπειδὴ ὁ Ῥήγας ἠρνήθη ὅτι ἀνεκοίνωσε τὸ ἄσμα τοῦτο εἰς τὸν κρατούμενον.

β') Ὁ Ἐμμανουὴλ ὁμολογεῖ περαιτέρω, ὅτι ὁ Ῥήγας βραχὺ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Βιέννην ἐνέβαλέ ποτε ἐν τῷ καφενεῖῳ τοῦ Σάιδλ κρυφίως εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τρία ἀντίτυπα τῆς ἐλληνικῆς προκηρύξεως χωρὶς νὰ εἶπῃ τίποτε εἰς αὐτὸν περὶ τούτων.

Τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὡς λέγει, ἀποσκοπεῖ εἰς ἐπανάστασιν ἐν Ἑλλάδι καὶ διὰ τοῦτον τὸν λόγον αὕτη εὐηρέστησεν αὐτὸν, ἐπειδὴ ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ εἰλικρινῶς, ὅτι τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖ ἐκ βάθους τῆς καρδίας του, καθ' ὅτι ἡ πατρίς του διὰ τῶν αἰώνων στενάζει ὑπὸ τὸν βαρβαρώτατον καὶ τυραννικώτατον ζυγὸν τῶν Τούρκων, τοῦ καθολικοῦ τῶν Ἑλλήνων ἀσπόνδου ἐχθροῦ.

Δύο ἀντίτυπα τῆς προκηρύξεως ταύτης, ὧν ὁ συντάκτης καθ' αὐτὸ εἶνε ἄγνωστος εἰς αὐτὸν, λέγει ὅτι ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν ἀδελφόν του Παναγιώτην, τὸ δὲ τρίτον ἔκαυσεν ἐκ φόβου μετὰ τὴν σύλληψιν τῶν Ἑλλήνων.

Τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς προκηρύξεως ἐπεβεβαίωσεν ὁ Παναγιώτης Ἐμμανουὴλ.

c) Derselbe gesteht weiter ein, dasz ihm Riga seine revolutionäre Absicht bei Verfertigung der Landkarten und späterhin auch seinen Revolutionsplan eröffnet, dessen Vorhaben er zwar gebilliget, dabei aber auch hinzugesetzt habe, dasz der Plan auf diese Art wegen der dabei zu befürchtenden grossen Gefahr schwer zu Stande kommen werde.

Emanuel habe daher über den Gegenstand des Revolutions = Planes mit Pulio, welcher von Riga bereits volle Kenntniz davon erhalten zu haben sich erklärte, öfters gesprochen und mit ihm vorzüglich über die minder gefährlichen Mittel, wie die griechische Nation zu Erlangung ihrer Freyheit vorbereitet werden könnte, Unterredungen gepflogen, endlich wären sie auch mitsammen darin übereingekommen, das Volk durch gute Bücher der alten griechischen Schriftsteller aufzuklären; dieses ihr Vorhaben seye jedoch aus der Ursache unterblieben, weil er mit Pulio über die Auflagskosten nicht verstanden war.

Da Pulio über diese Beschwerde erst vernommen werden musz, weil der Verhaftete diesen Umstand am Ende seines Verhörs erst erinnert hat, so hanget die Bestätigung desselben von dem Bekenntnisse des zwar alles hartnäckig läugnenden Pulio ab.

d) Endlich wird Emanuel von dem von Pest hierher gelieferten Konstantin Tullio beschwert, dasz der Erste dem Letzten bei seiner nach Siatista vorgenommenen Reise während seines einstweiligen Aufenthaltes in Pest zwey Exemplare von der Proklamazion, deren mehrere er mit sich geführet hätte, mitgetheilet und ihm vertrauet habe, solche von Pulio in der Absicht, um sie in der Turkey zu verbreiten, erhalten zu haben. Ja Tullio setzet noch hinzu, dasz er dem Emanuel über das ihm Anvertraute den Eid der Verschwiegenheit abschwören muszte. Der Verhaftete hat trotz der Confrontation alles in Abrede gestellet und obschon die Aussage des Tullio an sich unwahrscheinlich ist, weil erhobener Massen die Proclamation erst im Oktobr v. J. aufgelegt wurde, Emanuel aber

γ') Ὁ αὐτὸς ὁμολογεῖ προσέτι, ὅτι ὁ Ῥήγας ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐπαναστατικὴν του πρόθεσιν κατὰ τὴν παρασκευὴν τῶν χαρτῶν, ἀργότερον δὲ καὶ τὸ περὶ ἐπαναστάσεως σχέδιόν του, καὶ ὅτι ἐπεδοκίμαζε μὲν τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ προσέθηκεν, ὅτι τὸ σχέδιον κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἔνεκα τοῦ κατ' αὐτὸ ἐπικειμένου μεγάλου κινδύνου ἔμελλε νὰ εἶνε δυσκατόρθωτον.

Ὁ Ἐμμανουὴλ διὰ ταῦτα ὠμίλησε πολλάκις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου μετὰ τοῦ Πούλιου, ὅστις εἶχε δηλώσει, ὅτι εἶχεν ἤδη λάβει πλήρη γνῶσιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ῥήγα, καὶ ἦλθεν εἰς συνδιαλέξεις πρὸς αὐτὸν ἰδίως περὶ τῶν ὀλιγώτερον ἐπικινδύνων μέσων, δι' ὧν θὰ ἠδύνατο νὰ παρασκευασθῇ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας του, τέλος δὲ καὶ εἶχον συμφωνήσει ὁμοῦ εἰς τοῦτο, νὰ διαφωτίσωσι τὸν λαὸν διὰ καλῶν βιβλίων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων, ἀλλ' ἡ πρόθεσις αὐτῶν αὕτη ἐναυάγησε, καθ' ὅτι δὲν συνεφώνησε μετὰ τοῦ Πούλιου περὶ τῶν δαπανῶν τῆς ἐκτυπώσεως.

Ἐπειδὴ ὁ Πούλιος δὲν ἀνεκρίθη ἀκόμη περὶ τῆς ἐπιβαρυντικῆς ταύτης καταθέσεως, ἅτε τοῦ κρατουμένου μνησθέντος τοῦ ἀντικειμένου τούτου μόνον κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεώς του, διὰ ταῦτα ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιβεβαίωσις αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἄλλως τὰ πάντα ἐπιμόνως ἀρνούμενου Πούλιου.

δ') Τέλος ὁ Ἐμμανουὴλ καταγγέλλεται ὑπὸ τοῦ ἐκ Πέστης ἐνταῦθα προσαχθέντος Κωνσταντίνου Τούλλιου, ὅτι ἐκεῖνος παρέδωκεν εἰς τοῦτον, κατὰ τὸ εἰς Σιάτισταν ἐπιχειρηθὲν ταξιδίον του προσωρινῶς διαμείνας ἐν Πέστη, δύο ἀντίτυπα τῆς προκηρύξεως, ἧς πολλὰ δῆθεν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, ἀνεκοίνωσε δ' ἐμπιστευτικῶς εἰς αὐτὸν, ὅτι ἔλαβε τοιαῦτα παρὰ τοῦ Πούλιου ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ διαδώσῃ ταῦτα ἐν Τουρκίᾳ. Προσθέτει δὲ ὁ Τούλλιος, ὅτι ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ ὄρκον περὶ τῶν ἐμπιστευτικῶς εἰς αὐτὸν ἀνακοινωθέντων. Ὁ δὲ κρατούμενος, καίπερ ἔλθων εἰς ἀντιπαράστασιν, ἠρνήθη τὰ πάντα. Ἀλλὰ, καίτοι ἡ κατάθεσις τοῦ Τούλλιου εἶνε καθ' ἑαυτὴν ἀπίθανος, ἐπειδὴ, ὡς ἀπεδείχθη, ἡ προκήρυξις ἐτυπώθη μόλις τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐν ᾧ ὁ Ἐμμανουὴλ ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἤδη τὸν Μάϊον, πρὸς δὲ καίτοι ὁ Πούλιος δι-

schon im May von hier abreisete; obschon endlich auch Pulio von diesem Umstande nichts wissen will: so bleibt der Verhaftete dennoch diesfalls verdächtig.

Anton Coronio, 27 Jahre alt, in der Insel Scio im Archipelagus gebürtig, ledig, dormalen in Kompagnie mit den Gebrüdern *Ecconom*, ist zeuge seines Verhörs = Protokolles N^o 6 und des demselben beiliegenden, mit ihm bereits in Triest aufgenommenen Konstituts im Wesentlichen geständig,

a) dasz er das oben erwähnte revolutionäre Lied: *os pothe palicaria*, welches ihm Riga geschicket, im Sommer v. J. in Casino zu Triest mehreren Griechen, namentlich dem *Georg Calafati*, *Nicolaus Maurodoglu*, *Georg Melingo* und *Demeter Econom*, in der Absicht vorgelesen habe, um ihnen damit ein Vergnügen zu verschaffen. Dieses Lied habe auch allen diesen Personen mit Ausschlusse des *Demeter*, welcher darüber gleichgiltig war, aus der Ursache gefallen, weil diese eben so, wie der Verhaftete, eine bessere Verfassung in ihrem Vaterlande wünschen. Auch habe *Coronio* für sich allein zuweilen einige Verse aus dem Liede gesungen, sonst aber dasselbe niemanden schriftlich mitgetheilet.

Die Mittheilung des Liedes an *Coronio* hat Riga bestätigt, das weitere Geständnisz aber würde erst durch die Aussagen der obigen Personen verificirt werden müssen.

b) Er ist geständig, dasz er im vorigen Jahre auf des Riga Ansuchen aus der französischen Konstitution vom Jahre 1793, die er von einem Schiffs = Kapitain von Venedig erhilt und die Riga in mehreren Abdrücken in Griechenland zu verbreiten die Absicht hatte, 9 Kapitel übersetzt und dem Riga eingeschicket habe, bemerket aber weiters, dasz er vorsätzlich diese Übersetzung unverständlich gemacht habe, um nur den Riga von seinem Vorhaben abzuhalten, so wie er auch demselben die Constitution weiter nicht übersetzt hätte.

Das Faktum der von *Coronio* angefangenen Übersetzung der Konstitution wird durch den eigenhändigen Brief des Riga

σχυρίζεται, ὅτι οὐδὲν γνωρίζει περὶ τούτου, ἀλλ' ὅμως μένει ὁ κρατούμενος κατὰ ταῦτα ὑποπτος ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἀντώνιος Κορωνιός, 27 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Χίῳ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἄγαμος, τανῦν συνέταιρος τῶν ἀδελφῶν Οἰκονόμου, ὁμολογεῖ κατ' οὐσίαν, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἤδη ἐν Τεργέστη γενομένας καταθέσεις αὐτοῦ,

α') "Ὅτι τὸ ἤδη ἀνωτέρω μνημονευθὲν ἐπαναστατικὸν ἄσμα Ὡς πότε παλληκάρια, ὅπερ ἔστειλεν εἰς αὐτὸν ὁ Ῥήγας, ἀνέγνωσε κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν τῇ λέσχῃ τῆς Τεργέστης εἰς διαφόρους Ἑλληνας, ἰδίως τὸν Γεώργιον Καλαφάτην, τὸν Νικόλαον Μαυρόδογλου, τὸν Γεώργιον Μελιγκὸν καὶ τὸν Δημήτριον Οἰκονόμον, σκοπῶν νὰ παράσχη εἰς αὐτοὺς εὐχαρίστησιν. Τὸ δὲ ἄσμα τοῦτο εἰς πάντας τοὺς εἰρημένους, ἐξαιρουμένου τοῦ Δημητρίου, ὅστις ἔμεινε ἀδιάφορος, ἤρσεν, ἐπειδὴ οὗτοι, ὡς καὶ ὁ κρατούμενος, ἐπιθυμοῦσι καλλιτέραν διοίκησιν ἐν τῇ πατρίδι των. Προςθέτει δὲ ὁ Κορωνιός, ὅτι ἔψαλε μὲν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κατ' ἰδίαν στίχους τινὰς ἐκ τοῦ ἄσματος, ἀλλ' ὅτι ἐγγράφως εἰς οὐδέν' ἀνεκοίνωσεν αὐτό.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἄσματος εἰς τὸν Κορωνιὸν ἐπεβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ Ῥήγα, ἀλλ' ἡ λοιπὴ ὁμολογία θὰ ἠδύνατο ἀναγκαιῶς νὰ ἐπαληθευθῇ μόνον διὰ τῶν καταθέσεων τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων.

β') Ὁμολογεῖ, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ῥήγα μετέφρασε καὶ ἔστειλεν εἰς τὸν Ῥήγαν ἐννέα κεφάλαια ἐκ τοῦ γαλλικοῦ πολιτεύματος τοῦ ἔτους 1793, ὅπερ ἔλαβε παρά τινος πλοιάρχου ἐκ Βενετίας καὶ ὅπερ ὁ Ῥήγας ἐσκόπευε νὰ διαδώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν πολλοῖς ἀντιτύποις, ἀλλὰ παρατηρεῖ προσέτι, ὅτι σκοπίμως κατέστησε τὴν μετάφρασιν ταύτην ἀκατανόητον, ὅπως διὰ τούτου τοῦ τρόπου ἀποτρέψῃ τὸν Ῥήγαν ἀπὸ τοῦ σκοποῦ του, διὸ καὶ δὲν μετέφρασεν εἰς αὐτὸν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πολιτεύματος.

Τὸ γεγονός τῆς ὑπὸ τοῦ Κορωνιοῦ ἐνάρξεως τῆς μεταφράσεως τοῦ πολιτεύματος ἐπιβεβαιοῦται διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀναφερθείσης ὑπὸ στοι-

oben N. bestätigt. Obschon nun aber Coronio einer weiteren dieszfälligen Übersetzung nicht beschweret wird, so gesteht er doch ferner selbst ein, dasz er eben damals dem Riga den Vorschlag gemacht habe, die Griechen über das, was sie ehemals waren und itzt sind, durch gute Bücher aufzuklären und zu trachten, solche zu verbreiten, damit, wie Coronio ausdrücklich erkläret, dieselben nach und nach aufgemuntert werden, auf ihre Freyheit zu denken, bis sich irgend eine benachbarte Macht ihrer erbarmen und sie von dem türkischen Joche befreyen werde, weil er nicht in Abrede stellen könne, die Freyheit Griechenlandes zu wünschen, wodurch dessen Denckungsart hinlänglich am Tage liegt, besonders da Riga selbst gestehet, dasz Coronio in Bezug auf Griechenland mit ihm gleiche Gesinnungen hege.

c) Coronio gesteht weiter ein, dasz er einst im v. J. das vom General Gentile an die Bewohner der venetianischen Inseln in der Levante im Drucke herausgegebene und von Venedig nach Triest angekommene Manifest, worin ihnen der Schutz und die Verschaffung ihrer Freyheit zugesichert ward, sich abgeschrieben und diese Abschrift dem Machutti zu dem Ende eingeschicket habe, um solches dem Riga und Argenti als eine Neuigkeit zu zeigen. Coronio setzt hinzu, dasz er dieses Manifest aus dem Grunde mit Freude aufgenommen habe, weil er entfernte Hoffnung haben konnte, dasz die Franzosen auch um Griechenland sich annehmen dürften, besonders da er aus dem Manifeste selbst schon so etwas schlieszen zu können glaubte; doch hätte ihm Machutti hierauf geantwortet, dasz seine Krankheit ihn zu Döbling verhindert hätte, das Manifest dem Riga und Argenti zu zeigen.

Dieses Faktum wird durch das von Machutti erlassene Antwortschreiben hiebei A. bestätigt und Coronios Gesinnungen dadurch mehr ausser Zweifel gesetzt.

d) Er ist endlich geständig, dasz er das Werkchen: *Gesznerns ersten Schiffer* in das Griechische übersetzt und durch

χεῖον Ν ἰδιοχείρου ἐπιστολῆς τοῦ Ῥήγα. Καίτοι δὲ ὁ Κορωνιὸς δὲν καταγγέλλεται διὰ συνέχειαν τῆς προκειμένης μεταφράσεως, ὁμολογεῖ οὐχ ἤττον προσέτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὅτι ἤδη τότε ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ῥήγαν τὴν πρότασιν νὰ διαφωτίσωσι τοὺς Ἑλληνας διὰ καλῶν βιβλίων περὶ τοῦ ὁποῖοι ἦσαν ἄλλοτε καὶ ὁποῖοι εἶνε τῶρα καὶ νὰ πειραθῶσι νὰ διαδώσωσι τοιαῦτα βιβλία ὅπως οὗτοι, καθ' ἃ ῥητῶς δηλώνει ὁ Κορωνιὸς, ὀλίγον καθ' ὀλίγον παρακινήθῶσι νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς ἐλευθερίας των μέχρις ἐλεήση αὐτοὺς οἰαδήποτε γειτονικὴ δύναμις καὶ ἐλευθέρωσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ρηθῆ, ὅτι ἐπεθύμει τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῆς δηλώσεως δὲ ταύτης καταφαίνονται ἐπαρκῶς τὰ φρονήματά του, ἀφ' οὗ μάλιστα αὐτὸς ὁ Ῥήγας ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Κορωνιὸς εἶνε ὁμόφρων αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰ τῆς Ἑλλάδος.

γ') Ὁ Κορωνιὸς ὁμολογεῖ πρὸς τούτοις, ὅτι ποτὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀντέγραψε τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γεντίλη πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν βενετικῶν ἐν Ἀνατολῇ νήσων διὰ τοῦ τύπου ἐκδοθεῖσαν καὶ ἐκ Βενετίας εἰς Τεργέστην ἀφικομένην προκήρυξιν, ἐν ἣ ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς ἡ ὑπόσχεσις περὶ τῆς προστασίας καὶ ἀπελευθέρωσεως αὐτῶν, ὅτι δὲ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ἀπέστειλεν εἰς τὸν Μασούτην, ὅπως δείξῃ αὐτὸ εἰς τὸν Ῥήγαν καὶ τὸν Ἀργέντην ὡς τι νεον. Ὁ Κορωνιὸς προσθέτει, ὅτι τὴν προκήρυξιν ταύτην ἀπεδέχθη μετὰ χαρᾶς διὰ τὸν λόγον ὅτι ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀπομεμακρυσμένην τινὰ ἐλπίδα, ὅτι οἱ Γάλλοι ἠδύνατο πιθανῶς νὰ ἐπιληφθῶσι καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ἐνόμιζεν, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἤδη τῆς προκηρύξεως ἠδύνατο νὰ ἐξαγάγῃ τοιοῦτό τι· ἀλλ' ὁ Μασούτης ἀπήντησεν εἰς αὐτὸν, ὅτι κατεχόμενος ὑπὸ ἀσθενείας ἐν Δέβλιγγ ἐκωλύθη νὰ δείξῃ τὴν προκήρυξιν εἰς τὸν Ῥήγαν καὶ τὸν Ἀργέντην.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Μασούτη ἀποσταλείσης καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείον Α συνημμένης ἀπαντήσεως, τὰ δὲ φρονήματα τοῦ Κορωνιοῦ τίθενται δι' αὐτῆς ἔτι μᾶλλον ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας.

δ') Τέλος ὁμολογεῖ, ὅτι μετέφρασε τὸ συγγραμμάτιον τοῦ Γεσνέρου Ὁ πρῶτος ναύτης εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸ εἰς

Riga drucken liesz, welches auch mit des Riga Übersetzungen unter dem Titel: *Moralischer Dreyfus* erschienen ist, welches doch Riga geständiger Massen zur Aufklärung der griechischen Nation herausgab; mithin hat Coronio, der selbst geständiger Massen die Aufklärung dieser Art gewünschet, ja vorgeschlagen hat, in dieser Hinsicht zum Theile mitgewirket, und da aus dem von Riga an Coronio zur weiteren Bestellung an den französischen Consul überschickten Briefe eine besondere Freundschaft, überhaupt aber aus der mitsammen gepflogenen Korrespondenz eine zwischen ihnen bestehende enge Verbindung am Tage liegt: so kann allerdings geschlossen werden, dasz Coronio ungeachtet seines Läuignens nicht nur von allen revolutionären Anschlägen des Riga und einer diesfalls bestehenden Gesellschaft Wissenschaft habe, sondern dasz er auch selbst ein Glied dieser Gesellschaft seye, welches die in dem von Riga an Coronio erlassenen, oben in N beiliegenden Briefe respve der Übersetzung O erscheinenden Formalien: *Aus Bukarest schreiben mir unsere Anhänger* — klar erhellet.

Alles, was dem Coronio einiger Massen zu statten kommt, besteht darin, dasz er 1. den Brief an den französischen Consul nicht bestellet, und 2. wenigstens nach der Hand von der griechischen Proclamation keine Wissenschaft erhalten habe, welches aus dem Protokolle B des Charissius Eeconomus und dem demselben beiliegenden Briefe seines Bruders Demeter sich bestätigt.

Theochar Georg Torunzia, 22 Jahre alt, von Siatista in Mazedonien gebürtig, ledig und griechischer Handelsmann, ist zeuge seines mit ihm aufgenommenen Verhörs = Protokolles N° 7 und des schon in Pest abgelegten Bekenntnisses im Wesentlichen geständig,

a) Von der Absicht des Riga, welche dieser bei Verfertigung der griechischen Landkarten, Übersetzung des 4 Theiles des Anacharsis und bei der Herausgabe der Gemälde Alexan-

τὸν Ῥήγαν πρὸς ἐκτύπωσιν, ὕφ' οὗ καὶ ἐδημοσιεύθη μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μεταφράσεων ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ φέροντι τὸν τίτλον Ἑθικὸς τρέπουσ, ὅπερ ὁ Ῥήγας ἐξέδωκε κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Κατὰ ταῦτα ὁ Κορωνιὸς, ἅτε καὶ αὐτὸς εὐχθηεῖς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ προτείνας, κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν, τὴν τοιαύτην ἀναμόρφωσιν, εἶνε ὑπὸ τοιαύτην ἐποψίν κατὰ μέρος συνεργός, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Ῥήγα εἰς τὸν Κορωνιὸν πρὸς περαιτέρω ἀποστολὴν εἰς τὸν Γάλλον πρόξενον σταλείσης ἐπιστολῆς καταδεικνύεται ἰδιαίτουσά τις φιλία, ἐν γένει δ' ἐκ τῆς ἀμοιβαίας αὐτῶν ἀλληλογραφίας στενὸς σύνδεσμος ὑφιστάμενος μεταξὺ αὐτῶν, διὰ ταῦτα δύναται νὰ ἐξαχθῇ πάντως τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ Κορωνιὸς παρὰ τὴν ἄρνησίν του ἔχει γνῶσιν ὅχι μόνον πασῶν τῶν ἐπαναστατικῶν σκευωριῶν τοῦ Ῥήγα καὶ ἐταιρίας ἐπὶ τούτῳ συγκειμένης, ἀλλὰ καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶνε μέλος τῆς ἐταιρίας ταύτης, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἀποδεικνύουσι σαφῶς αἱ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Ῥήγα εἰς τὸν Κορωνιὸν ἀποσταλείση ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχείου Ν συνημμένη ἐπιστολῆ μετὰ τῆς ὑπὸ στοιχείου Ο μεταφράσεως παρουσιαζόμεναι φράσεις *Ἐκ Βουκουρεστίου μοι γράφουσιν οἱ ἡμέτεροι φίλοι.*

Τὰ δὲ συνηγοροῦντα ὡς πρὸς τὸ ὑπὲρ τοῦ Κορωνιοῦ εἶν' ἐν συνόλῳ τὰ ἐξῆς: 1) ὅτι δὲν διηύθυνεν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον τὴν πρὸς τὸν Γάλλον πρόξενον ἐπιστολὴν καὶ 2) ὅτι τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶχε λάβει γνῶσιν τῆς ἑλληνικῆς προκηρύξεως, τοῦθ' ὅπερ ἐπιβεβαιῶνται ἐκ τῶν πρακτικῶν ὑπὸ στοιχείου Β τοῦ Χαρισίου Οἰκονόμου καὶ τῆς εἰς αὐτὸ συνημμένης ἐπιστολῆς τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου.

Θεοφάνης Γεωργίου Τορούτζιας, 22 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Σιατίστῃ τῆς Μακεδονίας, ἄγαμος καὶ Ἑλληὴν ἔμπορος, ὁμολογεῖ κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ τὰς ἤδη ἐν Πέστη γενομένας καταθέσεις του, κατ' οὐσίαν,

α') Ὅτι εἶχε γνῶσιν τῆς προθέσεως τοῦ Ῥήγα, ἣν εἶχεν οὗτος παρασκευάζων τοὺς ἑλληνικοὺς χάρτας, μεταφράζων τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Ἀναχάρσιδος καὶ ἐκδίδων τὰς εἰκόνας Ἀλεξάνδρου τοῦ Με-

ders des Grossen hatte, gewusst zu haben und bemerkt, dasz er drey derley ganze Karten und 50 Exemplare von den Gemälden von Riga zum Verkaufe erhalten und dieselben an seinen Bruder Georg Torunzia nach Semlin geschicket habe. Er gestehet weiter ein, das empörende Lied: *os pothe palicaria* von dem schon oben erwähnten Sacellarius zum abschreiben erhalten, dasselbe mit ihm und den hier befindlichen Medizinnern Karakassi und Panajot und auch ausser diesen öfters in Gesellschaft gesungen und diese Abschrift seinem erwähnten Bruder eingeschicket zu haben. Er erinnert endlich, dasz, als er im März v. J. in Semlin war, er dieses Lied seinem Bruder und den dortigen Handelsleuten Phylacto Nicolaus, Georg Athanasi und Georg Auxentio habe vorsingen müssen, die alle eben so wie der Verhaftete selbst darüber Wohlgefallen bezeigten.

Diese Aussage wird zum Theile von Panajot Emanuel bestätigt.

b) Er ist geständig, dasz er mit Sacellarius, Karakassi und Panajot öfters von dem Zustande Griechenlandes gesprochen habe und alle hätten die alte Freyheit eingeführt zu sehen gewünschet, um vom türkischen Joche befreyet zu seyn.

c) Torunzia gestehet weiter ein, dasz ihm Riga ungefähr im Oktober v. J. eines Tages im Fischhofe ein gedrucktes Exemplar der Proclamation, deren Verfasser ihm unbekannt wäre, in die Hand gedrucket und er dasselbe dann im Dezbr v. J. auf seiner Reise nach Semlin in der Absicht mitgenommen habe, um es auch seinen Freunden mitzutheilen. In Pest hätte Torunzia dieses Exemplar dem Handlungsdienner des dortigen Kaufmannssohnes Dormussi, Namens Demeter zu lesen gegeben, der ihm aber erwiedert hätte, solches bereits abgeschrieben und damit zwey Nächte zugebracht zu haben, ohne sich darüber näher zu erklären. Selbst mit den Kaufmannsöhnen Christoph und Alexander Dormussi habe der Verhaftete über den Gegenstand dieser Proclamation gespro-

γάλου, και παρατηρεῖ, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Ῥήγα πρὸς πώλησιν τρεῖς τοιοῦτους ὀλοκλήρους χάρτας και 50 ἀντίτυπα τῶν εἰκόνων και ὅτι ἀπέστειλε ταῦτα πρὸς τὸν ἐν Σεμλίνῳ ἀδελφόν του Γεώργιον Τορούντζιαν. Ὁμολογεῖ προσέτι, ὅτι ἔλαβε πρὸς ἀντιγραφὴν παρὰ τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος Σακελλαρίου τὸ στασιαστικὸν ἄσμα Ὡς πότε παλληκάρια, ὅτι ἔψαλε τοῦτο μετ' αὐτοῦ και τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς Καρακάσση και Παναγιώτου, προσέτι δὲ και ἄνευ αὐτῶν πολλάκις ἐν συντροφίᾳ και ὅτι ἐξαπέστειλε τὸ ἀντίγραφον τοῦτο εἰς τὸν προμνημονευθέντα ἀδελφόν του. Ἐνθυμίζει τέλος, ὅτι καθ' ὃν χρόνον εὐρίσκετο ἐν Σεμλίνῳ τὸν Μάρτιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἠναγκάσθη νὰ ψάλῃ τὸ ἄσμα τοῦτο εἰς ἐπήκοον τοῦ ἀδελφοῦ του και τῶν αὐτόθι ἐμπόρων Νικολάου Φυλακτοῦ, Γεωργίου Ἀθανασίου και Γεωργίου Αὐξεντίου, ἐπειδὴ πάντες οὗτοι ὡς και ὁ κρατούμενος αὐτὸς ἐπεδείκνυον εὐαρέσκειαν ἐπ' αὐτῷ.

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἐπιβεβαιοῦται ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ Παναγιώτου Ἐμμανουήλ.

β') Ὁμολογεῖ, ὅτι πολλάκις ἦλθεν εἰς ὁμιλίαις μετὰ τοῦ Σακελλαρίου, Καρακάσση και Παναγιώτου περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος και ὅτι πάντες ἠχθήθησαν νὰ ἴδωσιν ἐπαναφερομένην τὴν παλαιὰν ἐλευθερίαν, ὅπως ἀπαλλαγῶσι τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

γ') Ὁ Τορούντζιαν ὁμολογεῖ περαιτέρω, ὅτι ὁ Ῥήγας περὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐνέβαλέ ποτε εἰς τὴν χεῖρά του ἡμέραν τινὰ ἐν τῷ Fischhof (12) ἀντίτυπον τῆς ἐντύπου προκηρύξεως, ἧς λέγει ὅτι ἀγνοεῖ τὸν συντάκτην, ὅτι δὲ τοῦτο συμπαρέλαβε κατόπιν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ τὸ εἰς Σεμλίνον ταξείδιόν του ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ανακοινώσῃ αὐτὸ και εἰς τοὺς φίλους του. Ἐν δὲ Πέστη, λέγει ὁ Τορούντζιαν, ἔδωκε τὸ ἀντίτυπον τοῦτο πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τὸν ὑπηρέτην τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτόθι ἐμπόρου Ντορμούση τὸν καλούμενον Δημήτριον, ἀλλ' ὅτι οὗτος ἀπήνητησεν εἰς αὐτὸν, ὅτι εἶχεν ἤδη ἀντιγράψῃ αὐτὸ και ὅτι ἐνησχολήθη περὶ αὐτὸ δύο νύκτας, χωρὶς νὰ ἐκφρασθῇ ἀκριβέστερον περὶ τούτου. Καὶ μετὰ τῶν υἱῶν δὲ τοῦ ἐμπόρου Ντορμούση, Χριστοφόρου και Ἀλεξάνδρου, ὠμίλησεν ὁ κρατούμενος περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς προκη-

chen, die aber eben davon schon Wissenschaft hatten und darüber ihr Wohlgefallen äusserten.

Nach der Hand habe Torunzia im Leserischen Koffeehause in Pest von der Proclamation gesprochen und wahrgenommen, dasz die meisten Griechen alda bereits davon Wissenschaft hatten, ohne jedoch ein Exemplar bei irgend jemanden gesehen zu haben. Endlich hätte er sein vom Riga erhaltenes Exemplar dem dortigen Kirchendiener Johann Karaza aus der Ursache mitgetheilet, weil dieser ihn inständig darum gebeten und sich erkläret hätte, solches abschreiben und es sodann demselben wieder zurückstellen zu wollen.

Dieses Geständnisz wird theils durch Riga, theils durch den von Pest hierher gelieferten Konstantin Tullio und Karaza, von diesen zwey Letzteren aber vorzüglich der Umstand, dasz Christoph Dormussi von der Proclamation Wissenschaft habe, bestätigt. Ausser dem ist gegen den Verhafteten nichts vorgekommen.

Johann Karaza, 31 Jahre alt, von Levkosia in Asien gebürtig, ledig und gewesener griechischer Kirchendiener in Pest, ist zeuge seines Verhørs = Protokolles N° 8 zwar geständig, dasz er bloz aus Neugierde den Torunzia um die Proclamation ersuchet und solchle auch von ihm erhalten habe, läugnet aber, dasz er sich jemals solche abschreiben zu wollen erkläret, um so minder nach der Behauptung des Torunzia den Wunsch geäussert habe, Griechenland vom türkischen Joche befreyet zu wissen. Er beharret vielmehr darauf, dasz, als er den ärgerlichen Inhalt der Proclamation wahrnahm, er auf der Stelle zu dem Bücher = Revisor Petrovitsch sich begeben und ihm diese Proclamation zu dem Ende behändiget habe, um davon die Anzeige an die Behörde zu machen.

Da aber aus den aus Ungarn anher mitgetheilten Akten zu ersehen ist, dasz Karaza die Proclamation zu dem in Ofen befindlichen illyrischen Bücher = Revisor, Namens Ragazzi zur Revision gebracht habe, um sie wieder drucken lassen zu

ρύξεως ταύτης, ἀλλ' οὗτοι εἶχον ἤδη γινῶσιν αὐτῆς καὶ ἐξέφραζον τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῶν.

Κατόπιν ὁ Τορουντζίας ὠμίλησε περὶ τῆς προκηρύξεως ἐν τῷ ἐν Πέστη καφφενείῳ τοῦ Λέζερ, καὶ παρατήρησεν ὅτι πλείστοι τῶν αὐτόθι Ἑλλήνων εἶχον ἤδη γινῶσιν αὐτῆς, ἀλλὰ χωρὶς ὁμῶς νὰ ἔχωσιν ἴδει ἀντίτυπον αὐτῆς παρ' οἰωδῆποτε. Τέλος δὲ λέγει, ὅτι τὸ ἀντίτυπον ὅπερ αὐτὸς εἶχε λάβει παρὰ τοῦ Ῥήγα ἀνεκοινώσεν εἰς τὸν νεωκόρον τῆς αὐτόθι ἐκκλησίας Ἰωάννην Καρατζᾶν διὰ τὸν λόγον ὅτι οὗτος παρεκάλεσεν αὐτὸν θερμῶς περὶ τούτου καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θέλει ἀντιγράψῃ αὐτὸ καὶ ἀποδώσῃ πάραυτα εἰς αὐτόν.

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐπιβεβαιουῖται τοῦτο μὲν ὑπὸ τοῦ Ῥήγα, τοῦτο δὲ ὑπὸ τῶν ἐκ Πέστης ἐνταῦθα προσαχθέντων Κωνσταντίνου Τούλλιου καὶ Καρατζᾶ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τελευταίων δύο τούτων ἰδίως τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Χριστόφορος Ντορμούσης εἶχε γινῶσιν τῆς προκηρύξεως. Πλὴν τούτων οὐδὲν προέκυψε κατὰ τοῦ κρατουμένου.

Ἰωάννης Καρατζᾶς, 31 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Ἀσίας, ἄγαμος καὶ ποτε νεωκόρος τῆς ἐν Πέστη ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 8, ὁμολογεῖ μὲν, ὅτι ἐξ ἀπλῆς περιεργείας ἐζήτησε παρὰ τοῦ Τορουντζία τὴν προκήρυξιν καὶ ἔλαβε ταύτην παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἀρνεῖται ὅτι ποτὲ ἐδήλωσεν ὅτι θέλει ἀντιγράψῃ ταύτην, οὐδ' ἐξέφρασε ποτε, ὡς διατείνεται ὁ Τορουντζίας, τὴν εὐχὴν νὰ μάθῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Ἐπιμόνως δὲ μάλιστα διαβεβαιοῖ, ὅτι, ὅτε παρατήρησεν τὰ σκανδαλῶδες περιεχόμενον τῆς προκηρύξεως, πάραυτα μετέβη πρὸς τὸν λογοκρίτην τῶν βιβλίων Πέτροβιτς καὶ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν τὴν προκήρυξιν ταύτην, ὅπως οὗτος καταγγεῖλῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ περὶ αὐτῆς.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐξ Οὐγγαρίας ἐνταῦθα ἀνακοινωθέντων ἐγγράφων ἐξάγεται, ὅτι ὁ Καρατζᾶς ἤγαγε τὴν προκήρυξιν εἰς τὸν ἐν Ὄφεν εὐρισκόμενον λογοκρίτην τῶν βιβλίων τῆς Ἰλλυρίας τὸν καλούμενον Ῥαγάτσην, ὅπως οὗτος ἐπιθεωρήσας αὐτὴν δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν

dürfen, so wurde ihm diese Aussage vorgehalten; allein der Verhaftete, als ein äusserst boshafter Mensch blieb, urgeachtet ihm mit Stringenzfragen zugesetzt wurde, bei seiner Angabe. Selbst die zwischen dem Torunzia und dem Verhafteten vorgenommene Confrontation lief fruchtlos ab, nur so viel liesz dieser zu, jenem damals, als er die Proclamation zurückforderte, gesagt zu haben, dasz er solche abschreibe; allein dieses wäre nur ein Vorwand gewesen, damit Torunzia nicht erfahre, dasz er die Sache angezeigt habe.

Ausser dem ist gegen Karaza, der von den revolutionären Anschlägen nichts zu wissen vorgibt, keine Beschwerde vorgekommen.

Andreas Machutti, 36 Jahre alt, von Larissa in Thessalien gebürtig, ledig, und

Constantin Amiro, 38 Jahre alt, aus der Insel Scio im Archipelagus gebürtig, ledig, welche beide bei Argenti in Condition sind und nunmehr dessen Handlungsgeschäft administriren, wurden gleich anfangs zu Protokoll hier bei N^o 9 et 10 vernommen, deren Aussagen hauptsächlich zum Grunde der hierorts Verhafteten gelegt, und weil sie einstimmig alles das, was sie beschweren könnte, sorgfältig vermieden und gegen sie bis dahin auch keine Data vorhanden waren, so hat man beide einstweilen auf freyem Fusse vernommen.

Erst nach der Hand im Verlaufe der Untersuchungen werden beide folgender Massen beschweret.

1. Nach den theilweisen Aussagen des Argenti und Nicolides haben Machutti und Amiro von dem Revolutionsplane des Riga Wissenschaft, denselben gebilliget und ihr Vaterland von dem türkischen Joche befreyet zu sehen gewünschet, welches auch Johann Emanuel zum Theile bestättiget.

2. Nach den Aussagen des Argenti und Nicolides haben Machutti und Amiro, wenn von Griechenland die Rede war, sich in ihrer Gegenwart erkläret, ihrerseits zur Befreyung Griechenlandes alles Mögliche beitragen zu wollen.

ἄδειαν τῆς ἀνατυπώσεως, ἀντετάχθη πρὸς αὐτὸν αὕτη ἢ κατάθεσις, ἀλλ' ὁ κρατούμενος ἄτε ὢν κακεντρεχέστατος ἄνθρωπος ἐπέμεινε εἰς τοὺς λόγους του, εἰ καὶ κατεστενοχωρήθη διὰ παραπειστικῶν ἐρωτήσεων. Καὶ αὕτη δὲ ἡ γενομένη ἀντιπαράστασις τοῦ Τορούντζια καὶ τοῦ κρατουμένου ἀπέβη ἄπρακτος, μόνον δὲ τοῦτο παρεδέχθη οὗτος, ὅτι εἶπεν εἰς τὸν Τορούντζιαν, ζήτησαντα τὴν ἐπιστροφὴν τῆς προκηρύξεως, ὅτι ἀντιγράφει ταύτην, ἀλλ' ὅτι τοῦτο ἦτο μόνον πρόφασις, ὅπως μὴ μάθῃ ὁ Τορούντζιας ὅτι ὁ Καρατζᾶς εἶχε καταγγεῖλει τὸ πρᾶγμα.

Πλὴν τούτων οὐδὲν ἐπιβαρυντικὸν προέκυψε κατὰ τοῦ Καρατζᾶ, ὅστις δισχυρίζεται, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει γνῶσιν τῶν ἐπαναστατικῶν σκευωριῶν.

Ἀνδρέας Μασούτης (13), 35 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεσσαλίας, ἄγαμος, καὶ

Κωνσταντῖνος Ἀμοιρος, 38 ἐτῶν, γεννηθεὶς ἐν Χίῳ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἄγαμος, οἵτινες ἀμφοτέρω εἶνε ὑπάλληλοι παρὰ τῷ Ἀργέντῃ καὶ νῦν διευθύνουσι τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα αὐτοῦ, ἀνεκρίθησαν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, κατὰ τὰ ἐνταῦθα συνημμένα πρακτικὰ ὑπ' ἀριθ. 9 καὶ 10, αἱ δὲ καταθέσεις αὐτῶν ἐτέθησαν κυρίως ὡς βάσις τῶν ἐνταῦθα κρατουμένων, καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ὁμοφώνως ἀπέφυγον μετὰ προσοχῆς πᾶν ὅ τι ἠδύνατο νὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτούς, δὲν ὑπῆρχον δὲ μέχρις ἐκείνης τῆς ὥρας καὶ διδόμενα κατ' αὐτῶν, διὰ ταῦτα ἀνεκρίθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀμφοτέρω χωρὶς νὰ προφυλακισθῶσι.

Μόλις δὲ κατόπιν διαρκουσῶν τῶν ἀνακρίσεων κατετέθησαν κατ' ἀμφοτέρων τὰ ἐξῆς ἐπιβαρυντικὰ.

1. Κατὰ τὰς ἐπὶ μέρους καταθέσεις τοῦ Ἀργέντῃ καὶ Νικολίδου ὁ Μασούτης καὶ ὁ Ἀμοιρος εἶχον γνῶσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου τοῦ Ῥήγα, ἐπεδοκίμασαν αὐτὸ καὶ νῆχθήσαν νὰ ἴδωσι τὴν πατρίδα αὐτῶν ἐλευθερουμένην ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἐπιβεβαίωσιν ἐπὶ μέρους καὶ ὁ Ἰωάννης Ἐμμανουήλ.

2. Κατὰ τὰς καταθέσεις τοῦ Ἀργέντῃ καὶ Νικολίδου ὁ Μασούτης καὶ ὁ Ἀμοιρος, γινομένου λόγου περὶ Ἑλλάδος, ἐξεφράσθησαν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν, ὅτι θέλουσι καὶ αὐτοὶ νὰ συντελέσωσι τὸ κατὰ δύναμιν εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

3. Argenti und Panajot bestätigen ferner, dasz, als die Proclamation bei Argenti im Schlafzimmer vorgelesen wurde, Machutti und Amiro darüber ihr Wohlgefallen äusserten und sagten, dasz diese Schrift mit vielem Geiste verfasst seye.

4. Eben diese bestätigen weiter, dasz Amiro und Machutti in ihrer Gegenwart öfters von den französischen Angelegenheiten gesprochen, ihre Einrichtungen gelobet, kurz für ihr System eingenommen waren.

5. Philipp Petrovitsch beschweret den Amiro insbesondere, dasz dieser von jenem Briefe, den Petrovitsch an den französischen Bürger Sieyes wegen Befreyung Griechenlandes geschrieben, Wissenschaft besitze, und Amiro demselben den Rath gegeben habe, jenes Antwortschreiben, welches Petrovitsch deszwegen von dem Handelsmanne in Basel, Namens Steiger, an welchen der französische Brief an Sieyes und ein anderer an Barthelemy geschickt wurden, erhielt, zu vertilgen.

6. Weiters wird auch Machutti durch seinen eigenhändigen, an Coronio unterm 25 July v. J. expedirten, in den Aktenstücken des Coronio sub A allegirten Original = Brief beschweret, dasz er jenes französische Manifest, das ihm Coronio oben erwähnter Massen einschickte, mehreren Personen, namentlich dem Hrn. Frank, welcher darüber grosses Vergnügen bezeugte, mitgetheilet habe und woraus überhaupt des Machutti Hang zur Democratie allenthalben hervorleuchtet.

Da nun Amiro seit 2 Monaten in Handlungsgeschäften des Argenti nach Leipzig verreiset und bisher abwesend, Machutti aber stets kränklich ist, mithin aus diesen Ursachen beide über die Beschwerden bisher nicht vernommen werden konnten: so werden solche hier einstweilen zur Nachricht anmerket.

Es wird hier noch bemerket, dasz nach der Aussage des Argenti der schon oben erwähnte Michael Sterio, türkischer Unterthan, der aktenmässig erhobener Massen ein besonderer Freund des Riga ist, von dem Revoluzionsplane Wissenschaft

3. Ὁ Ἀργέντης καὶ ὁ Παναγιώτης βεβαιοῦσι προσέτι, ὅτι, ὅτε ἡ προκήρυξις ἀνεγνώσθη ἐν τῷ κοιτῶνι τοῦ Ἀργέντη εἰς ἐπήκοον τῶν παρισταμένων, ὁ Μασούτης καὶ ὁ Ἄμοιρος ἐξέφρασαν τὴν ἐπ' αὐτῇ εὐαρέσκειάν των, καὶ εἶπον, ὅτι τὸ ἔντυπον ἐκεῖνο εἶχε συναχθῆ μετὰ πολλοῦ πνεύματος.

4. Οἱ αὐτοὶ βεβαιοῦσι περαιτέρω, ὅτι ὁ Ἄμοιρος καὶ Μασούτης ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν πολλάκις ὠμίλησαν περὶ τῶν γαλλικῶν πραγμάτων, ἐπήνεσαν τοὺς γαλλικοὺς θεσμοὺς καὶ ἐν συντόμῳ ἦσαν ἐνθουσιασμένοι διὰ τὸ γαλλικὸν πολίτευμα.

5. Ὁ Φίλιππος Πέτροβιτς καταθέτει ἰδίᾳ κατὰ τοῦ Ἄμοιρου, ὅτι οὗτος εἶχε γνώσιν τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης, ἣν ὁ Πέτροβιτς ἔγραψε πρὸς τὸν Γάλλον πολίτην Sieyes περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ὁ Ἄμοιρος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν συμβουλὴν νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν ἀπάντησιν ἐκείνην, ἣν ὁ Πέτροβιτς ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρὰ τοῦ ἐν Βασιλείᾳ ἐμπόρου τοῦ καλουμένου Στάιγερ, εἰς ὃν εἶχον ἀποσταλῆ ἢ πρὸς τὸν Sieyes γαλλικὴ ἐπιστολὴ καὶ ἄλλη τις πρὸς τὸν Βαρθελεμῷ.

6. Προσέτι ἐπιβαρύνεται ὁ Μασούτης διὰ τῆς ἰδιογράφου του, πρὸς τὸν Κορωνιὸν τῇ 15 Ἰουλίου ἀποσταλείσης καὶ ἐν τοῖς ἐγγράφοις τῆς ἀνακρίσεως τοῦ Κορωνιοῦ ὑπὸ στοιχεῖον Α συνημμένης πρωτοτύπου ἐπιστολῆς, ὅτι τὴν γαλλικὴν ἐκείνην προκήρυξιν, ἣν ἀπέστειλεν αὐτῷ κατὰ τὰνωτέρω μνημονευθέντα ὁ Κορωνιός, ἀνεκρίνωσεν εἰς πολλοὺς, ἰδίως δ' εἰς τὸν Κον Φράγκ, ὅστις ἐπέδειξεν ἐπ' αὐτῇ μεγάλην εὐχαρίστησιν, ἐκ τούτου δὲ πάντως διατρανοῦται ἐν γένει ἢ πρὸς τὴν δημοκρατίαν κλίσις τοῦ Μασούτη.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν Ἄμοιρος ἀπὸ δύο μηνῶν διαμένει ἐν Λειψίᾳ ἐνεκεν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἀργέντη καὶ μέχρι τοῦδε ἀπουσιάζει, ὁ δὲ Μασούτης εἶνε πάντοτε φιλάσθηνος, καὶ ἕνεκα τῶν λόγων τούτων ἀμφοτέροι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ανακριθῶσι περὶ τῶν προκειμένων ἐπιβαρυντικῶν καταθέσεων, διὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος αὐταὶ ἀναγράφονται πρὸς γνώσιν.

Παρατηρεῖται δ' ἐνταῦθα καὶ ὅτι κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ Ἀργέντη ὁ ἡδὴ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς Μιχαὴλ Στέριος, Τοῦρκος ὑπήκοος, ὅστις κατὰ τὰ ἀποδειχθέντα ἐν τῇ ἀνακρίσει εἶνε ἴδιος φίλος τοῦ Ῥήγα, ἔχει γνώσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου καὶ ἔχει μέγιστοι

besitze und für die Freyheit Griechenlandes sehr eingenommen ist, auch in enger Verbindung mit Riga zu seyn scheine.

Weiters wird angemerket, dasz nach der Aussage des Buchdruckers Georg Pulio ein gewisser Alexander Basili, Handelsmann in Konstantinopel, demselben vor einem halben Jahre Commission gegeben habe, ihm jene französischen Journale, betitelt: *La Décade philosophique, litteraire et politique*, die unter der Adresse: an die Gebrüder Pulio nach Wien ankommen werden, von Zeit zu Zeit einzuschicken, und Pulio habe auch schon wirklich eine Expedition mit derley Journalen an Basili nach Konstantinopel gemacht, wisse aber nicht, woher und von wem dieselben an Pulio angekommen, weil dabei kein Brief sich befand, und könne daher auch nicht bestimmen, bei wem Basili diese Bestellung gemacht habe.

Ein Paket mit derley Journalen, deren mehrere während der Verhaftung des Pulio von Augsburg angekommen und zurückbehalten wurden, wird hier zur Einsicht beigelegt.

Schlüzlich wird noch angemerkt, dasz der oben erwähnte Griech und Medicinae Studiosus Sacellarius nach der Aussage des Petrovitsch ebenfalls für die Freyheit Griechenlandes ganz eingenommen sey.

Wien, den 3^{ten} April 1798.

Joh. Bapt Renner
K. K. Rath als Unters. Kommissar

Johann Ant. Fellner
K. K. Actuar.

ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, φαίνεται δ' εὐρισκόμενος εἰς στενὴν σχέσιν μετὰ τοῦ Ῥήγα.

Προσέτι σημειοῦται, ὅτι κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ τυπογράφου Γεωργίου Πούλιου Ἀλέξανδρός τις Βασιλείου, ἔμπορος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πρὸ ἡμίσεος ἔτους τὴν ἐντολὴν νάποστέλλῃ αὐτῷ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ γαλλικὸν ἐκεῖνο περιοδικὸν τὸ ἐπιγραφόμενον *La Décade philosophique litteraire et politique* (14), ὅπερ μέλλει νὰ φθάσῃ εἰς Βιέννην ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Πούλιου, καὶ ὅτι ὁ Πούλιος πράγματι ἐξαπέστειλεν ἤδη ἅπαξ τεύχη τοῦ τοιοῦτου περιοδικοῦ πρὸς τὸν Βασιλείου εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλὰ δὲν γνωρίζει πόθεν καὶ παρὰ τίνος ἐστέλλοντο ταῦτα εἰς τὸν Πούλιον, ἐπειδὴ δὲν συνοδεύοντο ὑπό τινος ἐπιστολῆς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναται καὶ νὰ ὀρίσῃ εἰς τίνα εἶχε παραγγεῖλει αὐτὰ ὁ Βασιλείου.

Ἐν δέμα τευχῶν τοῦ τοιοῦτου περιοδικοῦ, ὧν πολλὰ ἔφθασαν ἐξ Αὐγούστης κατὰ τὸν χρόνον τῆς κρατήσεως τοῦ Πούλιου καὶ ἐκρατήθησαν, συνάπτεται ἐνταῦθα ὅπως ληφθῆ ὑπ' ὄψιν.

Τέλος σημειοῦται ἀκόμη, ὅτι ὁ ἄνω μνημονευθεὶς Ἕλληνας φοιτητὴς Σακελλάριος κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ Πέτροβιτς ὁμοίως κατέχεται ὄλος ὑπὸ τῆς ἰδέας τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 24 Μαρτίου 1798.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΡΕΝΝΕΡ

Σύμβουλος τῆς Α. Μ. ὡς ἀνακριτῆς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤ. ΦΕΛΛΝΕΡ

Γραμματεὺς.

16 (Min. Int.)

Die hiesige Polizeyoberdirektion hat mit den aufrührerischer Anschläge beschuldigten Griechen bey einer eigenen hiezu verordneten Kommission die Voruntersuchung gepflogen und nun ihrem Ende zugeföhret.

Aus dem Verlaufe derselben erhellet, dasz die Absicht der Verhafteten auf die Befreyung Griechenlands von der türkischen Oberherrschaft hinausgegangen sey.

Da die Inquisiten theils K. K., theils Unterthanen der Pforte sind, so hat die Polizeyoberdirektion befohlenermassen inzwischen in Betreff der letzteren aus den voluminösen Verhörsprotokollen einen getreuen Auszug verfasst, welcher die Übersicht in möglichster Kürze verschaffet, was jedem einzelnen zur Last fällt.

Diesen legalen, von den zween Untersuchungskommisären unterzeichneten Auszug hat demnach der Staats- und Polizeyminister Graf v. Pergen die Ehre, Seiner Excellenz des K. K. Ministers der auswärtigen Angelegenheiten Herrn Freyherrn v. Thugut hieneben ohne Beylagen (: weil diese zum gänzlichen Abschlusse des Untersuchungsgeschäfts mit den zugleich befangenen Griechen, die K. K. Unterthanen sind, unentbehrlich erfordert werden :) nebst dem Ersuchen zu übersenden, dasz gefällig seyn wolle, Sich zu äuszern, was mit den 10 Griechen weiter zu geschehen habe.

In Gewärtigung dieses beliebigen Fingerzeiges musz Unterzeicheter zugleich bemerken, dasz Machutti und Amiro bisher nicht arrestirt, sondern auf freyem Fusse verhört wurden, weil sie als Diener des Argenti einsweilen dessen Handlung fortföhren muszten, welche man ohne beträchtlichen Schaden für den hiesigen Platz nicht in Verfall gerathen lassen konnte.

16 ('Υπ. 'Εσ.)

'Η ένταῦθα διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας προέβη εἰς τὴν προανάκρισιν τῶν ἐπί-στασιαστικαῖς σκευωρίαῖς κατηγορουμένων 'Ελλήνων δι' ἰδίας ἐπὶ τούτῳ ὀρισθείσης ἐπιτροπείας καὶ ἐπεράτωσε ταύτην.

'Εκ τῶν κατ' αὐτὴν ἐξάγεται, ὅτι οἱ φυλακισθέντες ἐσκόπουν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς 'Ελλάδος ἀπὸ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας.

'Επειδὴ δὲ τῶν ἀνακριθέντων τινὲς μὲν εἶνε ὑπήκοοι τῆς Α. Μ., τινὲς δὲ τῆς Πύλης, ἡ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας συμφώνως πρὸς τὰ διατεταγμένα ἀπήρτισεν ἐν τῷ μεταξὺ ὡς πρὸς τοὺς τελευταίους ἐκ τῶν ὀγκωδῶν πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως περιίληψιν παρέχουσαν σύνοψιν ὅσον τὸ δυνατόν βραχεῖαν τῶν δι' ἕκαστον τῶν ἀνακριθέντων ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων.

Τὴν δικαστικὴν ταύτην, ὑπὸ τῶν δύο ἀνακριτικῶν ἐπιτρόπων ὑπογεγραμμένην περιίληψιν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλῃ ένταῦθα ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας κόμισ Φὸν Πέργεν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν βαρῶνον κ. Φὸν Τοῦγκουτ ἄνευ συνημμένων (15), ἐπειδὴ ταῦτα εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς πλήρη ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξετάσεως τῶν συγκατηγορουμένων 'Ελλήνων ὅσοι εἶνε ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. Παρακαλεῖ δὲ τὴν Α. Ε. ὅπως εὐαρεστούμενος ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τοῦ τί πρέπει νὰ γείνωσιν οἱ δέκα "Ελληνες.

'Αναμένων δὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἦν θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ λάβητε, παρατηρεῖ συγχρόνως ὁ ένταῦθα ὑπογεγραμμένος, ὅτι ὁ Μασούτης καὶ ὁ "Αμοιρος δὲν ἐφυλακίσθησαν μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ἀνεκρίθησαν ἐλεύθεροι ὄντες, ἐπειδὴ, ἅτε ὄντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ 'Αργέντη, ἔδει ἐν τῷ μεταξὺ νὰ διεξάγωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις, αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ παύσωσιν ἄνευ οὐσιώδους ζημίας διὰ τὴν ένταῦθα ἀγοράν.

Sollte es auf die Auslieferung der Inquisiten ankommen, so wird Unterzeichneter nicht verabsäumen, vorläufig davon die K. K. NÖ. Landrechte als Personalinstanz der Arrestanten zur nöthigen Vörkehrung in Betreff ihrer Handlungen zu verständigen.

Wien, den 7^{ten} April 1798.

Pergen.

*An Seine des K. K. Ministers der auswärtigen
Angelegenheiten Herrn Freyherrn von
Thugut, Excellenz, p.*

17 (Min. Ext.)

*An den K. K. Internuntius Freyh. v. Herbert
d. d°. 17^{ten} April 1798.*

Dero Berichte vom 24^{ten} März habe ich den 9^{ten} dieses, so wie die Staffete mit einem englischen Pakete vom 23^{ten} März um 2 Tage früher richtig erhalten.

Die einbeförderten 15 Stück Seefermane für Triest samt 2 andern für Fiume sind alsogleich, nebst den benöthigten K. K. Flaggen, patenten und Scontrinen, an die betreffenden Hofstellen zur Weiterbeförderung abgegeben worden, und nachdem nun auch die Angelegenheit wegen der Bujucultis (?) für die in den ottomanischen Seehäven vorfindigen dalmatinischen und venetianischen Schiffe auf eine vergnügliche Art eingeleitet worden ist, so kömmt es gegenwärtig nur noch allein auf die endliche Berichtigung der ungehinderten und sichern Schifffahrt jener neuen K. K. Provinzen überhaupt an. Indessen macht die hierüber sehr gut abgefaszte depêche des Capudan Pascha an die drey Kantonen allerdings billig hoffen, dasz

Ἄν δὲ θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ ἔκδοσις τῶν ἀνακριθέντων, ὁ ὑπογεγραμμένος δὲν θάμελῃσῃ νὰ γνωρίσῃ καταλλήλως τοῦτο εἰς τὰ ἐν τῇ κάτω Αὐστρίᾳ ἀρμόδια πολιτικά δικάστηρια τῶν κρατουμένων, ὅπως ληφθῇ ἡ δέουσα φροντίς περὶ τῶν ἐμπορικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 28 Μαρτίου 1798

ΠΕΡΓΕΝ

Πρὸς τὴν Α. Ἐ. τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν
βαρῶνον κ. Τοῦγκουτ.

17 (Ἵπ. Ἐξ.)

Πρὸς τὸν ἐξαρχον τῆς Α. βασιλικῆς καὶ αὐτοκρατορικῆς Μ.
βαρῶνον κ. Ἐρβέρτον.

7 Ἀπριλίου 1798

Τὴν ὑμετέραν ἔχθεσιν τῆς 14 Μαρτίου ἔλαβον ἐν τάξει τὴν 30 λήξαντος μηνός, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 13 Μαρτίου ἀλληλογραφίαν δι' ἀγγλικοῦ ἀγγελιαφόρου πλοίου δύο ἡμέρας πρότερον.

Τὰ σταλέντα 15 φερμάνια θαλασσοπλοίας διὰ Τεργέστην καὶ 2 ἕτερα διὰ Φιοῦμε παρεδόθησαν μετὰ καὶ τῶν ἀναγκαίων αὐτοκρατορικῶν σημαιῶν, ναυτιλιακῶν ἐγγράφων καὶ πιστοποιητικῶν εἰς τὰς οἰκείας ἀρχὰς πρὸς περαιτέρω ἀποστολὴν. Ἄφ' οὗ δὲ ἤδη ἔλαβε δρόμον εὐχάριστον καὶ ἡ ὑπόθεσις περὶ τῶν μπουγιουρντιῶν (;) διὰ τὰ ἐν τοῖς ὀθωμανικοῖς λιμέσιν εὐρισκόμενα δαλματικά καὶ βενετικά πλοῖα, μόνον ἤδη ὑπολείπεται ἡ ὀριστικὴ ἐπικύρωσις τῆς ἀκωλύτου καὶ ἀσφαλοῦς θαλασσοπλοίας τῶν νέων ἐκείνων αὐτοκρατορικῶν ἐπαρχιῶν. Ἐν τούτοις δὲ τὸ περὶ τούτου συντεταγμένον ἀξιόλογον ἐγγραφον τοῦ Καπετὰν Πασσᾶ πρὸς τὰς τρεῖς τοπαρχίας παρέχει πάντως ἐπιεικῆ ἐλπίδα, ὅτι καὶ τὸ σπουδαῖον τοῦτο καὶ ἐπιεῖγον ἀντικείμενον μέλλει νὰ λυθῇ μετ' οὐ πολὺ οὐχ ἤττον ἐξαιρέτως, ἰδίως ἂν ἡ Πύλη εὐδοκήσῃ, ὡς δυνάμεθα νὰ

auch dieser wichtige und dringende Gegenstand, besonders wenn die Wahl der Pforte, wie zu vermuthen ist, auf einen ehrlichen und geschickten Mubaschir gefallen seyn sollte, bald auf eine nicht minder vergnügliche Art beygeleget und die Barbaresken zur vollkommenen und unbedingten Respektirung der K. K. Flagge bey allen in der Regel befindlichen Kauffahrteyschiffen der neuen, so wie der alten diesseitigen Unterthanen vermöcht werden dürften.

Ich zweifle beynebens nicht, dasz Eure diese gute Gelegenheit, in wieweit es thunlich seyn und ohne Nachtheil der Hauptsache geschehen mag, auch zur Befreyung, wo nicht der Schiffe und Ladungen, wenigstens der durch ihre Wegnahme in die Sklaverey gerathenen vormaligen venetianischen und nunmehrigen K. K. Unterthanen, deren Namen Eurer bereits aus dem von Algier hier eingekommenen und meiner vorigen Weisung beyliegenden Verzeichnisse bekannt sind, zu benutzen und den nach der Barbarey bestimmten Mubaschir mit den nöthigen geheimen Belehrungen hiez zu versehen sich werden haben angelegen seyn lassen, indem, wofern auch mit einer unmittelbaren Reklamirung dieser Leute nicht auszulangen wäre, dennoch die Menschlichkeit erfoderte, sich dieser Verunglückten nach Möglichkeit anzunehmen und kein unschädliches Mittel zu ihrer Befreyung unversucht zu lassen.

Was das von dem Reis Efendi an Eure gestellte freundschaftliche Ansuchen wegen der Fruchtausfuhr aus den K. K. Ländern zur Deckung des Bedürfniszès der Belgrader Festung sowohl, als der an der untern Donau gegen die Rebellen ins Feld ziehenden türkischen Truppen betrifft, so werden Dieselbe aus der neugehenden Hofkriegsräthlichen Note vom 12^{ten} dieses mit Mehrerem ersehen, dasz auf mein Veranlassen die deszhalb erforderlichen Befehle an die kommandierenden Generalen im Bannate und Slavonien sich durch Behörde bereits wirklich ausgefertigt befinden, wovon Eure hiemit den Reis Efendi gehörig verständigen und unsere sich in allen Gelegenheiten stetts gleiche Freundschaftsgesinnungen

εικάσωμεν, νὰ ἐκλέξῃ ἔντιμόν τινα καὶ δεξιὸν μουβασίρην καὶ ἀναγκασθῶσιν οἱ κάτοικοι τῆς Βαρβαρίας εἰς τέλειον καὶ ἀνεπιφύλακτον σεβασμὸν τῆς αὐτοκρατορικῆς σημαίας τῆς φερομένης ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τάξει εὐρισκομένων ἐμπορικῶν πλοίων τῶν τε νέων καὶ τῶν παλαιῶν ὑπηκόων τοῦ ἡμετέρου κράτους.

Ἐν τούτοις δὲ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θέλετε ἐπωφεληθῆ τῆς καλῆς ταύτης εὐκαιρίας, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶνε κατορθωτὸν καὶ δύναται νὰ συμβῆ ἄνευ ζημίας τοῦ κυρίου ζητήματος, πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἂν μὴ τῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων, ἀλλὰ τοῦλάχιστον τῶν διὰ τῆς ἀπαγωγῆς αὐτῶν εἰς δουλείαν ἀχθέντων ὑπηκόων ἄλλοτε μὲν τῆς Βενετίας, νῦν δὲ τῆς Α. Μ., ὧν τὰ ὀνόματα εἶνε γνωστὰ εἰς ὑμᾶς ἐκ τοῦ καταλόγου, ὅστις ἐστάλη μὲν ἐνταῦθα ἐξ Ἀλγερίου, συνήφθη δὲ εἰς τὸ προηγούμενον μου ἔγγραφον. Θέλετε δὲ φροντίσει καὶ νὰ ἐφοδιασθε τὸν διὰ τὴν Βαρβαρίαν ὠρισμένον μουβασίρην διὰ τῶν ἀναγκαιῶν μυστικῶν ὁδηγιῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅπως, καὶ ἂν ἔμελλε νὰ μὴ ἐπιτύχῃ ἢ ἄσσοις παρ' ἡμῶν ἀπαίτησις περὶ τῶν ἀνθρώπων τούτων, ἀλλ' ὅμως συνωδᾷ πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας ἐπιβαλλόμενα ἐπιληφθῶμεν μὲν κατὰ τὸ δυνατὸν τῶν ἀτυχῶν τούτων, μὴ παραλιπώμεν δὲ μηδὲν ἀβλαβῆς μέσον πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Ῥεῖς Ἐφέντη εἰς ὑμᾶς ἀπευθυνθεῖσαν φιλικὴν αἴτησιν περὶ τῆς ἐξαγωγῆς καρπῶν ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Α. Μ. πρὸς ἐπισιτισμὸν τοῦ τε φρουρίου Βελιγραδίου καὶ τῶν κατὰ τὸν κάτω Δούναβιν ἐναντίον τῶν ἀνταρτῶν στρατευομένων τουρκικῶν στρατευμάτων, θέλετε ἴδει ἐκ τοῦ συνημμένου ἔγγραφου τοῦ αὐλικοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου ἀπὸ 2 ἰσταμένου σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἀπεστάλησαν ἤδη πράγματι ἐπὶ τῆ ἐμῆ εἰσηγήσει διὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν αἱ περὶ τούτου ἀναγκαῖαι διαταγαὶ εἰς τοὺς στρατηγούς τῶν ἀρχηγείων τοῦ Βανάτου καὶ τῆς Σλαβονίας, περὶ ὧν δύνασθε νὰ εἰδοποιήσητε προσηκόντως τὸν Ῥεῖς Ἐφέντην καὶ νὰ ἐπιδείξητε εὐλόγως τὰ φιλικὰ ἡμῶν αἰσθήματα τὰ πάντοτε ἀναλλοίωτα καὶ τὴν γειτονικὴν ἡμῶν προθυμίαν πρὸς τὴν Πύλην.

und nachbarliche Dienstfertigkeit gegen die Pforte billiger massen gelten machen können.

Gleichwie wir übrigens derselben einen der stärksten Beweise dieser unserer wohlmeinenden und aufrichtigen Denkungsart in der Angelegenheit des noch zu rechten Zeit allhier entdeckten und durch die Ergreifung der Schuldigen nicht minder, als durch die gänzliche Unterdrückung und Vertilgung ihrer Aufrührerschriften gleichsam in der Geburt erstickten griechischen Komplotts, wovon ein Auszug der aufgenommenen Verhörprotokollen, in so weit es die hierinn verflochtenen türkischen Unterthanen belanget, zu Dero Einsicht und klugen Gebrauch hier neben folget, gegeben zu haben glauben, also tragen wir auch ferners kein Bedenken, dem von Seite der Pforte gegen Eure geäußerten und auch durch den hiesigen türkischen Botschafter bestätigten Wunsche gemäsz, die inngenannten 10 Inquisiten unter hinlänglicher Bedeckung nacher Belgrad abführen und dem dortigen Kaimakam durch das Slavonische Gen. Kommando zur weiteren verdienten Bestrafung ordentlich überliefern zu lassen, sobald nämlich vorhero zur Verwahrung vor beträchtlichem Schaden für den hiesigen Platz von den Landrechten, als der personal Instanz der Arrestanten, zur gehörigen Liquidierung ihrer dieszortigen Handlungen die nöthige Vorkehrung wird getroffen worden seyn. Da es jedoch nicht wohl billig wäre, in diesem Stücke unsererseits mit so vieler Willfährigkeit vorzugehen, wofern wir uns nicht in ähnlichen Fällen eines vollkommen gleichen Verfahrens auch von Seite der Pforte zu gewärtigen haben sollten, so ist nöthig, dasz Eure bey der freundschaftlichen Anzeige der bevorstehenden Auslieferung dieser öffentlichen Ruhestörer auch entgegen auf eine schriftliche ministerial Erklärung antragen, vermög welcher sich die Pforte ausdrücklich anheischig zu machen hätte, bey sich ergebenden dergleichen Fällen das reciprocum zu beobachten und besonders die auf türkischem Grund und Boden Schutz und Unterschleif anzusuchen sich etwa neuerdings beygehen lassenden

Πιστεύομεν, ὅτι ἐδόσαμεν ἤδη εἰς τὴν Πύλην κραταιοτάτην ἀπόδειξιν τῶν ἡμετέρων τούτων εὐμενῶν καὶ εἰλικρινῶν αἰσθημάτων ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς ἐγκαίρως ἐνταῦθα ἀνακαλυφθείσης καὶ οὐ μόνον διὰ τῆς συλλήψεως τῶν ἐνόχων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξοντώσεως καὶ ἐξαφανίσεως τῶν στασιαστικῶν αὐτῶν συγγραφῶν οὕτως εἰπεῖν ἐν αὐτῇ τῇ γεννήσει καταπνιγείσης ἑλληνικῆς συνωμοσίας, περὶ ἧς ἔπεται ἐνταῦθα συνημμένη περίληψις τῶν συνταχθέντων πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως, καθ' ὅσον ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τοὺς ἀναμειγμένους εἰς τὴν συνωμοσίαν ταύτην ὑπηκόους τῆς Πύλης (16), πρὸς ὑμέτεραν γνῶσιν καὶ συνετὴν παρ' ὑμῶν χρῆσιν. Ἄλλὰ καὶ ἄλλως οὐδαμῶς ἐνδοιάζομεν, ὅπως, συμφῶνως πρὸς τὴν παρὰ τῆς Πύλης εἰς ὑμᾶς ἐκφρασθεῖσαν καὶ διὰ τοῦ ἐνταῦθα Τούρκου πρεσβευτοῦ ἐπιβεβαιωθείσαν ἐπιθυμίαν, διατάξωμεν τὴν εἰς Βελιγράδιον ὑπὸ ἐπαρκῆ στρατιωτικὴν συνοδείαν ἀπαγωγὴν τῶν ἀναφερομένων δέκα κατηγορουμένων καὶ τὴν τακτικὴν αὐτῶν εἰς τὸν αὐτόθι καίμακάμην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Σλαβονίας ἐκδοσιν πρὸς περαιτέρω ἐπαξίαν αὐτῶν τιμωρίαν, εὐθὺς ὡς πρότερον χάριν προφυλάξεως ἀπὸ οὐσιώδους ζημίας διὰ τὴν ἐνταῦθα ἀγορὰν ληφθῶσι τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἐκκάρησιν τῶν ἐνταῦθα ἐμπορικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁμως δὲν θὰ ἦτο εὐλογον ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ νὰ προβῶμεν μεθ' οὕτω μεγάλης προθυμίας, ἂν μὴ ἀντημειθόμεθα καὶ παρὰ τῆς Πύλης διὰ διαγωγῆς ἐντελῶς ὁμοίας ἐν παραπλησίαις περιστάσεσιν, εἶνε ἀναγκαῖον ὅπως ὑμεῖς κατὰ τὴν φιλικὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἐπικειμένης ἐκδόσεως τῶν διαταρακτῶν τούτων τῆς δημοσίας τάξεως ζητήσητε ὡς ἀντάλλαγμα ἔγγραφον ὑπουργικὴν δῆλωσιν, δυνάμει τῆς ὁποίας ἀναλάβῃ ἡ Πύλη τὴν ὀρισμένην ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι παρουσιαζόμεναις τηρῇ ἀμοιβαιότητα καὶ ἰδίως οὐ μόνον ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τῶν συνόρων πάραυτα τοὺς δυσηρεστημένους καὶ κακὰ μελετῶντας Πολωνοὺς τοὺς ἀποτολμῶντας τυχρὸν ἐπ' ἐσχάτων νὰ ζητήσωσι προστασίαν καὶ κρυφίαν ὑπεκφυγὴν εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος, τοῦθ' ὅπερ ἐπιβάλλει αὐτὸ τὸ γράμμα τῶν συνθηκῶν, ἀλλὰ καὶ συλλαμβάνῃ αὐτοὺς ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἀπαιτήσει ἡμῶν ἀμελλητί καὶ ἐκδίδῃ εἰς ἡμᾶς, ὅπως τυγχάνωσιν ἐπαξίας τιμωρίας.

miszvergnügten und übelgesinnten Pohlen nicht nur, wie es die Vorschrift der Traktaten mit sich bringt, alsogleich von den Gränzen entfernen, sondern auch, auf die erste Reklamirung von unserer Seite, ohne Weiterem ergreifen und uns zur verdienten Bestrafung ausliefern zu machen.

Mittels eines hier anschlüzigen Berichtes von dem H. Gr. v. Thurn aus Zara, dd^o 20^{ten} März, erhalten Eure abermal 10 neue Fermans = Gesuche für dalmatinische und Bocchesische Kaufffahrtheyschiffe, deren Erwirkung Dieselben sich, so bald es die Umstände erlauben, gleich den Uebrigen, wovon die Akten ebenfalls bereits in Dero Händen sich befinden, bestens empfohlen seyn lassen werden.

Die ferners hier beygebogenen Noten der B. O. Hofkanzley und des Hofkriegsraths vom 1^{ten} und 4^{ten} April betreffen theils die bekannte Angelegenheit des bosnischen Unterthans Trypo Miletich, theils das Ansinnen des semliner Handelsmanns Joh. Jak. Knaus um Verhelfung zu den $\frac{m}{10}$ Piastern, welche er durch die vor 2 Jahren in Servien geschehene Ermordung seines Handlungscompagnons Georg Schlavag verloren zu haben angiebt.

Endlich soll ich Eurer einen in der Nacht vom 13^{ten} dieses sich in unsrer Hauptstadt ergebenden Auftritt nicht unbekannt lassen, welcher, gleichwie er einerseits den Patriotismus, die Gutmüthigkeit und Entschlossenheit des hiesigen Volkes beweiset, also auf der andern dem Gouvernement in mehr als einem Anbetrachte höchst unangenehm seyn muszte und ohne die sogleich getroffenen militärischen Anstalten für die Sicherheit der Stadt von den traurigsten Folgen und der Anfang zu den grösten Unordnungen hätte werden können.

Es gieng nämlich der französische Botschafter General Bernadotte, welcher bekanntermassen mit seiner unangesagten Ankunft uns hier so schnell überraschet hat, dasz über die wohl vorzusehende Inkonvenienzen bey einer solchen Gesandtschaft nicht die geringste vorläufige Uebereinkunft getroffen werden konnte, (: es sey durch den irrigen Wahn, dasz eine

Διὰ τῆς ἐνταῦθα συνημμένης ἐκθέσεως τοῦ στρατηγοῦ Φὸν Τούρν ἐκ Ζάρας ἀπὸ 10 Μαρτίου ἐ. ἔ. λαμβάνετε καὶ πάλιν 10 νέας αἰτήσεις φερμανίων διὰ δαλματικά καὶ ἐκ Καττάρου ἐμπορικὰ πλοῖα, καὶ παρακαλεῖσθε, εὐθὺς ὡς ἐπιτρέψωσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, νὰ συστήσητε προθύμως τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν ὡς καὶ τῶν λοιπῶν, ὧν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα κατέχετε ἤδη.

Τὰ πρὸς τούτοις ἐνταῦθα συνημμένα ἔγγραφα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ γραφείου καὶ τοῦ αὐλικοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου ἀπὸ 22 καὶ 25 Μαρτίου ἀναφέρονται τοῦτο μὲν εἰς τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τοῦ Βοσνίου ὑπηκόου Τρύφωνος (;) Μιλέτιτς, τοῦτο δὲ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ ἐκ Σεμλίνου ἐμπόρου Ἰω. Ἰακ. Κνάους περὶ βοηθείας πρὸς ἀνάκτησιν τῶν 10000 γροσίων (;) ἅτινα ἀναφέρει ὅτι ἔχασε διὰ τοῦ πρὸ δύο ἐτῶν ἐν Σερβίᾳ συμβάντος φόνου τοῦ συνεταίρου του Γεωργίου Σχλάβαγ.

Τέλος δὲν πρέπει νὰ φήσω ἄγνωστον εἰς ὑμᾶς σκηνὴν συμβᾶσαν τὴν 3 ἰσταμένου μηνὸς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πρωτευούσῃ, καὶ ἣτις ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀποδεικνύει τὸν πατριωτισμὸν, τὴν καλοκἀγαθίαν καὶ τὴν εὐτολμίαν τοῦ ἐνταῦθα λαοῦ, ἀφ' ἐτέρου δ' εὐλόγως ὑπῆρξε δυσσαρκεστοτάτη εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη θλιβερωτάτας συνεπειάς καὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία μεγίστων ἀταξιών, ἂν δὲν ἐλαμβάνοντο πάραυτα τὰ προσήκοντα στρατιωτικὰ μέτρα.

Κατέπληξε δὴλα δὴ ἡμᾶς ὡς γνωστὸν ἢ ἀπροάγγελτος ἀφίξις τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ στρατηγοῦ Βερναδόττη ἐπελθοῦσα οὕτω ταχέως, ὥστε δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προηγηθῇ οὐδὲ παραμικρὰ τις συνεννόησις περὶ τῶν προβλεπτέων κατὰ τοιαύτην πρέσβευσιν ἀτόπων, προκαλουμένων καὶ βυρσοδομουμένων εἴτ' ἐκ τῆς πεπλανημένης δόξης, ὅτι ἡ γαλλικὴ πρεσβεία ἐνταῦθα ἐμελλε νὰ τολμήσῃ τι, ἀπεκδεχομένη τὴν

französische Botschaft hier etwas wagen und auf Unterstützung der Miszvergnügten, deren es in allen Staaten giebt, rechnen dürfte, es sey blos durch insolenten Uebermuth, oder aber durch die, nun der Aufklärung nahe Absicht, einen Vorwand zu einem neuen Bruch mit diesem Hofe zu suchen, angetrieben und verleitet:) in seiner Anmaßung so weit, dasz er, ohne die hiesige Regierung im geringsten zu praeveniren, in besagter Nacht um 7 Uhr eine militärische dreyfärbige Fahne, auf welcher die Worte *Freyheit und Gleichheit* in deutscher Sprache geschrieben waren, an einer fast vier Ellen langen dreyfärbigen armdicken Stange von der Altane seiner Wohnung (: des gemietheten 1^{ten} Stockes des ehemalg Fürst Karl Lichtensteinischen Pallastes:) tief in die Strasze hinein auszustecken und noch zum Ueberflusz beleuchten zu machen sich beykommen liesz.

Anfangs blieb das Volk nur im Vorübergehen stehen und murrte über diese Erscheinung; bald aber wuchs der Haufe auf tausende dergestalt an, dasz es den herbeygeeilten Polizey-soldaten und Kavallerie-Piketern durchzudringen und das Volk abzuhalten schlechterdings unmöglich ward. Der Platzobriste stellte dem Botschafter daher bittlich vor, diesen Abend und bis mit dem Ministerium deszhalbten Unterhandlung würde gepflogen seyn, die Fahne einziehen zu wollen; mit der wenigen vorhandenen Mannschaft könne in einer Gasze mit engen Zugängen der so dichte Haufen nicht zerstreuet werden; bis aber die Truppen aus den Kasernen der Vorstädte anzurücken vermöchten, vergehe Zeit und in dieser könne viel Unheil entstehen, für das man ihn hiemit verantwortlich machte. Alle diese Vorstellungen aber fanden nicht nur kein Gehör, sondern der Botschafter selbst wagte sich unter das Thor, schimpfte und drohte und legte Hand an den Säbel.

Hierauf erst gerieht das bisher nur murrende Volk in Wuth, rief: Es lebe der Kaiser! und fieng an, Steine in die Fenster zu werfen. Die Thore des Pallastes musten nun ge-

ὑποστήριξιν τῶν δυσηρεστημένων, ὅποιοι ὑπάρχουσιν ἐν παντὶ κράτει, εἴτε μόνον ἐκ προπετοῦς ὑπεροψίας, εἴτε καὶ ἐκ τῆς μονοῦ στασιαστικῆς προθέσεως τῆς (γαλλικῆς) δημοκρατίας νὰ εὖρη πρόσχημα πρὸς νέαν ῥῆξιν μετὰ τῆς ἐνταῦθα αὐλῆς. Ὁ Γάλλος πρεσβευτῆς ἔφθασε μέχρι τοσοῦτου θρασύτητος, ὥστε χωρὶς μηδαμῶς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν ἐνταῦθα κυβέρνησιν ἀνύψωσε κατὰ τὴν εἰρημένην νύκτα περὶ τὴν 7 ὥραν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς κατοικίας του, ἦτοι τοῦ παρ' αὐτοῦ μεμισθωμένου πρώτου ὀρόφου τοῦ μεγάρου τοῦ ποτε ἀνήκοντος εἰς τὸν πρίγκιπα Κάρολον τοῦ Λιχτενστάϊν, ἐπὶ κοντοῦ τριχώμου ἔχοντος μῆκος μὲν σχεδὸν τεσσάρων πήχεων, πᾶχος δὲ ὡσεὶ βραχίονος πολεμικὴν τρίχρουν σημαίαν, ἐφ' ἧς ἦσαν γεγραμμέναί γερμανιστὶ αἱ λέξεις *ἐλευθερία καὶ ἰσότης*, καταπεταννυμένην μέχρις αὐτῆς τῆς ὁδοῦ καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ φωταγωγομένην.

Καὶ τὸ μὲν κατ' ἀρχὰς ὁ λαὸς ἴστατο μόνον κατὰ τὴν διάβασιν καὶ διεψιθύριζεν ἐπὶ τῷ φαινομένῳ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἠϋξήσε τὸ πλῆθος εἰς χιλιάδας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε κατέστη αὐτόχρημα ἀδύνατον εἰς τοὺς ἐπὶ τόπου σπεύσαντας στρατιώτας τῆς ἀστυνομίας καὶ λογχοφόρους ἰππεῖς νὰ διελάσσωσι διὰ τοῦ πλήθους καὶ ἀπομακρύνωσι τὸν λαόν. Ἐφ' ᾧ ὁ φρούραρχος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν πρεσβευτὴν παρακλητικὰς παραστάσεις, ὅπως κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην καὶ μέχρις οὐ γεινή ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνεννόησις μετὰ τοῦ ὑπουργείου εὐαρεστηθῆ νάποσύρῃ τὴν σημαίαν, καθ' ὅτι διὰ τῶν ὑπαρχόντων ὀλίγων ἀνδρῶν δὲν ἦτο δυνατὸν ἐν ὁδῷ στενὰς ἐχούσῃ τὰς παρόδους νὰ διασκεδασθῆ τὸ πυκνότετον πλῆθος, μέχρι δὲ τῆς ἐκ τῶν στρατῶνων τῶν προαστείων προσελύσεως τῶν στρατευμάτων παρέρχεται χρόνος, καθ' ὃν ἠδύνατο νὰ συμβῶσι πολλαὶ συμφοραὶ, ἐφ' αἷς ὁ Γάλλος πρεσβευτῆς ἐκηρύσσετο ἐκ τῶν προτέρων ὑπεύθυνος. Ἄλλ' οὐ μόνον πάσας ταύτας τὰς παραστάσεις οὐδεμίαν ἤξιωσεν ἀκροάσεως, ἀλλὰ καὶ ἐθάρρησε νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν πύλην, ὕβρισε καὶ ἠπειλήσε καὶ ἔθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ξίφος.

Τότε δὴ τότε ὁ μέχρις ἐκείνης τῆς ὥρας μόνον διεψιθυρίζων λαὸς ἐξεμάνη, ἐξεφώνησε Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἤρχισε νὰναρρίπτῃ λίθους κατὰ τῶν παραθύρων. Τότ' ἐδέησε νὰ κλεισθῶσιν αἱ πύλαι τοῦ

schlossen werden und dann versuchte es einer aus dem Volke, auf die Altane hinauf zu klettern, riss die Fahne herab, trug sie, von einem dichten Haufen begleitet, in die kais. Burg, wo solche, jedoch halb zerrissen und verbrannt, ohne Widerstand auf der Hauptwache abgelegt wurde.

In der Wuth begnügte sich aber das Volk hiemit nicht, es hatte bereits die Thore erbrochen, als die Kavallerie und Grenadiere nur halb gekleidet anrückten und gleich das Haus und die Stiegen so gut besetzten, dasz nicht ein Mann die Zimmer des Botschafters betreten konnte, und es ist hiebey noch anzumerken, dasz, ungeachtet von den Leuten des Botschafters auf das eindringende Volk gefeuert worden war, dennoch von diesem weder ein Schusz geschehen, noch Jemanden von den Leuten des Botschafters ein Leid zugefüget worden sey.

Der französische Botschafter, den man noch in der Nacht durch mehrere Beschickungen zu beruhigen gesucht und der nicht miszkennen konnte, dasz von Seite der Regierung in einem so unvermutheten Falle zu seiner persönlichen Sicherheit alles Mögliche geschehen ist, foderte auf die trotzigste Art eine unbegranzte Zusicherung einer eclatanten Genugthuung wegen eines sich muthwillig zugezogenen, wo nicht vorsätzlich veranlaszten Volksinsults. Als man sich aber auf Zusicherungen dieser Art nicht gleich einliesz und, wie er vernünftiger Weise erwarten konnte, die Sache auf die nöthige Untersuchung aussetzen muszte, kündigte er seine Abreise an, die auch vorgestern Sonntags zu Mittag wirklich erfolgt ist, und die Regierung traf Anstalten, dasz er nicht nur sicher, sondern auch auf die anständigste Art und Weise und unter einer ansehnlichen escorte abreisen konnte.

Durch diese in der strengsten Wahrheit gegründete Darstellung des Herganges der Sache, weche jedoch lediglich zu Dero Wissenschaft und vorsichtigem Gebrauch zu dienen hat, befinden sich Eure hiemit hinlänglich in Stand gesetzt, die irrigen Begrife, so der Pforte vielleicht hierüber könnten beygebracht werden wollen, nöthigen Falls auf gute Art zu be-

μεγάρου, μεθ' ὃ ἐπειράθη τις τῶν τοῦ πλήθους νάναρριχηθῆ ἐπὶ τὸν ἐξώστην, κατεβίβασε βίξ τὴν σημαίαν, καὶ ἤνεγκε ταύτην, ὑπὸ πυκνοῦ πλήθους ἀκολουθούμενος, εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀνάκτορον, ὅπου αὕτη κατετέθη ἐν τῷ κυρίῳ φυλακείῳ ἄνευ ἀντιστάσεως, ἀλλ' ἡμιεσχισμένη καὶ ἡμικεκαυμένη.

Ἄλλ' ἐν τῇ μανίᾳ αὐτοῦ τὸ πλήθος δὲν ἠρέσθη εἰς ταῦτα, καὶ εἶχεν ἤδη διαρρήξει τὰς πύλας, ὅτε εἰσώρμησαν μόλις ἡμιενδεδυμένοι οἱ ἱππεῖς καὶ οἱ γρεναδιέροι, καὶ κατέλαβον πάραυτα τὸν οἶκον καὶ τὰς κλίμακας οὕτω στεγανῶς, ὥστε οὐδὲ εἰς ἀνὴρ ἠδυνήθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ δωμάτια τοῦ πρεσβευτοῦ. Παρατηρητέον δὲ καὶ ὅτι ἐν ᾧ παρά τῶν ἀνθρώπων τοῦ πρεσβευτοῦ ἐρρίφθησαν ὅπλα κατὰ τοῦ εἰσορμῶντος πλήθους, ἀλλ' ὅμως ἀπὸ τούτου οὔτε πυροβολισμὸς τις ἐρρίφθη, οὔτ' ἐβλάβη τις τῶν ἀνθρώπων τοῦ πρεσβευτοῦ.

Ὁ Γάλλος πρεσβευτῆς, ὃν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνην νύκτα ἐζήτησαν νὰ καθησυχάσωσι διὰ διαφόρων ἀπεσταλμένων καὶ ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ παραγνώρισῃ, ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶχε πράξει πᾶν τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς προσωπικὴν αὐτοῦ ἐξασφάλισιν ἐν περιστάσει οὕτως ἀπροβλέπτῳ, ἀπήτησεν ἐπιμονώτατα ἀπεριόριστον διαβεβαίωσιν ἐπιφανοῦς ἱκανοποιήσεως ἐπὶ λαϊκῇ ὕβρει, ἣν ἐπέσυρε καθ' ἑαυτοῦ ἐκουσίως, εἰ μὴ ἐκ προθέσεως προεκάλεσεν. Ἄλλ' ὅτε ὅμως ἡ κυβέρνησις δὲν συγκατετέθη ἀμέσως εἰς τοιαύτας διαβεβαιώσεις, καὶ, ὡς ἠδύνατο εὐλόγως νάναμένη, ἐδέησε νάναβληθῆ ἢ ὑπόθεσις μέχρι τῶν ἀναγκαίων ἀνακρίσεων, ἀνήγγειλε τὴν ἀναχώρησίν του, ἣτις καὶ ἐπηκολούθησε πραγματι τὴν μεσημβρίαν τῆς προχθῆς Κυριακῆς· ἡ δὲ κυβέρνησις ἔλαβε τὰ προσήκοντα μέτρα ὅπως ἀναχωρήσῃ οὐ μόνον ἀσφαλῶς, ἀλλὰ καὶ κατ' εὐπρεπέστατον τρόπον καὶ συνοδευόμενος ὑπ' ἀξιολόγου στρατιωτικῆς συνοδείας.

Διὰ τῆς εἰς τὴν αὐστηροτάτην ἀλήθειαν στηριζομένης ἐκθέσεως ταύτης τῶν γενομένων, ἣτις ὅμως δέον νὰ χρησιμεύσῃ μόνον πρὸς ὑμετέραν γνῶσιν καὶ συνετὴν χρῆσιν, εὐρίσκεσθε ἐπαρκῶς εἰς θέσιν νὰ ἐπανορθώσητε ἐν ἀνάγκῃ προσηκόντως τὰς πεπλανημένας εἰδήσεις, αἵτινες ἠδύναντο ἴσως νάνακοινωθῶσι περὶ τοῦ προκειμένου εἰς τὴν Πύλιν. Ἐν τούτοις δὲ φαίνεται ἐκ τῆς ἐξακολουθούσης ἀκριβοῦς ἀνακρί-

richtigen. Indessen scheinete aus der fortwährenden genauen Untersuchung sich immer mehr darzuthun, dasz es ein blos von der französischen Botschaft geflissentlich angelegter Handel, der sich aber gegen sie gekehret hat, gewesen und dasz der hiesige Hof keine Genugthuung zu leisten, sondern solche zu fodern und zu erwarten berechtiget sey.

Womit ich, nebst Anschlieszung der jüngeren Kundschafts- und Sanitätsnachrichten von den Gränzen te.

18 (Min. Int.)

*Billet an den K. K. Staats- und Obersten Polizey-
Minister Gr. v. Pergen.*

Wien, den 22 April 1798.

Des K. K. Herrn Staats- und Obersten Polizey- Minister Grafen von Pergen Excell. war es gefällig, einen Auszug von jenem Verhör hier mitzutheilen, welches durch die Polizey- oberdirektion gegen die Griechen und Türkischen Unterthanen wegen ihrer eingeleiteten aufrührerischen Anschlägen in den Türkischen Provinzen vorgenommen wurde.

Dieser Auszug war mit letzter nach Turkey abgegangener Post dem K. K. Internuntius mit dem Auftrage zugefertigt, damit er das durch die Verhör erhobene Geständnisz der Inquisiten den Ministern der Pforte zur Kenntniss mit dem Beysatz vorlege, dasz dermalen die inhaftirte acht Griechen über Semlin an den Kaimakam zu Belgrad werden ausgeliefert werden.

Unterzeichneter soll hiemit fordersonst ersuchen, damit die weiteren Vorkehrungen zu Abschikung dieser Inquisiten un-

σέως όσημέραι μάλλον άποδεικνύμενον, ότι ή έπελθοῦσα σκηνή οὐδέν άλλο ήτο ή συμβάν υπό τής γαλλικῆς μὲν πρεσβείας έπίτηδες παρασκευασθέν, στραφέν δέ κατ' αὐτῆς, και ότι ή ένταῦθα αὐλή έχει τὸ δικαίωμα οὐ μόνον μηδεμίαν νά παράσχη ίκανοποίησιν, άλλ' άπ' έναντιάς νάπαιτήση και άναμείνη τοιαύτην.

'Εφ' ό και μένω έπισυνάπτων τὰς νεωτέρας εκ τῶν συνόρων κατοπευτικὰς και ύγειονομικὰς είδήσεις.

18 ('Υπ. 'Εσ.)

Δελτίον πρὸς τὸν τῆς Α. βασιλικῆς και αὐτοκρατορικῆς Μ. ύπουργὸν τῶν έσωτερικῶν και τῆς ύψηλῆς άστυνομίας κόμια Φὸν Πέργεν (17).

'Εν Βιέννη, 12 'Απριλίου 1798

Ό τῆς Α. βασιλικῆς και αὐτοκρατορικῆς Μ. έξοχώτατος ύπουργὸς τῶν έσωτερικῶν και τῆς ύψηλῆς άστυνομίας εὔηρεστήθη νάνακοινώση εις ήμὰς περίληψιν τῶν πρακτικῶν τῆς υπό τῆς διευθύνσεως τῆς άστυνομίας γενομένης άνακρίσεως τῶν 'Ελλήνων ύπηκόων τῆς Πύλης περι τῶν παρασκευαζομένων παρ' αὐτῶν στασιαστικῶν σκευωριῶν έν ταίς τουρκικαίς έπαρχίαις.

Η περίληψις αὐτῆ άπεστάλη διὰ τοῦ τελευταίου εις Τουρκίαν άναχωρήσαντος ταχυδρομείου εις τὸν έξαρχον τῆς Α. Μ. μετὰ τῆς έντολῆς νάνακοινώση τὰ διὰ τῶν καταθέσεων έξαχθέντα πορίσματα τῆς άνακρίσεως εις τοὺς ύπουργοὺς τῆς Πύλης μετὰ τῆς προςθήκης, ότι κατ' αὐτὰς οί κρατούμενοι όκτώ 'Ελληνες μέλλουσι νά παραδοθῶσι διὰ Σεμλίου εις τὸν έν Βελιγραδίω καιμακάμην.

Ό ένταῦθα ύπογεγραμμένος κρίνει λυσιτελεῖς νά παρακαλέση διὰ τοῦ παρόντος, όπως εὔαρεστηθῆτε νά ενεργήσητε τὰ δέοντα παρὰ μὲν

ter einer Militar = Escorte bey dem Hofkriegsrath, sowie auch wegen ihres auf hiesigen Platz bisher geführten Handels bey den K. K. Landrechten als der personal Instanz das gewöhnliche einzuleiten gefällig seyn wolle.

Der hiesige Türkische Botschaffter gedenket mit diesen acht arretirten Griechen einen eigenen vertrauten Türken von seinem Gefolge nach Belgrad mitzuschicken.

Inbetref der zwey noch auf freuem Fusz befindlichen Griechischen Handlungsbedienten Machiuti und Amiro, nachdem Sie vermög aufgenommenen Verhör keinen direkten Antheil an diesen aufrührerischen Anschlägen gehabt haben, zugleich in Ansehen der Abrechnungen mit den Handelshausz auf diesen Platz nöthig seyn dörrften und endlich auch von dem hiesigen Botschaffter auf ihre dermalige Auslieferung nicht insistiret wird, glaubet unterzeichneter für dermals lediglich dem eigenen erlauchten Ermeszen Seiner Excell. unterlegen zu sollen, ob nicht diese zwey Leute indessen und insolang im stillen unter einem obachtsamen Auge zu behalten seyen, bis etwann die weitere Äusserung der Pforte über das eingeschikte Verhör erfolgen wird.

19 (Min. Int.)

Billet an den H. Gral. der Cavallerie Gr. v. Tige.

Wien, den 22^{ten} April 1798.

Da dermals acht wegen gefährlichen Planen eingezogene Griechen und Türkische Unterthanen, deren Verhör durch die Oberpolizey allhier ist aufgenommen worden, über Semlin nach Belgrad müszen abgeschicket werden und hiezu eine Militar = Begleitung nöthig seyn will, so wird zwar der H. Staats =

τῷ αὐλικῷ πολεμικῷ συμβουλίῳ πρὸς ἀποστολὴν τῶν κρατουμένων ὑπὸ στρατιωτικὴν συνοδείαν, παρὰ δὲ τοῖς ἀρμοδίοις πολιτικοῖς δικαστηρίοις περὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ὑπ' αὐτῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διεξαγομένου ἐμπορίου.

Ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Τουρκίας σκέπτεται νὰ συναποστείλῃ μετὰ τῶν ὀκτῶ κρατουμένων Ἑλλήνων εἰς Βελιγράδιον ἴδιον ἔμπιστον Τοῦρκον ἐκ τῆς ἀκολουθίας του.

Ὡς πρὸς δὲ τοὺς δύο ἄλλους ἐλευθέρους μένοντας ἐμπορικοὺς ὑπαλλήλους Μασούτην καὶ Ἀμοιρον, ἐπειδὴ οὗτοι συμφώνως πρὸς τὴν γενομένην ἀνάκρισιν οὐδὲν ἐνεργὸν μέρος ἔλαβον εἰς τὰς στασιαστικὰς ταύτας σκευωρίας, συγχρόνως δὲ δύνανται νὰ εἶνε ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν λογαριασμῶν μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἐμπορικῶν οἰκῶν, τέλος δ' ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι ἔκδοσιν αὐτῶν, πιστεύει ὁ ἐνταῦθα ὑπογεγραμμένος, ὅτι δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὑποβάλλῃ καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν ἰδίαν ὑψηλὴν κρίσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος τὴν σκέψιν ἂν πρέπει οἱ δύο οὗτοι ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ νὰ εὐρίσκωνται σιωπηρῶς ὑπὸ προσεκτικῆν ἐπιτήρησιν, ἕως γνωσθῇ ἢ περαιτέρω γνώμη τῆς Πύλης περὶ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως.

19 (Ὑπ. Ἐσ.)

Δελτίον

πρὸς τὸν στρατηγὸν τοῦ ἱππικοῦ κ. κόμιτα Φὸν Τίγε.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 12 Ἀπριλίου 1798

Ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς πρέπει νὰ σταλῶσι διὰ Σεμλίνου εἰς Βελιγράδιον ὀκτῶ ἔνεκεν ἐπικυνδύνων σχεδίων κρατούμενοι Ἕλληνες ὑπήκοοι τῆς Πύλης, οἵτινες ἀνεκρίθησαν ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς ἀστυνομίας, θὰ χρειασθῇ δὲ στρατιωτικὴ αὐτῶν συνοδεία, μέλλει μὲν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας νὰ συνεννοηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς

und Polizey = Minister in Ansehen dieser sicheren Beförderung selbst sich mit einem löbl. K.K. Hofkriegsrath einvernehmen; indessen da der Türkische Botschaffter allhier mit diesen Arrestanten einen vertrauten Türken von seinem Gefolge mitzuschicken gedenket, so sieht sich unterzeichneter veranlasset, des K. K. H. Grälen der Cavallerie Gr. v. Tige Excell. geziemend zu ersuchen, dasz sowohl wegen freu und ungehinderter Mitspazierung dieses Türken das nöthige verfüget, als auch noch weiters die gefällige Veranstaltung dahin möchte getroffen werden, damit auch der H. Commandant zu Semlin wegen sicherer überlieferung dieser arrestanten gegen Recepisse sich mit dem Kaimakam zu Belgrad einvernehme.

20 (Min. Int.)

Von demjenigen, was in Folge der freundschaftlichen Note vom 22^{ten} dieses wegen der gefänglichen Ablieferung nacher Semlin und der weiteren Abgabe nacher Belgrad der wegen aufrührerischen Anschlägen allhier arretirten 8 Griechen und türkischen Unterthanen von dem Hofkriegsrath an den hierlandes commandirenden Herrn Generalen Feldmarschalln Grafen Kinsky und in der Gleichförmigkeit an die betreffenden Behörden untereinem erlassen wird, davon geschieht des Herrn Ministers Baron von Thugut Excellenz mittelst der abschriftlichen Anlage die freundschaftliche Mittheilung.

Sobald das Uebergabs = Recepisse einlangt, wird solches sogleich des Herrn Ministers Baron von Thugut Excellenz nachgetragen werden.

Wien, am 24^{ten} April 1798.

In Ermanglung eines Kriegspräsidentens
Gr. Tige.

*An des K. K. wirkl. geheimen Raths und Ministers der
auswärtigen Geschäften Herrn Baron von Thugut Ex-
cellenz.*

ταύτης ἀποστολῆς μετὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Τουρκίας σκέπτεται νὰ συναποστείλῃ μετὰ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κρατουμένων ἔμπιστον Τοῦρκον ἐκ τῆς ἀκολουθίας του, δράττεται ὁ ἐνταῦθα ὑπογεγραμμένος τῆς εὐκαιρίας νὰ παρακαλέσῃ εὐσεβάστως τὸν ἐξοχώτατον στρατηγὸν τοῦ ἰππικοῦ κόμιτα Φὸν Τίγε, ὅπως διατάξῃ μὲν τὰ δέοντα περὶ ἐλευθέρας καὶ ἀνεμποδίστου διαβάσεως τοῦ Τούρκου τούτου, εὐαρεστηθῆ δὲ καὶ νὰ φροντίσῃ, ὅπως ὁ ἐν Σεμλίμφ φρούραρχος συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ καίμακάμη περὶ τῆς ἐπὶ ἀποδείξει ἀσφαλοῦς ἐκδόσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κρατουμένων.

20 (᾿Υπ. ᾿Εσ.)

Ἄνακοινοῦμεν φιλικῶς εἰς τὸν ἐξοχώτατον κ. ὑπουργὸν βαρῶνον Φὸν Τοῦγκουτ ἐπισυνημμένον ἀντίγραφον διαταγῆς τοῦ αὐλικοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου, συνεπιέει τῆς ἀπὸ 12 τελευτῶντος μηνὸς φιλικῆς ἐγγράφου ἐκδοθείσης πρὸς τὸν ἐνταῦθα διοικοῦντα ἀρχηγὸν, στρατάρχην κόμιτα Κίνσκυ καὶ συγχρόνως εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς ἀπαραλλάκτως ἀπευθυνθείσης, περὶ τῆς εἰς Σεμλίνον ὑπὸ δεσμῶ ἀπαγωγῆς καὶ εἰς Βελιγράδιον περαιτέρω παραδόσεως τῶν ἔνεκα στασιαστικῶν σκευωριῶν ἐνταῦθα κρατουμένων ὀκτὼ ὑπηκόων τῆς Πύλης.

Εὐθὺς ὡς ἀφίχθῃ ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν θάποσταλῆ καὶ αὕτη κατόπιν πάραυτα εἰς τὸν ἐξοχώτατον ὑπουργὸν κ. βαρῶνον Φὸν Τοῦγκουτ.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1798.

Ὁ πρόεδρος τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου καὶ ἀ. α.

ΚΟΜΙΣ ΤΙΓΕ

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον πραγματικὸν μυστικὸσύμβουλον καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Α. Μ. κ. βαρῶνον Τοῦγκουτ.

21 (Min. Int.)

*Copia**An den Herrn Feldmarschalln Grafen von Kinsky.*Wien, den 24^{ten} April 1798.

Nach einer Einvernehmung der K. K. geheimen Hof- und Staatskanzlei und des Herrn Staats- und Polizeyministers Grafen von Pergen mit dem Hofkriegsrathe kommen in Folge der mit der Ottomanischen Pforte getroffenen Uebereinkunft 8 griechische Unterthanen, welche wegen eingeleiteter aufrührerischen Anschlägen in dem türkischen Gebiet allhier gefänglich eingezogen und in dem Polizeyhaus ordentlich verhöret worden sind, unter einer hinlänglichen Militar-Eskorte von hier nach Semlin zur weiteren Uebergabe an den Kaimakam zu Belgrad zu Wasser abzuliefern und von Seite des hiesigen türkischen Bothschafter wird zu diesem Transport auch ein vertrauter Türk von seinem Gefolge bis nacher Belgrad beigegeben werden.

Zur verlässlichen Erreichung des Absehen wird dieser Transport solchergestalten einverständlich mit dem Herrn Generalmajor Magdeburg einzuleiten seyn, dasz der Transport den 27^{ten} diesz früh verlässig von hier abgehen könne, wovon sowohl der Herr Staats- und Polizeiminister Graf v. Pergen, als auch der türkische Herr Bothschafter wegen des mitzuschicken habenden Vertrauten mit Bestimmung des Tages und der Stunde zu verständigen und insbesondere mit dem lezten, so viel überhaupts die Mitsendung des Türken betrifft, ein freundschaftliches Einvernehmen zu pflegen ist.

Die mitgegeben werdende Eskorte hat in 24 Gemeinen, 2 Unteroffiziers und 1 Oberoffizier zu bestehen, und da zu besorgen steht, dasz die Arrestanten alles versuchen und an-

21 (Υπ. Έσ.)

Ἀρτίγραφον

Πρὸς τὸν στρατάρχη κ. κόμιτα Φὸν Κίνσκυ.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1798.

Μετὰ συνεννόησιν τοῦ μυστικοῦ αὐλικοῦ γραφείου τῆς Α. Μ. καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας κόμιτος Φὸν Πέργεν μετὰ τοῦ αὐλικοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου θὰ ἐκπεμφθῶσιν ὑπὸ ἐπαρκῆ στρατιωτικὴν συνοδείαν ἐντεῦθεν εἰς Σεμλίνον, ὅπως ἀποσταλῶσι περαιτέρω διὰ θαλάσσης καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ καίμακάμην, συνεπεῖα τῆς γενομένης μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς Πύλης συμφωνίας, ὅκτῳ Ἕλληνες ὑπήκοοι, οἵτινες ἔνεκα παρασκευαζομένων στασιαστικῶν σκευωριῶν ἐν τῷ τουρκικῷ ἐδάφει συνελήφθησαν ἐνταῦθα καὶ ἀνεκρίθησαν προσηκόντως ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἀστυνομίας. Παρὰ δὲ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας θὰ προστεθῆ πρὸς μεταφορὰν αὐτῶν μέχρι Βελιγραδίου καὶ ἔμπιστος Τούρκος ἐκ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ.

Πρὸς ἀσφαλῆ ἐκτέλεσιν τοῦ σκοπομένου πρέπει ἡ μεταφορὰ αὕτη νὰ παρασκευασθῆ ἐκ συνεννόησεως μετὰ τοῦ κ. ὑποστρατήγου Μάγδεβουργ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ συνοδεία νὰ δυνηθῆ νάναχωρήσῃ ἐντεῦθεν ἀσφαλῶς τὴν πρωίαν τῆς 17 τελευτῶντος, γινομένης τῆς ἀναγκαίας συνεννόησεως πρὸς τε τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας κόμιτα Φὸν Πέργεν καὶ τὸν κ. πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας χάριν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλησομένου ἐμπίστου, καθοριζομένης τῆς τε ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας. Ἰδίως δὲ εἶνε ἀνάγκη εὐμενοῦς συνεννόησεως μετὰ τοῦ δευτέρου καθ' ὅσον ἐν γένει ἀφορᾷ εἰς τὴν συναποστολὴν τοῦ Τούρκου.

Ἡ συναποσταλησομένη συνοδεία δέον νὰ σύγκειται ἐξ 24 στρατιωτῶν, 2 ὑπαξιωματικῶν καὶ 1 ἀξιωματικοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὑπάρχει φόβος, ὅτι οἱ κρατούμενοι μέλλουσι νάποπειραθῶσι καὶ μετέλθωσι τὰ

wenden werden, um sich zu verstümeln, zu ermorden, oder, wenn es anderst geschehen kann, auch zu entfliehen, mithin auf selbe die äusserste Aufmerksamkeit und Obsicht getragen werden musz, so werden des Herrn p... selbst von der Notwendigkeit überzeugt seyn, dasz das Kommando einen der verläzlichsten ausrichtsamsten Offizier übergeben und was die gemeine Mannschaft und die Unteroffiziers betrifft, hiezu vertrauteste Leute gewählt, jene hingegen, welche der griechischen Religion zugethan sind, ganz weggelassen werden.

Für den vorliegenden ausserordentlichen Transportirungs-Fall hat die Mannschaft doppelte Löhnung nach dem deutschen Verpflegsfusz zu bekommen und für den Offizier ist der Betrag einer ihn abzureichenden Zulage vorzuschlagen.

22 (Min. Ext.)

P. S. Zdum

Je n'ai pas manqué de faire, dès le lendemain de l'arrivée du dernier Courier, les compliments de Votre Excellence à Attif Ahmed Effendi sur son élévation, auxquels il a été infiniment sensible, et m'a prié de transmettre à Votre Excellence ses remerciemens avec l'assurance que, par le zèle, l'exactitude, l'empressement à terminer nos affaires et le soin de maintenir l'heureuse union des deux Cours, il ne cédera en rien à son prédécesseur. L'entretien a ensuite tourné sur les ravages que la démocratie a produits déjà en Italie, en Allemagne, et dont elle menace l'Espagne aussi bien que le Royaume de Naples; il est convenu avec M^r de Wallenbourg de la nécessité d'un concert intime entre les anciens Gouvernemens, en ajoutant que les grands Monarques devoient plus que jamais s'entr' assister et se serrer les uns contre les autres pour s'opposer avec efficacité à ce débordement général. Il a rappelé, à cette occasion, le procédé loyal de la Cour Imp^{le} à l'égard du com-

πάντα ὅπως ἀκρωτηριάσωσιν ἑαυτοὺς, αὐτοκτονήσωσιν ἢ καὶ ἀποδράσωσιν, ἂν ὅπωςδὴποτε εἶνε κατορθωτὸν, καὶ κατὰ ταῦτα πρέπει νὰ καταβληθῇ μεγίστη περὶ αὐτοὺς προσοχὴ καὶ ἐπιτήρησις, πείθεσθε βεβαίως ὑμεῖς αὐτὸς περὶ τῆς ὑφισταμένης ἀνάγκης ὅπως ἢ μὲν διοίκησις τῆς συνοδείας ἀνατεθῇ εἰς ἓνα τῶν ἀσφαλεστάτων καὶ δραστηριωτάτων ἀξιωματικῶν, οἱ δὲ στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοὶ ἐκλεχθῶσιν ἐξ ἐμπιστοτάτων ἀνδρῶν, ἀποκλεισθῶσι δὲ καθ' ὀλοκληρίαν οἱ πρεσβεύοντες τὸ ὀρθόδοξον θρήσκευμα.

Διὰ τὴν προκειμένην ἕκτακτον μεταφορὰν εἰς μὲν τοὺς ἀνδρας θὰ δοθῇ διπλοῦς μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γερμανικοῦ σιτηρεσίου, διὰ δὲ τὸν ἀξιωματικὸν θὰ προταθῇ ποσὸν ἐπαρκοῦς δι' αὐτὸν ἐπιμισθίου.

22 (Υπ. 'Εξ.)

Ὑστερόγραφον δεύτερον.

Δὲν ὑστέρησα νὰ ὑποβάλω εὐθὺς τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεως τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου εἰς τὸν Ἀττίφ Ἀχμέτ Ἐφέντην ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ τὰ συγχαρητήρια τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἐφ' οἷς ἀπείρως ἠὲχαριστήθη καὶ με παρεκάλεσε νὰ διαβιβάσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως, ὅτι ὡς πρὸς τὸν ζῆλον, τὴν ἀκρίβειαν, τὴν προθυμίαν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἡμετέρων ὑποθέσεων καὶ τὴν φροντίδα νὰ διατηρήσῃ τὴν εὐτυχῆ ἔνωσιν τῶν δύο αὐλῶν κατ' οὐδὲν θὰ ὑστερήσῃ τοῦ προκατόχου του. Ἡ συνομιλία ἐτράπη κατόπιν περὶ τὰς καταστροφάς, ἃς ἡ δημοκρατία ἐπήνεγκεν ἤδη ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ, καὶ δι' ὧν ἀπειλεῖ τὴν τε Ἰσπανίαν καὶ τὸ βασιλείον τῆς Νεαπόλεως. Συνεφώνησε δὲ μετὰ τοῦ κ. Φὸν Βάλλεμβουργ περὶ τῆς ἀνάγκης εἰλικρινοῦς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν συντηρητικῶν κυβερνήσεων, προσθέτων, ὅτι οἱ μεγάλοι μονάρχαι ὀφείλουσι νῦν εἶπερ ποτὲ νὰ ἐπικουρήσωσιν ἀλλήλοις καὶ νὰ συσφιγθῶσι πρὸς ἀλλήλους, ὅπως ἀντιστῶσι λυσιτελῶς εἰς τὴν γενικὴν ταύτην πολιτικὴν ἀκολασίαν. Ἐπὶ τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ ἀνέ-

plot des Grecs, et a demandé si j'avois reçu de nouveaux avis sur des découvertes ultérieures ou sur les mesures qu'on prendra pour arrêter la propagation de principes si pernicieux.

Il est certain, au reste, que le danger que court l'Archipel et la Grèce par le voisinage des François et la révolution des isles Vénitiennes, influe puissamment sur la politique actuelle de la Porte, et la dispose à toutes ces condescendances que nous n'éprouverions pas de sa part dans un autre ordre des choses.

J'ai l'honneur d'être respectueusement *ut in Litteris*

Le Bⁿ d'Herbert Rathkeal.

Péra de Constantinople, le 25 Avril 1798.

à S. E. M^r le Baron de Thugut.

23 (Min. Ext.)

An den K. K. Internuntius Freyh. v. Herbert

d. d^o 1^{ten} May 1798.

Die letzte Konstantinopolitaner Post mit den gewöhnlichen halbmonatlichen Berichten vom 11^{ten} April ist mir den 28^{ten} dieses richtig zu Handen gekommen und habe ich daraus mit Vergnügen die durch Dero eifrige Betreibung wirklich erfolgte Ernennung eigener Mubaschirs der Pforte an die barbaresken Kantonen zur Berichtigung und Sicherstellung unserer neuen Schifffahrt sowohl, als die Abschickung eines andern mit gemessenen Befehlen nacher Bosnien zur Abstrafung der bisherigen Ruhestöhler und beszeren Handhabung in Hinkunft der

μνησε τὴν εὐθείαν καὶ ἄδολον διαγωγὴν τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς συνωμοσίας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἠρώτησεν ἂν εἶχον λάβει νέας εἰδήσεις περὶ μεταγενεστέρων ἀποκαλύψεων ἢ περὶ τῶν μέτρων τῶν ληπτέων πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς διαδόσεως ἀρχῶν οὕτως ἐπικινδύνων.

Εἶνε δ' ἄλλως βέβαιον, ὅτι ὁ κίνδυνος ὃν διατρέχει τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ ἡ Ἑλλάς ἐκ τῆς γειτονίας τῶν Γάλλων καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν βενετικῶν νήσων ἐπιδραῖ μέγᾳ ἐπὶ τὴν σημερινὴν πολιτικὴν τῆς Πύλης καὶ καθιστᾷ αὐτὴν εὐδιάθετον πρὸς πάσας ἐκείνας τὰς συγκαταβάσεις; ἃς δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νάναμείνωμεν παρ' αὐτῆς, ἂν ἄλλοιᾳ ἦτο ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ εὐσεβᾶςτως ὡς ἐν τοῖς διαπιστευτηρίοις μου γράμμασιν.

Ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ράτκηλ.

Ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 15 Ἀπριλίου 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαρῶνον Τοῦγκουτ.

23 (Ἵπ. Ἐξ.).

Πρὸς τὸν ἑξαρχον τῆς Α. βασιλικῆς καὶ αὐτοκρατορικῆς Μ. βαρῶνον κ. Ἐρβέρτον.

21 Ἀπριλίου 1798.

Τὸ τελευταῖον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ταχυδρομεῖον μετὰ τῆς συνήθους δεκαπενθημέρου ἐκθέσεως τῆς 1 Ἀπριλίου περιῆλθεν ἐν τάξει εἰς χεῖράς μου τὴν 18 τελευτῶντος μηνός. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ εἶδον ἐξ αὐτῆς, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐνζήλον ὑμῶν ἐνέργειαν κατωρθώθη πράγματι νὰ διορίσῃ ἡ Πύλη ἰδίους μουχασίρας κατὰ τὰς χώρας τῆς Βαρβαρίας πρὸς εὐόδωσιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς νέας ἡμῶν θλασσοπλοίας; ὡς καὶ νάποστείλῃ εἰς Βοσνίαν ἄλλον μουχασίρην μετὰ μεμετρημένων διαταγῶν πρὸς τιμωρίαν τῶν μέχρι τοῦδε ταραχοποιῶν καὶ καλλιτέραν ἐν τῷ μέλλοντι συντήρησιν τῆς προσηκούσης τάξεως

behörigen Ordnung und Nachbarschaft auf jener Gränze zu ersehen gehabt. Beydes ist mir untereinem auch von Seite des hiesigen türkischen Botschafters bestätigt und mit mehreren Bethierungen der Freundschaft und Bereitwilligkeit der Pforte, unseren billigen Verlangen in einem, so wie in dem andern zu willfahren, begleitet worden.

Die indessen eingeschickten und auf den Haven von Triest ausgestellten Fermane für ebensoviel Dalmatiner und boecherer Schiffe werden samt den erforderlichen K. K. Patenten und scontrinen unverweilt an das dortige Gubernium befördert werden, um selbe durch dieses Mittel der Vortheile der übrigen dortigen K. K. Seefahrer ohne fernerm Zeitverlust theilhaftig zu machen.

In der Nebenlage erhalten Eure abermals die Aktenstücke für 14 andere, dem bekannten venetianischen groszen Handelshaus Jseppo Treves ed Emanuel zugehörige Kauffahrteyschiffe, wovon die meisten in Venedig entweder wirklich vor Anker liegen oder auf der Fahrt dahin begriffen sind, das einzige *il felice evento*, welches in dem mitfolgenden certificat fälschlich *il Pacifico* genannt wird, ausgenommen, so dermalen in Malaga befindlich ist und mit den vielen andern in auswärtigen Häven stehenden venetianischen Schiffen die Verlegenheit theilet, wie es wohl ohne Gefahr vor den barbareskischen Korsaren seine Rückfahrt nach den K. K. Staaten antretten könne, um sich zur Erhaltung der nöthigen Seurkunden in die Regel zu setzen.

Da es nun allerdings in der strengsten Billigkeit gegründet ist, diesem und andern in ähnlichem Fall ohne ihr Verschulden befindlichen vormalig venetianischen und nunmehr K. K. Schiffen wenigstens zu ihrer sicheren Heimfahrt und Erlangung der erforderlichen Expeditionen zu verhelfen, das von Eurer

d. d^o 24^{ten} März vorgeschlagene Mittel einer hinlänglichen Escortirung mittels K. K. Fregatten aber aus gänzlichem Mangel dieser letzteren nicht anwendbar, ein oder anderer bewaffneter Kutter hingegen zu schwach ist, um wider die wohl ausge-

καὶ γειτονίας κατὰ τὰ αὐτόθι σύνορα. Ἀμφότερα δὲ ταῦτα ἐπεβεβαιώθησάν μοι ἐν τῷ μεταξὺ καὶ παρὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας, συνοδεύοντος τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην καὶ διὰ πολλῶν διαβεβαιώσεων περὶ τῆς φιλίας τῆς Πύλης καὶ τῆς προθυμίας αὐτῆς ὅπως ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ζητήμασιν ἀνταποκριθῆ πρὸς τὰς δικαίας ἡμῶν ἀπαιτήσεις.

Τὰ ἐν τῷ μεταξὺ ἀποσταλέντα καὶ διὰ τὸν λιμένα Τεργέστης ἐκδομένα φερμένα δ' ἰσχύρισμα πλοῖα ἐκ Δαλματίας καὶ Καττάρου μετὰ καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων καὶ πιστοποιητικῶν ἐστάλησαν ἀμελλητί εἰς τὸν διοικητὴν Τεργέστης, ὅπως διὰ τοῦ μέσου τούτου καὶ τὰ πλοῖα ἐκεῖνα μετὰσχῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς τῶν προνομίων τῶν λοιπῶν αὐτόθι Θαλασσοπόρων τῆς Α. Μ.

Ἐν τοῖς συνημμένοις λαμβάνετε πάλιν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα διὰ 14 ἄλλα εἰς τὸν γνωστὸν μέγαν βενετικὸν ἐμπορικὸν οἶκον Ἰωσήφ Τρέβες ἀνήκοντα ἐμπορικὰ πλοῖα, ὧν τὰ πλείστα ἢ εὐρίσκονται ἤδη ἠγκυροβολημένα ἐν Βενετίᾳ ἢ πλέουσι πρὸς αὐτήν. Ἐν δὲ μόνον ἐξαιρεῖται, *il felice evento* (ἡ εὐτυχῆς ἔκβασις), ὅπερ ψευδῶς ὀνομάζεται *il Pacifico* (ὁ Εἰρηνικός) ἐν τῷ συνημμένῳ πιστοποιητικῷ· εὐρίσκεται δὲ τοῦτο τὰ νῦν ἐν Μαλάκῃ (Malaga) καὶ συμμερίζεται μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐν ξένοις λιμέσιν εὐρισκομένων βενετικῶν πλοίων τὴν στενοχωρίαν πῶς νὰ ἐπιχειρήσῃ ἄνευ κινδύνου ἀπὸ τῶν πειρατῶν τῆς Βαρβαρίας τὸν κατάπλου εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Α. βασιλικῆς καὶ αὐτοκρατορικῆς Μ., ὅπως ἔλθῃ εἰς τάξιν λαμβάνον τὰ ἀναγκαῖα ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

Καὶ ἀπαιτεῖ μὲν πάντως ἡ αὐστηροτάτη δικαιοσύνη νὰ δοθῆ εἰς τε τοῦτο τὸ πλοῖον καὶ εἰς ἄλλα ἄλλοτε μὲν ποτε βενετικὰ, νῦν δὲ αὐστριακὰ πλοῖα, εὐρισκόμενα ἄνευ ἰδίου πταιίσματος εἰς ὁμοίαν θέσιν, βοήθειά τις τοῦλάχιστον πρὸς ἀσφαλῆ αὐτῶν κατάπλου καὶ ἀπόκτησιν τῶν ἀναγκαιούτων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων. Ἄλλὰ τὸ ὑφ' ἡμῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 Μαρτίου προταθὲν μέτρον ἐπαρκοῦς συνοδείας τῶν πλοίων τούτων διὰ φρεγατῶν τῆς Α. Μ. δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ ἕνεκα παντελοῦς ἐλλείψεως τοιοῦτων μονοκρότων, οἷοςδὲποτε δὲ καθωπλισμένος κέρκουρος (κόττερον) δὲν θὰ εἶχε τὴν δύναμιν

rüsteten algierinischen armateurs eine vollkommene Sicherheit zu gewähren, zu geschweigen, dasz eine dergleichen Anstalt nur zu mehrerer Anreizung der Barbaresken dienen und folglich unsere Schifffahrt für dermalen noch grösserer Gefahr aussetzen dürfte, so kömmt es vorzüglich darauf an, auch dieserwegen mit dem Reis Efendi oder dem Capudan Pascha Wekili einen anständigen Ausweg zu verabreden und alle diese Schiffe für den einzigen Fall ihrer Rückkehr etwa mit ähnlichen Bujucultis (?), wie jenen in den türkischen Häven vorfindigen ertheilet worden sind, zu versehen, zu gleicher Zeit aber die Kantonen durch die an selbe bestimmten Mubaschirs von dieser Verfügung behörig verständigen und ihnen die Respektierung derselben aufs nachdrücklichste einschärfen zu lassen.

Uebrigens musz ich Eurere allhier noch anmerken, dasz Treves die Ausstellung der angesuchten Seefermane für seine oberwähnten 14 Schiffe durchaus für keinen andern K. K. Haven als Venedig zu erhalten wünschet, und wird es dahero von den Umständen abhängen, ihm solche früher oder später verschaffen zu können, worüber sowohl, als über die Erlegung der gewöhnlichen Taxen sich Dieselben mit dem dortigen Handelshaus Hübsch und Timoni, als dessen Bestellten, näher einzuvernehmen bedacht seyn wollen.

Endlich wird Eurere bey Durchlesung der betreffenden Aktenstücke dieser Schiffe auch die Anmaszung des K. K. Vizekonsuls in Alexandrien nicht entgehen, welcher sich noch im vorigen Jahre zwey derselben mit passe-avant nach Venedig zu versehen beykommen lassen; eine Unregelmässigkeit, die ihm zu verweisen, so wie die künftige sorgfältige Enthaltung von einem solchen Miszbrauche ernstlich zu untersagen ist.

Da der Capudan Pascha bey Dero Abschiedsbesuche und Vorstellung des Timoni von der Mitschickung dieses letzteren oder eines sonstigen K. K. Dollmetschers in dessen Lager weiters keine Erwähnung mehr zu machen für gut gefunden hat,

νά παράσχη πλήρη ἀσφάλειαν κατὰ τῶν καλῶς ἐξηρητισμένων ἀλγερινῶν καταδρομικῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοιοῦτό τι μέτρον θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ μεγαλείτερον ἐρεθισμόν τῶν Βερβέρων καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ ἐκθέσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν εἰς ἀκόμη μεγαλείτερον κίνδυνον. Διὰ ταῦτα πρέπει νὰ φροντίσωμεν κυρίως ὅπως καὶ περὶ τούτου εὔρεθῇ εὐκοσμός τις διέξοδος ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ἑφέντη ἢ τοῦ Καπετὰν πασσᾶ Βεκιλῆ καὶ ὅπως πάντα ταῦτα τὰ πλοῖα διὰ μόνην τὴν περίστασιν τοῦ ἐκ τῆς ξένης κατάπλου αὐτῶν ἐφοδιασθῶσι μὲ μπουγιουρντιὰ (;) ὅμοια περίπου πρὸς τὰ χορηγηθέντα εἰς τὰ ἐν τοῖς τουρκικοῖς λιμέσιν εὑρισκόμενα, ἀλλὰ συγχρόνως κοινοποιηθῇ προσηκόντως ἢ τοιαύτη διαταγὴ εἰς τὰς ὑπηκόους τοπαρχίας τῆς Τουρκίας διὰ τῶν ἐν αὐταῖς διωρισμένων μουθασιρῶν καὶ ἀπευθυνθῇ εἰς αὐτὰς ἀυστηροτάτη διαταγὴ περὶ τηρήσεως τῆς διαταγῆς ταύτης.

Ἄλλως δὲ ὀφείλω νὰ παρατηρήσω εἰς ὑμᾶς πρὸς τούτοις ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Τρέβες τὴν ἔκδοσιν τῶν ζητουμένων ναυτιλιακῶν φερμανίων διὰ τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα 14 πλοῖα του δι' οὐδένα ἄλλον λιμένα τῆς Α. Μ. ἐπιθυμεῖ ἢ διὰ μόνον τὸν τῆς Βενετίας. Διὰ ταῦτα θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῶν περιστάσεων ἢ ταχύτερα ἢ βραδύτερα ἐπίτευξις τῆς εἰς αὐτὸν προμηθείας τούτων. Παρακαλεῖσθε δὲ περὶ τε τοῦ ζητήματος τούτου καὶ περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν συνήθων δικαιωμάτων νὰ συνεννοηθῆτε ὡς πρὸς τὰ καθ' ἕκαστα μετὰ τοῦ αὐτόθι ἐμπορικοῦ οἴκου Χύψ καὶ Τιμόνη ὡς ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Τέλος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τῶν πλοίων τούτων δὲν θὰ διαφύγῃ ὑμᾶς καὶ ἡ ἄτοπος διαγωγὴ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑποπροξένου τῆς Α. Μ., ὅστις δύο αὐτῶν ἀκόμη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐτόλμησε νὰ ἐφοδιάσῃ μετὰ διαβατηρίων διὰ Βενετίαν. Διὰ τὸ ἄτοπον δὲ τοῦτο πρέπει νὰ ἐλέγξῃτε αὐτὸν ὡς καὶ νὰ ἐπιβάλλητε ἀυστηρῶς ἐν τῷ μέλλοντι προσεκτικὴν ἀποχὴν ἀπὸ τοιαύτης καταχρήσεως.

Ἐπειδὴ ὁ Καπετὰν Πασσᾶς κατὰ τὴν ὑμετέραν πρὸς ἀποχαιρισμόν ἐπίσκεψιν καὶ παρουσίαισιν τοῦ Τιμόνη δὲν ἔκρινε καλὸν νὰ ποιῆσῃ πλέον μηδεμίαν μνείαν περὶ τῆς συναποστολῆς τούτου ἢ ἄλλου τινὸς διερμηνέως τῆς Α. Μ. εἰς τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, ἐπράξατε

so ist ganz wohl geschehen, dasz auch Eure die Sache fallen zu lassen sich entschlossen haben, indem solches ohnehin für dermalen überflüssig wäre und künftig erst die Zeit lehren musz, ob oder in wie weit allenfalls ein dergleichen Antrag für den allerhöchsten Dienst erforderlich oder zuträglich seyn dürfte.

Wahrscheinlich wird auch wegen des Festungsplanes von Widdin schwerlich mehr eine Rede vorkommen. Sollte jedoch wieder Vermuthen einige Anregung deszhalb an Eure gemacht werden, so ist solche mit der Entschuldigung, dasz sich in unsern Archiven nichts dergleichen vorfände, oder sonst auf eine gute Art abzulehnen. überhaupt aber dergleichen ungewöhnliche und mehr als einem Bedenken unterworfenen Zumuthungen jederzeit nach Möglichkeit hindanzuhalten und alles, was hiezu Anlas geben könnte, künftig zu vermeiden.

Wie Eurer aus dem in der zweyten Beylage nebenfolgenden Hofkriegsräthlichen Kommunikate vom 24ten des v. M. mit mehrerem ersehen werden, so sind die wegen aufrührischer Anschläge wider das türkische Gebiet allhier gefänglich eingezogenen und Denselben bereits aus dem mit voriger Post zur Einsicht übermachten Verhörprotokoll bekannten 8 Griechen und türkischen Unterthanen auf schriftliches Ansuchen des hiesigen ottomanischen Botschafters unter einer hinlänglichen militär escorte und mit Beygebung auch eines vertrauten Türkens von seinem Gefolge, den 27ten frühe von hier nach Semlin zur weiteren Uebergabe an den belgrader Kaimakam zu Wasser abgeliefert und die Verpflegungs- und Transportkosten von der Behörde zu tragen übernommen worden; welchen Beweis des diesseitigen Wohlwollens gegen die Pforte, so wie des entschiedenen Abscheues wider alle dergleichen öffentliche Unruhstifter bey uns oder unsern Nachbarn Eure an gehörigen Orten gelten zu machen von selbst bedacht seyn werden. In der Voraussetzung, dasz die Pforte auch ihrer Seits von gleichen Gesinnungen gegen unsern Hof belebet sey,

καλῶς καὶ ὑμεῖς ἀποφασίσαντες νὰ παραιτήσητε τὸ ζήτημα τοῦτο, τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐπὶ μὲν τοῦ παρόντος θὰ ἦτο ἄλλως περιττόν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι δέον νὰ διδάξη ὁ χρόνος ἂν καὶ κατὰ πόσον τυχὸν τοιαύτη τις πρότασις θὰ εἶνε ἀναγκαῖα ἢ λυσιτελής διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Α. Μ.

Πιθανῶς δὲ καὶ περὶ τοῦ σχεδίου τῆς ὀχυρώσεως τοῦ Βιδινίου δύσκολον εἶνε νὰ ἔλθῃ πάλιν λόγος. Ἄλλ' ἂν παρ' ἐλπίδα γείνη εἰς ὑμᾶς μνεῖα περὶ τοῦ προκειμένου, δέον νὰ ἐκφύγητε τὸν περὶ τούτου λόγον, φέροντες τὴν δικαιολογίαν, ὅτι δὲν ὑπάρχει τι τοιοῦτον ἐν τοῖς ἡμετέροις ἀρχείοις, ἢ δι' ἄλλου τινὸς καλοῦ τρόπου. Ἐν γένει δὲ ἀξιώσεις τοιαύτας ἀήθεις καὶ ἐνεχούσας πολλὰ τὰ ὑποπτα νὰ παραγκωνίζητε πάντοτε κατὰ τὸ δυνατόν καὶ νὰ ποφεύγητε ἐν τῷ μέλλοντι πᾶν ὅτι ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τοιαυτά τινα.

Ὡς θέλετε ἴδει σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκ τῆς ἐν τῷ δευτέρῳ συνημμένῳ προσηρητημένης ἀνακοινώσεως τοῦ αὐλικῆς πολεμικοῦ συμβουλίου τῆς 14 παρελθόντος μηνός, ἐξαπεστάλησαν τὴν πρωίαν τῆς 17 ἐντεῦθεν εἰς Σεμλίνον πρὸς περαιτέραν παράδοσιν εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ καϊμακάμην διὰ τοῦ ποταμοῦ συνεπέια ἐγγράφου αἰτήσεως τῆς ἐνταῦθα ὀθωμανικῆς πρεσβείας ὑπὸ ἐπαρκῆ στρατιωτικὴν συνοδείαν, ἀκολουθούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ ἐμπίστου Τούρκου ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ πρεσβευτοῦ, οἱ ἕνεκα στασιαστικῶν σκευωριῶν κατὰ τῆς τουρκικῆς ἐπικρατείας ἐνταῦθα συλληφθέντες καὶ ἤδη εἰς ὑμᾶς ἐκ τῶν διὰ τοῦ προηγουμένου ταχυδρομείου πρὸς ὑμετέραν γνώσιν ἀποσταλέντων πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως γνωστοὶ ὅκτῳ Ἑλληνας ὑπήκοοι τῆς Πύλης. Ἀνέλαβον δ' αἱ ἀρχαὶ τὰς δαπάνας τῆς διατροφῆς καὶ μεταφορᾶς. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην τῆς ἡμετέρας πρὸς τὴν Πύλην εὐνοίας καὶ τῆς κεκηρυγμένης ἀποστροφῆς πρὸς πάντας τοὺς ὁμοίους διαταράκτας τῆς δημοσίας τάξεως ἐν τῷ ἡμετέρῳ κράτει ἢ παρὰ τοῖς ἡμετέροις γείτοσι θέλετε φροντίσει, ὡς εἰκός, νὰ ἐπιδειξήτε ὅπου δεῖ. Προϋποθέτοντες δὲ, ὅτι καὶ ἡ Πύλη τρέφει καὶ αὐτὴ ὅμοια αἰσθήματα πρὸς τὴν ἡμετέραν αὐλήν, δὲν θεωροῦμεν ἐπιδεχομένην ἀναβολὴν τινα τὴν ἀξιώσιν περὶ τοῦ εἰς ὑμᾶς διὰ τῶν προηγουμένων ἐπιστολῶν μου συ-

kann die Ausstellung des Dennenselben schon mittels meiner vorhergehenden Weisung anempfohlenen Reverse einer gleichmäßig willfährigen Auslieferung ähnlicher Uebelgesinnten, welche in der Turkey Unterstand zu suchen und durch öffentliche oder heimliche machinationen an der Gränze die Ordnung und Ruhe der dieszeitigen Staaten zu stöhren sich erfrechen dürften, nicht wohl einigem Anstande unterliegen und scheint es dahero überflüzig zu seyn, dasz ich Eurer den dieszfälligen Auftrag hier noch einmal wiederhole.

In der ferneren Beylage einer Note der B. O. Hofkanzley vom 9^{ten} April folget eine Berechnung der von der Sanitätskasse in Triest voriges Jahr für die aus türkischer Gefangenschaft zurückgekehrten K. K. Unterthanen bestrittenen Auslagen pr. 200 fl. 47 5/6 Kr., welche Dieselben hiemit der Gewohnheit nach aus dem Redemtionsfond vergüten zu lassen Sorge tragen wollen.

Wegen der bekannten Foderungs = Angelegenheit des Valentin Gollner gewärtige ich ehestens und um desto mehr die versprochene Ausarbeitung, als S. M. erst noch auf einen neueren Vortrag der Ungarischen Hofkanzley zu Gunsten dieses verunglückten Handelsmanns zu entschlieszen geruhet haben, dasz Eurer bereits aufgetragen worden sey, die in der jüngeren Bittschrift von demselben angeführten Gründe zu prüfen, so weit es thunlich die weitere Einschreitung bey der Pforte zu machen und über alles, so bald möglich, den endlichen Bericht zu erstatten, um solchen alsdann gedachter Hofkanzley mittheilen lassen zu können.

Mittels des vierten Aufschluszes übermache ich Eurer einige mir soeben von dem H. Gr. v. Thurn aus Zara und dem H. Gen. Brady aus Cattaro zugekommene abermalige Seefermangesuche für die 5 Schiffe *il Buon Servo, la Corragiosa, Giesù e Maria, la Beata Vergine di Savina* und *la S^{ma} Trinità*, wovon die ersten 4 zu Castel nuovo und das letzte zu Cattaro vor Anker liegen.

σταθέντος ἀνταλλάγματος ἐξ ἴσου προθύμου ἐκδόσεως ὁμοίων κακοποιῶν; οἵτινες θὰ ἐπεχειροῦν θρασείως νὰ εὕρωσιν ἄσυλον ἐν Τουρκίᾳ καὶ νὰ διαταράξωσι τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἡμετέρου κράτους διὰ φανερῶν ἢ κρυφίων μηχανορραφιῶν κατὰ τὰ σύνορα. Διὰ ταῦτα φαίνεται περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω εἰς ὑμᾶς καὶ πάλιν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δοθεῖσαν ὑμῖν ἐντολήν.

Ἐν τῇ ἄλλῃ συνημμένῃ ἀνακοινώσει τοῦ . . . (;) αὐλικῷ γραφείου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Μαρτίου περιλαμβάνεται λογαριασμός τῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Τεργέστη ὑγειονομικοῦ ταμείου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος γενομένων δαπανῶν ἐκ 200 φλωρινίων καὶ 47 ⁵/₆ κρεῦτσαρίων διὰ τοὺς ἐκ τῆς τουρκικῆς αἰχμαλωσίας ἐπιστρέψαντας ὑπηκόους τῆς Α. Μ. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλετε φροντίσει ὅπως κατὰ τὸ ἔθος ἀποδοθῇ ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ἀπολυτρώσεως αἰχμαλώτων.

Ὡς πρὸς τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Βαλεντίνου Γκόλλνερ ἀναμένω τάχιστα συμφώνως πρὸς τὴν ὑμέτεραν υπόσχεσιν τὰ πορίσματα τῆς παρ' ὑμῶν μελέτης τοῦ προκειμένου ζητήματος τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ Α. Μ. μετὰ νέαν πρότασιν τοῦ οὐγγρικοῦ αὐλικῷ γραφείου ὑπὲρ τοῦ ἀτυχήσαντος τούτου ἐμπόρου ἠδὸκῃσε πρὸ μικροῦ νάποφασίσῃ, ὅτι ἀνετέθη ἤδη εἰς ὑμᾶς νὰ ἐξετάσῃτε τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ νεωτέρᾳ αἰτήσῃ ἀναφερομένους λόγους, νὰ ἐνεργήσῃτε περαιτέρω τὰ δέοντα παρὰ τῇ Πύλῃ, καθ' ὅσον εἶνε ἐφικτὸν, καὶ νὰ υποβάλλῃτε ὅσον ἔνεστι τάχιον περὶ πάντων τὴν ὀριστικὴν ἔκθεσιν, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἀνακοινώσωμεν αὐτὴν ἔπειτα εἰς τὸ εἰρημένον αὐλικὸν γραφεῖον.

Διὰ τοῦ τετάρτου συνημμένου ἀποστέλλω ὑμῖν νέας τινὰς αἰτήσεις περὶ ναυτιλιακῶν φερμανίων ἀποσταλείσας μοι κατ' αὐτάς ὑπὸ τοῦ κ. κόμιτος Φὸν Τούρν ἐκ Ζάρας καὶ τοῦ στρατηγοῦ κ. Βράδου ἐκ Καττάρου διὰ τὰ 5 πλοῖα *il Buon Servo* (ὁ καλὸς δοῦλος), *La Corragiosa* (ἡ Θαρραλέα), *Giesù e Maria* (Ἰησοῦς καὶ Μαρία), *La Beata vergine de Savina* (ἡ Κεχαριτωμένη τῆς Σαβίνης) καὶ *la Sma Trinità* (ἡ Παναγία Τριάς), ὧν τὰ τέσσαρα πρῶτα εἶνε ἡγχυροβολημένα ἐν Καστελλονόβω, τὸ δὲ πέμπτον ἐν Καττάρφ.

Womit ich, nebst Mittheilung der jüngsten Kundschafts- und Sanitäts-Nachrichten von den Gränzen und Anschliesung eines Anbringens des K. K. Unterthans Maximo Curtovich um Befreyung seines Sohnes aus der barbareskischen Sklaverey, wie auch eines mir für den H. Gr. v. Ludolf zugekommenen Schreibens, mit vollkommener Hochachtung verharre.

24 (Min. Ext.)

P. Stum 4um

Votre Excellence me charge, par la dernière dépêche, d'annoncer à la Porte, en réponse à sa demande formelle, la résolution prise de faire extradier à Belgrade les dix conspirateurs grecs arrêtés, en exigeant d'elle l'assurance donnée par écrit d'une réciprocité parfaite dans des cas semblables, non seulement pour éloigner des gens turbulens des confins, mais aussi pour faire délivrer ceux qu'on réclamerait, nommément des malintentionnés Polonois. Votre Excellence me remit en même tems par extraits de protocole la partie des interrogatoires qui concerne des Rayas Grecs en observant que c'est pour mon information et pour l'usage convenable.

Comme, indépendamment des dix prévenus, plusieurs autres individus de la Capitale et des provinces paroissent compromis dans le complot, j'ai considéré que, livrer ces pièces à la Porte et leur imprimer par là un caractère ministériel, ce seroit rendre la Cour Impériale d'autant plus odieuse à toute la nation grecque, que la communication ne pourroit pas rester secrète et que passant aux membres divers du Gouvernement, aux tribunaux, aux préposés des provinces, elle deviendroit une source féconde de vexations et d'avanies qui seroient toutes attribuées à nos dénonciations.

Ἐνακοινῶν δὲ τέλος εἰς ὑμᾶς τὰς νεωτάτας ἐκ τῶν συνόρων κατοπευτικᾶς καὶ ὑγειονομικᾶς εἰδήσεις καὶ ἐπισυνάπτων αἴτησιν τοῦ ὑπηκόου τῆς Α. Μ. Μαξίμου Κούρτοβιτς περὶ ἀπολυτρώσεως τοῦ υἱοῦ του ἐκ τῆς παρὰ τοῖς Βερβέροις δουλείας καὶ ἐπιστολὴν ἀποσταλείσαν μοι διὰ τὸν κ. κόμιτα Φὸν Λουῶδολφ, μένω μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

24 (Ἵπ. Ἐξ.)

Ἵστερόγραφον τέταρτον.

Ἡ Ἵμετέρα Ἐξοχότης μ' ἐπεφόρτισε διὰ τοῦ τελευταίου ἐγγράφου νἀναγγείλω εἰς τὴν Πύλν, πρὸς ἀπάντησιν εἰς τὴν κατὰ τύπους αἴτησιν αὐτῆς, τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ τῆς εἰς Βελιγράδιον ἐκδόσεως τῶν κρατουμένων δέκα Ἑλλήνων συνωμοτῶν, καὶ νἀπαιτήσω παρ' αὐτῆς τὴν ἔγγραφον διαβεβαίωσιν περὶ ἀμοιβαιότητος πλήρους ἐν ἀναλόγοις περιστάσεσιν, οὐ μόνον χάριν ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῶν συνόρων ἀνθρώπων ταραχοποιῶν, ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκδόσεως ἐκείνων οὓς ἠθέλομεν ἀπαιτήσει, ἰδίως δὲ τῶν κακὰ μηχανωμένων Πολωνῶν. Ἡ Ἵμετέρα Ἐξοχότης μοι διαβιβάζει συγχρόνως δι' ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν πρακτικῶν τὸ μέρος τῶν ἀνακρίσεων τὸ ἀναφερόμενον εἰς Ἑλλήνας ραγιαδες, παρατηροῦσα, ὅτι ἡ ἀποστολὴ γίνεται πρὸς ἐμὴν γνῶσιν καὶ πρὸς χρῆσιν προσήκουσαν.

Ἐπειδὴ πλὴν τῶν δέκα προειρημένων πολλὰ ἄλλα ἄτομα ἐν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις φαίνονται ἐνεχόμενα εἰς τὴν συνωμοσίαν ταύτην, ἐθεώρησα, ὅτι διὰ τῆς παραδόσεως τῶν ἐγγράφων τούτων εἰς τὴν Πύλν καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀποδόσεως εἰς αὐτὰ χαρακτῆρος ἐπισήμου ἢ αὐτοκρατορικῆ αὐλῆ ἡδύνατο νἀ καταστῆ μισητὴ εἰς ἅπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ ἀνακοίνωσις δὲν θὰ ἡδύνατο νἀ μείνη μυστικῆ, περιερχομένη δὲ εἰς τὰ διάφορα μέλη τῆς κυβερνήσεως, εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἐπαρχιῶν, ἔμελλε νἀ καταστῆ γόνιμος πηγὴ πιέσεων καὶ κακώσεων, αἵτινες θ' ἀπεδίδοντο πᾶσαι εἰς τὰς ἡμετέρας καταγγελίας.

Je me suis donc déterminé à m'expliquer confidentiellement là-dessus avec le Drogman de la Porte, qui, malgré ses défauts et ses inégalités d'humeur, est dans le fonds honnête homme, imbu de bons principes, ennemi, comme son père, des démocrates et des Révolutionnaires et lié d'intérêt avec la partie la plus saine de sa nation. C'est une tâche dont M^r de Wallenbourg tient de s'acquitter au mieux auprès du P^{ce} Ypsilanti, qui, sentant et le prix de la confiance et la nécessité du concert, est convenu avec lui qu'ils s'entendroient désormais amicalement sur cette matière, combinant entre eux d'avance les démarches officielles, et réservant à un autre usage les notices que le canal ministériel rendroit plutôt nuisibles qu'utiles.

En attendant, Ibrahim Effendi n'ayant pas touché cette matière dans ses dernières dépêches, j'ai tout le tems nécessaire de préparer l'exécution des ordres de Votre Excellence, dont je ne manquerai pas de Lui transmettre le résultat en son tems.

J'ai l'honneur d'être respectueusement *ut in litteris*

le Bⁿ d'Herbert Rathkeal.

Péra de Constantinople, le 10 Mai 1798.

à S. E. M^r le Baron de Thugut.

25 (Min. Int.)

Nota.

Der gegen beliebige Zurückstellung beiliegende Bericht des Sclavonischen General=Kommando, wornach die bekannte

Ἐπεφάσισα λοιπὸν νὰ ἐξηγηθῶ περὶ τοῦ προκειμένου ἐμπιστευτικῶς πρὸς τὸν διερμηνέα τῆς Πύλης (18), ὅστις παρὰ τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ καὶ τὴν περὶ τὸν τρόπον ἀστασίαν εἶνε κατὰ βάθος ἀνὴρ τίμιος, ἐμπορούμενος ἀρχῶν ἀγαθῶν, πολέμιος τῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν ὡς ὁ πατὴρ του καὶ συνδεδεμένος μετὰ τῶν συμφερόντων τῆς ὑγιεστάτης τοῦ ἔθνους του μερίδος. Τὸ ἔργον δὲ τοῦτο προσπαθεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ κ. Φὸν Βάλλεμβουργ ὡς ἄριστα παρὰ τῷ πρίγκιπι Ὑψηλάντη, ὅστις, αἰσθανόμενος τὴν τε ἀξίαν τῆς γενομένης αὐτῷ ἐμπιστευτικῆς ἀνακοινώσεως καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ὁμοφωνίας, συνεφώνησε μετ' αὐτοῦ, ὅτι ἐμελλον νὰ συνεννοηθῶσι τὸ ἐξῆς φιλικῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, κανονίζοντες ἐν ἀλλήλοις ἐκ τῶν προτέρων τὰ γενησόμενα ἐπίσημα διαβήματα καὶ ἐπιφυλάσσοντες πρὸς ἄλλην χρῆσιν τὰς εἰδήσεις, ὅσαι διαβιβαζόμεναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἠδύναντο νὰ καταστῶσι βλαβεραὶ μᾶλλον ἢ ὠφέλιμοι.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὁ Ἰβραήμ. Ἐφέντης δὲν ἐποιήσατο λόγον περὶ τοῦ προκειμένου ἐν τοῖς τελευταίοις αὐτοῦ ἐγγράφοις, ἔχω ὄλον τὸν ἀναγκαῖον χρόνον ὅπως παρασκευάσω τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ὧν τὸ ἀποτέλεσμα θὰ φροντίσω ἀνακοινώσω Ὑμῖν ἐν καταλήλῳ χρόνῳ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ ὡς ἐν τοῖς γράμμασιν (19).

Ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ῥάτκηλ.

Ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 29 Ἀπριλίου 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαρῶνον κ. Τοῦγκουτ.

25 (Ὑπ. Ἐσ.)

Σημείωσις (20).

Ἀνακοινοῦται εἰς τὴν εὐγενεστάτην μυστικὴν αὐλικὴν γραμματεῖαν τῆς Α. Μ., ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ γνῶσιν ἐπὶ ἐπιστροφῇ τῆς

acht türkische Unterthanen richtig in Bellgrad den Kaïmakam übergeben worden sind, auch das Splenische Commando nebst den von der hiesigen Gesandtschaft mitgegebenen Türken bereits nach Wien zurückgekehret ist, wird Einer Löblichen K. K. geheimen Hof- und Staats-Kanzley zur gefälligen Wissenschaft mitgetheilet.

Wien, den 20^{ten} May 1798.

In Ermanglung eines Kriegspräsidenten
Gr. Tige.

An

Eine Löbliche K. K. geheime Hof- und Staats-Kanzley.

26 (Min. Ext.)

P. S. 4^{tum}

Je reçois, par la dépêche de Votre Excellence, l'annonce de l'envoi à Belgrade des huit Rayas Grecs révolutionnaires et l'ordre renouvelé d'assurer, par un revers de la Porte, l'extradition réciproque des sujets Imp. malintentionnés, perturbateurs du repos public etc. Votre Excellence connoit déjà, par mon 4^{me} P. S. du 10, mes premières démarches sur les interrogatoires des dits Grecs, et le concert établi à cet égard avec le Drogman de la Porte. Plus je songe à cette affaire très délicate par ses conséquences, et plus je m'attache au parti que j'ai pris; les principales maisons parmi les Grecs avoient témoigné des inquiétudes en apprenant par des lettres de Vienne une résolution de la Cour Imp^{le} qui exposoit même les plus innocens à des avanies, des recherches, des soupçons, à mille moyens d'être vexés et rançonnés; je les trouve présentement plus tranquilles et j'infère que le langage du Drog-

συνημμένης ἐκθέσεως τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Σλαβονίας, καθ' ἣν οἱ γνωστοὶ ὀκτὼ Τοῦρκοι ὑπήκοοι παρεδόθησαν ἐν τάξει ἐν Βελιγρὰδι εἰς τὸν καιμακάμην, ἐπέστρεψε δ' ἤδη εἰς Βιέννην ἢ ὑπὸ τὸν Σπλὲν στρατιωτικὴ συνοδεία μετὰ καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα πρεσβείας συναποσταλέντος Τούρκου.

Ἐν Βιέννῃ, τῆ 9 Μαΐου 1798.

Ὁ πρόεδρος τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου
καὶ ἀ. α.

ΚΟΜΙΣ ΤΙΓΕ

Πρὸς τὴν εὐγενεστάτην μυστικὴν αὐλικὴν
γραμματεῖαν τῆς Α. Μ.

26 (Ἵπ. Ἐξ.)

Ἵστερόγραφον τέταρτον.

Λαμβάνω διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς Ἵμετέρας Ἐξοχότητος τὴν εἶδησιν τῆς εἰς Βελιγρὰδιον ἀποστολῆς τῶν ὀκτὼ ἐπαναστατῶν Ἑλλήνων ραγιαδῶν καὶ ἐπανάληψιν τῆς διαταγῆς νάπαιτήσω ὡς ἀντάλλαγμα παρὰ τῆς Πύλης τὴν ἀμοιβαίαν ἔκδοσιν τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. τῶν κακὰ μηχανωμένων, διαταρακτῶν τῆς δημοσίας τάξεως κτλ. Ἢ Ἵμετέρα Ἐξοχότης γνωρίζει ἤδη διὰ τοῦ 4^{ου} ὕστερογράφου μου τῆς 29 Ἀπριλίου (21) τὰ πρῶτά μου διαβήματα περὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως τῶν εἰρημένων Ἑλλήνων καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου μετὰ τοῦ διερμηνέως τῆς Πύλης ἐπιτευχθεῖσαν συμφωνίαν. Ὅσῳ περισσότερον σκέπτομαι περὶ τῆς ὥς ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς λεπτοτάτης ταύτης ὑποθέσεως, τόσῳ περισσότερον ἐμμένω εἰς τὴν ἀπόφασιν ἣν ἔλαβον. Οἱ κυριώτατοι ἑλληνικοὶ οἴκοι εἶχον ἐπιδείξει ἀνησυχίαν μανθάνοντες δι' ἐπιστολῶν ἐκ Βιέννης ἀπόφασιν τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς ἐκθέτουςαν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀθωοτάτους εἰς κακώσεις, ἐρεύνας, ὑπονοίας, εἰς μυρίους τρόπους πιέσεως καὶ ἐκβιάσεως χρημάτων. Ἄλλ' ἤδη εὐρίσκω αὐτοὺς

man de la Porte aura servi à rassurer tous ceux qui n'ont rien à se reprocher ; c'est déjà un fort bon effet de cette démarche ; car, si les Agitateurs du peuple cherchent à exalter toutes les passions, il est de notre devoir d'apaiser cette effervescence par des calmans.

Après le départ du dernier ordinaire, M^r de Wallenbourg rédigea en langue française, d'après les actes un long précis raisonné renfermant toutes les notices importantes tant sur les détenus que sur leurs confidens en Turquie, il remit cette pièce au P^{cc} Ipsilanti, et s'appliqua aussi à lui donner une idée nette des tenans et des aboutissans du complot. Pour prévenir tout éclat et tout abus, mon opinion étoit d'interdire au Pascha de Belgrade l'examen de ces Grecs, de les faire transporter ici et de les consigner au Patriarche, Chef de la nation, Prélat sage, ennemi des maximes françoises, intéressé plus que personne au maintien du bon ordre et à séparer de la foule des innocens le petit nombre des coupables. Cette marche là plut au Drogman de la Porte, qui promit de la suivre pour autant qu'il dépendroit de lui.

Quant au Reïs Effendi, je lui avois annoncé d'abord la réponse favorable de la Cour Imp^{le} sur l'extradition des Rayas Grecs détenus, et demandé à mon tour un revers pour nous assurer la réciprocité, en m'appuyant sur la nécessité de s'entretendre pour détruire les germes si dangereux de Démocratie. Attif Ahmed fit alors de grands remerciemens sur la complaisance de la Cour Imp^{le} et reçut les autres propositions *ad referendum*, en les renforçant même de ses propres remarques.

Je viens de lui faire également part de l'envoi des Grecs à Belgrade en renouvelant mes instances sur le revers ; il a répondu avoir reçu d'Ibrahim Effendi le même avis, concernant les Grecs ; il s'est étendu sur le service signalé rendu à la Porte, et m'a prié d'en transmettre en son nom à Votre Excel-

ἡσυχωτέρους, καὶ εἰκάζω, ὅτι ἡ γλῶσσα τοῦ διερμηνέως τῆς Πύλης θὰ συνετέλεσεν εἰς καθησύχασιν πάντων ἐκείνων ὅσοι οὐδαμῶς αἰσθάνονται βεβαρημένην τὴν συνείδησίν των. Τοῦτο δὲ εἶνε ἤδη ἄριστον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐμοῦ διαθήματος, καθ' ὅτι, ἂν οἱ ὀχλοκοποῦντες ἐπιδιώκωσι τὴν ἑξαψιν πάντων τῶν παθῶν, ἡμέτερον καθήκον εἶνε νὰ κατευνάσωμεν τὸν βρασμὸν τοῦτον διὰ καταπραῦντικῶν φαρμάκων.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ τελευταίου τακτικοῦ ταχυδρομείου ὁ κ. Φὸν Βάλλεμβουργ συνέταξε γαλλιστί ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρακτικῶν μακρὰν ἡτιολογημένην ἐκθεσιν περιέχουσαν πάσας τὰς σπουδαίας εἰδήσεις περὶ τε τῶν κρατουμένων καὶ περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμοφρόνων αὐτῶν, παρέδωκε τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἰς τὸν πρίγκιπα Ὑψηλάντην, ἐφρόντισε δὲ καὶ νὰ παράσχη εἰς αὐτὸν ἰδέαν σαφῆ περὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν συνωμοσίαν. Πρὸς πρόληψιν παντὸς σκανδάλου καὶ πάσης καταχρήσεως, ἡ γνώμη μου ἦτο νὰ παγορευθῇ εἰς τὸν πασσᾶν τοῦ Βελιγραδίου ἡ ἐξέτασις τῶν Ἑλλήνων τούτων, νὰ μεταφερθῶσι δ' ἐνταῦθα καὶ παραδοθῶσιν εἰς τὸν πατριάρχην (22), ἀρχηγὸν ὄντα τοῦ ἔθνους, ἱεράρχην συνετὸν, πολέμιον τῶν γαλλικῶν ἀρχῶν καὶ εἴπερ τινα ἐνδιαφερόμενον ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς τάξεως καὶ τοῦ χωρισμοῦ τοῦ πλήθους τῶν ἀθῶν ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνόχων. Τὸ διάθημα τοῦτο ἤρεσεν εἰς τὸν διερμηνέα τῆς Πύλης, ὅστις ὑπεσχέθη νὰκολουθήσῃ αὐτὸ καθ' ὅσον ἐξήρητο ἀπ' αὐτοῦ.

Πρὸς δὲ τὸν Ῥεῖς Ἐφέντην εἶχον ἀναγγεῖλαι κατὰ πρῶτον τὴν εὐνοϊκὴν ἀπάντησιν τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν κρατουμένων Ἑλλήνων ῥαγιαδῶν καὶ εἶχον ἀπαιτήσῃ καὶ ἐγὼ ὡς ἀντάλλαγμα τὸ νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀμοιβαιότης, στηριζόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς βοηθείας ἀλλήλων πρὸς καταστροφὴν τῶν κινδυνωδεστάτων σπερμάτων τῆς δημοκρατίας. Ὁ Ἀττίφ Ἀχμέτ μοὶ ἀπέτεινε τότε εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς καὶ ἐσημίωσε τὰς λοιπὰς προτάσεις πρὸς ἀναφορὰν, ἐνισχύων μάλιστα αὐτὰς διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρατηρήσεων.

Ἐπ' ἐσχάτων δ' ἀνεκοίνωσα εἰς αὐτὸν ὁμοίως τὴν ἀποστολὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς Βελιγράδιον, καὶ ἐπανέλαβον τὰς ἀξιώσεις μου περὶ τοῦ ἀνταλλάγματος. Ἀπήνησεν δὲ ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἰβραήμ. Ἐφέντη τὴν αὐτὴν περὶ τῶν Ἑλλήνων ἀγγελίαν, καὶ διὰ μακρῶν ἔκαμε λόγον περὶ τῆς ἐπιφανοῦς ὑπηρεσίας, ἣν παρέσχομεν εἰς τὴν Πύλην, μὲ

lence l'expression officielle de toute sa reconnaissance. Pour ce qui est du revers ou assurance par écrit, il m'a invité de présenter une petite note à ce sujet, et promis la communication des ordres qui émaneroient en conformité, croyant que notre objet seroit assez bien rempli de cette manière. Comme M^r de Wallenbourg lui a suggéré d'ajouter la copie du paragraphe de la dépêche que la Porte adresseroit sans doute dans le même sens à son Ambassadeur, le Reis Effendi a répondu, quoiqu'en termes assez vagues, que cela ne souffriroit pas de difficulté.

. Je vais donc présenter la note en question pour me rapprocher autant que possible des termes de la dépêche, mais les Turcs répugnant toujours de donner des revers ou autres actes semblables, il faudra aussi, si Votre Excellence croit la chose nécessaire, faire dans le même sens quelque démarche auprès d'Ibrahim Eff. dont les dépêches viendroient appuyer ici mes instances renouvelées.

Du reste, notre principal objet, à mon très humble avis, c'est de rattrapper beaucoup de déserteurs, sur la restitution desquels nous avons un excellent ferman, mais qui est très imparfaitement exécuté, parceque le P^{ce} de Moldavie délègue ce soin aux seuls ispravnicks et refuse la permission sollicitée par l'Agence d'envoyer dans les districts un homme à elle (ce seroit un Bas officier travesti) pour indiquer leurs retraites. Or ces ispravnicks, toujours gagnés par des Boyars intéressés à garder à leur service des travailleurs habiles, ne font les recherches que pour la forme, et concluent dans leurs rapports, que les déserteurs désignés ne se trouvent point. Et comment prouver de loin le contraire à l'égard de gens à qui on fait changer d'habits, de nom, de demeure etc. etc. ? tandisque le Bas - officier, les poursuivant d'une retraite et d'un district à l'autre, feroit aisément conster qu'ils ne sont

παρεκάλεσε δὲ νὰ διαβιβάσω ἐπ' ὀνόματί του εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν ἐπίσημον ἔκφρασιν τῆς ἰδιαζούσης εὐγνωμοσύνης του. Ὡς πρὸς δὲ τὸ ἀντάλλαγμα ἢ τὴν ἔγγραφον διαβεβαίωσιν, μὲ προέτρεψε νὰ παρουσιάσω περὶ τοῦ προκειμένου μικρὸν ὑπόμνημα, καὶ ὑπεσχέθη τὴν πρὸς με ἀνακοίνωσιν τῶν διαταγῶν αἵτινες ἔμελλον νὰ ἐκδοθῶσι περὶ τούτου, πιστεύων, ὅτι ὁ ἡμέτερος σκοπὸς ἔμελλε νὰ ἐκτελεσθῇ ἀρκετὰ καλῶς διὰ τούτου τοῦ τρόπου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Φὸν Βαλλεμβουργ ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ νὰ προσθέσῃ (εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτοῦ) καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς οἰκείας παραγράφου τοῦ ἐγγράφου, ὅπερ ἡ Πύλη ἔμελλεν ἀναμφιβόλως νάπευθύνῃ ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι εἰς τὸν πρεσβευτὴν αὐτῆς, ὁ Ῥεῖς Ἐφέντης ἀπήντησεν, εἰ καὶ δι' ἔκφρασεων ἀρκετὰ ἀορίστων, ὅτι τοῦτο εἰς σὺδεμίαν θὰ προσέκρουε δυσκολίαν.

Θὰ παρουσιάσω λοιπὸν τὸ ζητηθὲν ὑπόμνημα, ὅπως προσεγγίσω ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς τὸ γράμμα τοῦ (Ὑμετέρου) ἐγγράφου, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Τοῦρκοι ἀποφεύγουσι πάντοτε νὰ παρέχωσιν ἀνταλλάγματα ἢ ἄλλα ὅμοια ἔγγραφα, θὰ χρειασθῇ, ἂν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ προβῆτε ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι εἰς διάβημά τι παρὰ τῷ Ἰβραήμ Ἐφέντη, οὗ τὰ ἔγγραφα θὰ ἤρχοντο ἐνταῦθα εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ἐπανειλημμένων ἀξιώσεών μου.

Ἄλλως ὁ κυριώτατος ἡμῶν σκοπὸς κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην εἶνε τὸ νὰ περιέλθωσι καὶ πάλιν εἰς χεῖρας ἡμῶν πολλοὶ δραπέται. Καὶ ἔχομεν μὲν περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν τοιούτων ἐξαίρετον φερμάιον, ἀλλὰ τοῦτο ἐκτελεῖται ἀτελῶς, ἐπειδὴ ὁ ἡγεμὼν τῆς Μολδαβίας ἀναθέτει τὴν μέριμναν τῆς συλλήψεως αὐτῶν εἰς μόνους τοὺς ἰσπραβνίκους (23), καὶ ἀρνεῖται τὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου πράκτορος ζητούμενην ἄδειαν περὶ ἀποστολῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς χώρας ἰδίου αὐτοῦ ἀνθρώπου, ὅστις θὰ ἦτο κατώτερος ἀξιωματικὸς μετημφιεσμένος, πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν κρυφουγέτων αὐτῶν. Οἱ δὲ ἰσπραβνικοὶ οὗτοι, δεκαζόμενοι πάντοτε ὑπὸ βογιάρων ἐχόντων συμφέρον νὰ συντηρῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν ἐργάτας δεξιούς, κατὰ τύπους μόνον μετέρχονται τὰς ἐρεῦνας, πόρισμα δὲ τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν εἶνε, ὅτι οἱ καταζητούμενοι δραπέται οὐδαμοῦ εὐρίσκονται. Πῶς δὲ νὰ ποδειχθῇ τὸ ἐναντίον μακρόθεν περὶ ἀνθρώπων, εἰς οὓς διηκολύνθη ἡ ἀλλαγὴ ἐνδυμάτων, ὀνόματος, κατοικίας κτλ. κτλ., ἐν ᾧ ὁ κατώτερος ἀξίω

rien moins que ces paysans Moldaves qu'ils veulent paroître.

C'est ce que je supplie Votre Excellence de faire bien inculquer à Ibrahim Effendi avec des réflexions salutaires sur l'intérêt commun de rendre des déserteurs qui ont abusé de l'hospitalité au point de former en grande partie le corps de Denisko, et de se rallier auprès de Paswandoglou, toujours prêts à se battre pour le premier brigand qui les payera.

J'ai l'honneur d'être respectueusement *ut in litteris*

le Bⁿ d'Herbert Rathkeal.

Bujukdéré sur le Canal de la mer Noire, le 25 Mai 1798.

A S. E. Mr le Comte L^s de Cobenzl.

27 (Min. Int.)

Nota

An den Hofkriegsrath.

Den 27^{ten} May 1798.

Ein Löbl. K. K. Hofkriegsrath erhaltet hier danknehmig den Bericht des Sklavon. General=Commando zurück, mit welchen die Anzeige von der erfolgten Uebergab der acht Türk. Unterthanen an den Kaimakam zu Belgrad gemacht wird.

ματικός, καταδιώκων αὐτοὺς ἀπὸ κρησφυγέτου εἰς κρησφύγετον καὶ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν, θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος εἶνε πᾶν ἄλλο ἢ Μολδαβοὶ χωρικοὶ, ὁποῖους δεικνύει αὐτοὺς ἢ μεταμφιέσις των.

Ταῦτα παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα νὰ ἐμβάλῃτε καλῶς εἰς τὸν νοῦν τοῦ Ἰβραήμ. Ἐφέντη μετὰ συνοπτικῶν σκέψεων περὶ τοῦ συμφέροντος ὅπερ ἔχουσιν ἀμφοτέρα τὰ κράτη πρὸς ἐκδοσιν τῶν δραπετῶν, οἵτινες κατεχράσθησαν τὴν φιλοξενίαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε αὐτοὶ νάποτελέσωσι κατὰ μέγα μέρος τὸ σῶμα τοῦ Δενίσκου καὶ νὰ συναγερθῶσι περὶ τὸν Πασβάνογλου, ἔτοιμοι ὄντες πάντοτε νάγωνισθῶσι χάριν τοῦ πρώτου ληστοῦ, ὅστις πληρώσῃ αὐτούς.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ ὡς ἐν τοῖς γράμμασιν.

Ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ῥάτκνλ.

Ἐκ Βουγιούκδερε τοῦ Βοσπόρου, τῇ 14 Μαΐου 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κόμιτα κ. Α. Κόμπεντζλ.

27 (Ὑπ. Ἐσ.)

Σημείωσις

Πρὸς τὸ αὐλικὸν πολεμικὸν συμβούλιον.

Τῇ 16 Μαΐου 1798.

Εἰς τὸ εὐγενέστατον αὐλικὸν πολεμικὸν συμβούλιον τῆς Α. Μ. ἐπιστρέφεται συνημμένη σὺν ταῖς ἡμετέραις εὐχαριστίαις ἢ ἔκθεσις τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Σλαβονίας, δι' ἧς ἀγγέλλεται ἢ εἰς τὸν καϊμακάμην ἐν Βελιγραδίῳ γενομένη παράδοσις τῶν ὀκτῶ Τούρκων ὑπηκόων (24).

28 (Min. Ext.)

*COPIE d'un rapport de Mr de Wal-
lenbourg à l'Internonce Imp. et R. en
date de Péra de Constantinople, le
31 Mai 1798.*

Le Drogman de la Porte vient de m'informer que les huit Grecs déportés étoient déjà arrivés à Belgrade, que le Ministre, et nommément Joussouph Aga, applaudissant beaucoup à la marche que nous avons suivie dans cette affaire, se proposoit et étoit d'accord sur la convenance de traiter cet objet avec la plus grande délicatesse et circonspection ; que cependant pour pouvoir se décider dès à présent au parti qu'il convenoit de prendre à l'égard des huit déportés et donner en conséquence les instructions nécessaires au Caïmacam de Belgrade, on l'avoit chargé, lui Drogman de la Porte, de la traduction de l'extrait de protocole dernièrement fourni par nous, ce dont il s'occupoit actuellement, n'y trouvant aucun inconvénient. Il me prévint, au reste, qu'il continueroit à me tenir au courant de tout ce qui se passeroit à ce sujet.

Autre du 5 Juin.

Le Reïs Effendi me parla encore du complot révolutionnaire des Grecs dont il me dit avoir lu à présent la traduction de l'extrait fourni par nous, et il réitéra ses remerciemens pour le service signalé rendu dans cette conjoncture par la Cour Imp^{le} à l'Empire Ottoman ; il me prévint au reste que quelques unes de ces brochures révolutionnaires grecques s'imprimoient encore à Leipzig et s'éparpilloient de là ; il désire que

28 (Υπ. ΄Εξ.).

Ἀντίγραφον ἐκθέσεως τοῦ κ. Φὸν Βάλλεμβουργ πρὸς τὸν ἑξαρχον τῆς Α. βασιλικῆς καὶ αὐτοκρατορικῆς Μ. ἐκ Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, τῆ 20 Μαΐου 1798.

Ὁ διερμηνεὺς τῆς Πύλης μοὶ ἀνεκοίνωσε πρὸ μικροῦ, ὅτι οἱ ἐξορισθέντες ὀκτῶ Ἕλληνες εἶχον ἤδη φθάσει εἰς Βελιγράδιον, ὅτι ὁ ὑπουργὸς καὶ ἰδίως ὁ Ἰουσοῦφ Ἀγᾶς ἐπιδοκιμάζει τὰ μέγιστα τὴν πορείαν, ἣν ἠκολουθήσαμεν ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, καὶ ἦτο σύμφωνος περὶ τοῦ ὅτι ἔπρεπεν ἡ ὑπόθεσις αὕτη νὰ διεξαχθῇ μετὰ τῆς μεγίστης λεπτότητος καὶ περισκέψεως, τοῦτο δὲ καὶ προετίθετο νὰ πράξῃ. Ἄλλ' ὅμως, ὅπως δυνηθῶσι νὰποφασίσωσιν ἀπὸ τοῦδε περὶ τῶν προσηκόντων μέτρων τῶν ληπτέων ὡς πρὸς τοὺς ὀκτῶ ἀπαχθέντας καὶ δώσωσιν ἐπομένως τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς εἰς τὸν καϊμακάμην Βελιγραδίου, εἶχον ἐπιφορτίσει αὐτὸν, τὸν διερμηνέα τῆς Πύλης, νὰ μεταφράσῃ τὴν παρ' ἡμῶν ἐπ' ἐσχάτων ὑποβληθεῖσαν περίληψιν τῶν πρακτικῶν (τῆς ἀνακρίσεως), ἡσχολεῖτο δὲ κατ' αὐτὰς περὶ τοῦτο, οὐδὲν εὐρίσκων ἐν τούτῳ ἄτοπον. Μὲ προειδοποίησε δ' ἄλλως, ὅτι θὰ ἐξηκολούθει νὰ με κρατῇ ἐνήμερον περὶ πάσης ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργείας.

Ἄλλο ἀπὸ 25 Μαΐου.

Ὁ Ρεῖς Ἐφέντης μοὶ ὠμίλησε πρὸς τούτοις περὶ τῆς ἐπαναστατικῆς συνωμοσίας τῶν Ἑλλήνων, καὶ μοι εἶπεν, ὅτι ἀνέγνωσεν ἤδη τὴν μετάφρασιν τῆς περὶ αὐτῶν παρ' ἡμῶν ὑποβληθείσης περιλήψεως, ἐπανάλαβε δὲ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιφανῆ ὑπηρεσίαν, ἣν ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ παρέσχεν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ. Ἄλλως δὲ με προειδοποίησεν, ὅτι τινὰ τῶν ἐπαναστατικῶν τούτων φυλλαδίων ἐξηκολούθουν ἐκτυπούμενα ἐν Λει-

la Cour Imp^{le} en soit informée, bien persuadé comme il est que Son intérêt pour l'Empire Ottoman, dont Elle a donné une preuve aussi manifeste, lui fera certainement imaginer dans Sa sagesse un moyen pour rémédier aussi à cet inconvénient.

29 (Min. Ext.)

Traduction d'un paragraphe de dépêche du ministère ottoman à son ambassadeur à Vienne, en date du 24 de la lune zilhyggè 1212 (8 Juin 1798).

Il conste, par l'ensemble et la substance des rapports que Vous avez transmis ici cette fois, que parmi plusieurs malintentionnés, huit individus sujets de l'Empire Ottoman, qui s'étaient rendus coupables à Vienne de l'impression de certaines feuilles, renfermant des choses contraires au bon ordre, après y avoir été saisis arrêtés et examinés, venaient main tenant, à la demande que Vous étiez chargé d'en faire à la dite Cour, d'être envoyés sous bonne escorte à Belgrade. En même tems l'Internonce Imp. résidant ici, le Bⁿ d'Herbert-Rathkeal, notre ami, nous a aussi fourni tous les détails relatifs à cet objet. Comme le soin et l'attention que la Cour I^{le} a mise dans cette conjoncture, répondent parfaitement aux sentimens sincères d'amitié, qui se fortifient de plus en plus entre les deux Cours, la S. P. y a trouvé tout le motif de reconnaissance. Et, comme aussi le susdit ministre vient de présenter un mémoire relativement à la restitution des Polonais fugitifs appartenans à la Cour I^{le} et qui pourraient se trouver dans les provinces ottomanes, la S. P., prête à y complaire, emploiera avec empressement les moyens les plus propres à resserrer les liens d'amitié réciproque. C'est ce dont on a cru de-

ψία καὶ διαδιδόμενα ἐκείθεν. Ἐπιθυμεί δὲ νὰ μάθῃ τοῦτο ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ, ἅτε ὦν πεπεισμένοι, ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, οὐ προδηλότατον παρέσχε δεῖγμα, θὰ ὀδηγήσῃ αὐτὴν βεβαίως ἐν τῇ συνέσει τῆς εἰς εὐρέσιν καταλλήλου μέτρου πρὸς θεραπείαν καὶ τούτου τοῦ ἀτόπου.

29 (Ἵπ. Ἐξ.)

Μετάφρασις παραγράφου ἐγγράφου τοῦ ὀθωμανικοῦ ὑπουργείου πρὸς τὸν ἐν Βιέννην πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 σελνιακοῦ μηνὸς Ζιλχιδζὲ 1212 (28 Μαΐου 1798).

Βεβαιοῦται ἐκ τοῦ συνόλου καὶ τῆς οὐσίας τῶν ἐκθέσεων, ἃς διεβιάσατε ἐνταῦθα τὴν φορὰν ταύτην, ὅτι μεταξὺ πολλῶν κακομηχανῶν ὁκτῶ ὑπήκοοι τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, οἵτινες εἶχον καταστῆ ἐν Βιέννην ἔνοχοι τῆς ἐκτυπώσεως διαφόρων ἐντύπων περιεχόντων πράγματα ἀντικείμενα εἰς τὴν τῆξιν, μετὰ τὴν αὐτόθι σύλληψιν, φυλάκισιν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν, εἶχον πρὸ μικροῦ ἀποσταλῆ ἤδη εἰς Βελιγράδιον ὑπὸ καλὴν συνοδείαν ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἣν εἶχετε ἐνταλῆ νὰ ὑποβάλητε εἰς τὴν εἰρημένην αὐλὴν. Συγχρόνως ὁ ἐνταῦθα διατριβῶν αὐτοκρατορικὸς ἔξαρχος, ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ράτκηλ, ὁ ἡμέτερος φίλος, παρέσχεν ἡμῖν καὶ αὐτὸς πάσας τὰς λεπτομερείας τὰς εἰς τὸ προκείμενον ἀναφερομένας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μέριμνα καὶ προσοχὴ, ἣν ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ κατέβαλεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἀνταποκρίνονται πληρέστατα εἰς τὰ εἰλικρινῆ φιλικὰ αἰσθήματα, ἅτινα ἐνισχύονται ὡσημέραι μᾶλλον μεταξὺ τῶν δύο αὐλῶν, ἡ Ἵψηλὴ Πύλη αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσῃ ἐπὶ τούτῳ τὴν πληρεστάτην αὐτῆς εὐγνωμοσύνην. Καὶ ἐπειδὴ ἐπ' ἴσης ὁ εἰρημένος ἔξαρχος παρουσίασε πρὸ μικροῦ ὑπόμνημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν Πολωνῶν φυγάδων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν αὐλὴν, οἵτινες ἠδύναντο νὰ εὐρίσκωνται ἐν ταῖς ὀθωμανικαῖς ἐπαρχίαις, ἡ Ἵψηλὴ Πύλη, πρόθυμος οὖσα νὰ συναινέσῃ, θὰ μεταχειρισθῇ μετὰ σπου-

voir informer V. E. dans l'espoir qu'ell voudra bien s'acquitter de ces deux objets envers la susdite Cour.

30 (Min. Ext.)

P. S. 7um.

Les extraits ce-joints des rapports de M^r de Valenbourg portent à la connoissance de Votre Excellence quelques détails confidentiels sur les dispositions faites déjà et qu'on se propose de faire pour les huit Grecs extradés à Belgrade. L'on est résolu de proceder avec mesure et circonspection. L'on a fait traduire en ture mes extraits des interrogatoires pour combiner le plan le plus convenable. La Porte surtout reconnoit et apprécie la conduite suivie par la Cour Imp^{le} en cette conjoncture. Le Reis Effendi, enfin, m'informe que des brochures grecques révolutionnaires s'imprimoient à Leipzig pour être répandues dans l'Empire Ottoman, en s'attendant que la sagesse de la Cour Imp^{le} trouvera quelque remède à ce mal.

Quant à moi, j'ignore si et jusqu'à quel point l'on pourra influencer sur le Cabinet de Dresde pour obtenir la suppression de ces ouvrages dangereux, ne fût-ce qu'en faisant articuler quelque plainte à ce sujet, par l'ambassadeur Ibrahim Effendy.

J'ai l'honneur d'être respectueusement *ut in litteris*

le Bⁿ d'Herbert Rathkeal.

Bujuceré sur le canal de la mer Noire, le 9 Juin 1798.

à S. E. M^r le Baron de Thugut.

δῆς τὰ καταλληλότατα τῶν μέτρων, ὅπως συσφίγξῃ τοὺς δεσμοὺς ἀμοιβαίας φιλίας. Τοῦτο δ' ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νάνακοινώσωμεν εἰς τὴν Ὑ. Ἐ., ἐλπίζοντες ὅτι θὰ εὐχρεστηθῆτε νά διαβιβάσῃτε τὰ δύο ταῦτα ἀντικείμενα εἰς τὴν εἰρημένην αὐλήν.

30 (Ὑπ. Ἐξ.)

Ὑστερόγραφον ἔβδομον.

Τὰ συνημμένα ἀποσπάσματα τῶν ἐκθέσεων τοῦ κ. Φὸν Βάλλεμβουργ (25) φέρουσιν εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐμπιστευτικὰς τινὰς λεπτομερείας περὶ τῶν μέτρων τῶν ληφθέντων ἤδη καὶ ληπτέων ὡς πρὸς τοὺς ὀκτῶ Ἑλληνας τοὺς εἰς Βελιγράδιον ἀπαχθέντας. Ἐχουσιν ἀποφασίσει νά προβῶσι μετὰ μέτρου καὶ περισκέψεως. Διέταξαν τὴν εἰς τὸ τουρκικὸν μετάφρασιν τῶν ἐμῶν περιλήψεων τῶν πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως, ὅπως ἐξεύρωσι τὸ μάλιστα προσῆκον σχέδιον. Ἡ Πύλη ἀναγνωρίζει καὶ ἐκτιμᾷ πρὸ πάντων τὴν διαγωγὴν, ἣν ἠκολούθησεν ἐν ταύτῃ τῇ περιστάσει ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλή. Τέλος δὲ ὁ Ρεῖς Ἐφέντης μοι ἀνακοινώνει, ὅτι ἐλληνικὰ ἐπαναστατικὰ φυλλάδια ἐξετυπῶντο ἐν Λειψίᾳ ὅπως διαδοθῶσι εἰς τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, καὶ ἀναμένει ὅπως ἡ σύνεσις τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς εὕρῃ τινὰ θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

Τὸ κατ' ἐμὲ ἀγνοῶ ἂν καὶ κατὰ πόσον θὰ εἶνε δυνατὴ ἐπιτυχὴς τις ἐνέργεια παρὰ τῇ αὐτῇ τῆς Δρέσδης, ὅπως κατορθωθῇ ἡ κατάσχεσις τῶν ἐπικινδύνων τούτων ἐντύπων, ἐκτὸς ἂν παρακινήθῃ ὁ πρεσβευτὴς Ἰβραήμ Ἐφέντης νά ἐκφράσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρόμοιον τι.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νά ὑποσημειωθῶ ὡς ἐν τοῖς γράμμασιν

Ὁ βαρῶνος Ἐρβέρτος Ῥάτκηλ.

Ἐν Βουγιούκδερε τοῦ Βοσπόρου, τῇ 29 Μαΐου 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαρῶνον κ. Τοῦγκουτ.

31 (Min. Ext.)

P. S. 8um.

En conséquence de mon très humble 4^e P. S. du 25 mai, j'ai présenté à la Porte la note ci-jointe en copie et en traduction, rédigée d'après le goût du Reïs Effendy, qui n'aimoit pas de voir expressément citer l'exemple des huit grecs, quoiqu'il trouvât très en place que nous réclamassions nos criminels en fondant cette demande sur les traités. C'est sur ce pied que se rédige le ferman de Hotin, et en l'obtenant je ne manquerai pas de faire concernant la Moldavie et les déserteurs les remarques consignées dans le dit P. S.

En même tems le Reïs Effendy communiqua de fort bonne grâce le paragraphe ci-joint en copie officielle et traduction de la dépêche adressée par le courrier d'aujourd'hui à Ibrahim Effendy avec ordre tant de remercier la cour 1^{le} de sa complaisance, que de promettre l'extradition des coupables que nous désignerons.

Après quoi en me référant aux remarques consignées dans le même P. S. j'ai l'honneur de me dire respectueusement *ut in litteris*

le Bⁿ d'Herbert Rathkeal.

Bujucléré sur le canal de la mer Noire, le 9 Juin 1798.

à S. E. Mr le Baron de Thugut.

32 (Min. Int.)

Kopie.

Der Kaymakam hat in der vorigen Woche einen Ferman aus Konstantinopel erhalten, wo sodann in der grösten Heim-

31 (Υπ. ΄Εξ.)

΄Υστερόγραφον ὄγδοον.

Συμφώνως πρὸς τὸ ταπεινόν μου ὑστερόγραφον 4^{ον} τῆς 14 Μαΐου (26) παρουσίαισα εἰς τὴν Πύλην τὸ συνημμένον ἐν ἀντιγράφῳ καὶ ἐν μεταφράσει ἔγγραφον (27), συντεταγμένον κατὰ τὰς διαθέσεις τοῦ ΄Ρεῖς ΄Εφέντη, ὅστις δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ ῥητῶς μνημονευόμενον τὸ παράδειγμα τῶν ὀκτώ ΄Ελλήνων, εἰ καὶ εὔρισκε λίαν εὐλογον νάπαι-
τήσωμεν τοὺς ἡμετέρους ἐγκληματίας, στηρίζοντες τὴν ἀπαίτησιν ταύτην ἐπὶ τῶν συνθηκῶν. ΄Επὶ τῇ βάσει δὲ ταύτη συντάσσεται τὸ φερμάνιον τοῦ Χοτίν, καὶ εὐθὺς ὡς λάβω αὐτὸ δὲν θὰ λείψω νὰ ὑπο-
βάλω ὡς πρὸς τὴν Μολδαβίαν καὶ τοὺς δραπετάς τὰς παρατηρήσεις τὰς ἐν τῷ εἰρημένῳ ὑστερογράφῳ δηλουμένας.

Συγχρόνως ὁ ΄Ρεῖς ΄Εφέντης ἀνεκοίνωσέ μοι λίαν προθύμως τὴν ἐνταῦθα ἐν ἐπισήμῳ ἀντιγράφῳ καὶ μεταφράσει συνημμένην παράγρα-
φον τοῦ ἔγγραφου τοῦ ἀπευθυνθέντος διὰ τοῦ σημερινοῦ ταχυδρομείου εἰς τὸν ΄Ιβραήμ ΄Εφέντην (?8) μετὰ τῆς διαταγῆς νὰ εὐχαριστήσῃ
μὲν τὴν αὐτοκρατορικὴν αὐλὴν διὰ τὴν εὐμένειαν αὐτῆς, νὰ ὑποσχεθῇ
δὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρρ' ἡμῶν ὑποδειχθησομένων ἐγκληματιῶν.

΄Εφ' ᾧ ἀναφερόμενος εἰς τὰς παρατηρήσεις τὰς ἐν τῷ αὐτῷ ὑστε-
ρογράφῳ ἀναγεγραμμένας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ ὡς
ἐν τοῖς γράμμασιν

΄Ο βαρῶνος ΄Ερβέρτος ΄Ράτκηλ.

΄Εν Βουγιούκδερε τοῦ Βασπόρου, τῇ 29 Μαΐου 1798.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν βαρῶνον κ. Τοῦγκουτ.

32 (Υπ. ΄Ες.)

Ἀντίγραφον.

΄Ο καϊμακμάης ἔλαβε τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐκ Κωνσταντι-
νουπόλεως φερμάνιον, καθ' ὃ ἐν μεγίστη μυστικότητι τὴν τρίτην μετὰ

lichkeit erst den dritten Tag darauf in der Nacht alle 8 eingekerkerte Griechen hat erwürgen lassen, nach vollbrachter That aber hat er vorgeben lassen, sie wären deszertirt samentlich aus dem Arrest, und hat ihnen zum Schein auf der Hauptstrassen nachsetzen lassen.

Aus Widdin vernimmt man, dasz der Paszran Oglu ungeachtet seiner tapferen Gegenwehr nunmehr in Widdin eingeschlossen seye, die Belägerer wollen aber nicht einen Sturm wagen, weil Paszran Oglu viele Minen zu seiner Vertheidigung hat anlegen lassen.

Schertz
Obrist.

Semlin, am 28^{ten} Juny 1798.

33 (Min. Int.)

Nota.

Mittels der abschriftlichen Anlage hat man die Ehre einer Löblichen K. K. Geheimen Hof=und Staatskanzley den Bericht des Slavonischen Generalkommando mitzutheilen, wornach die auf die Veranlassung Einer Löblichen K. K. geheimen Hof=und Staatskanzley von hier nach Belgrad ausgelieferte 8 Griechen stranguliret und der Paszran Oglu in Widdin ganz eingeschlossen seyn soll.

Das Originale ist Seiner Majestät unter einem unterleget worden.

Wien, am 8^{ten} Julius 1798.

In Ermanglung eines Kriegspräsidenten
Gr. Tige.

An
Eine Löbl. K. K. geheime Hof=und Staatskanzley.

τὴν ἄφιξιν τοῦ φερμανίου ἡμέραν διέταξε νύκτωρ τὸν στραγγαλισμὸν πάντων τῶν ὀκτῶ καθειργμένων Ἑλλήνων, μετὰ δὲ τὴν τέλει τῆς πράξεως ἐνήργησε νὰ διαδοθῆ, ὅτι εἶχον ἀποδράσει ἅπαντες ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ δὴ ἔστειλεν ἄνδρας πρὸς δῆθεν καταδίωξιν αὐτῶν κατὰ τὰς λεωφόρους.

Ἐκ Βιδινίου ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ Πασβάνογλους παρ' ὄλην τὴν γενναίαν αὐτοῦ ἀντίστασιν πολιορκεῖται τῶρα πλέον ἐν Βιδινίῳ, ἀλλ' οἱ πολιορκηταὶ δὲν ἀποτολμῶσι νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἔφοδον, ἐπειδὴ ὁ Πασβάνογλους ἔχει παρασκευάσει πολλὰς ὑπονόμους πρὸς ἄμυνάν του.

ΣΧΕΡΤΣ

Συνταγματάρχης.

Ἐν Σεμλίῳ, τῆ 17 Ἰουνίου 1798.

33 (Ἵπ. Ἐσ.).

Σημείωσις.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ανακοινώσω εἰς τὴν εὐγενεστάτην μυστικὴν αὐλικὴν γραμματεῖαν τῆς Α. Μ. συνημμένην ἐν ἀντιγράφῳ τὴν ἔκθεσιν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Σλαβονίας (29), καθ' ἣν οἱ κατ' εἰς ἡγήσιν τῆς εὐγενεστάτης μυστικῆς αὐλικῆς γραμματείας τῆς Α. Μ. ἐντεῦθεν εἰς Βελιγράδιον ἐκδοθέντες ὀκτῶ Ἕλληνες ἐστραγγαλίσθησαν, λέγεται δὲ ὅτι ὁ Πασβάνογλους ἀπεκλείσθη καθ' ὅλοκληρίαν ἐν Βιδινίῳ.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐκθέσεως ὑπεβλήθη συγχρόνως τῷ παρόντι εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

Ἐν Βιέννῃ, τῆ 27 Ἰουνίου 1798.

Ὁ πρόεδρος τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου καὶ ἄ. α.

ΚΟΜΙΣ ΤΙΓΕ

Πρὸς τὴν εὐγενεστάτην
μυστικὴν αὐλικὴν γραμματεῖαν τῆς Α. Μ.

34 (Archives du ministère des Affaires Etrangères en France, Vienne, tome 368, ff. 109 verso à 110 recto).

Extrait d'une lettre adressée par Bréchet, consul de la République française à Trieste, au général Bernadotte, ambassadeur de France près la Cour de Vienne, en date de Trieste, le 23 pluviôse an VI de la R. F. (11 févr. 1798).

Le Grec dont j'ay eu l'honneur de vous parler dans ma dernière se nomme Antoine Riga Villestindis de Zagora en Thessalie. Cet homme a été secrétaire des princes de Valachie, puis drogoman de la République au Consulat de ce pays (au moins à ce qu'il déclare par un billet qu'il m'a fait parvenir, où il dit également m'avoir adressé plusieurs lettres tant pour moi que pour le général Bonnaparte). Enthousiaste de la liberté, il étoit allé à Vienne, comme lieu le plus proche, pour faire imprimer des cartes de toute la Grèce, fabriquées par lui, des Instructions sur le droit de l'homme, une Constitution républicaine pour la Grèce, et des proclamations pour inciter à l'insurrection les Grecs de Thessalie, Macédoine, Morée et Négrepont. Une grande partie de ces imprimés est parvenue à sa destination, mais l'autre a été arrêtée à Trieste, et lui aussi, quand il y est venu pour s'embarquer.

Le gouvernement autrichien a mis le plus grand secret dans l'instruction de l'affaire de cet homme, et on l'a fait partir pour Vienne, quand l'on a seû que, lui refusant de me voir, il avoit trouvé les moyens de me faire parvenir un écrit.

J'étois bien loin de prendre part à son insurrection, mais j'ay crû, d'après son titre de drogoman français à Valachie et d'après les lettres qu'il est dit plus haut avoir été saisies, devoir écrire en sa faveur la lettre dont je vous envoie copie, pour que du tout et en tout cas, vous soyés instruit.

34 (Ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, Βιέννη τόμ. 368, φ. 109 6-110 α).

Περικοπὴ ἐπιστολῆς ἀπευθυνθείσης ὑπὸ Βρεσὲ, προξένου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἐν Τεργέστη, εἰς τὸν στρατηγὸν Βερναδόττην, πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας παρὰ τῆ αὐτῆς τῆς Βιέννης, ἐκ Τεργέστης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Ἰε· τώδους ἔτ. 5' τῆς Γαλλ. Δημ. (31 Ἰανουαρίου 1798) (30).

Ὁ Ἕλληνα, περὶ οὗ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ κέμω εἰς Ἰμῆς λόγον ἐν τῇ τελευταίᾳ μου, ὀνομάζεται Ἀντώνιος Ῥήγας Βελεστινλῆς* ἐκ Ζαγορᾶς τῆς Θεσσαλίας. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ὑπῆρξε γραμματεὺς τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας, ἔπειτα δὲ διερμηνεὺς τῆς δημοκρατίας ἐν τῷ προξενεῖῳ τῆς χώρας ταύτης, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν δῆλωσιν αὐτοῦ ἐν ἐπιστολίῳ, ὅπερ μοι ἐξαπέστειλεν, ἐν ᾧ λέγει καὶ ὅτι μοι ἀπηύθυνε πολλὰς ἐπιστολάς δι' ἐμέ τε καὶ τὸν στρατηγὸν Βοναπάρτην. Ἐνθουσιῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας εἶχε μεταβῆ εἰς Βιέννην ὡς τὴν πλησιεστέρην πόλιν, ὅπως ἐκτυπώσῃ χάρτας ὅλης τῆς Ἑλλάδος, παρασκευασθέντας ὑπ' αὐτοῦ, διδασκαλίαν περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, δημοκρατικὸν πολίτευμα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ προκηρύξεις σκοπούσας τὴν εἰς ἐπανάστασιν ὑποκίνησιν τῶν Ἑλλήνων τῆς Θεσσαλίας, Μακεδονίας, τοῦ Μωρέως καὶ τῆς Εὐβοίας. Καὶ πολλὰ μὲν τῶν ἐντύπων τούτων ἔφθασαν εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον, ἀλλὰ τὰ λοιπὰ ἐκρατήθησαν ἐν Τεργέστη, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὅτε ἔφθασεν εἰς Τεργέστην, ὅπως ἐπιβιβασθῆ.

Ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ἐτήρησε μεγίστην μυστικότητα κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τῶν περὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐξαπεστάλη εἰς Βιέννην, ὅτ' ἐγνώσθη ὅτι, εἰ καὶ ἀπηγορεύθη εἰς αὐτὸν νὰ με ἴδῃ, εἶχεν εὖρει τὸ μέσον νὰ μοι διαβιβάσῃ ἐπιστολήν.

Καὶ οὐδαμῶς μὲν συμμετέσχον τῶν ἐπαναστατικῶν αὐτοῦ σχεδίων, ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ ἐγρημάτισεν οὗτος διερμηνεὺς τῆς Γαλλίας ἐν Βλαχίᾳ καὶ ἀπέστειλε τὰς ἐπιστολάς, περὶ ὧν λέγει κατὰ τάνωτέρω ὅτι συνελήφθησαν, ἐνόμισα χρέος μου νὰ γράψω ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἐπιστολήν, ἧς ἀποστέλλω Ἰμῖν ἀντίγραφον, ὅπως ἐν οἰχθῆποτε περιπτώσει ἔχητε γνῶσιν πάντων τῶν κατ' αὐτόν.

* Σχετικὰ μὲ τὸ ἀναγραφόμενον ὄνομα τοῦ Ῥήγα Βελεστινλῆ βλ. τὸ σχόλιον μετὰ τὴ σελίδα 182 (Σημ. ἐπιμ.)

KAISERLICH- UND KÖNIGLICHES
K R I E G S = A R C H I V .

Nr. $\frac{145}{208}$ A. E. ex 1891.

*Archivalische Erhebungen
über den in der griechischen Verschwörung
verwickelten Rhigas.*

In den Hofkriegsrathsacten kommt über die Verhaftung Rhigas, welche durch die Polizei - Behörde vorgenommen worden zu sein scheint nichts vor; über seine Übergabe an die Militärbehörde und über die im Mai 1798 erfolgte Auslieferung an den Pascha von Belgrad, finden sich in den Protokollen ausführliche und vollinhaltliche Auszüge von denen die Acten jedoch nicht mehr vorhanden sind.

Der Inhalt dieser Protokolls - Auszüge besteht in Folgendem :

- 1798.H.K.R.Pr. Dep. B. 1. Im April des Jahres 1798 sendete der Polizei - Minister Graf Perge eine Note ein, wonach gemäss Mittheilung der Hof- und Staats - Kanzlei und in Übereinkunft mit der

35 (Υπ. Στρ.)

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ
 ΤΟΥ
 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Ἄρ. $\frac{145}{208}$ 1891.

Ἀρχειακὰ σημειώματα
 περὶ τοῦ ἐν τῇ ἑλληνικῇ συνωμοσίᾳ
 ἀναμειγμένου Ῥήγα.

Ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ αὐλικοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου οὐδὲν εὑρίσκεται περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ Ῥήγα, ἥτις φαίνεται γενομένη διὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Περὶ δὲ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχὴν καὶ περὶ τῆς κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1798 τελευτῶντα ἐκδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν πρῶτον τοῦ Βελιγρὰδίου εὑρίσκονται ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις ἐκτενεῖς περιλήψεις περιέχουσαι δῆλωσιν τοῦ ὅλου περιεχομένου, ἀλλὰ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα δὲν ὑπάρχουσι πλέον.

Τὸ δὲ περιεχόμενον τῶν περιλήψεων τούτων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ σύγκειται ἐκ τῶν ἑξῆς.

1. Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1798 ἀπέστειλεν ὁ ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας κόμισ Πέργεν ἔγγραφον, καθ' ὃ συμφθὰ ἀνακοινώσῃ τῆς αὐλικῆς γραμματείας καὶ ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῆς ὀθω-

ottomanischen Pforte jene 8 Griechen, (türkische Unterthanen), welche wegen aufrührerischer Anschläge im Wiener - Polizei - Hause internirt und dort verhört worden waren, über Semlin an den Kaimakam von Belgrad unter Militär - Escorte auszuliefern seien.

1798. H. K. R. Pr. Dep. B. 2. Diese 8 türkische Unterthanen
N° 2001. trafen als Arrestanten am 3. Mai 1798 in Semlin ein und wurden am 4. Mai an ihre weitere Bestimmung abgeführt.

3. Der Militär - Commandant zu Peterwardein meldet de dato 12^{ten} Mai 1798 an den Hofkriegsrath, dass die
N° 2237. unter Arrest an den Kaimakam zu Belgrad auszuliefernden 8 türkischen Unterthanen, die *nominativ* angeführt sind, und worunter ein «Riga» vorkommt, am 9^{ten} Mai 1798 zu Schiff glücklich vor Belgrad angelangt seien und dort Mann für Mann an den Kaimakam übergeben wurden.

4. Aus dem Berichte des Regiments Spleny an den commandirenden General in Niederösterreich, den Feldmarschall Grafen Kinsky, ist zu
1798. H. K. R. Pr. Dep. B. entnehmen, dass die in Wien inhaftirt
N° 2597. gewesenenen 8 türkischen Unterthanen, durch den Lieutenant Lazar des Regiments, am 27^{ten} April übernommen und am 10. Mai laut Reccipisse zu Belgrad pünktlich übergeben wurden.

μανικῆς πρεσβείας ὄφειλον νάποστα-
λῶσι διὰ Σεμλίνου εἰς τὸν καϊμακῆμην
τοῦ Βελιγραδίου ὑπὸ στρατιωτικὴν συνο-
δείαν οἱ ὅκτῳ ἐκείνοι Ἕλληνες ὑπήκοοι
τῆς Πύλης, οἵτινες ἔνεκα στασιαστικῶν
σκευωριῶν εἶχον φυλακισθῆ ἔν τῷ ἀστυ-
νομικῷ καταστήματι τῆς Βιέννης καὶ ἀνα-
κριθῆ ἔν αὐτῷ.

2. Οἱ ὅκτῳ οὗτοι Τοῦρκοι ὑπήκοοι ἔ-
φθασαν ὡς ὑπὸ κράτησιν εἰς Σεμλίνον
τῇ 22 Ἀπριλίου 1798 καὶ ἀπήχθησαν
τῇ 23 Ἀπριλίου εἰς τὸν περαιτέρω προ-
ορισμὸν αὐτῶν.

3. Ὁ ἐν Πετερβαρδάιν στρατιωτι-
κὸς διοικητὴς ἀναγγέλλει ὑπὸ ἡμερομη-
νίαν 1ης Μαΐου 1798 εἰς τὸ ἀύλικόν
πολεμικὸν συμβούλιον, ὅτι οἱ κρατούμενοι
καὶ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ καϊμακῆμην
ἐκδοτέοι ὅκτῳ Τοῦρκοι ὑπήκοοι, οἵτινες
καὶ ἀναφέρονται ὀνομαστί, καὶ ἐν οἷς
ὑπάρχει καὶ τις Ῥήγας, κατέπλευσαν τὴν
28 Ἀπριλίου 1798 αἰσίως εἰς Βελιγρά-
διον, αὐτόθι δὲ παρεδόθησαν κατ' ἀνδρα
εἰς τὸν καϊμακῆμην.

4. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τάγματος
Σπλένου πρὸς τὸν ἐν τῇ Κάτω Αὐστρίᾳ
διοικοῦντα ἀρχηγόν, στρατάρχην κόμι-
τα Κίνσκυ, ἐξάγεται, ὅτι οἱ ἐν Βιέννῃ
ἐν φυλακῇ διατριψαντες ὅκτῳ Τοῦρκοι
ὑπήκοοι παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπασπι-
στοῦ τοῦ τάγματος Λαζάρου τὴν 16 Ἀ-
πριλίου καὶ παρεδόθησαν ἀκριβῶς ἐν Βε-
λιγραδίῳ τὴν 29 Ἀπριλίου ἐπὶ ἀποδείξει
παραλαβῆς.

5. Schliesslich übermittelt die Hof- und Staats-Kanzlei an den Hofkriegsrath den Bericht des slavonischen General-Commandos betreff der erfolgten Übergabe der von Wien unter Escorte an den Kaimakam von Belgrad hinabspedirten 8 türkischen Unterthanen.

Wien, am 6 März 1891.

Werza
Oberst.



5. Τέλος διαβιβάζει ἡ αὐλικὴ γραμματεία εἰς τὸ αὐλικὸν πολεμικὸν συμβούλιον τὴν ἔκθεσιν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Σλαβονίας περὶ τῆς γενομένης ἐκδόσεως τῶν ἐκ Βιέννης ὑπὸ συνοδείαν πρὸς τὸν καϊμακῆμην Βελιγραδίου ἐξαποσταλέντων διὰ τοῦ ποταμοῦ ὀκτὼ Τούρκων ὑπηκόων.

Ἐν Βιέννῃ, τῇ 23 Φεβρουαρίου 1891.

ΒΕΡΤΣΑ

Συνταγματάρχης.



ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

γπο

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

1 (σ. 3). Ὁ ἐνταῦθα καλούμενος Πολυζῶης εἶνε ὁ ἰατρός ὁ ἐν ἄλλοις τῶν ἀνά χεῖρας ἐγγράφων ὀνομαζόμενος Πολύζος. Ἰδ. σ. 17, 19, 33, 53, 77. Καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ὀνόμασι παρατηρεῖται ἐν τοῖς ἐγγράφοις ἢ αὐτὴ περὶ τὴν μεταγραφὴν ἀστασία. Οὕτως ὁ Σακελλάριος, ὅστις ἐν σ. 60 καὶ 102 γράφεται Sacellarius, φέρεται γεγραμμένος ἐν σ. 18 Sekelari. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ῥήγας, ὅστις πάντοτε προσεπονομάζεται Velestinli ἢ Welestinli, ἐν σ. 18 γράφεται Welestinlis καὶ Westelenti. Καὶ ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ δὲ πρόξενος τῆς Αὐστρίας ἐν μὲν σ. 34 γράφεται Margelius, ἐν δὲ σ. 42 καὶ 52 Merkelius. Ἰδ. καὶ κατωτέρω σημ. 2, 3, 11 καὶ 13. Διὰ τὴν τοιαύτην δὲ περὶ τὴν μεταγραφὴν τῶν κυρίων ὀνομάτων, μάλιστα τῶν ἑλληνικῶν, ἀνεπιστασίαν δυσδιάγνωστα καθίστανται πολλάκις τὰ ἐν τοῖς ἐνταῦθα δημοσιευομένοις ἐγγράφοις ἀναφερόμενα ὀνόματα Ἑλλήνων, καὶ διὰ τοῦτο τὰ μάλιστα ἀμφίβολα ἐδηλώθησαν δι' ἐρωτηματικοῦ ἐν τῷ κειμένῳ τῆς μεταφράσεως.

2 (σ. 3). Ὁ ἐν τῷ γερμανικῷ ἐγγράφῳ φερόμενος Τύκας Ἰσως μετεγρᾶφη οὕτω κατὰ τὸν κ. Λεγρὰνδ ἐκ κακῆς ἐν τῇ γερμανικῇ ἐκφορᾷ τοῦ ἑλληνικοῦ τοῦ ὀνόματος, ὅπερ πιθανῶς ἦτο Δούκας. Καὶ ἂν δ' ἡ εἰκασία αὕτη εἶνε ὀρθή, ἀλλ' ἀγνωστον ὅμως μένει ἂν ὁ Δούκας εἶνε ὁ αὐτός, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν σελ. 19, 77, 79, 89.

3 (σ. 9). Ὁ Ἀργέντης ἐνταῦθα καλεῖται Εὐστάθιος, ἄλλως δ' Εὐστράτιος. Ἰδ. σ. 15, 19, 59 κ. ἔ.

4 (σ. 9). Δημήτριος Νικολίδης, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐνταῦθα δημοσιευομένων ἐγγράφων, εἶνε ὁ ἐκ τῶν συνεργῶν τοῦ Ῥήγα κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς πηγὰς γνωστός ὑπὸ τὸ ὄνομα Δημήτριος Ζηκαῖος ἢ Ζητσαῖος.

5 (σ. 11). Οὐχὶ Πολιτικός Τρίπους εἶνε ἡ ἐπιγραφὴ τούτου

τοῦ βιβλίου τοῦ 'Ρήγα, ἀλλ' 'Ο 'Ηθικός Τρίπους. Τὰ 'Ολύμπια' δράμα τοῦ ἀββᾶ Μεταστασίου τοῦ 'Ιταλοῦ, μεταφρασθὲν εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον. 'Εν Βιέννῃ. 1797. Παρὰ Μαρκίδῃ Πούλιου. Μετὰ τοῦ βιβλίου δὲ τούτου εὔρηνται συνεκδεδομένα ἢ Βοσκοπούλα τῶν "Αλπεων τοῦ Μαρμοντέλ καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Κορωνιοῦ μεταφρασθεὶς *Prōtos naútis* τοῦ Γεσνέρου.

6 (σ. 33). Μέγας διερμηνεύς τῆς Πύλης ἦτο τότε ὁ Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης, περὶ οὗ ἴδ. καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 21, 26 καὶ 28 ἔγγραφα.

7 (σ. 51). 'Ο Σχίλλιγκ, εἰς ὃν ἀπευθύνεται τὸ ἔγγραφο τοῦτο τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξάρχου τῆς Αὐστρίας, εἶνε ὁ ἐν Ἰασιῶ αὐστριακὸς πρόξενος, ὡς ἐξάγεται ἐκ τε αὐτοῦ τοῦ ἔγγραφου ἐν σ. 53 καὶ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 13 ἐν σ. 55.

8 (σ. 53). Τὸ ἀναφερόμενον ἐνταῦθα ὡς συνημμένον ἔγγραφον εἶνε τὸ ὑπ' ἀρ. 10 ἐν σ. 43 κ. ἐ. δημοσιευόμενον.

9 (σ. 55). Τὸ ἐνταῦθα ἀναφερόμενον ἔγγραφον εἶνε τὸ ὑπ' ἀρ. 12 ἐν σ. 51 κ. ἐ. δημοσιευόμενον.

9 δις (σ. 61). Πύλη ἐπιλεγομένη τοῦ Δωματίου μετεφφράσθη τὸ Stubenthor, διότι ἀληθῶς μετὰ τῆς παλαιᾶς ταύτης πύλης τῆς Βιέννης, ὡς δεικνύει καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, συνεχίετο δωμάτιόν τι. Ἄλλ' ἄγνωστον ὅποια τοῦ δωματίου τούτου ἢ χρῆσις. Ἐκτίσθη δ' ἡ βιενναία αὕτη πύλη περὶ τὸ 1600 ἐπὶ τῶν θεμελιῶν παλαιοῦ τινος πύργου, καλουμένου Stubenthurm, περὶ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ τῆς καλουμένης Wollzeile, καὶ ὑφίστατο μέχρι τοῦ 1858, ὅτε κατηδαφίσθησαν οἱ ἐκ τῶν μέσων αἰῶνων προμαχῶνες.

10 (σ. 67). Κατὰ τὴν πιθανωτάτην γνώμην τοῦ κ. Λεγρὰνδ προφανῶς ὁ ἐνταῦθα ἀναγραφόμενος Χριστόφορος Χατζήβασίλης ὁ συνοδοιπὸρος τοῦ 'Ρήγα ὁ μετ' αὐτοῦ ἐν Τεργέστη ἀνγκριθεὶς οὐδεὶς δύναται νὰ εἶνε ἄλλος ἢ ὁ Χριστόφορος Περραιβός, ὅστις προσέλαβε μὲν τὸ ἐθνικὸν θεσσαλικὸν ἐπώνυμον τῶν Περραιβῶν, δὲν ἦτο δὲ γνωστὸν μέχρι τοῦδε ποῖον ἔφερεν οἰκογενειακὸν ὄνομα. Ἰδ. Γούδα βίον Χρ. Περραιβοῦ ἐν Παρραλλήλοις βίοις τόμ. Ε' σ. 285. Ἡ ἐξέτασις τῶν οἰκογενειακῶν ἔγγραφων τοῦ Περραιβοῦ τῶν σωζομένων παρὰ τοῖς περίλειπομένοις αὐτοῦ συγγενεῦσι θέλει, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἀποδείξει ὀρθὴν τὴν ἄλλως εὐστήρικτον ταύτην γνώμην.

11 (σ. 73). Ὁ ἐνταῦθα ἀναγραφόμενος Πολυζάκης (Poligaki) εἶνε πιθανώτατα ὁ αὐτὸς καὶ ὁ ἐν σ. 63 Πιλιζάκης (Pilizaki).

12 (σ. 103). Fischhof καλεῖται ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον μικρὰ πλατεῖα τῆς Βιέννης, ἔχουσα στενὸν ἀνοιγμα πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν καλουμένην Rothgasse, ἐν τῷ παλαιῷ τμήματι τῆς πόλεως. Παράκειται δὲ ἡ πλατεῖα ἡ λεγομένη Hoher Markt, ἥτις, ὡς καὶ τὸ ὄνομα δεικνύει, ἦτο ἄλλοτε ἀγορὰ. Μέρος δ' αὐτῆς κατεῖχον τὰ ἰχθυοπωλεῖα, ὡς ῥητῶς καταφαίνεται ἐκ τοῦ πίνακος παρὰ *Delfenbach*, *Prospecte und Abrisse einiger Gebäude in Wien. 1719.* (Πίν. 16, ὑπὸ στοιχείου d). Ἴσως δὲ τὸ Fischhof ἀπετέλει ἀρχῆθεν μέρος τοῦ ἔγγιστα κειμένου Hoher Markt. Ἄλλ' ἀφ' ἑτέρου ῥητῶς ἀναφέρει ὁ *K. A. Schimmer*, *Ausführliche Häuserchronik der inneren Stadt Wien. 1819*, σ. 235, ὅτι ἤδη τῷ 1760 ἡ ἀγορὰ τῶν ἰχθύων εἶχε μετατοπισθῆ ἐκ τοῦ Hoher Markt. Ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ συγγραφῆς, σ. 94, ἀρ. 488, μανθάνομεν, ὅτι τὸ Fischhof τῷ μὲν 1775 ἀνήκεν εἰς τὴν Μαρίαν Ἄνναν Schmid, τῷ δὲ 1795 εἰς τὸν Κορράδον Hess, τῷ δὲ 1820 εἰς τὸν κόμιστα von Triangy. Ἐκ τῶν εἰδήσεων τούτων, ἃς ὀφείλομεν εἰς φιλικὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἐν Βιέννῃ ὑψηγοῦ τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης κ. Ἰωσήφ Στρυγόφσκη, γίνεται φανερόν, ὅτι ἐν ἔτει 1798 δὲν ἠδύνατο νὰ γείνη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα λόγος περὶ πωλήσεως καὶ ἀγορᾶς ἰχθύων ἐν τῷ Fischhof, πρέπει δὲ μᾶλλον νὰ φαντασθῶμεν ἐν περιπάτῳ κατὰ τὴν μικρὰν πλατεῖαν τὸν Ῥήγαν συναντήσαντα τὸν Τορούντζιαν καὶ ἐμβυχλόντα εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸ ἀντίτυπον τῆς προκηρύξεως.

13 (σ. 107). Ὁ ἐνταῦθα καὶ ἀπανταχοῦ καθ' ὅλον τὸ ὑπ' ἀρ. 15 ἔγγραφον ὀνομαζόμενος Μασούτης (Machutti) καλεῖται ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 3 Μακότης (Macoti).

14 (σ. 111). Κατὰ σημείωσιν τοῦ κ. Λεγρὰνδ ἡ *Décade philosophique, littéraire et politique par une Société de Républicains* ἦτο περιοδικὸν σύγγραμμα, δημοσιευόμενον ἀπὸ τῆς 10 ἀνθεστηριῶνος (Floréal) τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας μέχρι τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1807. Ἀπὸ τοῦ δεκάτου τρίτου δ' ἔτους τῆς δημοκρατίας μετωνομάσθη *Revue philosophique*. Ἡ ὅλη δὲ αὐτῆς σειρά ἀποτελεῖται ἐκ 54 τόμων εἰς 8ον. Τὸ πρῶτον ὄνομα *Δεκάς* ἐδόθη εἰς τὸ φύλλον τοῦτο, ἅτε ἐκδιδόμενον τρεῖς τοῦ μηνός, καθ' ἐκά-

στην τελευταίαν ἡμέραν (décadi) τῶν δεκάδων εἰς ἃς διηροῦντο οἱ μῆνες τῶν Γάλλων κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας μεταρρυθμισιν.

15 (σ. 113). Ἡ ἐνταῦθα ἀναφερομένη περίληψις εἶνε ἡ ἀνωτέρω σ. 59 κ. ἐ. ὑπ' ἀρ. 15 δημοσιευομένη. Τὰ δὲ συνημμένα, περὶ ὧν γίνεται λόγος, ἐξ ὧν πολλὰ ἠθέλωμεν μάθει καθ' ἕκαστα περὶ τῶν κατὰ τὸν Ῥήγαν, δὲν ἀνευρέθησαν δυστυχῶς ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Βιέννης, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῷ προλόγῳ τῆς ἀνὰ χεῖρας δημοσιεύσεως.

16 (σ. 119). Καὶ αὕτη ἡ περίληψις, περὶ ἧς ἐνταῦθα γίνεται λόγος, εἶνε ἡ ὑπ' ἀριθ. 15 ἐν σ. 59 κ. ἐ. δημοσιευομένη.

17 (σ. 127). Τὸ ἐνταῦθα δημοσιευόμενον δελτίον εἶνε ἡ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἀπάντησις πρὸς τὸ ὑπ' ἀρ. 16 ἐν σ. 113 κ. ἐ. δημοσιευόμενον ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τὸ τῶν ἐξωτερικῶν.

18 (σ. 149). Ἴδε καὶ σημ. 6.

19 (σ. 149). Ὡς ἐν τοῖς γράμμασιν. Οὕτω μᾶλλον ἐξηγητέα ἡ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ λατινικῇ φράσει ut in litteris, καὶ οὐχὶ ὡς ἐν τοῖς διαπιστευτηρίοις μου γράμμασιν, ὡς ἀπεδόθη ἡ φράσις ἐν τοῖς προτέροις ἐγγράφοις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξάρχου τῆς Αὐστρίας. Ἀληθῶς φαίνεται, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὑπογραφῆς τοῦ πρεσβευτοῦ διαρρυθμιζομένης κατὰ τὸ πρότυπον τὸ ἐν τοῖς διαπιστευτηρίοις γράμμασιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ αὐτῶν τῶν γραμμῶν τοῦ ἐξάρχου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, εἰς ἃ συνήπτοντο δίκην ὑστερογράφων, ὡς καὶ ἐπιγράφονται, τὰ ἔγγραφα, ἐν οἷς γίνεται λόγος περὶ τῶν κατὰ τὸν Ῥήγαν καὶ τῶν συναφῶν ὑποθέσεων. Ἐν τέλει τῶν πολυπληθῶν ὑστερογράφων τῶν εἰς ἕκαστον κυριῶδες ἔγγραφον τοῦ ἐξάρχου συνημμένων ἀνεφέρετο οὗτος χάριν βραχυλογίας διὰ τῆς φράσεως ut in litteris εἰς τὸ λεγόμενον πρωτόκολλον, ἧτοι εἰς τὰς ἐν τέλει τοῦ κυρίου ἐγγράφου σχοινοτενεῖς διατυπώσεις τῶν πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἐκφράσεων εὐπειθοῦς φιλοφροσύνης. Ταῦτα κατὰ τὸν κ. Λεγρᾶνδ.

20 (σ. 149). Ἀπάντησις εἰς τὴν ἐνταῦθα δημοσιευομένην ὑπ' ἀρ. 25 Σημείωσιν τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου εἶνε ἡ ὑπ' ἀρ. 27 ἐν σ. 157 Σημείωσις τοῦ μυστικοῦ αὐλικοῦ γραφείου. Ἀλλὰ σημειωτέον, ὅτι δυστυχῶς ἀπωλέσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου τῆς Σλαβονίας, ἧς γίνεται μνεῖα ἐν ἀμφοτέροις τούτοις τοῖς ἐγγράφοις ὡς συνημμένης. Ἐκ ταύτης, ὅσον βραχεῖα καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ἠθέλωμεν μάθει ἄξια λόγου

περὶ τῆς ἐκ Βιέννης μέχρι Βελιγραδίου μεταβάσεως τῶν περὶ τὸν Ῥήγαν καὶ τῆς εἰς τὸν καὶμκακλήμην ἐκδόσεως αὐτῶν.

21 (σ. 151). Τὸ ἐνταῦθα ἀναφερόμενον 4^{ον} ὑπερόγραφο τοῦ ἐξάρχου ἀπὸ 30 Ἀπριλίου εἶνε τὸ ἐν σ. 147 κ. ἐ. ὑπ' ἀρ. 24 δημοσιευόμενον.

22 (σ. 153). Ὁ πατριάρχης, περὶ οὗ ἐνταῦθα ὁ λόγος, εἶνε Γρηγόριος ὁ Ε', ὁ τῷ 1821 ἀπαγχονισθεὶς. Ἐπατριάρχευσε δὲ οὗτος τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1797 μέχρι τῆς 19 Δεκεμβρίου 1798, ὅτ' ἐξωρίσθη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐνεθρονίσθη δὲ καὶ πάλιν τὸ δευτερον μετὰ τὴν πρώτην πατριαρχεῖαν τοῦ Καλλινίκου Ε' τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1806 καὶ διώκησε μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1808. Ἡ δὲ τρίτη αὐτοῦ πατριαρχεῖα, ἧς μαρτυρικὸν ὑπῆρξε τὸ τέλος τῇ 10 Ἀπριλίου 1821, ἤρχισε τὴν 19 Ἰανουαρίου 1819.

23 (σ. 155). Ἡ σλαβικὴ λέξις *ισπράβνικοι* σημαίνει ἐνταῦθα πιθανώτατα ἄνδρας τῆς ἐγγωρίου χωροφυλακῆς.

24 (σ. 157). Ἰδ. σημ. 20.

25 (σ. 163). Ἰδε τὰποσπάσματα ταῦτα ὑπ' ἀρ. 28 ἐν σ. 159 κ. ἐ.

26 (σ. 165). Τὸ ἔγγραφο τοῦτο εἶνε τὸ ὑπ' ἀρ. 26 ἐν σ. 151 κ. ἐ. δημοσιευόμενον.

27 (σ. 165). Τὸ ἔγγραφο τοῦτο λείπει.

28 (σ. 165). Ἰδ. τὴν μετάφρασιν τοῦ ἐγγράφου τούτου ὑπ' ἀρ. 29 ἐν σελ. 161 κ. ἐ.

29 (σ. 167). Ἰδ. ἀρ. 32 ἐν σ. 165 κ. ἐ.

30 (σ. 169). Τῆς περικοπῆς ταύτης ἐν μέρει ἀνακριθῆς μεταφρασις ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ *Τεργεσταία Κλεισιῶν*, ἀρ. 431 (2 Ὀκτωβρίου 1869), καὶ ἀνετυπώθη ἐν τοῖς *Παραλλήλοις βίοις* τοῦ Α. Γούδα, Τόμ. Β' σ. 137-138.

Ἐν τέλει σημειωτέον, ὅτι, διαρκούσης τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἀνὰ χεῖρας ἐγγράφων ἐγνώσθη ἡμῖν φυλλάδιον περὶ Ῥήγα, ἐκ σελίδων 38 εἰς 8^{ον}, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ *Βιογραφία Ῥήγα τοῦ Φεραίου, συναρμολογηθεῖσα ὑπὸ Γεωργίου Θεοφίλου (Κυμαίου)*. Ἐν *Λαρίσση. Τυπογραφεῖον Π. Κ. καὶ Γ. Δ.* 1886 (ἐν δὲ τῷ ἐξωφύλλῳ Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Καρᾶ 1887). Κατ' αὐτὰς δ' ἐξεδόθη *Χ. Βαλαμουτοπούλου δικηγόρου τοῦ ἐξ Ἀλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας Ῥήγας ὁ Φεραῖος, πρωτό-*

τυπος μοιογραφία. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Κοινοβουλίου καὶ Ἀθανασιάδου. 1891. Ἀνχγράφομεν δὲ καὶ ταῦτα ἐνταῦθα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ προλόγῳ βιβλιογραφίας περὶ Ῥήγα.

Διὰ τὴν ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἔλλειψιν τοῦ ἡνωμένου γερμανικοῦ στοιχείου B ἀνεπληρώθη τοῦτο ἐν τοῖς δημοσιευομένοις πρωτοτύποις κειμένοις διὰ τῶν στοιχείων sz.

ΟΥΣΙΩΔΗ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐν σελίδα	15	στίχῳ	17	ἀντὶ	12	Δεκεμβρίου	γράφε	13	Δεκεμβρίου
»	»	15	»	24	»	14	Δεκεμβρίου	»	15
»	»	21	»	3	»	Φὸν Χέρβερτ	»	κ.	Ἐρβέρτον
»	»	21	»	5	»	29	Δεκεμβρίου	»	8
»	»	31	»	23	»	βορειοαυστριακοῦ	»	τῆς	Κάτω Αὐστρίας
»	»	33	»	8	»	ὑμετέραν	»	ἡμετέραν	
»	»	33	»	18	»	ἔγγραφον	»	ἐπιστολὴν	
»	»	39	»	20	»	Βάλλεμπουργ	»	Βάλλεμβουργ	
»	»	51	»	13	»	τῆς 14	»	τῆς 3	
»	»	60	»	28	»	lage	»	Lage	
»	»	61	»	28	»	9	»	9 δῖς	
»	»	79	»	8	»	Κάπαρην	»	Κάπαρην	
»	»	79	»	21	»	(; j)	»	(;)	
»	»	82	»	30	»	Berufszgeschäfte	»	Berufsgeschäfte	
»	»	133	»	9	»	διὰ θαλάσσης	»	διὰ τοῦ ποταμοῦ	
»	»	138	»	16	»	Kaufahrtley	»	Kaufahrtley	
»	»	157	»	14	»	15 Μαΐου	»	14 Μαΐου	

Σημειωτέον δὲ καὶ ὅτι ἐν τῇ μετατροπῇ τῶν ἐν τοῖς πρωτοτύποις ἐγγράφοις κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἡμερομηνιῶν εἰς τὰς τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐν τῇ μεταφράσει ἐκ παραδρομῆς ἀφηρέθησαν μέχρι καὶ τῆς σ. 143 δέκα ἡμέραι ἀντὶ ἑνδεκα, ὅσαι ἔδει νάφαιθῶσι, τοῦ λόγου ὄντος περὶ τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος.

Σχετικά με τό ὄνομα τοῦ Ρήγα Βελεστινλή*

Τό ἔγγραφο τοῦ Γάλλου πρόξενου στή Τεργέστη λοχαγοῦ Brechet πρὸς τόν Γάλλο πρέσβη στή Βιέννη στρατηγὸ Bernadotti καί πρὸς τόν Αὐστριακὸ διοικητὴ τῆς Τεργέστης κόμη de Brigito, ὅπου ἀναφέρεται ὁ Ρήγας Βελεστινλῆς ὡς «*Ἀντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς*», τό δημοσίευσε, γιά πρώτη φορά ἀποσπασματικά, ἡ ἐφημερίδα τῆς Τεργέστης «Κλειώ», τοῦ 1869, μέ ἀποτέλεσμα νά δημιουργηθοῦν οἱ παρερμηνεῖες σχετικὰ μέ τό ὄνομα τοῦ Ρήγα Βελεστινλή. Τότε, νά ἦταν δικαιολογημένοι οἱ «*εὐφάνταστοι*» συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πού συνδυάσανε τό «*Ἀντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς*» μέ τό «*Κυριαζῆς*», ἀπό τό ὄνομα, μᾶλλον, τοῦ πατέρα του «*Κυρίτζης*» καί δημιουργήσανε τό ἀνιστόρητο, ὅτι τάχα «*τό πραγματικό ὄνομά του ἦταν Ἀντώνιος Κυριαζῆς*».

Μετά τήν δημοσίευση, ὅμως, τῶν ἐγγράφων ἀπό τούς Λεγρὰνδ καί Λάμπρου, κατὰ τό 1891, καί ἀπό τόν Κων. Ἄμαντο, κατὰ τό 1930, δέν εἶναι δικαιολογημένοι οἱ συγγραφεῖς, πού γράφουν αὐτά τά εὐφάνταστα καί ἀνιστόρητα.

Καί τοῦτο διότι ἀπό τά ἔγγραφα γίνεται γνωστό τό πῶς ὁ Ρήγας θά γνωστοποίησε τή σύλληψή του στόν Γάλλο πρόξενο. Ἄς ἔχουμε ὑπ' ὄψιν, ὅπως ἀναφέρονται στά ἔγγραφα, τήν αὐστηρή φρούρηση καί ἀπομόνωση, στή Τεργέστη, τοῦ Ρήγα Βελεστινλή μετά τοῦ συντρόφου του Ἀντωνίου Κορωνιοῦ. Ὁ μελετητής τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τοῦ Ρήγα, Λέανδρος Βρανούσης, στό βιβλίο του *Ρήγας Φεραῖος*, Βασική Βιβλιοθήκη ἀρ. 10, Ἀθήνα 1954, σελ. 100-101, χαρακτηριστικά περιγράφει τό πῶς ὁ Ρήγας θά ἔδωσε τό σημεῖωμα στόν μόνο ἄνθρωπο, τόν ἱερέα-πνευματικό, πού θά εἰσῆλθε, ἐκτός τῶν ἰατρῶν καί νοσοκόμων, στό δεσμωτήριον. Τό σημεῖωμα θά εἶχε τά δύο ὀνόματα «*Κορωνιός Ἀντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς*» καί ὁ Γάλλος πρόξενος θά τά μετέγραψε σά μιὰ ὑπογραφή. Πρβλ. Ἀπ. Β. Δασκαλάκη, *Περί τό πραγματικόν ὄνομα τοῦ ἔθνομάρτυρος Ρήγα*, Τεσσαρακονταετηρίς Θεοφίλου Βορέα, τόμ. Β', Ἀθήνα 1970, σελ. 125-143.

Ἐπί πλέον ὅμως, ὅλα τά ἔγγραφα τῶν Λεγρὰνδ-Λάμπρου καί Κων. Ἄμαντου (35 καί 63 ἀντίστοιχα) ἀναγράφουν τό ὄνομα «*Ρήγας Βελεστινλῆς*», ἐκτός ἀπό τά δύο ἔγγραφα τοῦ Γάλλου προξένου Brechet, ὁ ὁποῖος στίς συνθήκες ὑπό τίς ὁποῖες ἔλαβε τό σημεῖωμα ἀπό τόν Ρήγα, δικαιολογημένα θά μποροῦσε νά κάνει σύγχυση τῶν ὀνομάτων.

* Παρατήρηση στή σελίδα 169

Ἄκόμη, ὁ Αὐστριακὸς διοικητὴς Brigito ἀπαντᾷ, τὴν ἐπομένη ἡμέρα, στὸν Γάλλο πρόξενο Τεργέστης Brechet καὶ τοῦ γράφει «*Τὸ ἔγγραφον τῆς 5ης Φεβρουαρίου, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐνεχειρίσατε χθές, κύριε, ἀφορᾷ τὸν Ἑλληνα Ρήγαν Βελεστινλῆν, ὅστις ἐπι τινα καιρὸν ἐκρατεῖτο ἐνταῦθα...*» (Κων. Ἄμαντου, Ἄνεκδοτα ἔγγραφα περὶ Ρήγα Βελεστινλῆ, Ἀθήνα 1930, σελ. 125). Δέν τοῦ γράφει τὸ ὄνομα πού τοῦ εἶχε σημειώσει ὁ Γάλλος πρόξενος «*Ἀντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς ἐκ Ζαγοραῖς τῆς Θεσσαλίας*» ἀλλὰ τὸ πραγματικὸ «*Ρήγας Βελεστινλῆς*».

Μέ τὰ παραπάνω ἐπιχειρήματα καὶ τὴ σχετικὴ βιβλιογραφία, τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτούτο, Τμῆμα Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης, τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, παμψηφεί μέ τὴν 3/1992 Πράξη του, ἔκανε δεκτὴ τὴν πρόταση τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας Μελέτης «*Φερῶν-Βελεστίνου-Ρήγα*» καὶ ἀποφάσισε νά διαγραφεῖ ἀπὸ τὸ ἐγχειρίδιο τῆς Ἱστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ ἢ ἀνιστόρητη φράση ὅτι «*τὸ πραγματικὸ ὄνομα τοῦ Ρήγα ἦταν Ἀντώνιος Κυριαζῆς*».

Καὶ ἀργότερα, μέ ἐντολή, στίς 11-1-1995, τοῦ ἀναπληρωτοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Φιλ. Πετσάλνικου τὰ νεοτυπωθέντα σχολικὰ βιβλία Ἱστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ, ἀπὸ τὸ σχολικὸ ἔτος 1995, ἔχουν ἀποκαταστήσει τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐθνεγέρτη ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ.

Τὰ σχετικὰ μέ τὸ ὄνομα τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ, διεξοδικὰ θά παρουσιασθοῦν στὴν ὑπὸ ἐκτύπωση σχετικὴ μελέτη μας μέ τίτλο «*Ὄνομα καὶ καταγωγή τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ. Ἱστορικὲς ἀνακρίβειες, παρερμηνεῖες καὶ παραχαράξεις*».

*Ὁ Ἄδ. Κοραῆς, Παρίσι 1798, γιά τή σύλληψη καί τό
Μαρτύριο τοῦ Ρήγα Βελεστινῆ καί τῶν Συντρόφων του.*

«... Ὅκτώ Γραικοί οἱ ὅποιοι ἐξήτουν ἡσύχως τά ἀρμόδια μέσα τοῦ νά φωτίσωσι καί ἀπό τόν ζυγόν τῆς δουλείας νά ἐλευθερώσωσι τούς ἰδίους ὁμογενεῖς. Παρίστανται ἴσως αὐτήν τήν ὥραν δέσμοι ἔμπροσθεν τοῦ τυράννου οἱ γενναῖοι οὗτοι τῆς ἐλευθερίας μάρτυρες· ἴσως αὐτήν τήν ὥραν καταβαίνει εἰς τās ἱεράς κεφαλάς των ἡ μάχαιρα τοῦ δημίου, ἐκχέεται τό γενναῖον ἑλληνικόν αἷμα ἀπό τās φλέβας των, καί ἴσεται ἡ μακαρία ψυχή των, διά νά ὑπάγη νά συγκατοικήσῃ μέ ὄλων τῶν ὑπέρ Ἐλευθερίας ἀποθανόντων τās ἀοιδίμους ψυχάς.

Ἄλλά τοῦ ἀθώου αἵματος ἡ ἐκχυσίς αὐτή ἀντί τοῦ νά καταπλήξῃ τούς Γραικοὺς θέλει μᾶλλον τούς παροξύνει εἰς ἐκδίκησιν.

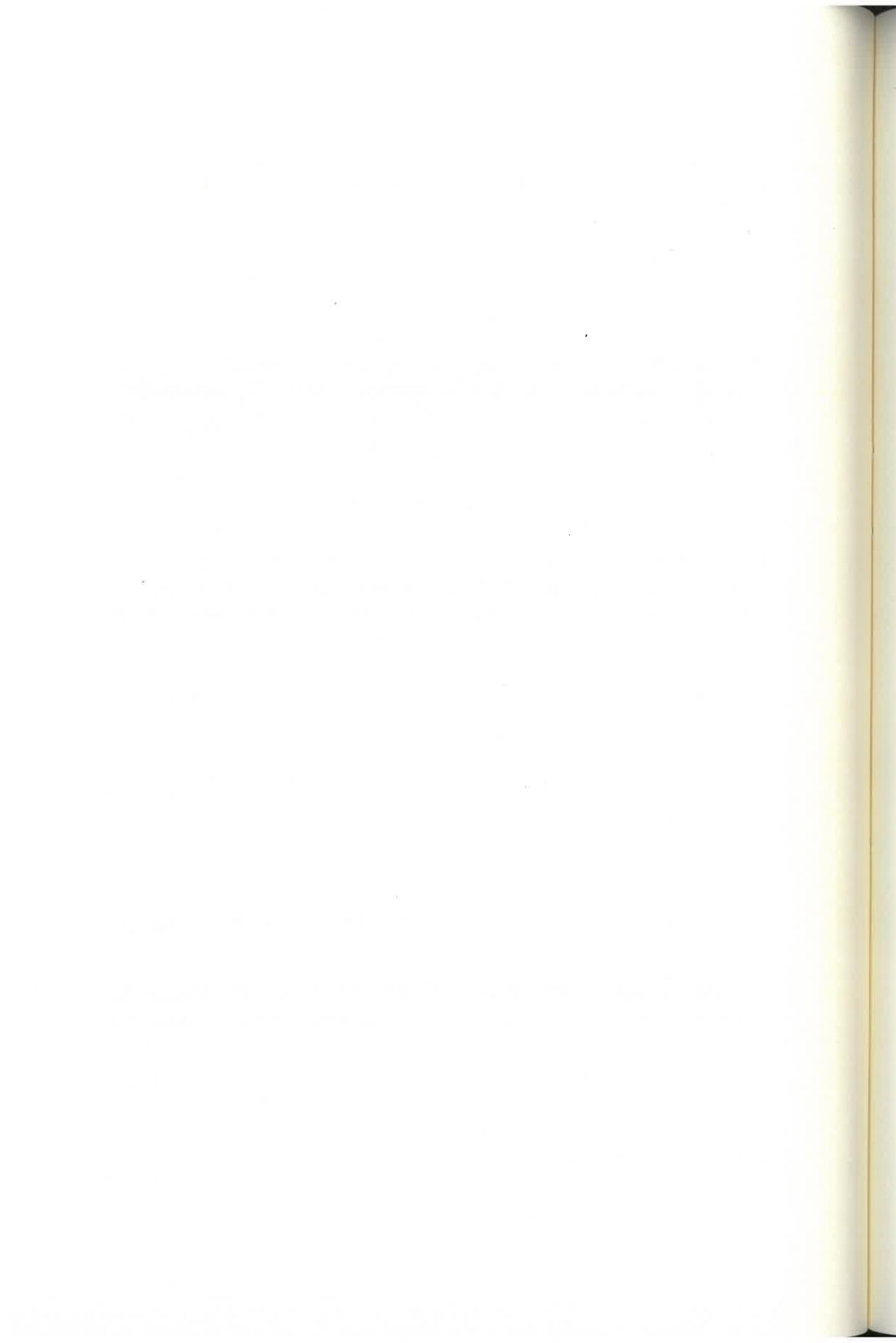
Ἡ Ἑλλάς ὅλη μέ τά δάκρυα εἰς τούς ὀφθαλμούς παρακαλεῖ τούς ἐν Τεργεσίῳ πραγματευομένους Γραικοὺς νά ἀφήσωσιν εἰς ἐρήμωσιν τήν πόλιν τοῦ ἀχαρίστου καί μισέλληνος Αὐτοκράτορος, καί νά μετοικισθῶσιν εἰς τās νεωστί ἐλευθερωθείσας αὐτῆς νήσους, ὅπου χωρίς κανένα φόβον προδοσίας εὐτυχεῖς καί ἐλεύθεροι δύνανται νά ζήσωσιν...».

[Ἄδαμ. Κοραῆ], Ἀδελφική Διδασκαλία, [Παρίσι] 1798, σελ. IV-V.

Ὁ στρατηγός Μακρυγιάννης γιά τόν Ρήγα Βελεστινῆ

«Μετά πολλοὺς αἰῶνας Ρήγας ὁ Βελεστινῆς σπύρει τόν σπόρον τῆς ἐλευθερίας εἰς τούς Ἕλληνας καί τούς ἐνθαρρύνει ὀδηγῶν αὐτούς τόν **τρόπον** τῆς ἀπελευθερώσεώς των. Οἱ Ἕλληνες ἐνθουσιασθέντες καί ἐνθαρρυσθέντες ἀπό τούς λόγους τοῦ Ρήγα ἔλαβον τά ὄπλα ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας».

Ἄπό τόν ὑπ' ἀρ. 2 πίνακα τοῦ Παναγιώτη Ζωγράφου ὑπάγορευμένο ἀπό τόν Μακρυγιάννη.



Οί θυσιασθέντες για την έλευθερία της Ελλάδος:
Ιούνιος 1798.

Ρήγας Βελεστινλής, έτων 41,

Ευστράτιος Αργέντης, έμπορος από τή Χίο, έτων 31,

Αντώνιος Κορωνίος, έμπορος από τή Χίο, έτων 27,

Ιωάννης Καρατζάς, λόγιος από τή Λευκωσία τής Κύπρου, έτων 31,

Δημήτριος Νικολίδης, ιατρός, από τή Ζίτσα Ιωαννίνων, έτων 32,

Θεοχάρης Γεωργίου Τουρούντζιας, έμπορος, από τή Σιάτιστα, έτων 22,

Ιωάννης Έμμανουήλ, φοιτητής τής Ιατρικής, από τήν Καστοριά, έτων 24,

Παναγιώτης Έμμανουήλ, αδελφός του Ιωάννη, υπάλληλος του Αργέντη,
έτων 22.



ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. **Λεάνδρου Βρανούση**, Ρήγας Φεραῖος, Ἀθήνα [1954], Βασική Βιβλιοθήκη ἄρ. 10.
2. **Λεάνδρου Βρανούση**, Ἡ σημαία, τό ἐθνόσημο καί ἡ σφραγίδα τῆς «Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας» τοῦ Ρήγα, Ἀθήνα 1992. Ἀνάτυπο ἀπό τόν 8ο τόμο τοῦ Δελτίου Ἑραλδικῆς καί Γενεαλογικῆς Ἑταιρείας Ἑλλάδος, σελ. 347 – 388.
3. **Λεάνδρου Βρανούση**, «Ἐφημερίς» 1797, τόμος 5, προλεγόμενα. Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Κέντρο Ἑρεῦνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καί Νέου Ἑλληνισμοῦ, Ἀθήνα 1995, ὅπου πολλά σχόλια καί πλούσια βιβλιογραφία.
4. **Ἀπ. Δασκαλάκη**, Τό πολίτευμα τοῦ Ρήγα Βελεστινῆ, Ἀθήνα 1976.
5. **Ἀπ. Δασκαλάκη**, Τά ἐθνεγερετικά τραγούδια τοῦ Ρήγα Βελεστινῆ Ἀθήνα 1977.
6. **Ἀπ. Δασκαλάκη**, Ρήγα Βελεστινῆ, Ἐπαναστατικά σχέδια καί μαρτυρικόν τέλος, Ἀθήνα 1979.
7. **Πολ. Ἐνεπεκίδη**, Ρήγας – Ὑψηλάντης – Καποδίστριας. Ἐρευναι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Αὐστρίας, Γερμανίας, Ἰταλίας, Γαλλίας καί Ἑλλάδος, Ἀθήνα 1965.
8. **Γεώργ. Λαῖου**, Οἱ ἀδελφοί Πούλιου, ὁ Γεώργιος Θεοχάρης, καί οἱ σύντροφοι τοῦ Ρήγα. (Ἀνέκδοτα ἔγγραφα ἀπό τὰ Ἀρχεῖα τῆς Βιέννης), Δ.Ι.Ε.Ε., τόμ. 12, 1958, σελ. 202 – 270.
9. **Σπ. Λάμπρου**, Ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ρήγα, Ἀθήνα 1892.
10. **Νικ. Πανταζοπούλου**, Μελετήματα γιά τόν Ρήγα Βελεστινῆ, Ἀθήνα 1994.
11. **Δημ. Καραμπερόπουλου**, Ἡ «Χάρτα τῆς Ἑλλάδος» τοῦ Ρήγα. Τά πρότυπά της καί νέα στοιχεῖα. Στό «Ἡ Χάρτα τοῦ Ρήγα Βελεστινῆ», Ἀθήνα 1998, σελ. 13 – 90.

Εύρετήριο
ὀνομάτων καὶ πραγμάτων
τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου*

- Ἄβραάμης, ἔμπορος στό Βουκουρέστι 63
ἀγγελία περὶ τῶν Ἑλλήνων 153
ἀγγλικό πλοῖο 115
Ἄγγλις δ'
Ἄγιον Ὄρος 181
Ἀδάμ Ἰωσήφ 69
ἄδεια ἀγορᾶς ὄπλων 57, ἀνατυπώσεως 107
ἀδελφότης 13
ἀδικίαι τῶν Τούρκων 87
Ἀδριατική θάλασσα 71
Ἀθανασίου Γεώργιος 103
Ἀθηναῖοι 73
Ἀθηνῶν Πανεπιστήμιο δ'
Αἰγαῖον πέλαγος 3, 23, 75, 97, 107, 137
Αἶμος 21
αἰσθήματα φιλικά 117, 119, 161, ὑποπ-
τα 39
αἰχμαλωσία τουρκική 145
αἰχμαλώτων ταμεῖον ἀπολυτρώσεως 145
ἀκολασία πολιτική 135
ἀκολουθία πρεσβευτοῦ 143, στρατιωτι-
κή 11
ἀκρόασις 123
ἀκροτηριασμός 135
Ἀλβανία 11, 71
Ἀλβανοί 7
ἀλγερινά καταδρομικά πλοῖα 141
Ἀλγέριον 117
Ἀλεξάνδρεια 141
Ἀλέξανδρος Λαυρέντιος 67, 75
Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας 63, 81, 87, 101
Ἀλέξις 85
ἀλληλογραφία 21, 31, 39, 45, 65, 75,
101, 115
Ἄλμυρός Θεσσαλίας 181
Ἄλπεις 61, 178
ἄλυσος γ'
ἀμοιβαίότης 119, 153· ἀμοιβαιότητος
ἔγγραφος διαβεβαίωσις 147
Ἄμοιρος Κωνσταντῖνος 59, 77, 79, 81,
83, 85, 89, 91, 107, 109, 113, 129.
Ἄμστελόδαμον 3
ἄμυνα 167
ἀνάγνωσις προκηρύξεως 17
ἀνακρισις 7, 19, 25, 47, 95, 107, 127,
129, 169, προεισαγωγική 15, συνο-
πτική 7, τακτική 9· ἀνακρίσεως πο-
ρίσματα 127, πρακτικά ε', 59, 75,
81, 87, 91, 97, 101, 105, 109, 113,
117, 143, 147, 151, 159, 163
ἀνακριτής 111
ἀνακριτική ἀρχή 17, 19
ἀνάκτησις παλαιᾶς ἐλευθερίας 23
ἀναμόρφωσις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους 63,
101
ἀναστολή ἐμπορικῶν ἐργασιῶν 25
Ἄνατολή 3, 7, 75, 79
ἀνατροπή κυβερνητική 25
ἀνατύπωσις 107
«Ἀνάχαρις Νέος» 11, 13, 17, 61, 63,
75, 81, 101
ἀναχώρησις Ρήγα 73, 79

* Τό εὐρετήριο συντάχθηκε ἀπό τόν κ. Δημήτριο Ἄπ. Καραμπερόπουλο.
Δέν εὐρετηριάζεται τό ὄνομα Ρήγας Βελεστινλῆς, διότι ἀπαντᾶται πολύ συχνά.

άνδριάντας Ρήγα β'
άνεξαρτησία έθνική α'
άνθρωπος κακεντρέχέστατος 107, τα-
ραχοποιός 147· άνθρώπου δικαιώ-
ματα 13, 169
άνθρωπότητος δίκαια 23
άντάλλαγμα 3, 117, 145, 151, 153, 155
άνάρτης -αι, 7, 21, 23, 117, Μανιάται
11· άνταρτών επίθεσεις 21, ήτται 57
άντίγραφον 67, 103
άντιπαράστασις 9, 95, 107
άντίστασις 167
'Αντώνιος Ρήγας Βελεστινλής 169
άξιοπιστία δ'
άξιώσεις 155, τής Πύλης 49
άξιωματικός 133, 135, κατώτερος 155
άπαίτησις 139, 165
άπελευθέρωσις 65, 71, 'Ελλάδος 3, 5,
65, 77, 79, 89, 93, 105, 107, 109, 111,
113, εκ του τουρκικού ζυγοῦ 87·
άπελευθερώσεως σχέδιον 5
άποβολή εκ των συνόρων 27
άπόγονοι 71
άπαγωγή 117
άπόδειξις τής εκδόσεως 131
άπόδροσις 135· άποδράσεως διάδοσις
167
άποκαλύψεις 47, 49, 137
άποκατάστασις τής έλευθερίας 91
άπόκτησις τής έλευθερίας 95
άπολογία 93
άπολύτρωσις 147
άπεπεράτωσις λογαριασμών 129
άποστασία 15, 27, 61, 65, 67, 71, 79·
άποστασίας πνεῦμα 13, σχέδιον 33,
ύποκίνησις 13
άποστολή ασφαλής 131, κρατουμένων
129, ταχυδρομική 45
άπόστολοι μυστικοί τής Γαλλίας 47
άποτίναξις τουρκικού ζυγοῦ 23, 41

άπόφασις θανατική 11
'Αργέντης Εϋστράτιος 9, 13, 15, 17, 19,
25, 33, 35, 61, 63, 65, 71, 73, 75, 77,
79, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 99, 107,
109, 113, 177
άρετή 83
άριστοκρατία βενετική 7
άριστον μεσημβρινόν 77
άρχαίοι 'Ελληνες 83
άρχεΐα 143, Βιέννης 180, 'Υπουργείων
ε', 169, 171
άρχεΐακά σημειώματα 171
άρχαί αγαθαί 149, δημοκρατικάί 149,
έπαναστατικάί 149, επικίνδυναί
137, πολιτικάί 17
άρχή άστυνομική 171, στρατιωτική 171
άρχηγός του έθνους 153
άσθένεια 99
άστυνομία 15, 23, 25, 33, 113, 127, 129,
133, άυστριακή β', βιαιναία 33, μυ-
στική 9, 25, τεργεστιαία 13· άστυνο-
μίας στρατιώται 123
άστυνομική άρχή 171
άστυνομικό κατάσστημα 59, 173
άσμα 67, 69, 71, έλληνικόν 61, έπανα-
στατικόν 77, 83, 89, 91, 97, 103,
έπικίνδυνον 93, Μασσαλιώτιδος 11
άσυλον 145
Αύγουστα 111
Αύξεντίου Γεώργιος 103
Αϋλή 27, 45, 143, άυτοκρατορική 25,
35, 47, 49, 53, 57, 147, 151, 153, 159,
161, 163, 165, 'Υψηλή 43, 45, 53
αϋλός 59, 77
Αϋστρία ε', 177, 178, 180, Κάτω 115,
173
αϋστριακή κυβέρνησις 169
αϋστριακός πρόξενος 178, αϋστριακά
πλοΐα 131
αϋτηγοΐα β'

- αὐτοκράτειρα 45
 αὐτοκρατορία 57, ὀθωμανική 47, 55,
 159, 161, 163
 αὐτοκρατορική προστασία 51, σημαία
 115, 117
 αὐτοκρατορικό ἀνάκτορο 125
 αὐτοκράτωρ 41, 123
 αὐτοκτονία 135
 αὐτόπτης μάρτυς β'
 αὐτοτραυματισμός Ρήγα 9
 αὐτοψία β'
 Ἄττιφ Ἀχμέτ 57, 135, 153
 ἀτυχία 83
 Βαϊσιόπουλος Γ. δ'
 Βαλαμουτόπουλος Χ. 181
 Βάλλεμπουργ φόν 33, 39, 57, 117, 135,
 149, 153, 155, 159, 163
 Βανάτου ἀρχηγεῖον 117
 βάνος 45
 Βαρβαρία 29· Βαρβαρίας πειραταί 139
 Βαρθελεμῦ 109
 Βασιλεία (Ἑλβ.) 109
 Βασίλειον Νεαπόλεως 135
 Βασιλείου Ἀλέξανδρος 111
 Βασίλης 67· βλ. καί Χριστόφορος Χα-
 τζηδασίλης
 Βεκιλῆς Καπετάν πασσᾶς 141
 Βελεστῖνο δ'
 Βελιγράδιον γ', δ', 11, 21, 23, 57, 117,
 119, 127, 129, 133, 143, 147, 151,
 159, 161, 163, 167, 171, 173, 181·
 Βελιγραδίου Καϊμηκάμης 21, 131,
 133, 157, 173, 175, Πασσᾶς 49, 153,
 φρουρά 37
 Βενετία 7, 23, 47, 97, 99, 117, 139, 141
 βενετική ἀριστοκρατία 7, πολιτεία 33
 βενετικά κτήσεις 33
 βενετικός στόλος 7
 βενετικά πλοῖα 139
 βενετικά νῆσοι 99, 137
 Βενετοί 29, 41
 Βερβέροι 141, 147
 Βερναδόττης, Γάλλος στρατηγός (πρε-
 σβευτής τῆς Γαλλίας στή Βιέννη)
 121, 169
 Βέρτσα συνταγματάρχης 175
 βιβλία α', 7, 13, 17, 73, 95, 99, 105·
 βιβλίων λογοκριτής 105
 Βιδίνιον 143, 167
 Βιέννη ε', στ', 7, 9, 13, 15, 33, 35, 41,
 43, 45, 47, 49, 53, 79, 93, 111, 113,
 127, 129, 131, 151, 161, 167, 169,
 173, 175, 178-181· Βιέννης Ἰωσήφειο
 τμήμα 61
 βίος τοῦ Ρήγα β', δ'
 Βιτάλης 79
 Βλαχία 13, 21, 31, 43, 45, 63, 69, 87,
 169· Βλαχίας ἡγεμόν 53, 57
 βογιάρος 31, 155
 βοήθεια 65, γαλλική 3, ξένης δυνάμεως
 77
 βοημικό αὐστριακὸ αὐλικὸ γραφεῖο 31
 Βοναπάρτης 89, 169
 «Βοσκοπούλα τῶν Ἄλπεων» 61, 178
 Βοσνία 21, 55, 137
 Βόσνιος 121
 Βόσπορος 157
 Βουγιούκδερε τοῦ Βοσπόρου 157, 163,
 165
 Βουκοβίνα 41
 Βουκερέστιον 31, 47, 49, 53, 63, 101,
 177
 Βουλγαρία 21
 Βούλγαρος ραγιᾶς γ'
 Βράδου στρατηγός 145
 Βρεσέ, πρόξενος γαλλικῆς δημοκρατί-
 ας στή Τεργέστη 169
 Βοίγιδο κόμης, αὐστριακὸς διοικητής
 Τεργέστης 13, 15
 Βρυξέλλαι 81, 87

- Γαλλία α', 65, 85, 169· Γαλλίας βοήθεια 79, διερμηνεύς 169, πρεσβευτής 169
γαλλικάι ἀρχαί 153
γαλλική βοήθεια 3, 5, δημοκρατία 41, 123, 169, 180, πρεσβεία 55, 121, 127, προκήρυξις 109, προστασία 23, φρουρά 5
γαλλικό νεωτεριστικό πνεῦμα 91, περι-οδικό 111, πολίτευμα 11, 69, 71, 109, πολύτεμα τοῦ 1793 69, 97
γαλλικοί θεσμοί 85, 109
γαλλικός θεμελιώδης νόμος 69
Γάλλοι 3, 5, 7, 35, 49, 65, 67, 69, 81, 99, 180, ἀπόστολοι 123, δημοκρατικοί 57· Γάλλων βοήθεια 3, ἐπιδοκμασία 3, ὄπλα 5
Γάλλος πολίτης 109, πρεσβευτής 121, 123, 125, πρόξενος 101
γενίτσαροι 23
Γεντίλη στρατηγός 99· βλ. καί Gentili. Διοικητής τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων πού ἀποδιβάσθησαν στήν Κέρκυρα, Ἰούν. 1797.
Γεονέρος 99, 178
Γιούργεδον Βλαχίας 21
γιασούρης γ'
γλύπτῃς β'
γονιμότης β'
Γούδας Ἄν. γ', 5, 178, 181
γραμματέας πρεσβείας 47, 49, γαλλικῆς πρεσβείας 55, 121
γραμματεία μυστική αὐλική 149, 171, 175
γραφεῖο βοημικό αὐστριακό αὐλικό 31, αὐλικό 133, 145, 180
γραναδιέροι 125
γρόνθος γ'
γρόσια 121
Γωδέν, γραμματεὺς τῆς γαλλικῆς πρε-σβείας στό Βουκουρέστι 47, 55
Δαλματία 41, 139
δαλματικάι κτήσεις 33
Δαλματοί 29
δαπάναι ἐκτυπώσεως 63, 75
Δεβλίγγ 99
Δεκάς 179· βλ. Décade
Δεκόρς 55
Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας Ἑλλάδος στ' Δενίσκου σῶμα (στρατ.) 157
δέρματα κατειργασμένα 35
δεσμοφύλαξ β', γ'
δεσμώτης γ'
δήλωσις 119, 169, ἔγγραφος ὑπουργική 119
δήμιος β', γ', δ'
δημοδιδάσκαλος δ'
δημοκρατία 23, 73, 89, 135, γαλλική 41, 123, 169, 170, 180, τέλεια 7, ὑπό γαλλική προστασία 23· δημοκρατίας διερμηνεύς 169, ὄπαδοί 23, πόθος 73, σπέρματα 153
δημοκρατικά φρονήματα 47
δημοκρατική ἀρχή 149, κυβέρνησις ἐν Ἑλλάδι 13, 19, 169, προπαιδεία 67
δημοκρατικοί Γάλλοι 57
δημοκρατικό πολίτευμα 13, 23
δημοσιογραφική ἔκφρασις γ'
δημοσία τάξις 25, 119, 151
δημοσιεύματα ἑλληνικά 7
διαδατήρια 27, 43, 51, 55, 141
διαβεβαίωσις 5, 9, 125, 155, ἔγγραφος 147, 155
διαδήματα 45, 65, 149, 153
διάβολος 65
διαγωγή 163, ἐνόχων 39, φιλική Αὐστρίας 25
διακλάδωσις συνωμοσίας 45
διαπραγματεύσεις 3

- διαταγαί 117
 διαταρακταί τῆς δημοσίας τάξεως 119, 151
 διατάραξις τῆς τάξεως καί τῆς ἡσυχίας 143, 145
 διαφώτισις τοῦ ἔθνους 61, τῶν Ἑλλήνων 99
 διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς 9, 15, 33, 81, 85
 διδασκαλία 83, περί τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου 169
 διδάσκαλος ἐπιστήμης 83
 διαμελισμός γ'
 διερμηνεύς 141, 159, τῆς Γαλλίας 169, τῆς Πύλης 33, 39, 49, 149, 151, 153, 178
 Διευθυντήριο 13, 41, 47, 49, 79
 διεύθυνσις τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν 25
 διήγησις τραγικοῦ θανάτου α', β', δ' δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος 23, τοῦ ἀνθρώπου 13, 169
 δικαιοσύνη 85
 δικαστήρια 25, 147, πολιτικά 115, 129
 διοικήσις 65, 97, τουρκική 41
 διοικητής Σεμλίνου 57, στρατιωτικός 173, Τεργέστης 13
 διορθώσεις τυπογραφικαί 17
 Δούκας Κωνσταντίνος 19, 77, 79, 89, 177
 δουκάτα 29
 δουλεία 117, 147· δουλείας ζυγός 41
 Δούναβις α', 23, κάτω 117
 δραπέται 155, 165· δραπετῶν ἔκδοσις 157
 Δρέσδης αὐλή 163
 δύναμις γειτονική 85, 99, ξένη 77
 δυσαρέσκεια 23
 δυσπιστία β'
 ἔγγραφα δ', ε', ζ', στ', 9, 39, 83, 85, 155, 171, 177, 180, 181, ἀνακρίσεως 109, ἐπανάστατικά 180, ναυτιλιακά 115, 139, πλοίων 141, πρωτότυπα 182
 ἔγκλημα 17
 ἔγκληματίας 165
 ἔγκωμα β'
 ἔδαφος τουρκικό 119
 ἔθνος 29, 65, 149, ἑλληνικό 11, Ἑλλήνων 69, τουρκικό 61· ἔθνος ἀναμόρφωσις 63, ἀρχηγός 153, παρούσα θλιβερά κατάστασις 61
 ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας πόλεμος α'
 εἰδήσεις δ', 21, 35, 39, 125, ἀσφαλεῖς 41, ἐκ Σεμλίνου 37, κατασκοπευτικά 147, περί τῶν κρατουμένων 153, περί παύσεως τῆς ἑλληνικῆς ἐφημερίδος 49, ὕγιεινομικαί 147· εἰδήσεων περισυλλογή δ'
 εἰκασία 5, 45, 177
 εἰκὼν Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 81, 87, 103
 εἰρήνη 49
 ἔκδοσις (παράδοσις τῶν Ἑλλήνων κρατουμένων) ε', 7, 9, 115, 131, 145, 147, 153, 165, 171, 175, 181, ἀμοιβαία 151, ἐπί ἀποδείξει 131· ἐκδόσεως ἀπόδειξις 131
 ἐκδουλεύσεις 33
 ἐκκλησία ἑλληνική Βιέννης ε'
 ἐκκλησις πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος 11
 ἐκτύπωσις 17, 67, 101, 161· ἐντυπώσεως δαπάναι 63, 75, ἔνοχοι 161.
 ἐλπὶς 99
 ἐλευθερία ζ', 7, 13, 15, 71, 89, 123, 169, Γάλλων 91, Ἑλλάδος 99, 111, Παλαιά 23, 103· ἐλευθερίας ἀποκατάστασις 91, ἀπάντησις 95, ἐπιδιώξις 11, ὕμνος 13, 19, 23
 ἐλευθεριότης 29
 ἐλευθέρωσις 5
 Ἑλλάς 11, 13, 23, 29, 33, 71, 73, 81, 83,

- 85, 89, 97, 99, 107, 137, 169· Ἑλλάδος ἀπελευθέρωσις 3, 5, 65, 77, 79, 87, 89, 93, 105, 107, 109, 111, 113, δημοκριτική κυβέρνησις 19, ἐλευθερία 99, 111, κατάστασις 103, παλαιόν πολίτευμα 85
- Ἑλλην-νες β' – στ' 3, 5, 7, 9, 11, 19, 23, 35, 63, 65, 67, 75, 77, 81, 83, 85, 89, 91, 93, 97, 99, 105, 127, 153, 159, 163, 165, 167, 169, 177, ἀρχαῖοι 83, ἀρχαῖοι συγγραφεῖς 95, ἀπαχθέντες 159, ἐν Βιέννῃ 9, ἔμπορος 5, 61, 63, 101, ἐπαναστάται 55, ἰατρός 17, κρατούμενοι 49, 113, 129, ἐν Λειψία 41, λόγοι 5, ραγιάδες 147, 151, στασιασταί 17, 71, συνωμόται 147, τυπογράφος 15, ὑπήκοοι 9, 11, 13, 15, 25, 27, 59, 129, 133, 143, 173, φοιτητής 111· Ἑλλήνων ἄσπονδος ἐχθρός 93, ἐξ ὀνόματος 65, 59, νόμιμος κυρίαρχος 27, σκευωρία 29, σύλληψις 7, 93, συνωμοσία 25, 37, 39, 45, 47, 55, 137, 159, ὑποκίνησις 169, φυλάκισις 93
- ἑλληνική ἐκκλησία ε', 105, ἰδέα 67, νήσος 3, 7, προκήρυξις 77, 93, συνωμοσία 33, 117
- ἑλληνικόν-ός ἄσμα 61, ἔθνος 11, 15, 41, 69, 95, 101, 147, ἐμπορικός οἶκος 13, 31, 151, λαός 11, 61, λιμὴν 5, πνεῦμα 69, πολίτευμα 91, φρούριον 5, χάρις 101
- Ἑμμανουήλ Γεώργιος 85, Ἰωάννης (1773 – 1798) φοιτητής τῆς Ἰατρικῆς 59, 71, 89, 91, 93, 95, 107, Παναγιώτης (1775 – 1798) ἀδελφός τοῦ Ἰωάννη 59, 87, 91, 93, 103
- ἐμπορική πανηγύρις 79, σχέσις 35, ὑπόθεσις 119
- ἐμπορικός οἶκος 31, 35, 129, 139, 141, πλοῖο 139, ὑπάλληλος 129.
- ἐμπόριον 3, 5, 27, 31, 129
- ἐμποροδικεῖον 31
- ἔμπορος δ', 5, 9, 13, 15, 19, 23, 27, 29, 31, 33, 49, 63, 73, 75, 77, 85, 103, 111, 145
- ἐθνουσιασμός 23
- ἐνοχοὶ ἐκτυπώσεως 161· ἐνόχων διαγωγή 39, σύλληψις 117.
- ἐντυπα 7, 17, 169, ἑλληνικά 13, ἐπαναστατικά 15, κινδυνώδη 11, στασιαστικά 55, ὑποπτα 13
- ἐξαγωγή καρπῶν 117, σίτου 57
- ἔξαρχος 115, 180, 181, αὐτοκρατορικός 9, 43, 127, 161, 178· βλ. καὶ πρέσβυς
- ἐξαφάνισις στασιαστικῶν ἐγγράφων 119
- ἔξαψις παθῶν 153
- ἐξερθετισμός πνευμάτων 25, φρονημάτων 13
- ἐξέτασις 9
- ἐπαίτης 27
- ἐπανάστασις 71, 89, 137, 169, γενική 11, Ἑλλάδος 9, 65, 73, 77, 83, 91, 93· ἐπαναστάσεως ὑποκίνησις 7
- ἐπαναστάτης 11
- ἐπαναστατική ἐταιρία 73, 75, πρόθεσις 81, 95, προκήρυξις 13, 15, 17, 19, 23, σκέψις 67, 71, συγγραφή 67, συνωμοσία 159
- ἐπαναστατικό ἄσμα 77, 83, 89, 91, 97, ἔγγραφο 9, ἐντυπο 15, 25, ποίημα 61, σχέδιο 19, 71, 77, 83, 95, 107, 109, 169.
- ἐπαρχία 147, 157, αὐτοκρατορική 115, ὀθωμανική 161, τουρκική 11, 71, 127.
- ἐπιδίωξις ἐλευθερίας 11
- ἐπιδοκιμασία Γάλλων 3
- ἐπικουρία 21

- ἐπικράτεια τουρκική 143
 ἐπιμίσιον 135
 ἐπινοήματα δ'
 ἐπισιτισμός 117
 ἐπιστήμη 83
 ἐπιστολή -ές 7, 9, 67, 69, 73, 87, 89, 99,
 101, 169, αὐτογράφος ε', πρωτότυ-
 πος 65, 69, συστατική 79, χειρόγρα-
 φος 13
 ἐπιστόλιον 169
 ἐπιτήρησις 129, 135
 ἐπίτροπος ἀνακριτικός 113
 ἐπώνυμον θεσσαλικόν τῶν Περγραιδῶν
 178
 Ἐρθέτος βαρῶνος 21, 115· βλ. καί Ράτ-
 κηλ, Herbert - Rathkeal
 ἔργον -α Ρήγα ζ', πρωτότυπον 67
 ἐργασία ἐμπορική, τραπεζική 25
 ἐργοστάσιον τυπογράφου 11· βλ. καί
 τυπογραφεῖο
 ἔρευνα δ', 151, 155
 ἐρωτήσεις παραπειστικάι 107
 «Ἐστία» (περιόδ.) δ'
 ἔταιρία 73, 75, 101
 εὐαρέσκεια 103, 105, 109
 Εὐβοία 169
 εὐγνωμοσύνη 45, 115, 161
 εὐημερία δημόσια 45
 εὐμένεια 165
 εὐνοία 143
 εὐτολμία 121
 ἐφημεριδογράφος 39 (βλ. καί τυπο-
 γράφος)
 «Ἐφημερίς ἑλληνική» 49
 ἔχθρός ἄσπονδος 93
 Ζάρα 121, 145
 Ζαγορά 169
 Ζητσαῖος ἢ Ζηκαῖος Δημήτριος· βλ. Νι-
 κολίδης Δημήτριος
 Ζούκας Ἰωάννης 75
 ζυγός δουλείας 41, τουρκικός 3, 11, 23,
 65, 71, 77, 83, 93, 99, 103, 105, 107
 ἡγεμών 13, 31, 39, 43, Βλαχίας 53, 57,
 87, 169, Μολδαβίας 87, 155
 ἠθικῆς θεωρίες 55
 «Ἠθικός τρίπους» 61, 63, 101, 178
 ἠλικία Ρήγα δ'
 ἡμερολόγιον γρηγοριανόν 182, ἰουλι-
 νόν 182
 Ἡπειρος 11, 71, 81
 Ἡπειρώται 73
 ἦρωσ δ°, 63
 Ἡσαΐας Δ'· 79
 ἡσυχία 145, δημοσία 45, τοῦ κράτους 39
 ἦττα ἀνταρτῶν 57
 θάλασσα 7, 133, Ἀδριατική 71, Βαρβα-
 ρίας 29
 θαλασσοπλοῖα 33, 137· θαλασσοπλοῖας
 φερμάνια 115
 θαλασσοπόροι 139, Βενετοί καί Δαλ-
 ματοί 29
 θανατική ἀπόφασις 11
 θάνατος τραγικός α'· θάνατου ἔτος β'
 θεραπεία τραύματος 9, πληγῶν 47
 Θεοδόσης 73
 Θεοφίλου Γεώργιος 181
 Θεοχάρης Γεώργιος 19, 77, 81, 83
 θέρμανσις τῶν κεφαλῶν 13, 25
 θεσμοί τῆς Γαλλίας 87, Γάλλων 81,
 Γαλλικοί 85, 109
 Θεσσαλία 59, 107, 169, 181
 Θεσσαλός θαρραλέος α'
 Θεσσαλός α'
 Θούριος Ὑμνος 61
 θρασύτης 123
 θρησκευμα ὀρθόδοξον 135
 θρυλήματα β'
 θρύλος ὁ κατά παράδοσιν β', δ'· θρύ-
 λου παραλλαγή δ'
 θυσία τῶν ὀκτώ μαρτύρων β'

- Ἰάσιον 33, 35, 53, 55, 63, 73, 178
 Ἰατρικῆς διδάκτωρ 9, 15, 33, 81, 85,
 τελειόφοιτος 19, φοιτητής 9, 61, 91,
 103
 ἰατρός 17, 19, 177
 Ἰμβραήμ Ἐφέντης 27, 37, 39, 49, 149,
 153, 155, 157, 163, 165
 ἰδέαι ἑλληνικαί 67
 ἰδιωτῶν ἀλληλογραφία 39
 ἰεράρχης 153
 ἰερεύς ἀξιόπιστος δ'
 Ἰλλυρία 105
 Ἰλλυρικά στρατεύματα 5
 Ἰλλυριοὶ Χριστιανοί 5
 Ἴονιοι νῆσοι 41
 Ἰουσοῦφ Ἄγαῶς 159
 ἰππεῖς 125, λογχοφόροι 123
 ἰππικό 129, 131
 ἰσότης 12, 15, 123
 Ἰσπανία 135
 ἰσπράβνικοι 155, 181 (ἄνδρες τῆς ἐγχω-
 ρίου Χωροφυλακῆς)
 ἱστορία τῆς ἀρχαίας πατρίδος 75
 ἱστορική ἀκρίβεια ζ'
 Ἱστορική καὶ Ἐθνολογική Ἐταιρεία τῆς
 Ἑλλάδος στ'
 Ἰταλία 3, 5, 6, 65, 135
 Ἰταλοὶ 178, προδότες 5· Ἰταλῶν συνω-
 μοσία 3
 ἰχθυοπωλεῖα 179
 Ἰωάννινα 73, 81
 Ἰωάννου Σταυῖρος 85
 καθησύχαις 153
 Καϊμακάμης Βελιγραδίου 21, 57, 119,
 127, 131, 133, 143, 151, 157, 159,
 165, 173, 175, 181
 κακίαι 83
 κακοποιοί 27, 145
 Κακοσουλῶται 11, 71
 κακώσεις 151
 Καλαφάτης Γεώργιος, συμμαθητής τοῦ
 Ρήγα στή Ζαγορά, ἔμπορος στή
 Τεργέστη 97
 Καλλίνικος Ε', πατριάρχης 181
 Καλλιμάχης Ἀλέξανδρος, ἡγεμῶν Μολ-
 दाβίας (1795-1799), 63
 καλοκαγαθία 121
 Καμάνδρος Δημήτριος Βιτάρης
 κανόνες στρατιωτικοί 67
 Κάπαρης Σταμάτιος 79
 Καπετάν Πασσαῶς 49, 115
 Καρακάσης (Κων/νος) 103
 Καρατζᾶς Ἰωάννης 59, 105, 107
 Καρμανιόλα (ἄσμα) 67
 Κάρολος πρίγκιψ τοῦ Λιχνεσταίν 123
 καρπῶν ἐξαγωγή 117
 Καστελλονόδο 145
 Καστοριά 87, 91
 καταγγελία 7, 13, 147
 καταδίωξις 167
 κατάθεσις 55, 65, 67, 69, 83, 85, 87, 89,
 91, 95, 97, 101, 103, 107, 109, 111·
 καταθέσεων πρακτικό 9, 11
 κατάλογος 75
 κατάπλους 29
 κατάστασις δουλική 85, Ἑλλάδος 103,
 θλιβερά τοῦ ἔθνους 61
 κατάσταση ἀστυνομικό 59, 173, ἔμπο-
 ρικό 107
 καταστιχάριος 15, 87
 κατάσχεσις ἐντύπων 11
 κατοικία 81, 83, 91, 123
 κάτοικοι Μωρέως, Ἑλλάδος 23
 Κάτταρον 121, 139, 145
 Καψούλης Ἰωάννης 75
 κατάχρησις 153
 καφενεῖο 91, 93, 105
 καφές 45
 Κεβενχύλλερ στρατάρχης 67
 κερδοσκοπία 63

- κέρκυρος 139· βλ. καί κότερον
 κιβώτια ε', 13, 15
 Κίνσκυ κόμης, στρατάρχης 131, 133,
 173
 «Κλειώ» Τεργέστης (έφημ.) 181
 Κλέτσελ Ἰωσήφ 69
 κληρονομία 93
 κληρονομική χώρα 27
 κλίσις δημοκρατική 109
 Κνάους Ἰω. Ἰακ. ἔμπορος 121
 κοινωνική τάξη 45
 κοιτών 109
 Κολόρου ἔμποροι 73
 Κόμπεντζλ Α. κόμης 157
 Κονδύλης 53
 Κορωνιός Ἀντώνιος 7, 15, 59, 61, 65,
 67, 69, 73, 89, 97, 101, 109, 178
 Κόσσοσ Ἰωάννης δ', γ'
 κότερον βλ. κέρκυρος
 Κούρτοβιτς Μάξιμος 147
 κράτος 25, 29, 117, 123, 145, 157, κρά-
 τη κληρονομικά 27· κράτους ἡσυχία
 39
 κριτική πεφωτισμένη δ'
 κροατικά στρατεύματα 5
 κρουσφύγετον 155, 157
 κτήσεις βενετικάι, δαλματικάι 33
 κυβέρνησις 121, 123, 125, 147, αὐτο-
 κρατορική 137, δημοκρατική ἐν Ἑλ-
 λάδι 13, 19, συντηρητική 135
 κύνες δ'
 κυριαρχία τουρκική 113
 Κύριλλοσ ἱερωμένος 73
 Κωνσταντινούπολις 3, 5, 21, 27, 37, 41,
 51, 55, 59, 73, 77, 79, 111, 137, 149,
 159, 165, 178, 180· βλ. καί Πόλη
 Λαζάρου τάγμα 173
 Λάμπροσ Σπυρίδων στ', 177
 λαός 11, 67, 85, 87, 95, 121, 123, ἑλλη-
 νικός 11, 61
 Λάρισα 107
 Λατινιάνοσ 73
 Λεγράνδ Αἰμ. α', γ', 177-180
 Λεζέρ 105
 Λειψία 41, 55, 109, 159, 163
 λέοντες 73
 λέσχη 97
 λεωφόροι 167
 λήθαργοσ ἠθικός 85
 ληστήσ 157
 λίθοσ 123
 λιμὴν -εσ 3, 139, 141, Ἰταλίας 5, Ὀθω-
 μανικοί 115, Τουρκίας 27, 141
 Λιχνεσταίν 123
 λογαριασμοί 129
 λόγιοι Ἑλληגעσ 5
 λογοκριτής διβλίων 105
 Λονδίνο 3
 Λουδολφ φόν κόμης 33, 147
 Μαβλύ 83
 Μάγδεβουργ ὑποστράτηγοσ 133
 Μακεδονία 11, 71, 87, 91, 101, 169
 Μακότης· βλ. Μασούτης Ἀνδρέασ
 Μαλάκη 139
 Μανιάται 11, 71
 Μανούσης Γεώργιοσ 31, 73
 Μανωλάκησ 73
 Μαργέλιοσ πρόξενοσ 35
 Μαρκίδησ Πούλιοσ 178
 Μαρμοντέλ 61, 178
 μαρτυρία περὶ τοῦ Ρήγα δ', τοῦ Ρήγα
 71
 μαρτύριον τοῦ Ρήγα στ'
 μάρτυσ αὐτόπτησ δ'
 Μασούτης Ἀνδρέασ 15, 17, 19, 59, 77,
 79, 81, 83, 85, 87, 89, 107, 109, 113,
 129, 179
 Μασσαλιώτισ (ἄσμα) 11· Μασσαλιώτι-
 δοσ ὕμνοσ 83
 Μαυρογένησ 13

- Μαυρογορδάτος 75
 Μαυρόδουλου Νικόλαος 97
 Μεγαλειότης 167
 μέγαρον 123, 125
 Μέγας Ἀλέξανδρος 63, 81, 87, 101
 μελέτη τῶν δημοσιευμένων ἐγγράφων ε'
 Μελιγκός Γεώργιος 97
 Μερκέλιος 43, 53
 Μεσόγειος θάλασσα 71
 Μεσσηνέλης, ἔμπορος 49
 μετάβασις 181
 μεταγραφή 177
 μετεμφίσεις 157
 μεταρρυθμίσις 180
 Μεταστάσιο Ἀδδᾶς 178
 μεταφορά τοῦ Ρήγα 9, 15, 133, 135
 μετάφρασις 69, 81, 83, 159, 163, 177, 182, γερμανική 67, 81, ἑλληνική ζ', πολιτεύματος 97, τοῦ Μαβλύ 83
 μέτρα προσήκοντα 125, στρατιωτικά 121
 μετροητά 27
 Μηλιαράκης Ἀντώνιος στ'
 μηχανορραφίαι 57, 145, στασιαστικαί 25
 Μιζάνης Ἀδάμ 77, 79
 Μιλέτις Τρύφων 121
 μισθός 135
 μίσος 61
 Μιχαήλ Γεώργιος, ἔμπορος στό Ἰάσιο 63, 73
 Μιχαήλ Ἰωάννης 73
 μνημεῖον ζ'
 μνήμη τοῦ ἐπιφανοῦς πατριώτου ζ'
 μουδασίρης 117, 137, 141
 Μολδαβία 35, 41, 51, 55, 63, 87, 165· Μολδαβίας ἡγεμών 87, 155
 Μολδαβοὶ χωρικοὶ 157
 μοναὶ πλούσιαι 73
 μονάρχει 13, 23, 85, 135
 μοναρχία 85
 Μουσεῖον 63
 Μουστάκα οἶκος ἐμπορικός 35
 Μπαζάνης Γεώργιος 81
 μπουγιουρντί 115, 141
 Μύλλερ Φραγκίσκος, χαλκογράφος 61, 63
 μυστικοσύμβουλος 131
 μυστικότης 169
 Μωρέας 3, 7, 11, 29, 71, 73, 169
 Ναξία, ἡ ἐκ τῆς Νάξου σύζυγος τοῦ γάλλου προξένου Gaudin στό Βουκουρέστι 55
 ναῦλος 29
 «Ναύτης πρῶτος» 99
 ναυτιλία 141
 ναυτιλιακά ἔγγραφα 115, 139, πιστοποιητικά 139
 Νεαπόλεως βασιλεῖον 135
 «Νέος Ἀνάχαρις», 11, 13, 17, 61, 63, 75, 81, 101
 νεότης τοῦ ἥρωος δ', τοῦ Ρήγα δ' νεωκόρος 105
 νεωτεριστῶν μηχανορραφίαι 57
 νεώτεροι 83
 νῆσοι 23, βενετικαί 99, 137, ἑλληνικαί 3, 7, Ἴονιοι 41
 Νικολάκης 73
 Νικολίδης Δημήτριος (1766-1798) 9, 15, 17, 19, 59, 65, 71, 77, 81, 83, 85, 87, 107, 177
 Νικολόπουλος Κωνσταντῖνος α', β', δ'
 Νίτς Ἰάκωβος 63
 Νιώτης Ἀντώνιος 13, 75, 79
 νόμος γ', γαλλικός θεμελιώδης 69, νόμοι σοφοῦ Σόλωνος 91, προσήκοντες 89
 Ντορμούσης Ἀλέξανδρος 103, Δημήτριος 103, Ρίζος 75, Χριστόφορος 103, 105

- Ξενοδοχεῖα γ'
 Ξηρᾶ 7
 Ξίφος 123
 ὀδηγία μυστικά 117
 Ὀθωμανική αὐτοκρατορία 47, 55, πρε-
 σβεία 143, Πύλη 7, 59, στρατιά καὶ
 φρουρά 57
 ὀθωμανός δ', 57
 οἰκία 19
 Οἰκονόμου Βασίλειος 73, Δημήτριος
 97, 101, Χαρίσιος 101
 οἶκος γ' 125, ἑλληνικός 13, ἐμπορικός
 31, Πέτμαν 81
 «Ὀλύμπια» 178
 ὁμογενεῖς 39
 ὁμοεθνεῖς 41
 ὁμολογία 9, 65, 69, 71, 73, 75, 81, 83,
 85, 89, 91, 93, 95, 97, 101, 105, συ-
 νωμοσίας 47
 ὀπαδοί 21, τῆς δημοκρατίας 23
 ὄπλα 43, 53, 125, τῶν Γάλλων 5· ὄπλων
 ἄδεια ἀγορᾶς 57, ἐπιτυχία 3
 ὀρθόδοξον θρησκευμα 135
 ὄρκος 95
 ὄροι καταθλιπτικοί 5
 Οὐγγαρία 93, 105
 Οὐγγρικό αὐλικό γραφεῖο 145
 Ὅφεν 105
 ὀχύρωσις τοῦ Βιδινίου 143
 Παζαρτζίκιον 21
 παλληκάρια 61, 71, 77, 89, 91, 97, 103
 Παναγιώτης 65, 77, 79, 81, 85, 103, 109
 Παναγιώτης Μιχαήλ γραμματικός 15,
 17
 Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν δ'
 πανήγυρις ἐμπορική Φραγκφούρτης 79
 Παπαδημήτρης Κωνσταντίνος 73
 παραγγελιοδόχος 63
 παράδοσις (κρατουμένων) 57, 131, 143,
 157, 171
 παράκλησις πάντων τῶν Ἑλλήνων 65
 παραλαβή ἐπὶ ἀποδείξει 173
 παράλια 71
 παραλλαγή θρούλου δ'
 Παράσχος 83
 παρασκευὴ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου 19
 Παρίσι α', γ', 3, 13, 19, 35, 41, 49, 79,
 81, 87· Παρισίων Διευθυντήριο 49
 παροράματα 182
 Πασσᾶς Βελιγραδίου 49, 171, Καπετάν
 49, 115
 Πασδάνογλου Ὅσμάν (1758 – 1807),
 πασσᾶς τοῦ Βιδινίου 21, 23, 29, 37,
 49, 157, 167
 πατρίς ζ' 73, 91, 93, 107, ἀρχαία 75
 πατριώτης ἐπιφανής α', ζ'
 πατριωτικά σχέδια α'
 πατριωτισμός 121
 Πάτραι 73
 Πατριάρχης 153, 181
 πειραταί 139
 πειστήρια 71
 παρατηρήσεις περὶ τῆς ὑποθέσεως 3
 Πέραν Κωνσταντινουπόλεως 37, 41,
 43, 51, 55, 59, 137, 149, 155
 Πέργεν φόν κόμισ, Ὑπουργός τῆς
 Ἀστυνομίας 15, 113, 115, 127, 137,
 171
 περιλήψεις ἐν τοῖς πρωτοκόλοις 171,
 τῶν πρακτικῶν 113
 περιοδικό γαλλικό 111
 περίσκεψις 163
 Περραιβοί 178
 Περραιβός Χριστόφορος β', δ', 178·
 βλ. καὶ Χατζηθασίλης Χριστόφορος
 Πέστη 75, 95, 101, 103, 105
 Πέτροβιτς Φίλιππος 15, 17, 61, 71, 77,
 85, 91, 105, 109, 111
 Πέτμαν, ἐμπορικός οἶκος 81
 Πετερβαρδάιν 173

- Πινιατέλλης Ἀνδρέας 79
 Πιλιζάκης 63, 179· βλ. καὶ Πολυζάκης
 πίστις ζ'
 πιστοποιητικά 115
 Πίχλερ τυπογράφος 61
 πληγαί 47
 πληρώματα βενετικοῦ στόλου 7
 πλοῖον -α 139, ἀγγλικόν ἀγγελιαφόρον
 115, ἀλγερινά καταδρομικά 141, αὐ-
 στριακά 139, βενετικά 115, 139,
 δαλματικά 29, 115, ἐμπορικά 117,
 121, 139· πλοίων ἔγγραφα 141
 πλοίαρχος 97
 πνεῦμα ἀποστασίας 13, γαλλικό νεωτε-
 ριστικό 9, ἑλληνικόν 69· πνευμάτων
 σκοτοδίνη 45
 πόθος δημοκρατίας 73
 ποίημα ἐπαναστατικό 61
 πόλεμος 5, ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας α'
 Πολέσκου Γεώργιος 73
 Πόλη 21· βλ. καὶ Κωνσταντινούπολις
 πολιορκηταί 167
 πολίτευμα 7, 97, ἀρχαίας Ἑλλάδος 91,
 ἀρχαῖον ἑλληνικόν 91, αὐτόνομον
 11, γαλλικόν 11, 71, 85, γαλλικόν
 τοῦ 1793 69, 91, 97, 109, Γάλλων 81,
 δημοκρατικό 13, 23, 169, παλαιόν
 τῆς Ἑλλάδος 85, τουρκικόν 91
 Πολίτης Νικόλαος δ'
 πολιτικά δικαστήρια 129
 πολιτική 5, ἀκολασία 135
 πολίτης Γάλλος 109
 «Πολιτικός Τρίπους» 11, 177
 Πολυζάκης, ἔμπορος στό Βουκουρέστι
 73, 179
 Πολύζος 17, 19, 33, 53, 55, 77, 83, 177·
 βλ. καὶ Πολυζῶης
 Πολυζῶης Ν. 3, 5, 177· βλ. καὶ Πο-
 λύζος
 Πολωνοί 119, 147, φυγάδες 161
 Πούλιος 39, 47, 69, 71, 95
 Πούλιος Γεώργιος 15, 17, 19, 111
 Πούλιον ἀδελφοί 111, Μαρκίδαί 61
 πόρισμα ἐκθέσεων 155, ἐρευνῶν δ', πο-
 ρίσματα προανακρίσεως 15, 127
 ποταμός γ', 143, 175
 Ποτοτσάνιον 35
 πράγματα γαλλικά 109
 πρακτικά 107, 127, 153, καταθέσεων 9,
 11· πρακτικῶν ἀνακρίσεως ε', 59,
 75, 81, 87, 91, 97, 101, 105, 113, 117,
 143, 147, 151
 Πρέβεζα 67, 75
 πρεσβύτης γ'
 προανάκρισις 19, 113
 Προβάδι 35
 προδότες Ἴταλοί 5
 πρεσβεία 49, 33, γαλλική 47, 55, 121,
 127, ὀθωμανική 143, 171, τουρκική
 11, 151
 πρέσβυς, πρεσβευτής 9, 155, 180, Γαλ-
 λίας 121, 123, 125, 169, ὀθωμανός
 57, Τοῦρκος 25, 119, 129, 131, 133,
 139· πρεσβευτοῦ ἀκολουθία 143· βλ.
 καὶ ἔξαρχος
 πρόθεσις Ρήγα 87, 89, 101, ἐπαναστατι-
 κή 81, Μαυρογένους 87, στασιαστι-
 κή 123
 Προκήρυξις ε', 15, 17, 27, 65, 69, 71,
 79, 95, 103, 107, 179, γαλλική 109,
 ἑλληνική 77, 85, 87, 89, 93, 101,
 ἐπαναστατική 13, 15, 17, 23· προκη-
 ρύξεως περιεχόμενον 105, συντά-
 κτης 71, ὑπεράσπισις 17
 προμήθειαι 57, 73
 Προξενεῖον 31, 49, 53, 169, Ἰασίου 55,
 Ταυρικό 43, 51, Χερσῶνος 43
 προξενικό γραφεῖο 55
 πρόξενος 53, Αὐστρίας 177, 178, Γάλ-

- λος 65, 69, 101, Γαλλικής Δημοκρα-
 τίας 169
 πρόοδος 83
 προπαιδεία δημοκρατική 67
 προσδοκία α'
 προστασία 43, 53, 119, αυτοκρατορική
 51, γαλλική 23
 προσωπείον 23
 πρόφασις 107
 πτώμα γ', δ'
 πρωτεύουσα 47, 121, 147
 πρωτόκολλα 171, 180
 πρωτόλεια α'
 «Πρώτος ναύτης» 99, 178
 πύλη βιενναία 178
 Πύλη του Δωματίου 178
 Πύλη 9, 11, 21, 23, 29, 31, 35, 37, 57,
 67, 113, 115, 117, 119, 125, 129, 131,
 137, 143, 145, 147, 163, 165, 178,
 'Υψηλή 151, 155, 161, 'Οθωναμική 7,
 133· Πύλης αξιώσεις 49, διερμηνεύς
 33, 39, 49, 149, 151, 153, 159, 178,
 γνώμη 129, πολιτική 137, ύπήκοοι
 11, 25, 27, 59, 119, 127, 143, 'Υπουρ-
 γεία 127, φιλία 139
 πυροδόλα 43
 πυροβοληταί αυστριακοί 37
 πυροβολισμός 125
 πτώματα γ', δ'
 πώλησις 103
 Ραγάτσης 105
 ραγιάδες 29, 51, 57, 147, 151, 153· ρα-
 γιάδων συνωμοσία 57
 ραδιουργία 23
 Ρασσίδ 'Εφέντης ('Υπουργός 'Εξωτερι-
 κών της Τουρκίας), 37, 49, 57
 Ράτκηνλ 'Εβερος θαρῶνος 37, 41, 51,
 55, 59, 137, 149, 157, 161, 163, 165·
 βλ. καί 'Ερθέρος, Herbert-Rathkeal
 Ρεῖς 'Εφέντης ('Υπουργός 'Εξωτερικῶν
 της Τουρκίας) 27, 33, 35, 39, 49, 57,
 117, 141, 153, 155, 159, 163, 165
 Ρέννερ 'Ιωάννης Βαπτιστής 111
 ρησικοπία 13, 25, 67
 Ρούμελη 23, 57
 Ρουτσούκιον 21
 Ρωσέτης 49

 Σαΐδλ καφενεῖο 93
 Σακελλάριος Γεώργιος (1767 – 1838),
 φοιτητής 'Ιατρικῆς 19, 61, 103, 111,
 177
 σανίδες δ'
 Σαφείρογλης Γεωργάκης Σεφδόρ 31
 Σεβαστός Μάρκος 77
 Σεμλίνο 37, 57, 103, 121, 127, 129, 131,
 133, 143, 167, 173
 Σερβία 21, 121
 Σέρβος ἔμπορος δ'
 σημαία 125, αυτοκρατορική 115, 117,
 τρίχρους 123
 σημειώματα ἀρχεϊακά 171
 σημειώσεις περί τῶν ἐγγράφων ε', ἐπι-
 ξηγηματικά ζ'
 Σιάτιστα 93, 95, 101
 σίτου ἐξαγωγή 57
 σιτηρέσιον γερμανικόν 135
 σιωπή ἀπόλυτος 35
 σκάνδαλον 153
 σκέψις ἐπαναστατική 67, 71
 σκευωρία 21, 29, ἐπαναστατικά 101,
 107, στασιαστικά 7, 9, 113, 127,
 129, 131, 133, 143, 174
 Σλαβονίας ἀρχηγεῖον 117, 117, 151,
 157, 167, 175, 180
 Σμύρνη 61, 75, 77, 79
 Σόλων 91
 Σουλιῶτες· βλ. Κακοσουλιῶτες
 Σπαρτιάται ἀρχαῖοι 71
 σπέρματα δημοκρατίας 153

Σπλέν 151, 173, (διοικητής τῆς στρατι-
 ωτικής συνοδείας)
 Στάδλερ 69
 Σταίιγερ, ἔμπορος 109
 στασιασταί Ἕλληνες 17, 71
 στασιαστικόν ἄσμα 103
 Σταυράκης 73
 σταυρός γ'
 Στέριος Μιχαήλ 63, 81, 77, 89, 91, 109
 στόλος βενετικός 7
 στραγγαλισμός 167
 στρατάρχης 131, 133
 στρατεύματα 23, 57, 123, ἰλλυρικά 5,
 κροατικά 5, τουρκικά 117
 στρατιά 57, γαλλική 65
 στρατηγός 65, 89, 99, 117, 121, 129,
 131, 169
 στρατιῶται 135
 στρατιωτική ἀκολουθία 11, ἀρχή 171
 στρατιωτικοί κανόνες 67
 στρατόπεδον 141
 στρατώνες 123
 στρεψοδικίαι τουρκικαί 29
 Στρυγόφκη Ἰωσήφ 179
 σύγγραμμα περιοδικό 179
 συγγραμμάτιον 99
 συγγραφαί ἐπαναστατικαί 67
 συγγραφεῖς ἀρχαῖοι Ἕλληνες 95
 συγχαρητήρια 135
 σύλληψις δ', ε', στ', 7, 9, 19, 27, 93,
 117, 161, 171
 συμβούλιο αὐλικό πολεμικό 1, 117,
 121, 129, 131, 133, 143, 151, 157,
 167, 171, 173, 175, 180
 συμφέρον 143, 157
 συμφοραί 123
 συμφωνία 133, 151
 συναίσθησις τῆς ἱστορικής ἀκριθείας ζ'
 συνδρομηταί ἐγγεγραμμένοι 63
 συνείδησις 153
 συνεννόησις 67, 121, 135, 171
 συνένοχος 47
 συνεργασία συγγραφική 19
 σύνεισις 59, 162
 συνέταιρος 75, 79, 97, 121
 συνέντευξις γ'
 συνθήκαι (διακρατικαί) 119, 165
 συνοδοιπόρος 67
 σύνορα 21, 27, 119, 145, 147
 συνοδεία στρατιωτική, 115, 119, 125,
 129, 133, 143, 151, 161, 173, 175·
 συνοδείας διοικήσις 135
 συντάκτης Θουρίου 71, προκηρύξεως
 15, 69, 71, συγγραφῶν 67
 συντήρησις τῆς τάξεως 137, 153
 Σύντομος βιογραφία τοῦ αἰοδίου Ρή-
 γα Φεραίου δ'
 σύντροφος γ', 9
 συνωμοσία 13, 37, 117, 147, 153, ἑλλη-
 νική 171, Ἑλλήνων 25, 33, 35, 39,
 47, 53, 147, ἐπαναστατική 159, Ἴτα-
 λῶν 3, ραγιαδῶν 57· συνωμοσίας
 γνώσις 13, διακλαδώσεις 45, 47
 συνωμόται 49, 55, 147
 σφραγίς ζ'
 σχέδιο ἐπαναστατικό 19, 71, 77, 83, 95,
 107, 109, 129, 169, μεταδάσεως εἰς
 τὸν Μωρέα 11, ἀπελευθερώσεως 5,
 ἐλευθερίας 5, ὀχυρώσεως 143, ὑπο-
 κινήσεως ἀποστασίας 73
 σχέσεις ἐμπιστευτικαί 17, ἐμπορικαί 35
 Σχέρτζ συνταγματάρχης 167
 Σχίλλιγκ 51, 55, 178
 Σχλάδαγ Γεώργιος 121
 σωτηρία τῆς ψυχῆς 65
 τάγμα Λαζάρου, Σπλέν 173
 ταμεῖον ἀπολυτρώσεως αἰχμαλώτων
 145
 ταξίδιον 23, 63, 73, 87, 93, 95, 103
 τάξη δημοσία 25, 119, 151, 161, κοινω-

- νική 45· τάξεως διατάραξις 143, 145, συντήρησις 137, 153
 ταραχαί Ρούμελης 57
 ταραχοποιοί 137
 Τάταροι (ταχυδρόμοι) 21, 35
 Ταυρική χερσονήσος 51
 ταχυδρομείο 21, 37, 43, 51, 127, 135, 137, 143, 153, 161
 ταχυδρόμος 15
 τελευταῖες στιγμές τοῦ Ρήγα 6'
 «Τεργεσταῖος παρατηρητής» (ἔφημ.) σ'
 Τεργέστη ε', σ', 7, 13, 15, 17, 23, 45, 47, 49, 61, 63, 65, 67, 75, 79, 83, 89, 97, 99, 115, 145, 169, 178, 181· Τεργέστης γυμνάσιον σ', Δημοτική Βιβλιοθήκη σ', διοικητής 13, 139, λέσχη 97, λιμὴν 139
 Τίγε φόν κόμισ 129, 131, 151, 167
 Τιμόνη ἐμπορικός οἶκος 141
 τιμωρία 59, 119, 137
 Τούγκουτ φόν βαρῶνος, (Ἵπουργός Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας, von Thugut) 37, 41, 51, 55, 59, 113, 115, 131, 137, 149, 163, 165
 Τούλλιος Κωνσταντῖνος 95, 105
 Τουρκία 9, 27, 29, 33, 51, 93, 95, 127, 145, 153· Τουρκίας πρέσβυς 129, 131, 133, 139, 161, Τοπαρχία 141
 τουρκική διοικήσις 41, ἐπαρχία 11, 71, ἐπικράτεια 143, πρεσβεία 11, χώρα 41
 τουρκικό ἔδαφος 133, ἔθνος 61, πολίτευμα 91, στρατευμα 117
 τουρκικός ζυγός 3, 11, 23, 71, 77, 83, 87, 99, 103, 105, 107
 Τοῦρκος 6', 3, 5, 7, 11, 15, 61, 65, 87, 93, 129, 131, 143, 151, 155, πρεσβευτής 25, 119, τύραννος 85, ὑπήκοος 27, 43, 51, 109, 175, ὑπουργός 37
 Τουρκοκρατία γ'
 Τούρν φόν στρατηγός 121, 145
 Τουρναδίτης Δημητράκης 45, 49, 53
 Τουρούντζιας Θεοχάρης Γεωργίου 59, 89, 101, 103, 105, 107, 179
 Τουρούντζιας Γεώργιος 103
 τράπεζα (τραπέζι) 19
 τραπεζικαί ἐργασίαι 25
 Τρανσυλβανία 21
 τραῦμα 9
 Τρέβες Ἰωσήφ 139, 141
 «Τρίπους ἠθικός» 61, 63, 101, 178, πολιτικός 111, 177
 τροφῶν προμήθειαι 73
 Τσαούσης Ἰωάννης 73
 Τύκας 3, 177· βλ. καί Δούκας
 τυπογραφικά ἔργα 69
 τυπογραφικαί διορθώσεις 17
 τυπογραφεῖο 17
 τυπογράφος 11, 15, 61, 111
 τυραννία 91
 τυραννικός ζυγός 65
 τύραννος 65, 67, 85, Τοῦρκος 85
 τύχη 83
 ὑγειονομικαί εἰδήσεις 127
 ὑγειονομικό ταμεῖο 145
 ὕμνος τῆς ἐλευθερίας 13, 19, 23, Θεοῦρος 61, μασσαλιωτικός 83
 ὑπαινιγμοί 39
 ὑπάλληλοι 15, ἐμπορικοί 9, 129
 ὑπαξιωματικοί 133, 135
 ὑπασπιστής 173
 ὑπεράσπισις τῆς προκηρύξεως 17
 ὑπεροψία 123
 ὑπήκοοι 117, 145, 151, Ἑλληνες 9, 59, 133, 143, Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας 161, Πύλης 11, 25, 27, 49, 119, 127, 129, 131, Τοῦρκοι 27, 43, 51, 109, 113, 119, 141, 151, 157, 175
 ὑπήκοος Βόσνιος 121

ὕπηρεσία εἰς τὴν Πύλιν 153
ὕποκείμενα ἐπικίνδυνα 27
Ἑπουργεῖα ε'
Ἑπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν τῆς Γαλλίας 169, τῆς Αὐστρίας ε', 180, Ὁθωμανικόν 161
Ἑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Αὐστρίας ε', 171
ὕπουργός 15, 37, 127, 129, 159
ὕποθεσις 3, ἐμπορικὴ 109, 113, 115· ὑποθέσεως συντέπειαι 151, φύσις 27
ὕποκινήσις ἀποστασίας 13, 23, Γάλλων ἀποστόλων 23, τῶν Ἑλλήνων 169, ἐπαναστάσεως 7
ὕπόμνημα 155, 161
ὕπόνοια 151
ὕπόμονοι 167
ὕποπρόξενος 141
Ἑψηλάντης Ἀλέξανδρος, ἡγεμών Βλαχίας 63, Ἑψηλάντης Κωνσταντῖνος, Μέγας διερχομενός τῆς Πύλης 33, 178, πρίγκηψ 149, 153
φάκελλος ε'
φαντασία δημώδης β'
Φέλλνερ Ἰωάννης Αντ. 111
Φεραῖος β' ζ'
φιλία 5, 87, 101, τῆς Πύλης 139· φιλίας δεσμοί 163
φιλοβασιλεῖς 49
φιλοδοξία 55, 157
φιορίνια 75
Φιοῦμε 115
φιρμάνιον -α 115, 121, 139, 155, 165, ναυτιλιακά 141, 145, τοῦ Χοτίν 165, φερμανίου ἄφιξις 167
φλιά (= κατώφλιον) γ'
φοιτητῆς Ἑλλην 111, Ἰατρικῆς 9, 61, 91, 103
φόδος 133
φόνος 121

φορτία 117
Φράγκ 109 (Johann Peter Frank, 1745 – 1821)
Φραγκφούρη 79, 81
φρεγάτα μονόκροτος 139
φρονήματα 13, 91, δημοκρατικά 47
φρουρά 57, Βελιγραδίου 37, γαλλικὴ 5
φρούραρχος γ', 123, Σεμλίνου 131
φρούριον -α ἑλληνικά 5, Βελιγραδίου 117, Γούργεβον ἐν Βλαχίαι 21
φυλακὴ 167
φυλάκισις 161, τῶν Ἑλλήνων 93
φιλανθρωπία 117
Φυλακτὸς Νικόλαος 103
φυλλάδια ἐπαναστατικά 159, 163
χαλκάς γ'
χαλκογραφία 63
χαλκογράφος 61
Χαντζερῆς δᾶνος 45
χαρίσματα 83
Χάρτα -αι 11, 63, 75, 81, 101, 103, Τουρκικῶν ἐπαρχιῶν 11, ὅλης τῆς Ἑλλάδος 169, ἑλληνικά 61, 87, 95, Μολδαβίας καὶ Βλαχίας 63· Χαρτῶν παρασκευὴ 87, 95
Χατζηβασίλης Ἰωάννης 73
Χατζηβασίλης Νικήτας 73
Χατζηβασίλης Χριστόφορος 67· βλ. καὶ Περραιβὸς Χριστόφορος
Χατζηνικόγλου, ἔμπορος 77
χειρόγραφο 89, 91
Χέρβετ· βλ. Ἑρβέρτος
χερσόνησος τοῦ Μωρέως 11, 71, Ταυρικὴ 51
Χερσῶν 53· Χερσῶνος γενικὸ Προξενεῖο 43
Χίος 75, 97, 107
χιῶν 21
Χοτίν 165
Χούγελε Φραγκίσκος 17, 69

χρήματα 17, 19, 25, 29, 55, 63, 73, 77,
151· χρημάτων πιέσεις και ἐκβιάσεις
151
χρεωκοπία δόλια 5, 27, 31
χριστιανοί Ἑλληνες και Ἴλλυριοί 5
χρυσός 5
Χύψ, ἐμπορικός οἶκος 141

χώρα κληρονομική 27, Ταυρική 4
χωρικοί 157
χωροφυλακή 181
ψυχή 65
Ὡς πότε παλληκάρια 61, 71, 77, 89, 91,
97, 103

Allons enfants 83
Barthélemy J.-J. ἀβῶς· ἑλ. Βαρθελεμύ
Biographie Universelle α'
Biographie des contemporains α'
Brechet· ἑλ. Βρεσέ
Carmaniole la 67· ἑλ. και Καρμανιόλα
Décade Philosophique 111, 179
Edmonds δ'
Fischlof (πλατεῖα Βιέννης) 103, 179
Frent euch des Lebens
Gaudin Émile· ἑλ. Γωδέν
Geleiech Πέτρος στ'
Gentili Anselme, στρατηγός· ἑλ. Γε-
ντίλη
Herbert-Rathkeal, Peter - Phillip von
(1735 - 1802)· ἑλ. Ἑρδέρτος.

Hess Κορροάδος 179
Hoher Market (πλατεῖα Βιέννης) 179
Hortis A· στ'
Kriegsinsel 37
Legrand Émile· ἑλ. Λεγρὰνδ Αἴμ.
Marmontel Jean - François (1723 -
1799)· ἑλ. Μαρμοντέλ
«Osservatore triestino» στ'· ἑλ. και
Τεργεσταῖος Παρατηρητής
Pergen· ἑλ. Πέργεν φόν
Renué Phylosophique α', 179
Rothgasse 179
Schmid Μαρία Ἄννα 179
Schimmer K.A. 179
Sieyes, Γάλλος πολίτης 109
Triangy von κόμης 179



ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
Λίγα λόγια για τήν έκδοση	7-8
Πρόλογος Αίμιλίου Λεγράνδ	α'-ζ'
Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ Ρήγα Βελεστινλή	1-175
Ἔγγρα. 1 (Ἰπ. Ἐσ.) 27 Νοεμβρίου 1796, Βιέννη. Παρατηρήσεις περὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀναφερομένης εἰς τοὺς Ἕλληνας.	3-7
Ἔγγρα. 2 (Ἰπ. Ἐσ.) Βραχεῖα ἔκθεσις περὶ τῆς συλλήψεως τῶν Ἑλλήνων . .	7-13
Ἔγγρα. 3 (Ἰπ. Ἐσ.) Βραχεῖα ἔκθεσις περὶ τῆς συλλήψεως τῶν Ἑλλήνων . .	13-19
Ἔγγρα. 4 (Ἰπ. Ἐξ.) 23 Δεκεμβρίου 1797. Πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας στὴν Κωνσταντινούπολι βαρῶν Φόν Ἐρβέρτο	21-23
Ἔγγρα. 5 (Ἰπ. Ἐσ.) 23 Δεκεμβρίου 1797, Βιέννη. Ἀνάκρισις Εὐστρατίου Ἀργέντη	33
Ἔγγρα. 6 (Ἰπ. Ἐσ.) 24 Δεκεμβρίου 1797, Βιέννη. Ἐμπορικὴς σχέσις Εὐστρατίου Ἀργέντη	35
Ἔγγρα. 7 (Ἰπ. Ἐξ.) 15 Ἰανουαρίου 1798, Κωνσταντινούπολις. Ὁ πρεσβευ- τῆς Ἐρβέρτος πρὸς τὸν ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας Τοῦγκουτ	35-37
Ἔγγρα. 8 (Ἰπ. Ἐξ.) 31 Ἰανουαρίου 1798, Κωνσταντινούπολις. Ὁ πρεσβευ- τῆς Ἐρβέρτος πρὸς τὸν ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας Τοῦγκουτ	39-41
Ἔγγρα. 9 (Ἰπ. Ἐσ.) 8 Φεβρουαρίου 1798, Βιέννη. Γιά τοὺς Ἕλληνας τῆς Λειψίας, πού τυπώνουν ἐπαναστατικὰ ἔντυπα	41
Ἔγγρα. 10 (Ἰπ. Ἐξ.) 14 Φεβρουαρίου 1798, Κωνσταντινούπολις. Ὁ πρε- σβευτῆς τῆς Αὐστρίας Ἐρβέρτος πρὸς τὸν Μερκέλιο	43-45
Ἔγγρα. 11 (Ἰπ. Ἐξ.) 14 Φεβρουαρίου 1798, Κωνσταντινούπολις. Ὁ πρε- σβευτῆς Ἐρβέρτος πρὸς τὸν Ἰπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Τοῦ- γκουτ	47-51
Ἔγγρα. 12 (Ἰπ. Ἐξ.) 16 Φεβρουαρίου 1798, Κωνσταντινούπολις. Ἀντίγραφο ἐγγράφου τοῦ πρεσβευτοῦ Ἐρβέρτου πρὸς τὸν Σχίλλιγκ	51-53

Ἔγγρα.13 (Ἰπ. Ἐξ.) 28 Φεβρουαρίου 1798, Κωνσταντινούπολις. Ὁ πρεσβευτὴς Ἐρβέρτος πρὸς τὸν ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν Τοῦγκουτ . . .	53-55
Ἔγγρα.14 (Ἰπ. Ἐξ.) 14 Μαρτίου 1798, Κωνσταντινούπολις. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας Ἐρβέρτος πρὸς τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Τοῦγκουτ . . .	55-59
Ἔγγρα.15 (Ἰπ. Ἐσ.) 24 Μαρτίου 1798, Βιέννη. Περίληψις ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς διεξαχθείσης ἀνακρίσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων:	
Ρήγα Βελεστινῆ	59-75
Εὐστρατίου Ἀργέντη	75-81
Δημητρίου Νικολίδη	81-87
Παναγιώτη Ἐμμανουήλ	87-91
Ἰωάννη Ἐμμανουήλ	91-97
Ἀντωνίου Κορωνιοῦ	97-101
Θεοχάρη Γεωργίου Τουρούτζια	101-105
Ἰωάννη Καρατζᾶ	105-107
Ἀνδρέα Μασούτη καὶ Κωνσταντίνου Ἀμοιρου	107-111
Ἔγγρα.16 (Ἰπ. Ἐσ.) 28 Μαρτίου 1798, Βιέννη. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας τῆς Αὐστρίας πρὸς τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν Τοῦγκουτ . . .	113-115
Ἔγγρα.17 (Ἰπ. Ἐξ.) 7 Ἀπριλίου 1798. Πρὸς τὸν πρεσβευτὴ τῆς Αὐστρίας στὴν Κωνσταντινούπολιν Ἐρβέρτο	115-127
Ἔγγρα.18 (Ἰπ. Ἐσ.) 12 Ἀπριλίου 1798, Βιέννη. Ὁ ὑπουργὸς Τοῦγκουτ πρὸς τὸν ὑπουργὸ τῆς Ἀστυνομίας Πέργεν	127-129
Ἔγγρα.19 (Ἰπ. Ἐσ.) 12 Ἀπριλίου 1798, Βιέννη. Πρὸς τὸν στρατηγὸ Ἰπλικοῦ Τίγε	129-131
Ἔγγρα.20 (Ἰπ. Ἐσ.) 14 Ἀπριλίου 1798, Βιέννη. Ὁ στρατηγὸς Ἰπλικοῦ Τίγε πρὸς τὸν ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν Τοῦγκουτ, περὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν ὀκτώ Ἑλλήνων στὸ Σεμλίνο καὶ Βελιγράδι	131
Ἔγγρα.21 (Ἰπ. Ἐσ.) 14 Ἀπριλίου 1798, Βιέννη. Πρὸς τὸν στρατάρχη Κίνσκου γιὰ τὴ μεταφορὰ τῶν Ἑλλήνων	133-135
Ἔγγρα.22 (Ἰπ. Ἐξ.) 15 Ἀπριλίου 1798, Κωνσταντινούπολις. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας Ἐρβέρτος πρὸς τὸν ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν Τοῦγκουτ	135-137
Ἔγγρα.23 (Ἰπ. Ἐξ.) 21 Ἀπριλίου 1798. Πρὸς τὸν πρεσβευτὴ τῆς Αὐστρίας Ἐρβέρτο	137-147
Ἔγγρα.24 (Ἰπ. Ἐξ.) 29 Ἀπριλίου 1798. Ὁ πρεσβευτὴς Ἐρβέρτος πρὸς τὸν ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν Τοῦγκουτ	147-149
Ἔγγρα.25 (Ἰπ. Ἐσ.) 9 Μαΐου 1798, Βιέννη. Σημειώσεις περὶ τῆς συνημμένης ἐκθέσεως τοῦ γενικοῦ ἀρχηγείου Σλαβονίας	149-151
Ἔγγρα.26 (Ἰπ. Ἐξ.) 14 Μαΐου 1798, Βόσπορος. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας Ἐρβέρτος πρὸς τὸν κόμη Κόμπεντγλ	151-157

Ἔγγρα.27 (Ὶπ. Ἐξ.) 16 Μαΐου 1798. Σημείωση γιά τήν παράδοση τῶν ὀκτώ Ἑλλήνων στόν Καϊμακάμη Βελιγραδίου	157
Ἔγγρα.28 (Ὶπ. Ἐξ.) 20 Μαΐου 1798, Κωνσταντινούπολις. Ἄντίγραφο ἐκθέσεως τοῦ διερχομένου Φόν Βάλλεμπουργκ πρός τόν πρεσβευτή Ἐρδέροτο	159-161
Ἔγγρα.29 (Ὶπ. Ἐξ.) 28 Μαΐου 1798. Μετάφραση παραγράφου ἐγγράφου τοῦ ὀθωμανικοῦ ὑπουργείου πρός τόν ἐν Βιέννη πρεσβευτή τῆς Τουρκίας	161-163
Ἔγγρα.30 (Ὶπ. Ἐξ.) 29 Μαΐου 1798, Βόσπορος. Ὁ πρεσβευτής Ἐρδέροτος πρός τόν ὑπουργό τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας Τοῦγκουτ	163
Ἔγγρα.31 (Ὶπ. Ἐξ.) 29 Μαΐου 1798, Βόσπορος. Ὁ πρεσβευτής Ἐρδέροτος πρός τόν Τοῦγκουτ	165
Ἔγγρα.32 (Ὶπ. Ἐσ.) 17 Ἰουνίου 1798, Σεμλίνο. Ἄντίγραφο γνωστοποιήσεως ὅτι ὁ Καϊμακάκης Βελιγραφίου ἔλαβε φερμάνι γιά τό στραγαλισμό τῶν ὀκτώ Ἑλλήνων	165-167
Ἔγγρα.33 (Ὶπ. Ἐσ.) 27 Ἰουνίου 1798, Βιέννη. Γνωστοποίησις τῆς μυστικῆς Αὐλικῆς Γραμματείας περὶ τοῦ στραγαλισμοῦ τῶν ὀκτώ Ἑλλήνων	167
Ἔγγρα.34 (Ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας), 31 Ἰανουαρίου 1798. Περιτοπή ἐπιστολῆς ἀπευθυνθείσης ὑπό Βρεσέ, προξένου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἐν Τεργέστη, εἰς τόν στρατηγόν Βερναδόττην, πρεσβευτήν τῆς Γαλλίας παρὰ τῆ αὐτῆς τῆς Βιέννης	169
Ἔγγρα.35 (Ὶπ. Στρ.) 23 Φεβρουαρίου 1891, Βιέννη. Ἀρχειακά σημειώματα περὶ τοῦ ἐν τῇ ἑλληνικῇ συνωμοσίᾳ ἀναμειγμένου Ρήγα	171-175
Σημειώσεις ὑπό Σπυριδωνοῦ Π. Λάμπρου	177-182
Σχετικά μέ τό ὄνομα τοῦ Ρήγα Βελεστινλή	1-2
Ὁ Ἄδ. Κοραῆς καί ὁ Μακρυγιάννης γιά τόν Ρήγα	3
Οἱ ὀκτώ θυσιασθέντες Ἕλληνες. Χάρτης μέ τίς πόλεις καταγωγῆς τῶν ὀκτώ μαρτύρων	5
Ἐπιλεκτική διδλογογραφία	6
Εὐρετήριο ὀνομάτων καί πραγμάτων	7-24



ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ
BIENNH 1790

Φωτοαναστατική έκδοση, με εύρετήριο
ονομάτων και πραγμάτων, Ἀθήνα
1991.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ
BIENNH 1797

Ἐπαναστατική προκήρυξη, τὰ Δίκαια
τοῦ ἀνθρώπου, τὸ Σύνταγμα, ὁ Θού-
ριος, Ὕμνος Πατριωτικός, Ἀθήνα 1994.
Τετάρτη έκδοση 1998.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ
BIENNH 1797

Βουλγαρική έκδοση
Σόφια 1998

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ
BIENNH 1797

Ρουμανική έκδοση
Βουκουρέστι 1999

ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΗ
ΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΝΕΟ-
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΟΥΓΚΑΣ Η ΠΕΡΙ
ΦΥΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Ἀθήνα 1993.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΠ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥ-
ΛΟΥ

ΓΝΩΣΕΙΣ ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥ-
ΣΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΥ ΔΙ-
ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΑΝΘΙ-
ΜΟΥ ΓΑΖΗ (1758 - 1828)

Ἀθήνα 1993.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΗΓΑ
ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

Ἀθήνα 1994.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ.

Ἀθήνα - Βελεστίνο 1997

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 1ος

ΠΡΑΚΤΙΚΑ Α' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ 1986) - Ἀθήνα 1990.

Ἐπιμέλεια: Παν. Καμηλάκη καὶ Αἰκ.
Πολυμέρου - Καμηλάκη.

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 2ος

ΠΡΑΚΤΙΚΑ Β' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ 1992) - Ἀθήνα 1994.

Ἐπιμέλεια: Δημ. Καραμπερόπουλου καὶ
Εὐαγ. Κακαβογιάννη.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΥ

Ο ΡΗΓΑΣ ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕ-
ΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ἀθήνα 1996

ΑΙΜ. ΛΕΓΡΑΝΔ - ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ ΡΗ-
ΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ-
ΑΥΤΩ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ ΕΚ
ΤΩΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΑΡΧΕΙΩΝ Ε-
ΞΑΧΘΕΝΤΑ

(ΑΘΗΝΑ 1891) - Ἀθήνα 1996

Φωτοαναστατική επανέκδοση με εύρε-
τήριο ονομάτων και πραγμάτων.

ΚΩΝ. ΑΜΑΝΤΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ ΡΗ-
ΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

(ΑΘΗΝΑ 1930) - Ἀθήνα 1997

Φωτοαναστατική επανέκδοση με εύρε-
τήριο ονομάτων και πραγμάτων.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΘΟΥΡΙΟΣ

BIENNH 1797 - Ἀθήνα 1997

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΠΑΡΑ-
ΛΛΑΓΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ
ΜΕΛΩΔΙΕΣ

Ἔκδοση σέ ψηφιακό δίσκο (CD) καί
κασσέτα

ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΒΡΑΝΟΥΣΗ

ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗΣ 1757 - 1798

Ἀθήνα - Βελεστίνο 1997.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΧΑΡΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

BIENNH 1796 - 1797

Ἀθήνα 1998

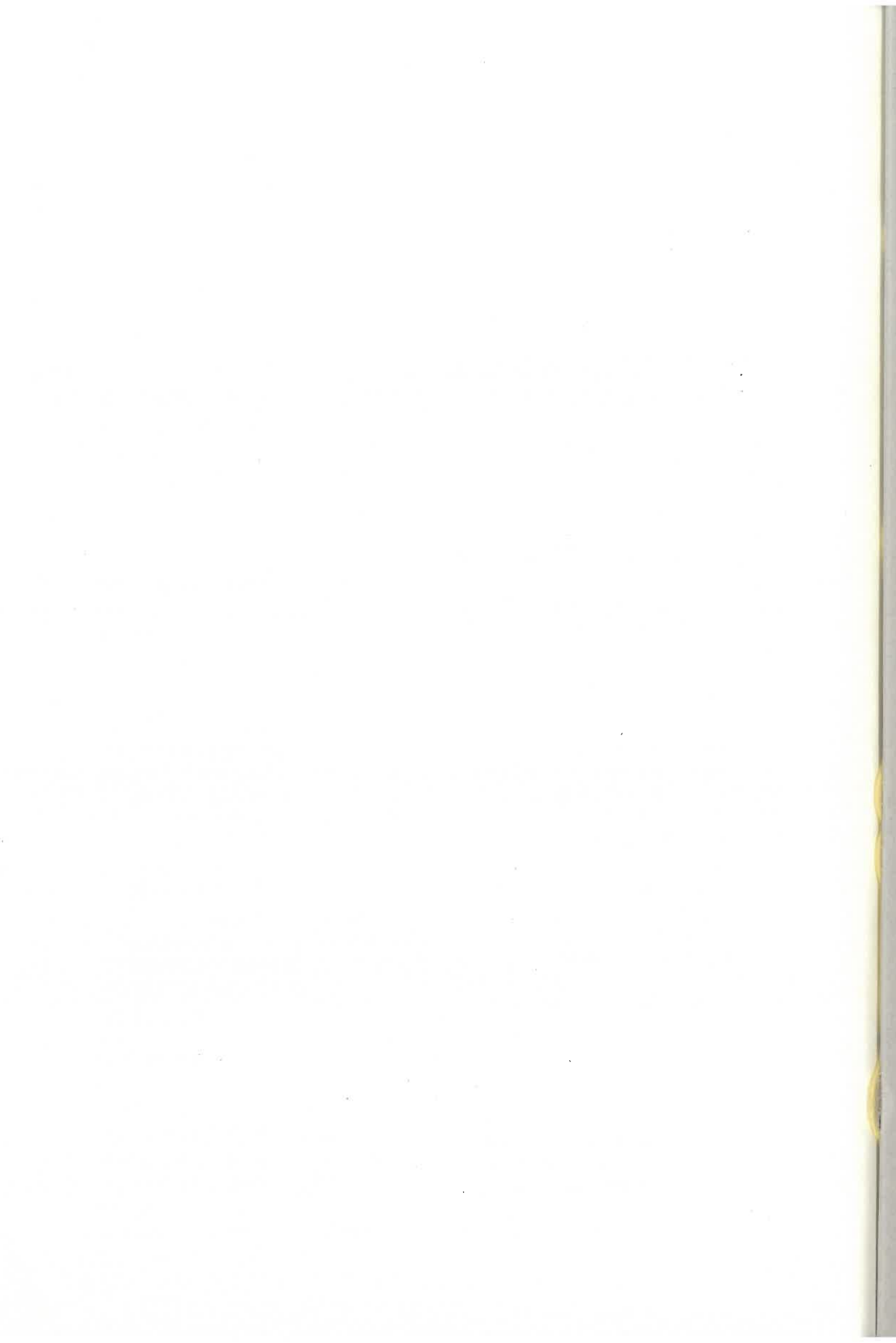
Μοναδική αὐθεντική ἐπανεκδοση τῶν
δώδεκα φύλλων τῆς ΧΑΡΤΑΣ, πού
συνοδεύεται ἀπό τό ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ τῆς
καί τίς μελέτες «Ἡ Χάρτα τῆς Ἑλλά-
δος τοῦ Ρήγα. Τά πρότυπά τῆς καί νέα
στοιχεῖα», «Τά νομίσματα τῆς Χάρτας
τοῦ Ρήγα».

NIKOLAOS PANTAZOPOULOS

RIGAS VELESTINLIS

LEGEND AND REALITY

Athens 1994



«... Ὁ Ρήγας Βελεστινλῆς ἔψαλε
πολλάκις καὶ ἔπαιξε
διὰ τοῦ αὐλοῦ τὸ ἑλληνικὸν ἄσμα
τὸ ἐπιγραφόμενον Θούριος Ὕμνος,
ὄπερ ἄρχεται διὰ τῶν λέξεων
Ὡς πότε παλληκάρια,
ἐν ᾧ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καθ' ὄλον
παρακινεῖται εἰς ἀποστασίαν
ἀπὸ τῶν Τούρκων...» (σελ. 59)

«... Ὁ Ρήγας ὁμολογεῖ
ὅτι πάντοτε ἐπεθύμει
τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος
ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ
καὶ δὴ ὅτι μετὰ τὴν σωτηρίαν
τῆς ψυχῆς του τοῦτο ἔχει
ὡς πρῶτον πόθον
νά ἴδῃ ἐκδιακομένους
τούς Τούρκους ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος,
ἐπειδὴ προετίμα
νά ἔχῃ κυρίαρχον τὸν διάβολον
μᾶλλον παρά τοιοῦτον
τύραννον οἷος ὁ Τούρκος...» (σελ. 65)

«... Ὁ Κορωνιὸς νὰ ἐξακολουθήσῃ
τὴν μετάφρασιν τοῦ γαλλικοῦ
συντάγματος, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Ρήγας,
μόνον τὸν τύπον θέλει νὰ παραλάβῃ
ἐξ αὐτοῦ, θά συντάξῃ
δέ ἄλλο κατὰ
τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα...» (σελ. 69).

«... πᾶς Ἑλλην εἰδῶς τὰ κατὰ
τὸ πολίτευμα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος
διατίθεται εὐμενῶς ὑπὲρ
τοῦ νῦν καθεστῶτος ἐν Γαλλίᾳ
πολιτεύματος, καθ' ὅσον τοῦτο
κατὰ τὸ πλεῖστον εἶνε εἰλημένον
ἐκ τῶν νόμων τοῦ γνωστοῦ
σοφοῦ Σόλωνος, πρό πάντων ὅταν
οἱ Ἕλληνες ἀναλογισθῶσι
τὴν μεγίστην διαφορὰν
τοῦ σημερινοῦ
τουρκικοῦ πολιτεύματος
ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου
ἑλληνικοῦ...» (σελ. 91).

ISBN: 960-85396-4-1